

ریاست جمهوری
سازمان برنامه و بودجه کشور
مرکز آمار ایران

تحلیل تبیینی شاخص‌های عمده جمعیتی در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

گروه سرشماری

مرکز آمار ایران

نشان‌های نشریات مرکز آمار ایران

آمار گردآوری نشده است.	-
آمار در دسترس نیست.	000
ذاتاً یا عملاً وجود ندارد.	x
جمع و محاسبه غیر ممکن یا بی‌معنی است.	xx
رقم کمتر از نصف واحد است.	
رقم (نسبت) ناچیز و قابل صرف‌نظر کردن است.	
رقم غیر قطعی است.	*
رقم جنبه تخمینی دارد.	**
به‌دلیل حفظ محرمانگی، رقم قابل انتشار نیست.	⊙

اختلاف در سرجمع‌ها به علت سراسر کردن ارقام است. محاسبه نسبت‌ها و شاخص‌ها قبل از سراسر کردن ارقام صورت گرفته است.

سرشناسه	مرکز آمار ایران. دفتر جمعیت، نیروی کار و سرشماری
عنوان و نام پدیدآور	تحلیل تبیینی شاخص‌های عمده جمعیتی در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵/دفتر جمعیت، نیروی کار و سرشماری، گروه سرشماری.
مشخصات نشر	تهران: مرکز آمار ایران، دفتر ریاست روابط عمومی و همکاری‌های بین‌الملل، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	۱۱۰ص.: جنول، نمودار (رنگی).؛ رحلی
فروست	نشریات مرکز آمار ایران؛ ۵۰۳۲.
شابک	978-600-409-293-7:
وضعیت فهرست نویسی	فیپا
موضوع	ایران -- جمعیت -- آمار
موضوع	Iran -- Population -- Statistics:
موضوع	ایران -- سرشماری، ۱۳۹۵
موضوع	Iran -- Census, 2016:
موضوع	ایران -- سرشماری، ۱۳۹۰
شناسه افزوده	مرکز آمار ایران. دفتر ریاست، روابط عمومی و همکاری‌های بین‌الملل
شناسه افزوده	Statistical Centre of Iran. Office of the Head, Public Relations and: International cooperation
رده بندی کنگره	HB۲۰۹۶/۴ :
رده بندی دیویی	۳۰۴/۶۰۹۵۵:
شماره کتابشناسی ملی	۵۶۹۸۵۵۸:

مرکز آمار ایران

- تحلیل تبیینی شاخص‌های عمده جمعیتی در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵
- تاریخ انتشار: چاپ اول، فروردین ۱۳۹۸
- شمار: ۱۲۰ نسخه
- شماره مسلسل نشریات مرکز آمار ایران: ۵۰۳۲
- ناشر: دفتر ریاست، روابط عمومی و همکاری‌های بین‌الملل
- قیمت: ۷۰۰۰۰ ریال
- چاپ در چاپخانه مرکز آمار ایران
- نقل قول از مطالب این کتاب با ذکر منبع بلامانع است.
- تهران، کدپستی ۱۴۱۴۶۶۳۱۱۱، خیابان دکتر فاطمی، خیابان رهی معیری، تلفن ۸۸۹۶۴۴۷۲
- دورنگار: ۸۸۹۶۴۴۷۲

 URL: <http://www.amar.org.ir>
 E-mail: sci@sci.org.ir

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۴۰۹-۲۹۳-۷

ISBN 978-600-409-293-7

پیشگفتار

سرشماری ۱۳۹۵، هشتمین سرشماری عمومی نفوس و مسکن کشور است که در آبان ماه ۱۳۹۵ با شیوه‌ای مدرن و متفاوت در سراسر کشور به اجرا درآمد.

این سرشماری با ارائه‌ی آمار و اطلاعات صحیح درباره اندازه، ساختار و ویژگی‌های جمعیت کشور، ابزار مناسبی را برای طراحی و اجرای برنامه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی، در اختیار برنامه‌ریزان، سیاستگذاران و مسئولان کشور قرار می‌دهد. سرشماری ۱۳۹۵ با ویژگی‌هایی اجرا شد که آن را از تجربه‌های پیشین سرشماری در کشور متمایز می‌کند. در این سرشماری علاوه بر تغییرات در کمیت اقلام آماری نسبت به سرشماری‌های گذشته، تحولاتی در ابزار و روش‌های اجرای سرشماری به منظور کاهش هزینه و افزایش کیفیت اجرا و نتایج آن ایجاد شد.

برای نخستین بار سرشماری عمومی نفوس و مسکن به شیوه مدرن و الکترونیکی و به صورت خودتکمیلی اجرا شد. علاوه بر این در روش خود تکمیلی که در آن تکمیل اطلاعات در سامانه اینترنتی توسط خانوار انجام شد مزایای زیادی، از جمله تکمیل اطلاعات در زمان دلخواه توسط خانوار، افزایش دقت در تکمیل اطلاعات، کمک به کاهش حجم کار مأمور سرشماری، حذف فرم‌های کاغذی و استفاده از تبلت در سرشماری‌ها از یک طرف و کاهش هزینه‌ها و ... را می‌توان عنوان کرد.

نتایج حاصل از سرشماری‌های عمومی نفوس و مسکن از عمده‌ترین و مهم‌ترین راه‌های شناخت ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی جمعیت از قبیل، آموزش و پرورش، مهاجرت، وضعیت اشتغال و ... برای هر کشوری محسوب می‌شود و زیربنای برنامه‌ریزی‌ها و سیاستگذاری‌های خرد و کلان می‌باشد. با توجه به نیاز کاربران، در این نشریه که بر اساس نتایج سرشماری عمومی ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ تهیه شده است برخی شاخص‌های اصلی حاصل از سرشماری تحت عنوان "تحلیل تبیینی شاخص‌های عمده جمعیتی در سرشماری‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵" ارائه شده است. الگوی ارائه اطلاعات در این نشریه برای هر شاخص شامل نتایج حاصل در استان‌ها به تفکیک شهری و روستایی و جنس، نمودار مقایسه‌ای، و تبیین کلی و مقایسه استان‌ها می‌باشد همچنین این مجموعه شامل نقشه‌های موضوعی است که وضعیت پراکندگی و ارتباط داده‌های هر استان با استان‌های همجوار را به نمایش می‌گذارد و تلاش شده است با بهره‌گیری از تنوع نقشه‌های موضوعی وضعیت هر شاخص در کل کشور ترسیم شود. این الگو به دلیل آن که اطلاعات را بطور منسجم و یکپارچه در دو سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ در اختیار کاربران قرار می‌دهد، امکان مقایسه شاخص‌های متعددی را فراهم کرده است.

این نشریه توسط کارشناسان گروه سرشماری دفتر جمعیت، نیروی کار و سرشماری مرکز آمار ایران خانم‌ها مریم پوررضانور، سودابه زبرجد، بهناز سرخیل، و آقای داود عباسی تهیه و تنظیم شده است که بدینوسیله از زحمات ایشان تشکر و قدردانی می‌شود.

به امید آن که تهیه این مجموعه مسیر پژوهش را برای مطالعه محققان و برنامه‌ریزان جمعیتی، اجتماعی و اقتصادی هموار سازد.

دفتر جمعیت، نیروی کار و سرشماری

گروه سرشماری

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
فصل اول : تعاریف و مفاهیم و شاخص های بکاررفته	۱
تعاریف و مفاهیم	۳
شاخص های به کاررفته در این نشریه	۱۰
فصل دوم : جمعیت و ویژگی های عمومی آن	۱۳
۱- جمعیت کشور به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۵
۲- توزیع جمعیت شهری و روستایی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۷
۳- متوسط رشد سالانه جمعیت به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۹
۴- میزان شهرنشینی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۲۱
۵- تراکم جمعیت به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۲۳
۶- نسبت جنسی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۲۵
۷- توزیع نسبی جمعیت مردان بر حسب گروه های عمده سنی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۲۷
۸- توزیع نسبی جمعیت زنان بر حسب گروه های عمده سنی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۳۳
۹- نسبت اتباع غیر ایرانی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۳۹
۱۰- نسبت مهاجر پذیری به مهاجر فرستی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۴۱
فصل سوم : سواد، فعالیت و زناشویی	۴۳
۱۱- میزان باسوادی جمعیت ۶ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۴۵
۱۲- میزان باسوادی جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۴۸
۱۳- توزیع نسبی جمعیت در حال تحصیل ۶ ساله و بیشتر مرد بر حسب سطوح تحصیلی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۵۱
۱۴- توزیع نسبی جمعیت در حال تحصیل ۶ ساله و بیشتر زن بر حسب سطوح تحصیلی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۵۶
۱۵- فراوانی نسبی افراد دارای تحصیلات عالی بر حسب جنس به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۶۱
۱۶- نرخ بیکاری افراد ۱۵-۲۹ ساله به تفکیک جنس و استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۶۵
۱۷- نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۶۹
۱۸- توزیع نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع زناشویی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۷۳
۱۹- توزیع نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع زناشویی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۸۱
فصل چهارم : ویژگی های خانوار و مسکن	۸۹
۲۰- بعد خانوار به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۹۱
۲۱- توزیع نسبی خانوارهای خودسرپرست بر حسب جنس سرپرست به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۹۳
۲۲- توزیع نسبی سرپرستان خانوار بر حسب جنس به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۹۶
۲۳- درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان واحد مسکونی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۹۹
۲۴- درصد خانوارهای اجاره نشین به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۰۱
۲۵- درصد واحدهای مسکونی با اسکلت بتون آرمه به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۰۳
۲۶- درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۰۵
۲۷- درصد واحدهای مسکونی با مساحت کمتر از ۷۵ متر مربع و بیشتر از ۱۵۰ متر مربع به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵	۱۰۷

نقشه استانی جمهوری اسلامی ایران : ۱۳۹۰

نقشه استانی جمهوری اسلامی ایران : ۱۳۹۵

مرکز آمار ایران

فصل اول

تعاریف، مفاهیم و شاخص‌های بکار رفته

مرکز آمار ایران

تعاریف و مفاهیم

جمعیت و خانوار

جمعیت (جامعه مورد سرشماری)

اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در ایران قرار دارد و نیز اعضای تمامی خانوارهای معمولی غیرساکن کشور، جامعه مورد سرشماری را تشکیل می‌دهند. اعضای هیئت‌های سیاسی و سفارتخانه‌های خارجی در ایران و افراد خانوار آنان جزو جامعه مورد سرشماری محسوب نمی‌شوند، اما ایرانیان عضو هیئت‌های سیاسی و سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور و افراد خانوار آنان، جزو جامعه مورد سرشماری به حساب می‌آیند.

خانوار معمولی

خانوار معمولی از چند نفر تشکیل می‌شود که با هم در یک اقامتگاه زندگی می‌کنند، با یکدیگر هم‌خرج هستند و معمولاً با هم غذا می‌خورند. در مواردی خانوار معمولی می‌تواند یک نفره باشد.

خانوار معمولی ساکن

خانواری که در اقامتگاه ثابت (مکان‌های محل سکونت ساخته شده از مصالح سخت و نیز چادر ثابت، آلونک، کپر و ...) سکونت دارد، «خانوار معمولی ساکن» نامیده می‌شود.

خانوار معمولی غیر ساکن

خانواری که در زمان سرشماری در اقامتگاه ثابتی سکونت ندارد، «خانوار معمولی غیرساکن» نامیده می‌شود. این دسته از خانوارها سه گروه زیر را در بر می‌گیرد:

- ۱- خانوارهایی که در زمان سرشماری در کوچ به سر می‌برند و یا در خارج شهرها و آبادی‌ها در سرپناه قابل حمل زندگی می‌کنند.
- ۲- خانوارهایی که در محل ثابتی زندگی نمی‌کنند و به طور مداوم محل زندگی خود را تغییر می‌دهند، مانند کولی‌ها.
- ۳- خانوارهایی که محل زندگی مشخصی ندارند و شب‌ها معمولاً در پارک‌ها، خرابه‌ها، زیرپل‌ها و ... بیتوته می‌کنند.

خانوار گروهی

مجموعه افرادی که تمام یا اغلب آنان به دلیل دارا بودن شرایط خاص (به‌طور عمده داشتن ویژگی مشترک) اقامتگاه مشترکی را برای سکونت خود انتخاب کرده‌اند و به طور مشترک امور زندگی در آن اقامتگاه را اداره می‌کنند خانوار گروهی نامیده می‌شود.

خانوار مؤسسه‌ای

مجموع افرادی که به دلیل داشتن هدف یا ویژگی‌های مشترک با هم در یک مؤسسه زندگی می‌کنند و آن مؤسسه بنا بر مجوز یا براساس مقررات و ضوابط معینی مسئولیت اسکان (ارایه محل سکونت همراه با خدمات و تسهیلات) آن‌ها را بر عهده دارد، خانوار مؤسسه‌ای نامیده می‌شود. نمونه‌های مشخصی از خانوارهای مؤسسه‌ای عبارتند از: پادگان‌ها و پاسگاه‌های نظامی و انتظامی، خوابگاه‌های دانشجویی که تحت مدیریت یکی از دانشگاه‌ها اداره می‌شود بجز خوابگاه‌های متأهلین، آسایشگاه‌های روانی و

اقامتگاه معمولی

اقامتگاه معمولی خانوار، محلی است که خانوار در زمان سرشماری در آن‌جا زندگی می‌کند، مشروط بر این‌که اقامتگاه دیگری نداشته باشد. اقامتگاه معمولی آن دسته از خانوارهای معمولی ساکن که در زمان سرشماری بیش از یک اقامتگاه دارند، محلی است که بیش‌ترین مدت سال را در آن‌جا به‌سر می‌برند.

شهر (نقطه شهری)

منظور از شهر، هر یک از نقاط جغرافیایی است که براساس مصوبه هیات وزیران شهر شناخته شود و دارای شهرداری باشند.

آبادی (نقطه روستایی)

آبادی محدوده‌ای است واقع در یک دهستان، با محدوده ثبتی یا عرفی مستقل و خارج از محدوده شهرها یا آبادی دیگر که به دلیل وجود فعالیت انسان در تمام یا بخشی از آن، قابل تشخیص و معمولاً دارای نام خاصی است. آبادی یک نقطه جغرافیایی محسوب می‌شود و شامل اراضی کشاورزی و یا غیر کشاورزی و اماکن محل فعالیت یا سکونت انسان است. آبادی ممکن است یک ده، یک مزرعه، یک مکان، یک معدن و امثال آن باشد.

جمعیت ساکن در نقاط شهری

منظور از جمعیت ساکن در نقاط شهری در هریک از محدوده‌های بخش، شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی شهرهایی است که در همان محدوده قرار دارد و جمعیت هر شهر، عبارت است از مجموع تعداد اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در آن شهر واقع است.

جمعیت ساکن در نقاط روستایی

منظور از جمعیت ساکن در نقاط روستایی در هریک از محدوده‌های دهستان، بخش، شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی آبادی‌هایی است که در همان محدوده قرار دارد و جمعیت هر آبادی، عبارت است از مجموع تعداد اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در آن آبادی واقع است. جمعیت مربوط به نقاط فرعی در سرجمع جمعیت آبادی اصلی لحاظ می‌شود.

جمعیت غیر ساکن

منظور از جمعیت غیر ساکن در هریک از محدوده‌های شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی خانوارهای معمولی غیر ساکنی است که در همان محدوده سرشماری شده‌اند.

سرپرست خانوار

منظور از سرپرست خانوار، عضوی از خانوار است که سایر اعضا او را به این عنوان می‌شناسند. لازم به ذکر است سرپرست خانوار عضوی از خانوار است که معمولاً مسئولیت تامین تمام یا بخش عمده‌ای از هزینه‌های خانوار یا تصمیم‌گیری در مورد آن را بر عهده دارد. سرپرست خانوار لزوماً مسن‌ترین عضو خانوار نیست و می‌تواند زن یا مرد باشد و معمولاً بیش از ده سال سن دارد. بدیهی است که در خانوار یک‌نفره، تنها عضو خانوار سرپرست خانوار محسوب می‌شود.

سن

منظور از سن، تعداد سال‌های کاملی است که از زمان تولد فرد گذشته است.

مهاجرت

مهاجران وارد شده

آن دسته از اعضای خانوارهای معمولی ساکن، گروهی و مؤسسه‌ای که شهر یا آبادی محل اقامت خود را در فاصله سال‌های ۹۰-۱۳۸۵ و ۹۵-۱۳۹۰ تغییر داده‌اند، مهاجر شناخته می‌شوند.

مدت اقامت

منظور از مدت اقامت در همین شهر یا آبادی، مدتی است که فرد در زمان سرشماری به طور پیوسته و مختوم به زمان سرشماری در شهر یا آبادی محل سرشماری اقامت داشته است و به صورت سال تمام در نظر گرفته می‌شود.

محل اقامت قبلی

منظور آخرین اقامتگاه معمولی مهاجران وارد شده طی سال‌های ۹۰-۱۳۸۵ و ۹۵-۱۳۹۰ به هر شهر یا آبادی، قبل از مهاجرت است. استان، شهرستان و شهر محل اقامت قبلی بر اساس محدوده تقسیمات کشوری در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ تعیین می‌شود.

سواد و تحصیلات

در حال تحصیل

فردی در حال تحصیل محسوب می‌شود که طبق برنامه‌های آموزش رسمی کشور جمهوری اسلامی ایران به تحصیل مشغول باشد. طلاب حوزه‌های علمیه، سوادآموزان نهضت سوادآموزی و افرادی که در خارج از کشور به تحصیل اشتغال دارند، نیز در حال تحصیل محسوب می‌شوند.

باسواد

افرادی که می‌توانند به فارسی یا هر زبان دیگری متن ساده‌ای را بخوانند و بنویسند خواه مدرک رسمی داشته یا نداشته باشند، باسواد محسوب می‌شوند. همه محصلان از جمله نوآموزان سال اول ابتدایی و سوادآموزان نهضت سوادآموزی نیز باسواد به حساب می‌آیند.

پایه، دوره یا مدرک تحصیلی

پایه، دوره یا مدرک تحصیلی برای افراد در حال تحصیل و افراد غیر محصل بر اساس سطوح، چارچوب‌ها و توصیه‌های طبقه‌بندی بین‌المللی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی^(۱) و انطباق آن با نظام آموزشی کشور در گذشته و حال، تنظیم شده است. مشروح مصادیق سطوح و دوره‌های تحصیلی در نشریه «طبقه‌بندی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی ایران بر اساس ISCED-۹۷» موجود است.

فعالیت

کار

کار، آن دسته از فعالیت‌های اقتصادی (فکری یا بدنی) است که به منظور کسب درآمد (نقدی یا غیرنقدی) انجام شود و هدف آن تولید کالا یا ارائه خدمت باشد. این افراد به طور عمده به دو گروه مزد و حقوق بگیران و خوداشتغالان تقسیم می‌شوند.

فعالیت افراد زیر نیز به عنوان مصادیق کار محسوب می‌شود:

- افرادی که بدون دریافت مزد در کسب و کار یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی دارند کار می‌کنند (کارکنان فامیلی بدون مزد).

- افرادی که در حال انجام خدمت وظیفه هستند.

- افرادی که خدمت در بسیج شغل آنان محسوب می‌شود و از این بابت مزد و حقوق دریافت می‌کنند.

۱ - International Standard Classification Of Education.

- افرادی که به منظور کسب درآمد یا سود نقدی یا غیرنقدی در محل سکونت کارهای خدماتی یا تولیدی نظیر قالببافی، خیاطی، آرایشگری، تایپ، تدریس خصوصی، تعمیر وسایل برقی، نگهداری از کودک یا فرد سالخورده و ... انجام می‌دهند.
- افرادی که برای تولید کالاهای با دوام به فعالیت‌هایی نظیر قالببافی، گلیم‌بافی، حصیربافی، خیاطی و ... برای مصرف خود یا خانوار خود مشغول هستند.
- افرادی که در حال ساختن، بازسازی یا تعمیر اساسی منزل خود هستند.
- افرادی که به عنوان کارآموز، در محل فعالیت اقتصادی مشغول فعالیت هستند و کاری در ارتباط با فعالیت محل کارآموزی انجام می‌دهند، یعنی به طور مستقیم در تولید کالا یا خدمت سهیم هستند، اعم از آن که مزد یا حقوق دریافت کنند یا مزد و حقوق دریافت نکنند.
- زنان یا مردانی که در فعالیت‌های کشاورزی مانند زراعت، باغداری، دامداری، ماهیگیری و ... مشغول به کار هستند.

وضع فعالیت

- در این سرشماری، وضع فعالیت افراد در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری مورد نظر است. هریک از افراد از این نظر و با توجه به تعریف کار، در یکی از گروه‌های زیر قرار می‌گیرند:
- شاغل:** فردی که مطابق با تعریف کار و مصادیق آن در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار کرده، هر چند در شغل معمول خود کار نکرده باشد، شاغل محسوب می‌شود. علاوه بر این، افراد دارای شرایط زیر نیز شاغل به حساب می‌آیند:
 - افرادی که دارای شغلی هستند ولی در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار نکرده‌اند. این گونه افراد، در صورتی که مزد و حقوق بگیر هستند باید پیوند رسمی شغلی داشته باشند و در صورتی که خوداشتغال هستند باید کسب و کار آنان تداوم داشته باشد
 - افرادی که در فعالیت‌های کشاورزی برای خود کار می‌کنند و به دلیل فصلی بودن کارشان در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری کار نکرده‌اند.
 - افرادی که به دلیل نوبتی بودن کارشان در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری سرکار خود نرفته‌اند.
 - افرادی که از سازمان محل کار خود بورسیه تحصیلی گرفته‌اند و مشغول به تحصیل هستند و به این دلیل در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری کار نکرده‌اند.
 - افرادی که به دلیل مرخصی، تعطیلات، بیماری و مسافرت و ... در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری سرکار خود نرفته‌اند.
 - افرادی که به دلایلی نظیر تغییرات موقت سازمانی یا خرابی دستگاه‌ها و ماشین‌آلات، نداشتن مشتری یا سفارش کار به طور موقت سرکار نرفته‌اند.
 - افرادی که از کار خود معلق شده‌اند ولی پیوند رسمی شغلی دارند.
- بیکار:** افرادی که در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار نکرده‌اند و دارای شغلی نیز نبوده‌اند در صورت داشتن دو شرط زیر بیکار محسوب می‌شوند.
- ۱- در ۳۰ روز گذشته برای جستجوی کار، اقدامات مشخصی را نظیر ثبت نام یا پیگیری در مؤسسات کاریابی، پرس و جو از دوستان، تماس با کارفرمایان، مطالعه‌ی آگهی‌های استخدامی و ... انجام داده باشند.
- ۲- آماده به کار باشند، یعنی طی یک دوره ۱۵ روزه شامل ۷ روز گذشته و ۷ روز آینده آمادگی شروع کار را داشته باشند.
- همچنین افراد زیر بیکار محسوب شده‌اند:
 - در انتظار شروع کار جدید هستند، یعنی برای آنان کاری مهیا شده و قرار است در آینده به آن کار مشغول شوند و نیز آماده به کار (طبق تعریف) هستند.
 - در انتظار بازگشت به شغل قبلی و نیز آماده به کار (طبق تعریف) هستند. منظور از «در انتظار بازگشت به شغل قبلی» این است که فرد قبلاً دارای کار بوده و به دلایلی کار خود را از دست داده و پیوند رسمی شغلی ندارد ولی در انتظار بازگشت به شغل خود بسر می‌برد.

جمعیت فعال اقتصادی

- تمامی اعضای ده ساله و بیش‌تر خانوارها که در هفت روز قبل از مراجعه مأمور آمارگیر شاغل و یا بیکار بوده‌اند جمعیت «فعال اقتصادی» به شمار می‌آیند.

محصلان، خانه‌داران و دارندگان درآمد بدون کار، چنانچه شاغل یا بیکار نیز بوده‌اند، «فعال اقتصادی» محسوب می‌شوند.

جمعیت غیرفعال اقتصادی

تمامی اعضای ده ساله و بیش‌تر خانوارها که در هفت روز قبل از مراجعه مأمور آمارگیری شاغل و یا بیکار نبوده‌اند جمعیت «غیر فعال اقتصادی» به شمار می‌آیند.

چهار گروه زیر جزو جمعیت غیرفعال اقتصادی به شمار می‌روند.

محصل: افرادی که شاغل یا بیکار نباشند و طبق برنامه‌های آموزش رسمی کشور در داخل یا خارج از کشور مشغول به تحصیل هستند

خانه‌دار: افرادی که شاغل یا بیکار، یا در حال تحصیل نباشند و مشغول به انجام وظایف خانه‌داری هستند.

دارای درآمد بدون کار: کسانی که شاغل، بیکار (جویای کار)، محصل و خانه‌دار محسوب نمی‌شوند و دارای درآمد حاصل از بازنشستگی،

املاک و مستغلات، سود سهام، سپرده‌ها و ... هستند، دارای درآمد بدون کار محسوب می‌شوند.

سایر: کسانی که در هیچ‌یک از گروه‌های بالا قابل طبقه‌بندی نیستند، در گروه سایر قرار می‌گیرند.

زناشویی

دارای همسر: زنان یا مردانی که عقد کرده‌اند (دائم یا موقت)، حتی اگر زندگی مشترک را آغاز نکرده باشند، دارای همسر محسوب می‌شوند.

بی‌همسر به دلیل فوت همسر: زنان یا مردانی که همسرشان فوت کرده است و تا زمان سرشماری مجدداً ازدواج نکرده‌اند، بی‌همسر به دلیل فوت همسر شناخته می‌شوند.

بی‌همسر به دلیل طلاق: زنان یا مردانی که از همسر خود به دلیل طلاق جدا شده و تا زمان سرشماری مجدداً ازدواج نکرده‌اند، بی‌همسر به دلیل طلاق تلقی می‌شوند.

هرگز ازدواج نکرده: زنان یا مردانی که تا زمان سرشماری همسر اختیار نکرده‌اند، هرگز ازدواج نکرده شناخته می‌شوند. زنان یا مردانی که نامزد شده ولی هنوز عقد نکرده‌اند، در این گروه قرار می‌گیرند.

فرزند زنده به دنیا آورده

نوزادی است که پس از تولد حداقل یکی از آثار حیات (مانند گریه کردن، دست و پا زدن، نفس کشیدن و ...) در او مشاهده شود، حتی اگر بلافاصله فوت کرده باشد.

فرزند در حال حاضر زنده

تعداد کل فرزندان در حال حاضر زنده برای هر زن حداقل یک‌بار ازدواج کرده، تعداد فرزندی است که از وی متولد شده‌اند و در زمان سرشماری زنده هستند، حتی اگر با خانوار مورد سرشماری یا با خانوار دیگری زندگی کنند و یا حاصل از یک ازدواج یا ازدواج‌های متعدد باشند.

مسکن

واحد مسکونی

مکانی است که در زمان سرشماری یک یا چند خانوار در آن سکونت دارد. منظور از مکان، فضا یا محوطه‌ای محصور است که یک یا چند ورودی به معبر عام (کوچه، خیابان، بازار، میدان و ...) یا به معبر اختصاصی (راهروی مشترک، راه پله مشترک و ...) دارد.

نوع محل سکونت خانوار

واحد مسکونی آپارتمانی: واحد مستقلی از یک آپارتمان است که شامل یک یا چند اتاق، آشپزخانه و سرویس بهداشتی می‌شود و به طور

معمول، ورودی آن به راهرو یا راه پله‌ی مشترک باز می‌شود. به عبارت دیگر منظور از آپارتمان، ساختمانی است که دارای بیش از یک واحد

مستقل برای سکونت، فعالیت اقتصادی و ... است. در این نوع ساختمان، حیاط، پارکینگ، راهرو، راه پله و ... غیراختصاصی است و به صورت مشترک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

واحد مسکونی غیر آپارتمانی (خانه معمولی): به طور مرسوم، بنای یک یا دو طبقه‌ای است که برای سکونت یک خانوار ساخته شده است و ورودی آن غالباً در معبر عمومی قرار دارد و در بیش‌تر موارد دارای حیاط است.

چادر: منظور از چادر، آن دسته از واحدهای مسکونی است که از پارچه پشمی، نخ یا مویی، نایلون، برزنت و امثال آن ساخته است و به کمک تیرک‌های چوبی یا فلزی و طناب برپا می‌شود.

کپر: مکان‌های سکونتی که از حصیر و گاهی همراه با گل یا خشت ساخته شده است، کپر نامیده می‌شود.

آلونک، زاغه یا موارد مشابه: خانه‌هایی که در شهرها و یا اطراف شهرها از سرهم‌بندی مصالحی نظیر حلبی، نایلون، برزنت و ... ساخته شده است، آلونک محسوب می‌شود.

محل‌هایی که در دیواره گودها یا تپه‌ها کنده شده و در ساختمان آن‌ها مصالح زیادی به کار نرفته است زاغه نامیده می‌شود. محل‌هایی مانند غار، تنه درخت و ... در صورتی که مورد استفاده خانوار برای سکونت باشد در این گروه قرار می‌گیرد.

سایر: آن دسته از واحدهای مسکونی که با هیچ یک از انواع فوق مطابقت ندارد مانند خانوارهایی که در مسافرخانه، هتل، کاروان و غیره زندگی می‌کنند و اقامتگاه دیگری ندارند در این گروه قرار می‌گیرد.

نحوه تصرف محل سکونت خانوار

در این سرشماری، اطلاع مربوط به نحوه تصرف محل سکونت خانوار، در قالب طبقه‌بندی زیر گردآوری شده است:

ملکی عرصه و اعیان/اعیان: شامل خانوارهایی که مالک عرصه و اعیان (زمین و بنا) واحد مسکونی خود هستند همچنین خانوارهایی که در آپارتمان متعلق به خود زندگی می‌کنند معمولاً در عرصه نیز سهیم هستند و نیز چنان‌چه خانواری مالک اعیان (بنا) محل سکونت خود باشد ولی صاحب زمین آن نباشد، نحوه تصرف، ملکی عرصه و اعیان/اعیان به حساب می‌آید.

استیجاری: خانوارهایی که محل سکونت خود را اجاره، رهن یا اجاره همراه با پرداخت ودیعه کرده‌اند اعم از این که به صورت نقدی و یا غیر نقدی می‌پردازند، نحوه تصرف آن‌ها استیجاری منظور می‌شود.

سایر: نحوه تصرف محل سکونت خانوارهایی که شامل یکی از موارد زیر هستند:

- **در برابر خدمت:** خانوارهایی که محل سکونت خود را در مقابل کار یک یا چند نفر از اعضای خانوار تصرف کرده‌اند، حتی اگر مبلغی هم به‌طور ماهانه بپردازند، نحوه تصرف آن‌ها در برابر خدمت محسوب می‌شود.
- **رایگان:** خانواری که محل سکونت خود را به طور رایگان در اختیار دارد و در ازای استفاده از آن، هیچ گونه پرداختی (نقدی یا غیر نقدی) انجام نمی‌دهد، در این گروه طبقه‌بندی می‌شود.
- نحوه تصرف محل سکونت خانوارهایی که با هیچ‌یک از موارد فوق قابل انطباق نیست، در این گروه قرار می‌گیرد.

مساحت زیربنای واحد مسکونی

منظور از مساحت زیربنای واحد مسکونی، مجموع سطوح ساخته شده مسقف در بنای واحد مسکونی از قبیل اتاق، آشپزخانه، حمام، توالی، انباری، صندوق خانه، پستو و ... است.

در واحدهای مسکونی آپارتمانی منظور از مساحت زیربنا، مساحت زیربنای خالص آپارتمان بدون در نظر گرفتن مشاعات (پارکینگ، پیلوت، راهرو یا راه پله مشترک و ...) است. در این گونه واحدها فضاهای مستقل مربوط به آپارتمان، حتی اگر بیرون آن واقع باشد، مانند انباری، در مساحت زیربنا منظور می‌شود.

در واحدهای مسکونی غیر آپارتمانی، مساحت تمام سطوح ساخته شده شامل راهروها، راه پله، خرپشته و ... در محاسبه مساحت زیربنا منظور می‌شود.

در مناطق روستایی، فضاهایی که در محل سکونت خانوار به منظور فعالیت‌های مرتبط با کشاورزی یا نگهداری و پرورش دام و طیور پیش‌بینی شده است، مانند انبار وسایل کشاورزی، طویله، کاهدانی و ... در مساحت زیربنای واحد مسکونی منظور نمی‌شود.

منظور از اسکلت بنای واحد مسکونی، مجموعه متصل نگهدارنده (پایه‌ها یا ستون‌ها و تیرها و ...) بنای واحد مسکونی است. واحدهای مسکونی از نظر نوع اسکلت در یکی از سه گروه زیر قرار می‌گیرند:

اسکلت فلزی: این نوع اسکلت با تیر آهن برپا شده است. در این شیوه ساخت تیرآهن‌های به‌کار رفته به یکدیگر متصل شده و اسکلتی یکپارچه را تشکیل داده است که بار بنا را تحمل می‌کند.

بتون آرمه: در این روش ساخت اسکلت بنا از بتون آرمه (بتون همراه با آرماتور و میلگرد) ساخته شده است.

سایر: واحدهای مسکونی که اسکلت آن‌ها با هیچ‌یک از دو مورد فوق مطابقت ندارند در این گروه قرار می‌گیرند.

مصالح عمده به کار رفته در بنای واحد مسکونی

آن دسته از واحدهای مسکونی که از نظر نوع اسکلت در گروه سایر قرار گرفته‌اند از نظر نوع مصالح عمده به‌کار رفته در دیوارها و سقف در گروه‌های زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

آجر و آهن یا سنگ و آهن

در بناهایی که با آجر و آهن یا سنگ و آهن ساخته شده است، سقف از تیر آهن و آجر یا تیرچه بلوک و دیوارها از آجر یا سنگ است و دیوارها (به جای ستون‌های آهنی در بناهای دارای اسکلت فلزی) بار ساختمان را تحمل می‌کند.

آجر و چوب یا سنگ و چوب

در بناهایی که با آجر و چوب یا سنگ و چوب ساخته شده است، سقف از تیرچوبی و تخته و آجر و دیوارهای باربر از آجر یا سنگ است که در نتیجه از محل اتصال تیرها با دیوارها، سنگینی سقف به دیوارها منتقل می‌شود و دیوارها بار بنا را تحمل می‌کنند.

بلوک سیمانی (با هر نوع سقف)

در این نوع بناها در دیوارها از بلوک سیمانی استفاده شده است. در سقف این نوع بناها از آهن، تیرچه و بلوک یا از چوب استفاده می‌شود.

تمام آجر یا سنگ و آجر

در دیوار و سقف این بناها به طور عمده از آجر، یا سنگ و آجر به صورت توأم استفاده می‌شود. شیوه ساخت سقف به صورتی است که عدم استفاده از تیر آهن یا چوب را امکان‌پذیر می‌سازد مانند سقف گنبدی.

تمام چوب

در این نوع بناها که بیش‌تر در مناطق با آب و هوای مرطوب رایج است به طور عمده چوب در اشکال مختلف، مصالح عمده به‌کار رفته در ساخت بنا را تشکیل می‌دهد.

خشت و چوب

مهم‌ترین مصالح ساختمانی به‌کار رفته در بناهایی که با خشت و چوب ساخته شده‌اند، خشت است. در این بناها، در سقف از خشت و چوب و در دیوارها از خشت یا خشت و چوب به صورت توأم استفاده می‌شود.

خشت و گل

بناهای خشت و گلی، به طور عمده با خشت ساخته شده‌اند و گل به عنوان ملات و نگهدارنده خشت‌ها بر روی هم در آن به‌کار رفته است.

سایر

اگر مصالح عمده به کار رفته در واحد مسکونی با هیچ یک از مصالح مذکور مطابقت نداشته باشد سایر محسوب می‌شود.

شاخص‌های به کار رفته در این نشریه

افزایش مطلق دوره

افزایش مطلق جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در یک دوره عبارت است از تغییر تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در طی آن دوره و از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{افزایش مطلق جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در دوره} = \text{تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در انتهای دوره} - \text{تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در ابتدای دوره}$$

افزایش نسبی دوره

افزایش نسبی جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در یک دوره از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$\text{افزایش نسبی جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در دوره} = \frac{\text{تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در انتهای دوره} - \text{تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در ابتدای دوره}}{\text{تعداد جمعیت یا واحد مسکونی معمولی در ابتدای دوره}} \times 100$$

متوسط رشد سالانه جمعیت

متوسط رشد سالانه جمعیت با استفاده از رابطه زیر محاسبه شده است:

$$P_n = P_o (1 + r)^n \Rightarrow r = \sqrt[n]{\frac{P_n}{P_o}} - 1$$

در این رابطه:

P_n : جمعیت انتهای دوره

P_o : جمعیت ابتدای دوره

r : متوسط رشد سالانه جمعیت

n : فاصله زمانی بین ابتدا و انتهای دوره برحسب سال

متوسط بعد خانوار

متوسط بعد خانوار عبارت است از متوسط تعداد افراد در خانوار و از تقسیم تعداد جمعیت به تعداد کل خانوار حاصل می شود.

$$\text{متوسط بعد خانوار} = \frac{\text{جمعیت}}{\text{تعداد خانوار}}$$

میزان باسوادی

عبارت است از نسبت تعداد افراد باسواد به جمعیت ۶ ساله و بیش تر که به صورت درصد بیان می شود.

$$\text{میزان باسوادی} = \frac{\text{جمعیت باسواد}}{\text{جمعیت ۶ ساله و بیش تر}} \times 100$$

تراکم جمعیت

تراکم نسبی جمعیت عبارت است از متوسط تعداد افراد جمعیت یک منطقه در هر کیلومتر مربع از مساحت آن منطقه.

$$\text{تراکم جمعیت} = \frac{\text{جمعیت}}{\text{مساحت (کیلومتر مربع)}}$$

میزان شهرنشینی

عبارت است از نسبت تعداد جمعیت ساکن در نقاط شهری به جمعیت کل کشور.

$$\text{میزان شهرنشینی} = \frac{\text{جمعیت ساکن در نقاط شهری}}{\text{جمعیت کل کشور}} \times 100$$

نسبت جنسی

نسبت جنسی عبارت است از نسبت تعداد مردان به زنان که به صورت درصد بیان می شود.

$$\text{نسبت جنسی} = \frac{M}{F} \times 100$$

که در آن، M تعداد مردان و F تعداد زنان است.

نرخ فعالیت (نرخ مشارکت اقتصادی)

عبارت است از نسبت تعداد جمعیت فعال (شاغل و بیکار) ۱۰ ساله و بیشتر به جمعیت ده ساله و بیش‌تر.

$$\text{نرخ فعالیت} = \frac{\text{جمعیت فعال (شاغل و بیکار) ۱۰ ساله و بیشتر}}{\text{جمعیت ده ساله و بیش‌تر}} \times ۱۰۰$$

این میزان در هر سن یا گروه از تقسیم جمعیت فعال (شاغل و بیکار) به کل جمعیت در آن سن یا گروه به دست آمده و به صورت درصد بیان می‌شود.

نرخ بیکاری

عبارت است از نسبت تعداد جمعیت بیکار به جمعیت فعال.

$$\text{نرخ بیکاری} = \frac{\text{جمعیت بیکار}}{\text{جمعیت فعال}} \times ۱۰۰$$

این میزان در هر سن یا گروه از تقسیم تعداد جمعیت بیکار به جمعیت فعال در آن سن یا گروه به دست آمده و به صورت درصد بیان می‌شود.

در استفاده از این مجموعه به نکات زیر توجه شود :

- ✓ در فاصله سال‌های ۱۳۹۰ تا ۹۵ شهرستان طبس از استان یزد جدا شد و به استان خراسان جنوبی ملحق گردید.
- ✓ منظور از افراد دارای تحصیلات عالی، کلیه دانشجویان و دانش‌آموختگان دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی است. همچنین افراد با تحصیلات حوزوی در سطوح یک، دو، سه علوم دینی و دوره اول و دوم خارج نیز در گروه افراد با تحصیلات عالی قرار دارند.
- ✓ در فاصله سال‌های ۱۳۹۰ تا ۹۵ نظام آموزش رسمی کشور تغییر کرده است. لذا در بررسی و مقایسه شاخص‌های دوره ابتدایی، راهنمایی و متوسطه ضروری است به این تغییرات توجه شود

مرکز آمار ایران

فصل دوم

جمعیت و ویژگی های عمومی آن

مرکز آمار ایران

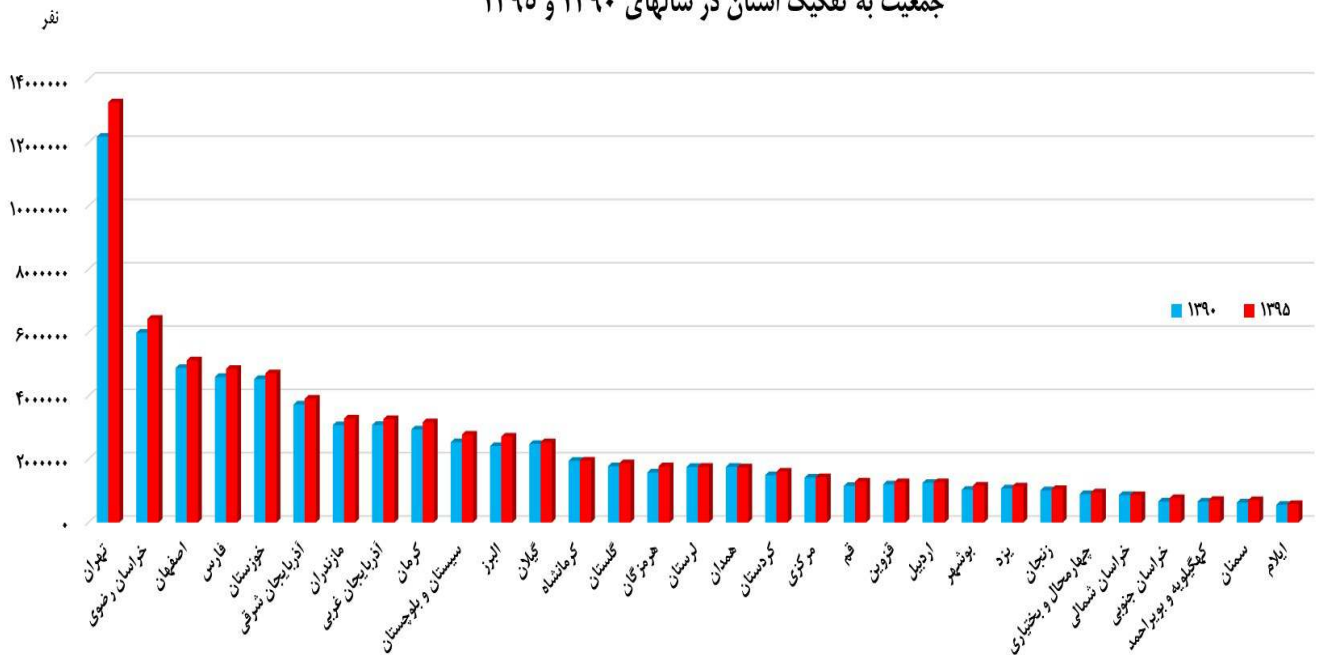
۱- جمعیت کشور به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

بر اساس آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۵، جمعیت کشور ۷۹۹۲۶۲۷۰ نفر بوده است. از این تعداد، ۵۹۱۴۶۸۴۷ نفر در نقاط شهری و ۲۰۷۳۰۶۲۵ نفر در نقاط روستایی ساکن و ۴۸۷۹۸ نفر غیر ساکن بوده اند. در این سرشماری، بیشترین جمعیت به استان تهران با ۱۳/۳ میلیون نفر اختصاص دارد و بعد از آن به ترتیب استان های خراسان رضوی (۶/۴ میلیون نفر)، اصفهان (۵/۱ میلیون نفر)، فارس (۴/۹ میلیون نفر)، خوزستان (۴/۷ میلیون نفر) و آذربایجان شرقی (۳/۹ میلیون نفر) بیشترین جمعیت را داشته اند. استان های ایلام، سمنان، کهگیلویه و بویر احمد، خراسان جنوبی، خراسان شمالی و چهارمحال و بختیاری با کمتر از یک میلیون نفر به ترتیب کمترین تعداد جمعیت را داشته اند. در سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰، جمعیت کشور ۷۵۱۴۹۶۶۹ نفر، جمعیت ساکن در نقاط شهری ۵۳۶۴۶۶۶۱ نفر، جمعیت ساکن در نقاط روستایی ۲۱۴۴۶۷۸۳ نفر و جمعیت غیر ساکن ۵۶۲۲۵ نفر بوده است. در این سرشماری نیز بیشترین جمعیت به استان تهران با ۱۲/۲ میلیون نفر اختصاص دارد و بعد از آن به ترتیب استان های خراسان رضوی (۵/۹ میلیون نفر)، اصفهان (۴/۹ میلیون نفر)، فارس (۴/۶ میلیون نفر)، خوزستان (۴/۵ میلیون نفر) و آذربایجان شرقی (۳/۷ میلیون نفر) بیشترین جمعیت و استان های ایلام، سمنان، کهگیلویه و بویر احمد، خراسان جنوبی، خراسان شمالی و چهارمحال و بختیاری به ترتیب کمتر از یک میلیون نفر جمعیت داشته اند.

مقایسه جمعیت در دو سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می دهد که در اکثر استان ها به استثناء دو استان خراسان شمالی و همدان جمعیت کل استان افزایش یافته است. در بین دو سرشماری جمعیت در استان های خراسان شمالی با رشد ۰/۱- درصد و همدان با رشد ۰/۲- درصد، به ترتیب ۴۶۳۵ و ۲۰۰۳۴ نفر کاهش یافته است. رتبه جمعیت استان ها در سال ۱۳۹۵ در مقایسه با سال ۱۳۹۰ تغییری نداشته است. در سال ۱۳۹۰، استان آذربایجان غربی با ۳۰۸۰۵۷۶ نفر جمعیت، هفتمین استان و استان مازندران با ۳۰۷۳۹۴۳ نفر جمعیت هشتمین استان بوده اند. در سال ۱۳۹۵ استان آذربایجان غربی به رتبه هشتم و استان مازندران به رتبه استان هفتم رسیده اند. همچنین رتبه استان ها از نظر جمعیت از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵، در استان های همدان از ۱۵ به ۱۷، هرمزگان از ۱۷ به ۱۵، اردبیل از ۲۰ به ۲۲، قم از ۲۲ به ۲۰، یزد از ۲۳ به ۲۴ و بوشهر از ۲۴ به ۲۳ رسیده است.

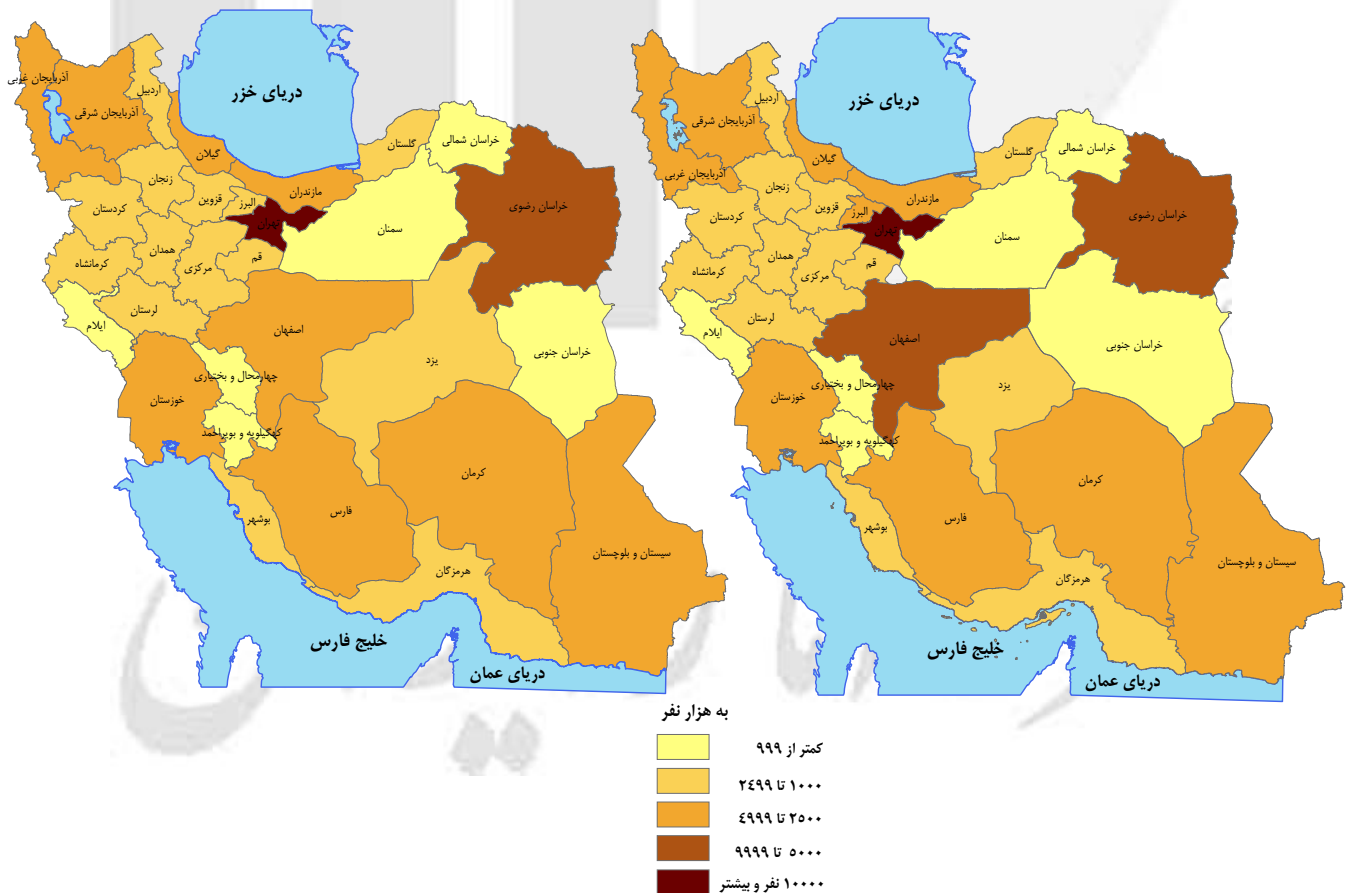
استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۷۵۱۴۹۶۶۹	۷۹۹۲۶۲۷۰
آذربایجان شرقی	۳۷۲۴۶۲۰	۳۹۰۹۶۵۲
آذربایجان غربی	۳۰۸۰۵۷۶	۳۲۶۵۲۱۹
اردبیل	۱۲۴۸۴۸۸	۱۲۷۰۴۲۰
اصفهان	۴۸۷۹۳۱۲	۵۱۲۰۸۵۰
البرز	۲۴۱۲۵۱۳	۲۷۱۲۴۰۰
ایلام	۵۵۷۵۹۹	۵۸۰۱۵۸
بوشهر	۱۰۳۲۹۴۹	۱۱۶۳۴۰۰
تهران	۱۲۱۸۳۳۹۱	۱۳۲۶۷۶۳۷
چهارمحال و بختیاری	۸۹۵۲۶۳	۹۴۷۷۶۳
خراسان جنوبی	۶۶۲۵۳۴	۷۶۸۸۹۸
خراسان رضوی	۵۹۹۴۴۰۲	۶۴۳۴۵۰۱
خراسان شمالی	۸۶۷۷۲۷	۸۶۳۰۹۲
خوزستان	۴۵۳۱۷۲۰	۴۷۱۰۵۰۹
زنجان	۱۰۱۵۷۳۴	۱۰۵۷۴۶۱
سمنان	۶۳۱۲۱۸	۷۰۲۳۶۰
سیستان و بلوچستان	۲۵۳۴۳۲۷	۲۷۷۵۰۱۴
فارس	۴۵۹۶۶۵۸	۴۸۵۱۲۷۴
قزوین	۱۲۰۱۵۶۵	۱۲۷۳۷۶۱
قم	۱۱۵۱۶۷۲	۱۲۹۲۲۸۳
کردستان	۱۴۹۳۶۴۵	۱۶۰۳۰۱۱
کرمان	۲۹۳۸۹۸۸	۳۱۶۴۷۱۸
کرمانشاه	۱۹۴۵۲۲۷	۱۹۵۲۴۳۴
کهگیلویه و بویر احمد	۶۵۸۶۲۹	۷۱۳۰۵۲
گلستان	۱۷۷۷۰۱۴	۱۸۶۸۸۱۹
گیلان	۲۴۸۰۸۷۴	۲۵۳۰۶۹۶
لرستان	۱۷۵۴۲۴۳	۱۷۶۰۶۴۹
مازندران	۳۰۷۳۹۴۳	۳۲۸۳۵۸۲
مرکزی	۱۴۱۳۹۵۹	۱۴۲۹۴۷۵
هرمزگان	۱۵۷۸۱۸۳	۱۷۷۶۴۱۵
همدان	۱۷۵۸۲۶۸	۱۷۳۸۲۳۴
یزد	۱۰۷۴۴۲۸	۱۱۳۸۵۳۳

جمعیت به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

جمعیت کشور در سال ۱۳۹۰

جمعیت کشور در سال ۱۳۹۵

۲- توزیع جمعیت شهری و روستایی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

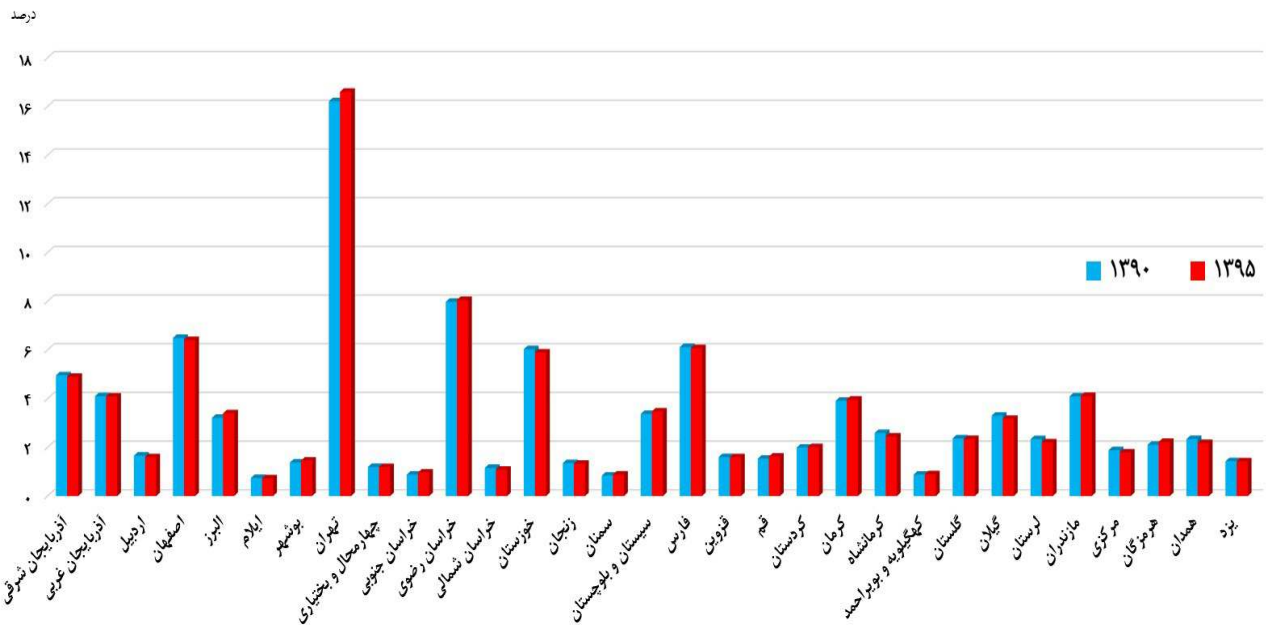
توزیع جمعیتی استان ها به تفکیک مناطق شهری و روستایی در سال ۱۳۹۵ نشان می دهد که استان تهران با ۱۶/۶ درصد بیشترین سهم جمعیتی کشور را دارد. بعد از استان تهران استان های خراسان رضوی، اصفهان، فارس و خوزستان به ترتیب با سهم جمعیتی ۸/۱، ۶/۴، ۶/۱ و ۵/۹ درصد بیشترین سهم جمعیتی کشور را دارند. سهم جمعیتی هر یک از استان های ایلام، سمنان، کهگیلویه و بویراحمد کمتر از یک درصد جمعیت کشور می باشد. استان های تهران، خراسان رضوی، اصفهان، خوزستان و فارس بیشترین سهم جمعیت شهری در کل کشور را دارا می باشند. استان های خراسان رضوی، فارس، سیستان و بلوچستان، مازندران، کرمان، و خوزستان هم بیشترین سهم جمعیتی در نقاط روستایی را دارند.

توزیع جمعیتی استان ها به تفکیک مناطق شهری و روستایی در سال ۱۳۹۰ نشان می دهد که استان تهران با ۱۶/۲ درصد بیشترین سهم جمعیتی کشور را داشته است. بعد از استان تهران استان های خراسان رضوی، اصفهان، فارس و خوزستان بیشترین به ترتیب با سهم جمعیتی ۸/۰، ۶/۵، ۶/۱ و ۶/۰ درصد بیشترین سهم جمعیتی کشور را داشتند. سهم جمعیتی هر یک از استان های ایلام، سمنان، کهگیلویه و بویراحمد و خراسان جنوبی کمتر از یک درصد جمعیت کشور می باشد. استان های تهران، خراسان رضوی، اصفهان، خوزستان و فارس سهم جمعیت شهری در کل کشور را دارا می باشند استان های خراسان رضوی، فارس، مازندران، خوزستان، سیستان و بلوچستان و کرمان نیز بیشترین سهم جمعیتی در نقاط روستایی را دارند.

مقایسه توزیع جمعیت در دو سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می دهد که استان کرمانشاه و خراسان شمالی، آذربایجان شرقی، اردبیل، اصفهان، خوزستان، همدان، گیلان، لرستان و مرکزی دارای کاهش سهم جمعیتی و در برابر آن استان های تهران، البرز، بوشهر، خراسان جنوبی، خراسان رضوی، سیستان و بلوچستان، قم و هرمزگان دارای افزایش سهم جمعیتی از کل جمعیت کشور بوده اند.

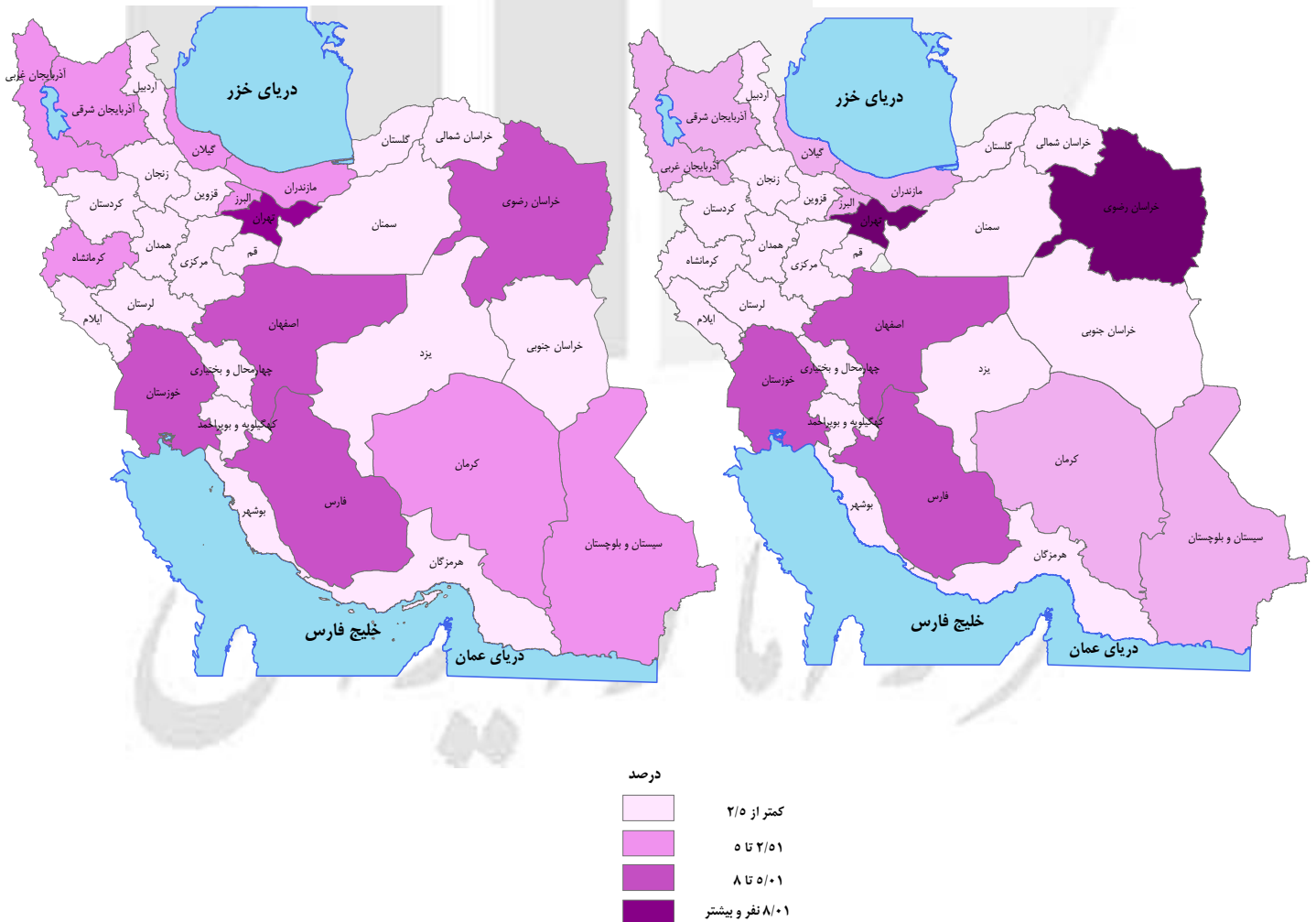
نام استان	۱۳۹۰			۱۳۹۵		
	کل	شهری	روستایی	کل	شهری	روستایی
کل کشور	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
آذربایجان شرقی	۵/۰	۴/۸	۵/۳	۴/۹	۴/۷	۵/۳
آذربایجان غربی	۴/۱	۳/۶	۵/۴	۴/۱	۳/۶	۵/۴
اردبیل	۱/۷	۱/۵	۲/۱	۱/۶	۱/۵	۱/۹
اصفهان	۶/۵	۷/۸	۳/۳	۶/۴	۷/۶	۳/۰
البرز	۳/۲	۴/۱	۱/۱	۳/۴	۴/۲	۱/۰
ایلام	۰/۷	۰/۷	۰/۹	۰/۷	۰/۷	۰/۹
بوشهر	۱/۴	۱/۳	۱/۵	۱/۵	۱/۴	۱/۶
تهران	۱۶/۲	۲۱/۱	۴/۱	۱۶/۶	۲۱/۱	۳/۹
چهارمحال و بختیاری	۱/۲	۱/۰	۱/۷	۱/۲	۱/۰	۱/۶
خراسان جنوبی	۰/۹	۰/۷	۱/۴	۱/۰	۰/۸	۱/۵
خراسان رضوی	۸/۰	۸/۰	۷/۸	۸/۱	۷/۹	۸/۴
خراسان شمالی	۱/۲	۰/۸	۲/۰	۱/۱	۰/۸	۱/۸
خوزستان	۶/۰	۶/۰	۶/۱	۵/۹	۶/۰	۵/۶
زنجان	۱/۴	۱/۲	۱/۸	۱/۳	۱/۲	۱/۷
سمنان	۰/۸	۰/۹	۰/۷	۰/۹	۰/۹	۰/۷
سیستان و بلوچستان	۳/۴	۲/۳	۶/۰	۳/۵	۲/۳	۶/۹
فارس	۶/۱	۵/۸	۶/۹	۶/۱	۵/۸	۶/۹
قزوین	۱/۶	۱/۶	۱/۵	۱/۶	۱/۶	۱/۶
قم	۱/۵	۲/۰	۰/۳	۱/۶	۲/۱	۰/۳
کردستان	۲/۰	۱/۸	۲/۴	۲/۰	۱/۹	۲/۳
کرمان	۳/۹	۳/۱	۵/۸	۴/۰	۳/۱	۶/۳
کرمانشاه	۲/۶	۲/۵	۲/۷	۲/۴	۲/۵	۲/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۰/۹	۰/۶	۱/۴	۰/۹	۰/۷	۱/۵
گلستان	۲/۴	۱/۷	۴/۱	۲/۳	۱/۷	۴/۲
گیلان	۳/۳	۲/۸	۴/۶	۳/۲	۲/۷	۴/۵
لرستان	۲/۳	۲/۰	۳/۲	۲/۲	۱/۹	۳/۰
مازندران	۴/۱	۳/۱	۶/۵	۴/۱	۳/۲	۶/۷
مرکزی	۱/۹	۱/۹	۱/۷	۱/۸	۱/۹	۱/۶
هرمزگان	۲/۱	۱/۵	۳/۷	۲/۲	۱/۶	۳/۹
همدان	۲/۳	۱/۹	۳/۳	۲/۲	۱/۹	۳/۱
یزد	۱/۴	۱/۷	۰/۹	۱/۴	۱/۶	۰/۸

توزیع جمعیت به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

توزیع جمعیت کشور در سال ۱۳۹۰

توزیع جمعیت کشور در سال ۱۳۹۵

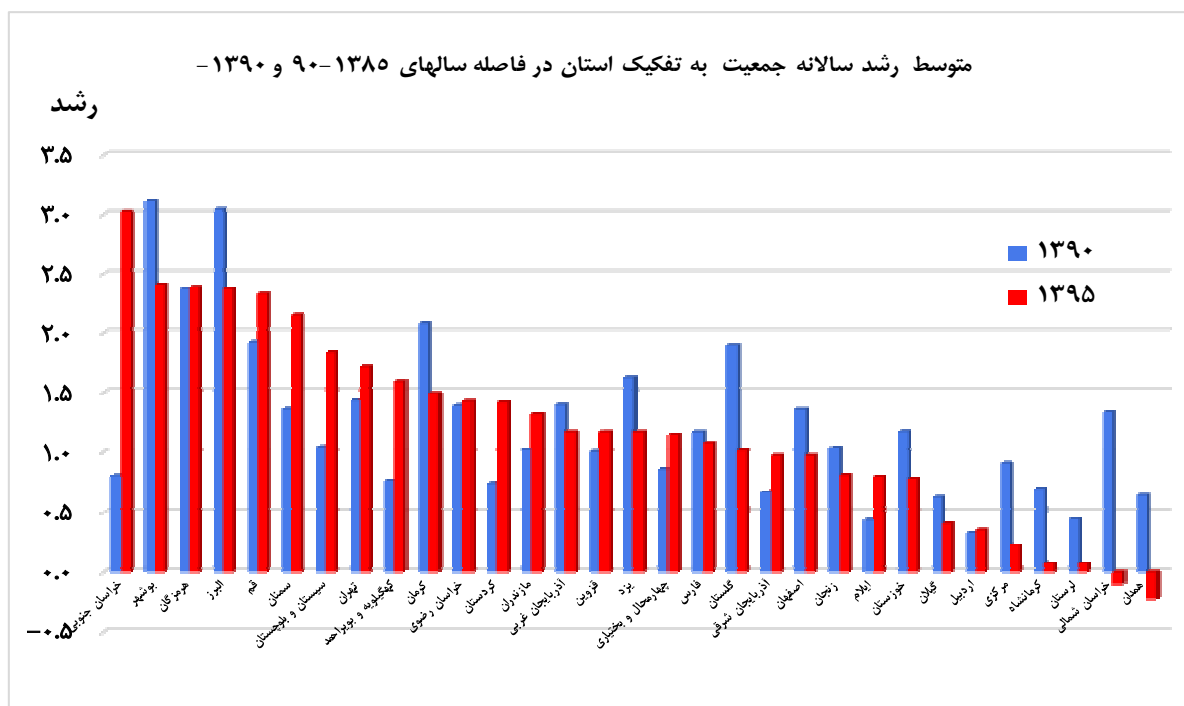
۳- متوسط رشد سالانه جمعیت به تفکیک استان طی سال های ۹۰-۱۳۸۵ و ۹۵-۱۳۹۰

طی دوره ۹۰-۱۳۸۵ متوسط رشد سالانه جمعیت کشور ۱/۲۹ درصد در سال بوده است. بررسی رشد جمعیت کشور به تفکیک استان ها حاکی از آن است که استان های بوشهر با (۳/۱ درصد)، البرز (۳/۰ درصد)، هرمزگان (۲/۴ درصد)، کرمان (۲/۱ درصد)، قم (۱/۹ درصد) و گلستان (۱/۹ درصد) از بیشترین درصد رشد سالانه جمعیت برخوردارند.

طی دوره ۹۵-۱۳۹۰ متوسط رشد سالانه جمعیت کشور ۱/۲۴ درصد در سال بوده است. بررسی رشد جمعیت کشور به تفکیک استان ها حاکی از آن است که استان های خراسان جنوبی با (۳ درصد)، البرز (۲/۴ درصد)، بوشهر (۲/۴ درصد)، هرمزگان (۲/۴ درصد)، قم (۲/۳ درصد)، سمنان (۲/۲ درصد) و سیستان و بلوچستان (۱/۸ درصد) از بیشترین درصد رشد سالانه جمعیت برخوردارند.

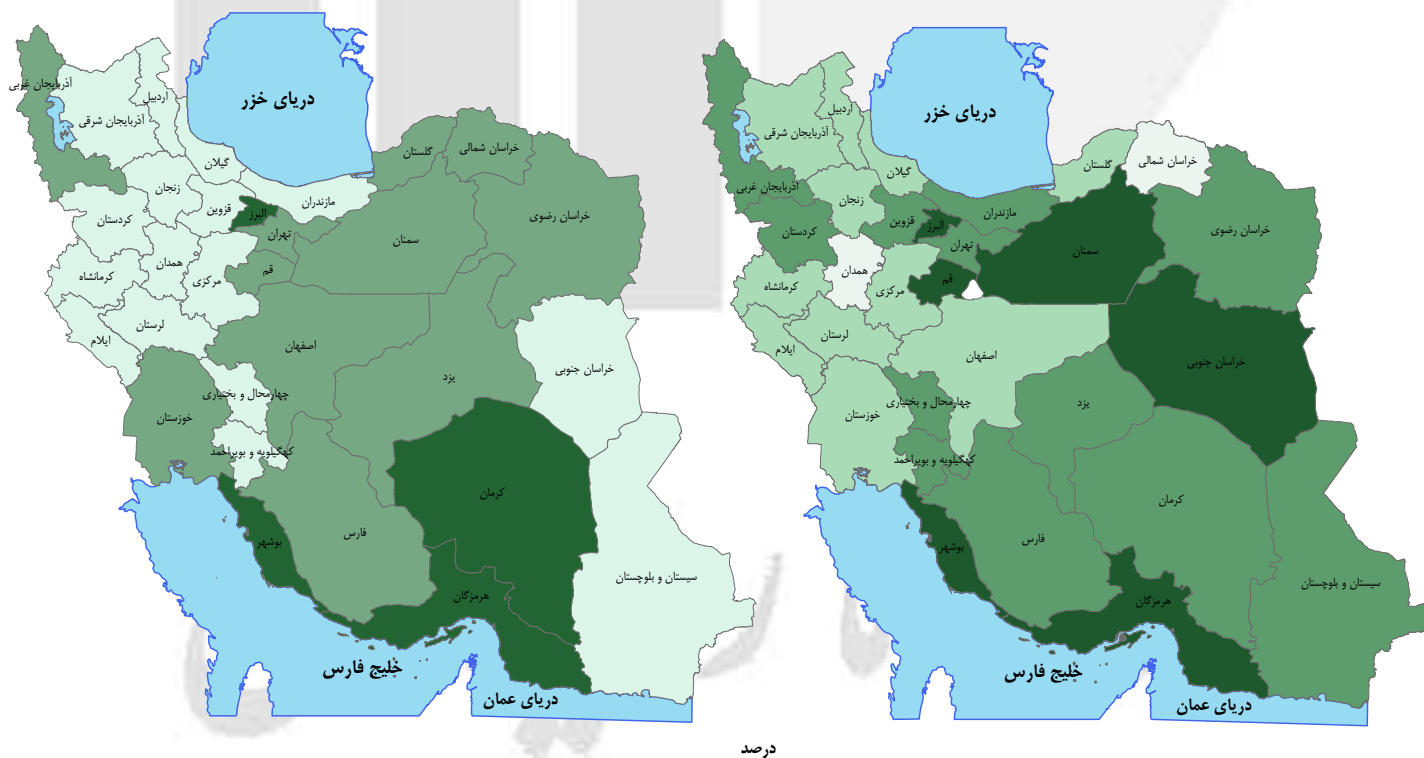
مقایسه رشد سالانه جمعیت کشور در دو سرشماری سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می دهد علیرغم کاهش ۰/۰۵ درصدی در کل کشور، استان های خراسان جنوبی، سمنان، سیستان و بلوچستان، کهگیلویه و بویراحمد، کردستان، ایلام، قم، مازندران، چهارمحال و بختیاری، خراسان جنوبی، آذربایجان شرقی و قزوین دارای افزایش رشد سالیانه جمعیت بوده اند. همچنین استان های خراسان شمالی، گلستان، همدان، مرکزی، بوشهر، البرز، کرمان، کرمانشاه، یزد، اصفهان، خوزستان، لرستان، آذربایجان غربی، زنجان، گیلان و فارس دارای کاهش رشد سالانه جمعیت بوده اند.

استان	متوسط رشد سالانه جمعیت ۱۳۸۵-۱۳۹۰	متوسط رشد سالانه جمعیت ۱۳۹۰-۱۳۹۵
کل کشور	۱/۲۹	۱/۲۴
آذربایجان شرقی	۰/۶۶	۰/۹۷
آذربایجان غربی	۱/۴۰	۱/۱۷
اردبیل	۰/۳۳	۰/۳۵
اصفهان	۱/۳۷	۰/۹۷
البرز	۳/۰۴	۲/۳۷
ایلام	۰/۴۳	۰/۸۰
بوشهر	۳/۱۱	۲/۴۱
تهران	۱/۴۴	۱/۷۲
چهارمحال و بختیاری	۰/۸۶	۱/۱۵
خراسان جنوبی	۰/۸۱	۳/۰۲
خراسان رضوی	۱/۴۰	۱/۴۳
خراسان شمالی	۱/۳۵	-۰/۱۱
خوزستان	۱/۱۷	۰/۷۸
زنجان	۱/۰۴	۰/۸۱
سمنان	۱/۳۷	۲/۱۶
سیستان و بلوچستان	۱/۰۵	۱/۸۳
فارس	۱/۱۷	۱/۰۸
قزوین	۱/۰۰	۱/۱۷
قم	۱/۹۳	۲/۳۳
کردستان	۰/۷۳	۱/۴۲
کرمان	۲/۰۷	۱/۴۹
کرمانشاه	۰/۶۹	۰/۰۷
کهگیلویه و بویراحمد	۰/۷۶	۱/۶۰
گلستان	۱/۹۰	۱/۰۱
گیلان	۰/۶۲	۰/۴۰
لرستان	۰/۴۴	۰/۰۷
مازندران	۱/۰۲	۱/۳۳
مرکزی	۰/۹۱	۰/۲۲
هرمزگان	۲/۳۷	۲/۳۹
همدان	۰/۶۴	-۰/۲۳
یزد	۱/۶۳	۱/۱۷

متوسط رشد سالانه جمعیت در فاصله سالهای ۱۳۸۵-۹۰

متوسط رشد سالانه جمعیت در فاصله سالهای ۱۳۹۰-۹۵

۴- میزان شهرنشینی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

در چند دهه ی گذشته تحولات جمعیت شهری تغییرات ساختاری مهمی را در نظام شهری و شهرنشینی ایران رقم زده است. در این خصوص تبدیل نقاط روستایی به نقاط شهری در افزایش این میزان مؤثر بوده است به طوری که تعداد شهرهای کشور از ۱۱۳۹ شهر در سال ۱۳۹۰ به ۱۲۴۲ شهر در سال ۱۳۹۵ افزایش داشته است.

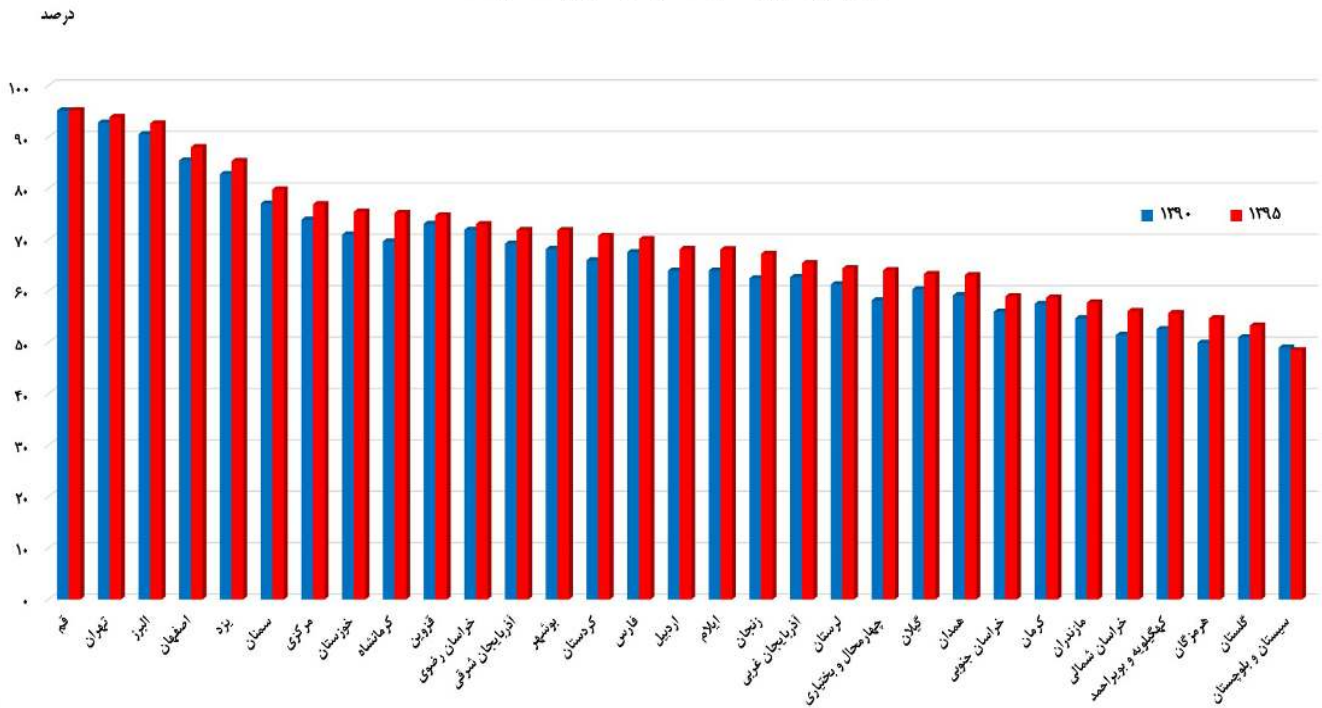
در سرشماری سال ۱۳۹۵ استان های قم، تهران، البرز، اصفهان و یزد به ترتیب با ۹۵/۲، ۹۳/۹، ۹۲/۶، ۸۸/۰ و ۸۵/۳ درصد از بیشترین میزان شهرنشینی برخوردار بودند. در مقابل استان های سیستان و بلوچستان، گلستان، هرمزگان، کهگیلویه و بویراحمد، خراسان شمالی و مازندران به ترتیب بیشترین میزان روستائینشی را داشتند.

در سرشماری سال ۱۳۹۰ استان های قم، تهران، البرز، اصفهان و یزد به ترتیب با ۹۵/۲، ۹۲/۸، ۹۰/۵، ۸۵/۴ و ۸۲/۸ درصد از بیشترین میزان شهرنشینی برخوردار بودند. در مقابل استان های سیستان و بلوچستان، هرمزگان، گلستان، خراسان شمالی، کهگیلویه و بویراحمد و مازندران به ترتیب بیشترین میزان روستائینشی را داشتند.

مقایسه میزان شهرنشینی جمعیت شهرنشین در دو سرشماری ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵، نشان می دهد که روند افزایشی میزان شهرنشینی در فاصله ۵ سال با ۲/۶ درصد افزایش، همچنان ادامه دارد. رتبه ی استان ها از لحاظ جمعیت شهرنشین تغییراتی داشته است. استان های قزوین، خراسان رضوی، خوزستان و کرمانشاه به ترتیب از رتبه های ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ به رتبه های ۱۰، ۱۱، ۸ و ۹ تغییر یافته اند. همچنین رتبه استان های فارس، ایلام، آذربایجان غربی، گیلان، همدان و کرمان در فاصله ۵ سال افزایش نشان می دهد.

استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۷۱/۴	۷۴/۰
آذربایجان شرقی	۶۹/۲	۷۱/۹
آذربایجان غربی	۶۲/۷	۶۵/۴
اردبیل	۶۴/۰	۶۸/۲
اصفهان	۸۵/۴	۸۸/۰
البرز	۹۰/۵	۹۲/۶
ایلام	۶۴/۰	۶۸/۱
بوشهر	۶۸/۲	۷۱/۹
تهران	۹۲/۸	۹۳/۹
چهارمحال و بختیاری	۵۸/۲	۶۴/۱
خراسان جنوبی	۵۶/۰	۵۹/۰
خراسان رضوی	۷۱/۹	۷۳/۱
خراسان شمالی	۵۱/۵	۵۶/۱
خوزستان	۷۱/۰	۷۵/۵
زنجان	۶۲/۵	۶۷/۳
سمنان	۷۷/۰	۷۹/۸
سیستان و بلوچستان	۴۹/۰	۴۸/۵
فارس	۶۷/۶	۷۰/۱
قزوین	۷۳/۱	۷۴/۸
قم	۹۵/۲	۹۵/۲
کردستان	۶۶/۰	۷۰/۸
کرمان	۵۷/۵	۵۸/۷
کرمانشاه	۶۹/۷	۷۵/۲
کهگیلویه و بویراحمد	۵۲/۶	۵۵/۷
گلستان	۵۱/۰	۵۳/۳
گیلان	۶۰/۳	۶۳/۳
لرستان	۶۱/۳	۶۴/۵
مازندران	۵۴/۷	۵۷/۸
مرکزی	۷۳/۹	۷۶/۹
هرمزگان	۵۰/۰	۵۴/۷
همدان	۵۹/۲	۶۳/۱
یزد	۸۲/۸	۸۵/۳

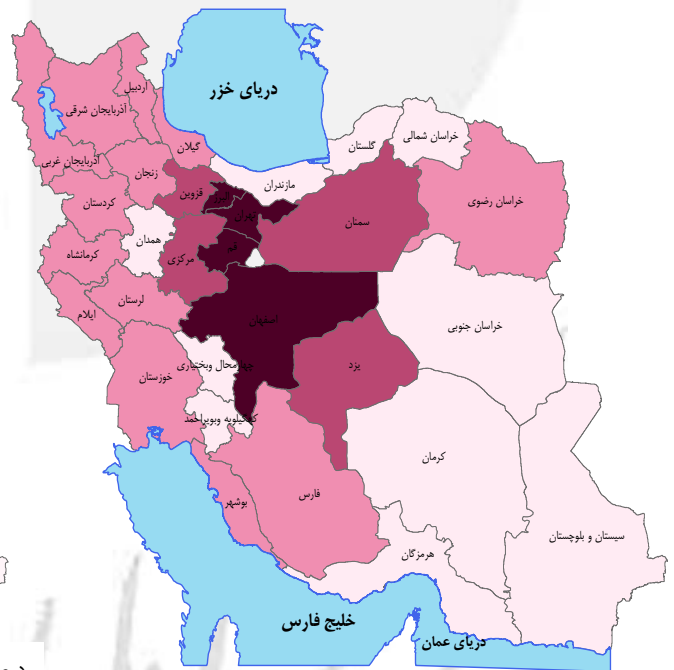
میزان شهرنشینی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

میزان شهرنشینی در سال ۱۳۹۰

میزان شهرنشینی در سال ۱۳۹۵

درصد

- کمتر از ۶۰
- ۶۱ تا ۷۲
- ۷۳ تا ۸۴
- ۸۵ و بیشتر

۵- تراکم جمعیت به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

نام استان	مساحت (۱) (کیلومتر مربع) ^۱	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۱۶۲۸۷۶۲	۴۶	۴۹
آذربایجان شرقی	۴۵۶۵۰	۸۲	۸۶
آذربایجان غربی	۳۷۴۱۱	۸۲	۸۷
اردبیل	۱۷۷۹۹	۷۰	۷۱
اصفهان	۱۰۷۰۱۷	۴۶	۴۸
البرز	۵۱۲۴	۴۷۱	۵۲۹
ایلام	۲۰۱۳۲	۲۸	۲۹
بوشهر	۲۲۷۴۲	۴۵	۵۱
تهران	۱۳۶۸۹	۸۹۰	۹۶۹
چهارمحال و بختیاری	۱۶۳۲۸	۵۵	۵۸
خراسان جنوبی	۱۵۰۷۹۷	۷	۵
خراسان رضوی	۱۱۸۸۵۱	۵۰	۵۴
خراسان شمالی	۲۸۴۳۴	۳۱	۳۰
خوزستان	۶۴۰۵۴	۷۱	۷۴
زنجان	۲۱۷۷۳	۴۷	۴۹
سمنان	۹۷۴۹۰	۶	۷
سیستان و بلوچستان	۱۸۱۷۸۵	۱۴	۱۵
فارس	۱۲۰۶۰۸	۳۷	۴۰
قزوین	۱۵۵۶۷	۷۷	۸۲
قم	۱۱۵۲۶	۱۰۰	۱۱۲
کردستان	۲۹۱۳۷	۵۱	۵۵
کرمان	۱۸۲۷۲۶	۱۶	۱۷
کرمانشاه	۲۵۰۰۹	۷۸	۷۸
کهگیلویه و بویراحمد	۱۵۵۰۴	۴۲	۴۶
گلستان	۲۰۳۶۷	۸۷	۹۲
گیلان	۱۴۰۴۲	۱۷۷	۱۸۰
لرستان	۲۸۲۹۴	۶۲	۶۲
مازندران	۲۳۸۴۲	۱۲۹	۱۳۸
مرکزی	۲۹۱۲۷	۴۹	۴۹
هرمزگان	۷۰۶۹۷	۲۲	۲۵
همدان	۱۹۳۶۸	۹۱	۹۰
یزد	۷۳۸۷۲	۸	۱۵

تراکم جمعیت بیانگر تعداد افرادی است که در یک منطقه یا مساحت معینی زندگی می کنند. و به منظور تعیین جمعیت در واحد مساحت به کار می رود. با توجه به ثابت بودن مساحت کشور و رشد مثبت جمعیت، تراکم حسابی جمعیت در سرشماری ها روند افزایشی داشته است.

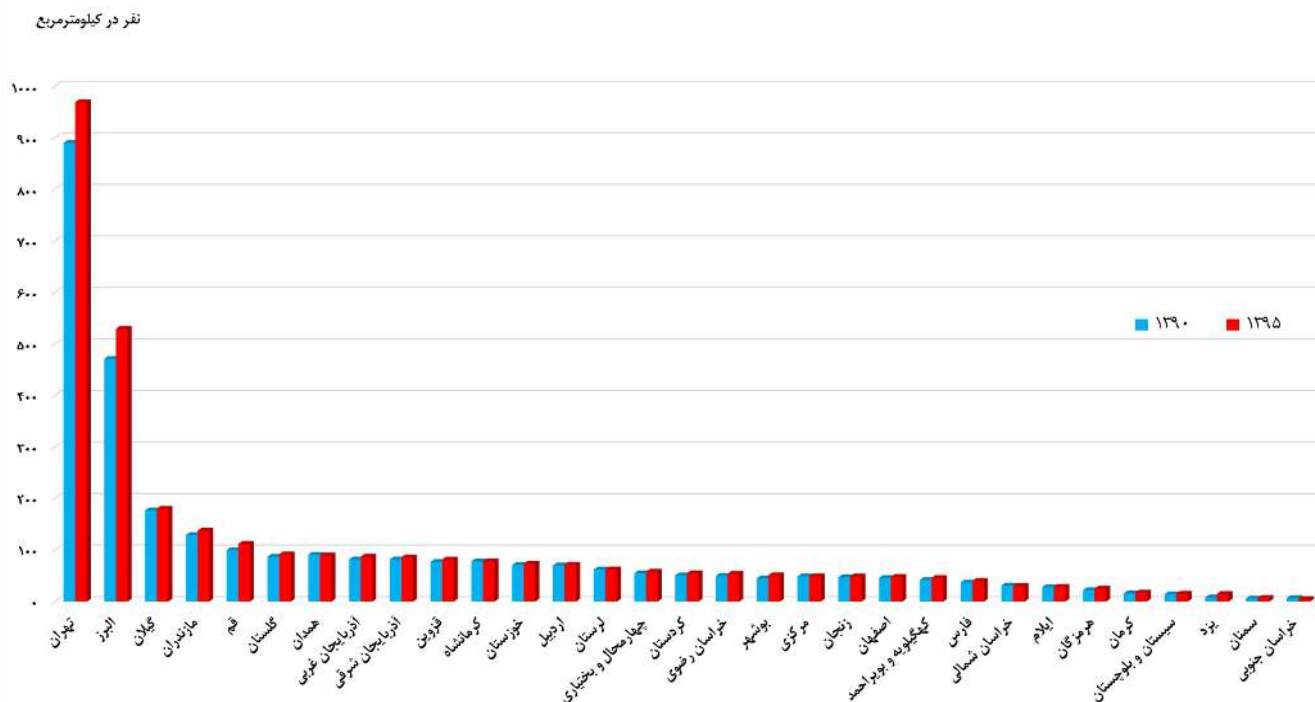
در سرشماری سال ۱۳۹۵، تراکم جمعیت در کل کشور برابر ۴۹ نفر در هر کیلومتر مربع بوده. تراکم جمعیت در استان ها طیف وسیعی داشته، بیشترین تراکم مربوط به استان تهران با ۹۶۹ نفر در کیلومتر مربع بوده است. بعد از استان تهران به ترتیب استان های البرز (۵۲۹ نفر در کیلومتر مربع)، گیلان (۱۸۰ نفر در کیلومتر مربع)، مازندران (۱۳۸ نفر در کیلومتر مربع)، قم (۱۱۲ نفر در کیلومتر مربع) و گلستان (۹۲ نفر در کیلومتر مربع) قرار دارند. کمترین تراکم جمعیت در استان خراسان جنوبی با ۵ نفر در هر کیلومتر مربع و پس از آن به ترتیب استان های سمنان (۷ نفر در کیلومتر مربع)، یزد (۱۵ نفر در کیلومتر مربع)، سیستان و بلوچستان (۱۵ نفر در کیلومتر مربع)، کرمان (۱۷ نفر در کیلومتر مربع) و هرمزگان (۲۵ نفر در کیلومتر مربع) قرار دارد.

تراکم جمعیت در سال ۱۳۹۰ برابر ۴۶ نفر در هر کیلومتر مربع بوده است. بیشترین تراکم مربوط به استان تهران با ۸۹۰ نفر در کیلومتر مربع و پس از آن به ترتیب استان های البرز (۴۷۱ نفر در کیلومتر مربع)، گیلان (۱۷۷ نفر در کیلومتر مربع)، مازندران (۱۲۹ نفر در کیلومتر مربع)، قم (۱۰۰ نفر در کیلومتر مربع) و همدان (۹۱ نفر در کیلومتر مربع) قرار می گیرند. کمترین تراکم نیز در استان سمنان با ۶ نفر در کیلومتر مربع و پس از آن به ترتیب، استان های خراسان جنوبی (۷ نفر در کیلومتر مربع)، یزد (۸ نفر در کیلومتر مربع)، سیستان و بلوچستان (۱۴ نفر در کیلومتر مربع) و کرمان (۱۶ نفر در کیلومتر مربع) قرار می گیرند.

مقایسه سرشماری سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می دهد که تراکم حسابی در کشور در فاصله ۵ سال، ۳ نفر در هر کیلو متر مربع افزایش یافته است. استان تهران همچنان به عنوان متراکم ترین استان بوده و تراکم آن ۷۹ نفر در هر کیلومتر مربع افزایش نشان می دهد. همچنین جابجایی هایی در رتبه استان ها از نظر تراکم مشاهده می شود. استان سمنان در سال ۱۳۹۰ با تراکم ۶ نفر در هر کیلومتر مربع و رتبه ۳۱، در سال ۱۳۹۵ با استان خراسان جنوبی جابجا شده و تراکم آن به ۷ نفر در کیلومتر مربع رسیده است. همچنین تراکم استان همدان با ۹۱ نفر جمعیت در هر کیلومتر مربع، از ششمین استان به هفتمین استان و ۹۰ نفر در هر کیلو متر مربع تنزل یافته است.

^۱ منظور، مساحت خاکی است و مقادیر اعلام شده مربوط به سال ۱۳۹۵ می باشد.

تراکم جمعیت به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

تراکم جمعیت در سال ۱۳۹۰

تراکم جمعیت در سال ۱۳۹۵

۶- نسبت جنسی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

یکی از شیوه های مطالعه جمعیت، بررسی توزیع جنسی آن در یک زمان معین است. برای سنجش توزیع جنسی جمعیت یک کشور، نسبت جنسی مهم ترین شاخص محسوب می شود. این نسبت از تقسیم تعداد مردان به زنان در یک مقطع مشخص به دست می آید و بیانگر تعداد مردان به ازای هر ۱۰۰ زن می باشد. این نسبت در بدو تولد ۱۰۵ است. عدم تعادل جمعیت از نظر جنسی می تواند منجر به بروز مشکلات اجتماعی و جمعیتی شود.

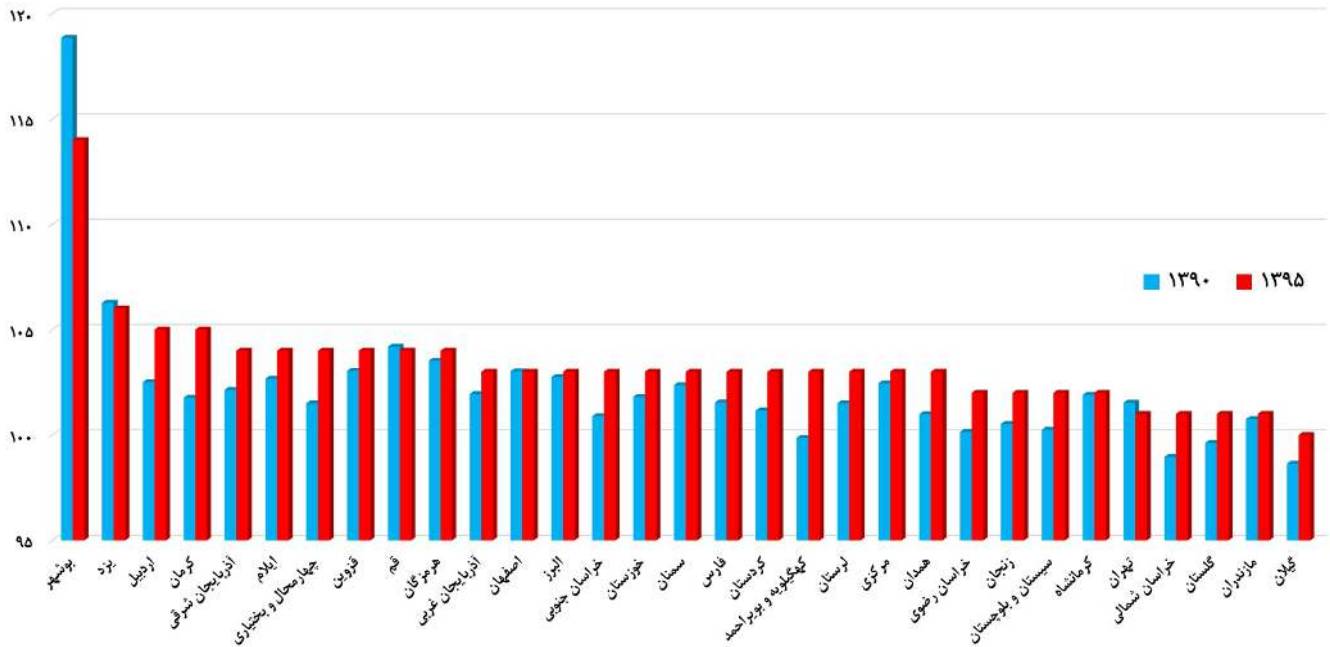
در سرشماری سال ۱۳۹۵، از ۷۹۹۲۶۲۷۰ نفر جمعیت کل کشور ۴۰۴۹۸۴۴۲ نفر مرد و ۳۹۴۲۷۸۲۸ نفر زن و نسبت جنسی برابر ۱۰۳ بوده است. بیشترین نسبت جنسی در استان بوشهر با ۱۱۴ مرد در برابر ۱۰۰ زن مشاهده می شود. پس از استان بوشهر، استان های یزد (۱۰۶)، اردبیل (۱۰۵)، کرمان (۱۰۵)، آذربایجان شرقی (۱۰۴) و ایلام (۱۰۴) قرار دارند. در این سرشماری، کمترین نسبت جنسی در استان های گیلان با ۱۰۰ نفر مرد در مقابل ۱۰۰ زن، مازندران، گلستان، خراسان شمالی، تهران با ۱۰۱ مرد در مقابل ۱۰۰ زن و سپس کرمانشاه با نسبت جنسی ۱۰۲ قرار می گیرد.

در سرشماری سال ۱۳۹۰ نسبت جنسی برابر ۱۰۲ مرد در مقابل ۱۰۰ زن بوده. بیشترین نسبت جنسی در استان بوشهر با ۱۱۹ مرد در مقابل ۱۰۰ زن گزارش شده و پس از آن استان های یزد (۱۰۶)، قم (۱۰۴)، هرمزگان (۱۰۴)، قزوین (۱۰۳) و اصفهان (۱۰۳) قرار دارند. کمترین مقادیر نسبت جنسی در این سال به استان های گیلان و خراسان شمالی با ۹۹، گلستان، کهگیلویه و بویراحمد، خراسان رضوی و سیستان و بلوچستان با ۱۰۰ مرد در مقابل ۱۰۰ زن مربوط می شود.

در سرشماری سال ۱۳۹۵ در مقایسه با سال ۱۳۹۰ نسبت جنسی افزایش یافته و از ۱۰۲ مرد در مقابل ۱۰۰ زن به ۱۰۳ رسیده است. تفاوت هایی در نسبت جنسی استان ها در فاصله دو سرشماری مشاهده می شود. در استان کرمان از سال ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ نسبت جنسی از ۱۰۲ به ۱۰۵ افزایش و در استان تهران نسبت جنسی از ۱۰۲ به ۱۰۱ کاهش یافته است.

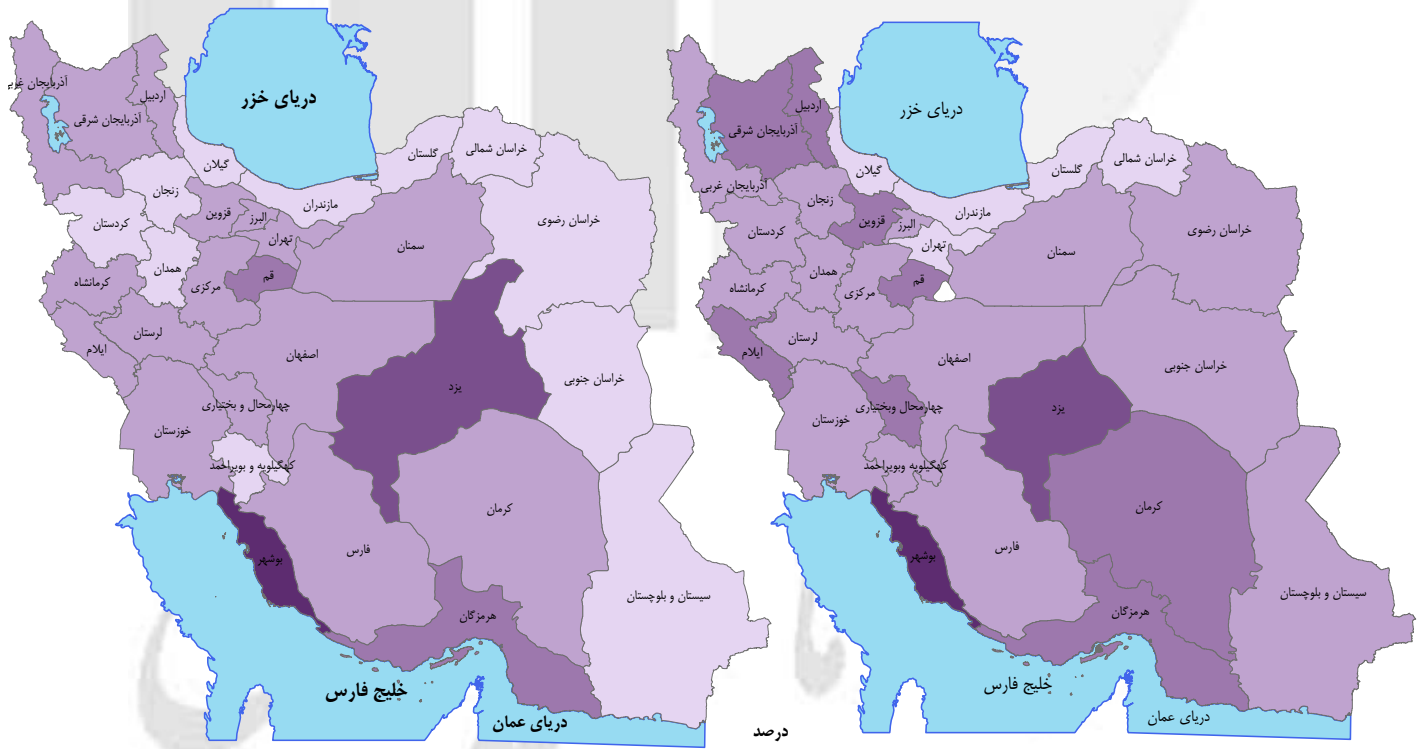
نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۱۰۲	۱۰۳
آذربایجان شرقی	۱۰۲	۱۰۴
آذربایجان غربی	۱۰۲	۱۰۳
اردبیل	۱۰۳	۱۰۵
اصفهان	۱۰۳	۱۰۳
البرز	۱۰۳	۱۰۳
ایلام	۱۰۳	۱۰۴
بوشهر	۱۱۹	۱۱۴
تهران	۱۰۲	۱۰۱
چهارمحال و بختیاری	۱۰۲	۱۰۴
خراسان جنوبی	۱۰۱	۱۰۳
خراسان رضوی	۱۰۰	۱۰۲
خراسان شمالی	۹۹	۱۰۱
خوزستان	۱۰۲	۱۰۳
زنجان	۱۰۱	۱۰۲
سمنان	۱۰۲	۱۰۳
سیستان و بلوچستان	۱۰۰	۱۰۲
فارس	۱۰۲	۱۰۳
قزوین	۱۰۳	۱۰۴
قم	۱۰۴	۱۰۴
کردستان	۱۰۱	۱۰۳
کرمان	۱۰۲	۱۰۵
کرمانشاه	۱۰۲	۱۰۲
کهگیلویه و بویراحمد	۱۰۰	۱۰۳
گلستان	۱۰۰	۱۰۱
گیلان	۹۹	۱۰۰
لرستان	۱۰۲	۱۰۳
مازندران	۱۰۱	۱۰۱
مرکزی	۱۰۲	۱۰۳
هرمزگان	۱۰۴	۱۰۴
همدان	۱۰۱	۱۰۳
یزد	۱۰۶	۱۰۶

نسبت جنسی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

نسبت جنسی در سال ۱۳۹۰

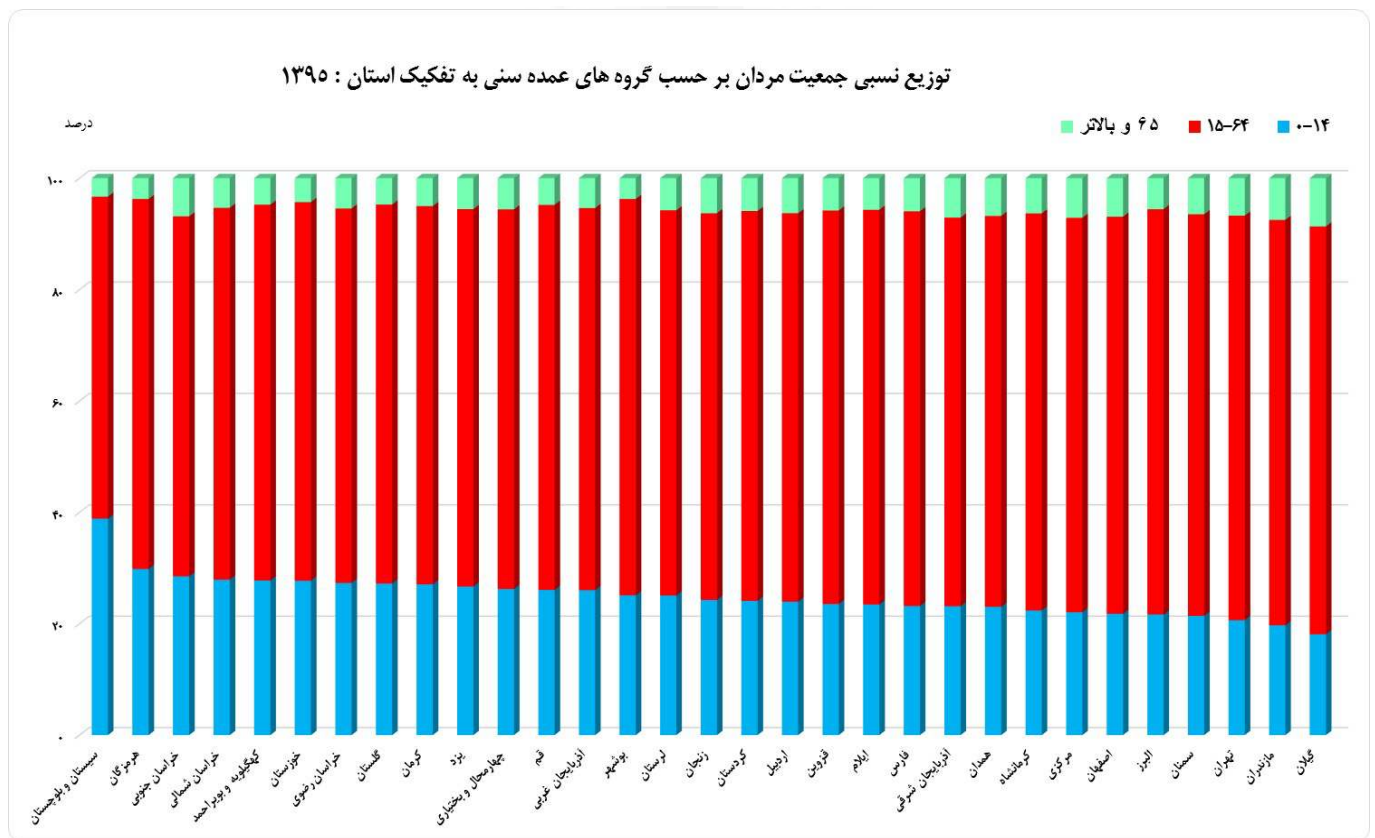
نسبت جنسی در سال ۱۳۹۵

۷- توزیع نسبی جمعیت مردان بر حسب گروه های عمده سنی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

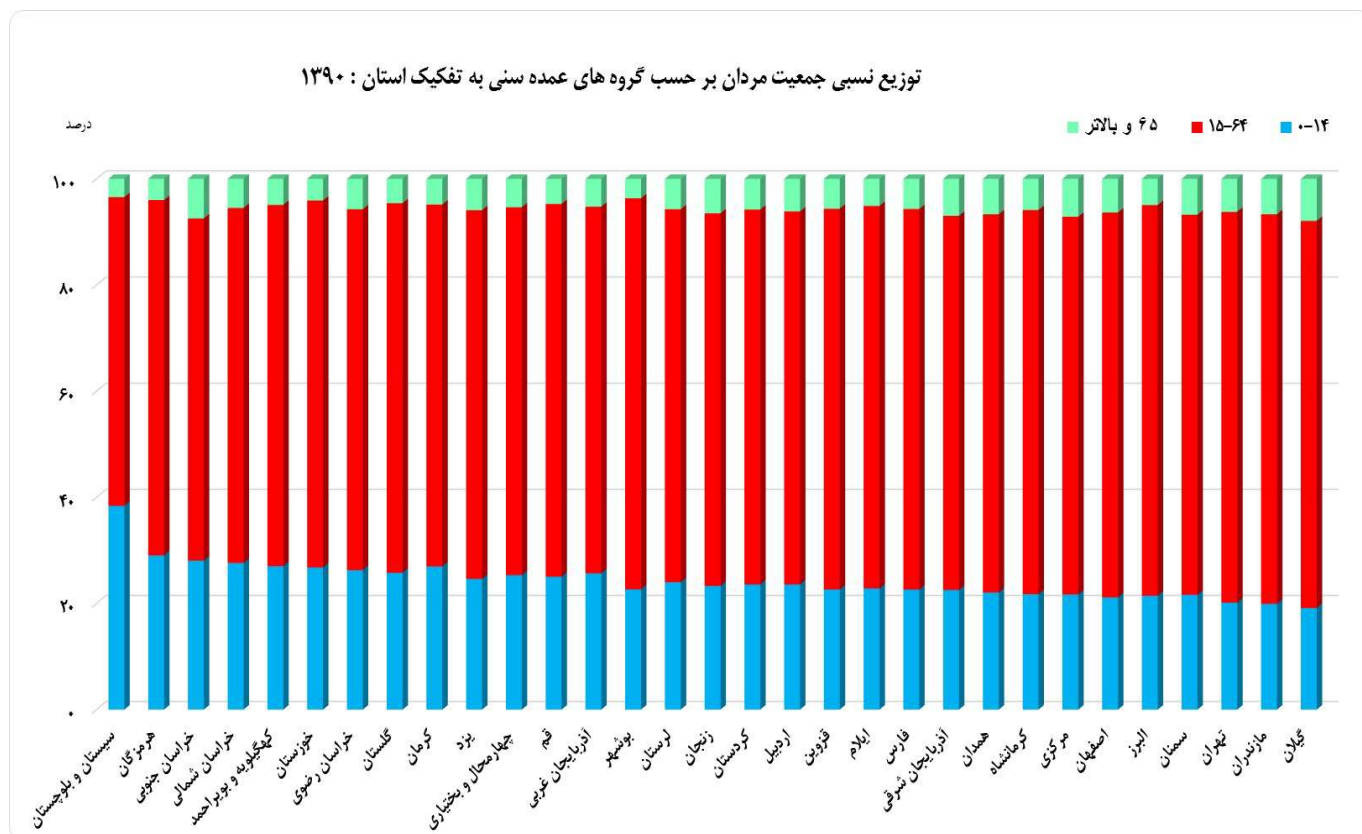
۱۳۹۵			۱۳۹۰			نام استان
۶۵ ساله و بیشتر	۱۵-۶۴ ساله	۰-۱۴ ساله	۶۵ ساله و بیشتر	۱۵-۶۴ ساله	۰-۱۴ ساله	
۵/۹	۶۹/۷	۲۴/۳	۵/۷	۷۰/۶	۲۳/۷	کل کشور
۷/۱	۶۹/۸	۲۳/۱	۷/۰	۷۰/۵	۲۲/۵	آذربایجان شرقی
۵/۴	۶۸/۶	۲۶/۰	۵/۲	۶۹/۱	۲۵/۷	آذربایجان غربی
۶/۳	۶۹/۸	۲۴/۰	۶/۱	۷۰/۳	۲۳/۶	اردبیل
۶/۹	۷۱/۳	۲۱/۸	۶/۳	۷۲/۵	۲۱/۱	اصفهان
۵/۶	۷۲/۸	۲۱/۷	۴/۹	۷۳/۶	۲۱/۴	البرز
۵/۷	۷۰/۹	۲۳/۵	۵/۱	۷۲/۱	۲۲/۸	ایلام
۳/۷	۷۱/۲	۲۵/۱	۳/۷	۷۳/۷	۲۲/۶	بوشهر
۶/۷	۷۲/۶	۲۰/۶	۶/۲	۷۳/۶	۲۰/۱	تهران
۵/۶	۶۸/۲	۲۶/۲	۵/۴	۶۹/۳	۲۵/۳	چهارمحال و بختیاری
۶/۸	۶۴/۶	۲۸/۵	۷/۵	۶۴/۵	۲۸/۱	خراسان جنوبی
۵/۴	۶۷/۲	۲۷/۳	۵/۷	۶۸/۰	۲۶/۳	خراسان رضوی
۵/۳	۶۶/۸	۲۷/۹	۵/۵	۶۶/۹	۲۷/۶	خراسان شمالی
۴/۳	۶۸/۰	۲۷/۷	۴/۱	۶۹/۱	۲۶/۸	خوزستان
۶/۳	۶۹/۴	۲۴/۳	۶/۵	۷۰/۲	۲۳/۳	زنجان
۶/۵	۷۲/۱	۲۱/۴	۶/۸	۷۱/۶	۲۱/۶	سمنان
۳/۳	۵۷/۸	۳۸/۹	۳/۴	۵۸/۲	۳۸/۴	سیستان و بلوچستان
۵/۹	۷۰/۹	۲۳/۲	۵/۷	۷۱/۷	۲۲/۶	فارس
۵/۸	۷۰/۷	۲۳/۵	۵/۶	۷۱/۷	۲۲/۶	قزوین
۴/۸	۶۹/۱	۲۶/۱	۴/۷	۷۰/۲	۲۵/۰	قم
۵/۹	۷۰/۰	۲۴/۱	۵/۸	۷۰/۶	۲۳/۶	کردستان
۵/۰	۶۷/۹	۲۷/۱	۴/۸	۶۸/۲	۲۷/۰	کرمان
۶/۳	۷۱/۳	۲۲/۴	۵/۹	۷۲/۴	۲۱/۸	کرمانشاه
۴/۷	۶۷/۵	۲۷/۸	۴/۹	۶۸/۱	۲۷/۰	کهگیلویه و بویراحمد
۴/۷	۶۸/۰	۲۷/۲	۴/۶	۶۹/۶	۲۵/۸	گلستان
۸/۷	۷۳/۲	۱۸/۱	۷/۹	۷۲/۹	۱۹/۱	گیلان
۵/۸	۶۹/۲	۲۵/۱	۵/۷	۷۰/۳	۲۴/۰	لرستان
۷/۵	۷۲/۸	۱۹/۷	۶/۷	۷۳/۴	۱۹/۹	مازندران
۷/۱	۷۰/۸	۲۲/۰	۷/۱	۷۱/۲	۲۱/۷	مرکزی
۳/۷	۶۶/۵	۲۹/۸	۴/۰	۶۷/۰	۲۹/۱	هرمزگان
۶/۸	۷۰/۲	۲۳/۰	۶/۷	۷۱/۳	۲۲/۱	همدان
۵/۶	۶۷/۸	۲۶/۷	۵/۹	۶۹/۵	۲۴/۶	یزد

برای مطالعه بهتر و دقیق‌تر ساختار سنی جمعیت از طبقه‌بندی افراد بر حسب سنین یا گروه‌های سنی معین استفاده می‌شود، شاخص‌ترین طبقه‌بندی جمعیت در گروه‌های سنی، گروه‌های سنی ۰ تا ۱۴، ۱۵ تا ۶۴ و ۶۵ ساله و بیشتر است.

در سرشماری سال ۱۳۹۵، سهم گروه عمده سنی مردان ۰-۱۴ ساله، برابر ۲۴/۳ درصد بوده است. استان سیستان و بلوچستان با ۳۸/۹ درصد جمعیت ۰-۱۴ ساله مرد در جمعیت مردان استان، بیش‌ترین فراوانی را در بین استان‌ها داشته و پس از آن استان‌های هرمزگان، خراسان جنوبی، خراسان شمالی و کهگیلویه و بویراحمد با ۲۹/۸، ۲۸/۵، ۲۷/۹ و ۲۷/۸ درصد بیش‌ترین سهم جمعیت مرد در گروه سنی ۰-۱۴ ساله را داشته است. استان‌های گیلان، مازندران، تهران و سمنان با ۱۸/۱، ۱۹/۷، ۲۰/۶ و ۲۱/۴ درصد جمعیت مردان ۰-۱۴ ساله کم‌ترین سهم جمعیت را در این گروه سنی داشته‌اند.

در این سال جمعیت مردان گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله، ۶۹/۷ درصد از کل جمعیت را تشکیل می‌داده. استان گیلان با ۷۳/۲ درصد جمعیت ۱۵-۶۴ ساله مرد، بیش‌ترین سهم را در این گروه سنی داشته و پس از آن استان‌های مازندران، البرز، تهران و سمنان به ترتیب با ۷۲/۸، ۷۲/۸، ۷۲/۶ و ۷۲/۱ درصد بیش‌ترین سهم جمعیت مردان را در این گروه سنی داشته‌اند. استان‌های خوزستان، گلستان، چهارمحال و بختیاری، آذربایجان غربی و قم به ترتیب با ۶۸/۰، ۶۸/۰، ۶۸/۲، ۶۸/۶ و ۶۹/۱ درصد کم‌ترین مردان گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله را داشته‌اند. در این سال، سهم مردان بالای ۶۵ سال در کل کشور ۵/۹ درصد از کل جمعیت بوده است. بیش‌ترین سهم جمعیت در این گروه سنی، در استان گیلان با ۸/۷ درصد مشاهده می‌شود، پس از آن استان‌های مازندران، مرکزی، آذربایجان شرقی، اصفهان و خراسان جنوبی با ۷/۵، ۷/۱، ۷/۱، ۶/۹ و ۶/۸ درصد قرار می‌گیرند. کم‌ترین سهم جمعیت مردان ۶۵ ساله و بیش‌تر مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۳/۳ درصد بوده پس از آن به ترتیب استان‌های هرمزگان، بوشهر، خوزستان و گلستان با ۳/۷، ۳/۷، ۴/۳ و ۴/۷ درصد کم‌ترین سهم جمعیت سالمند مرد را داشتند.

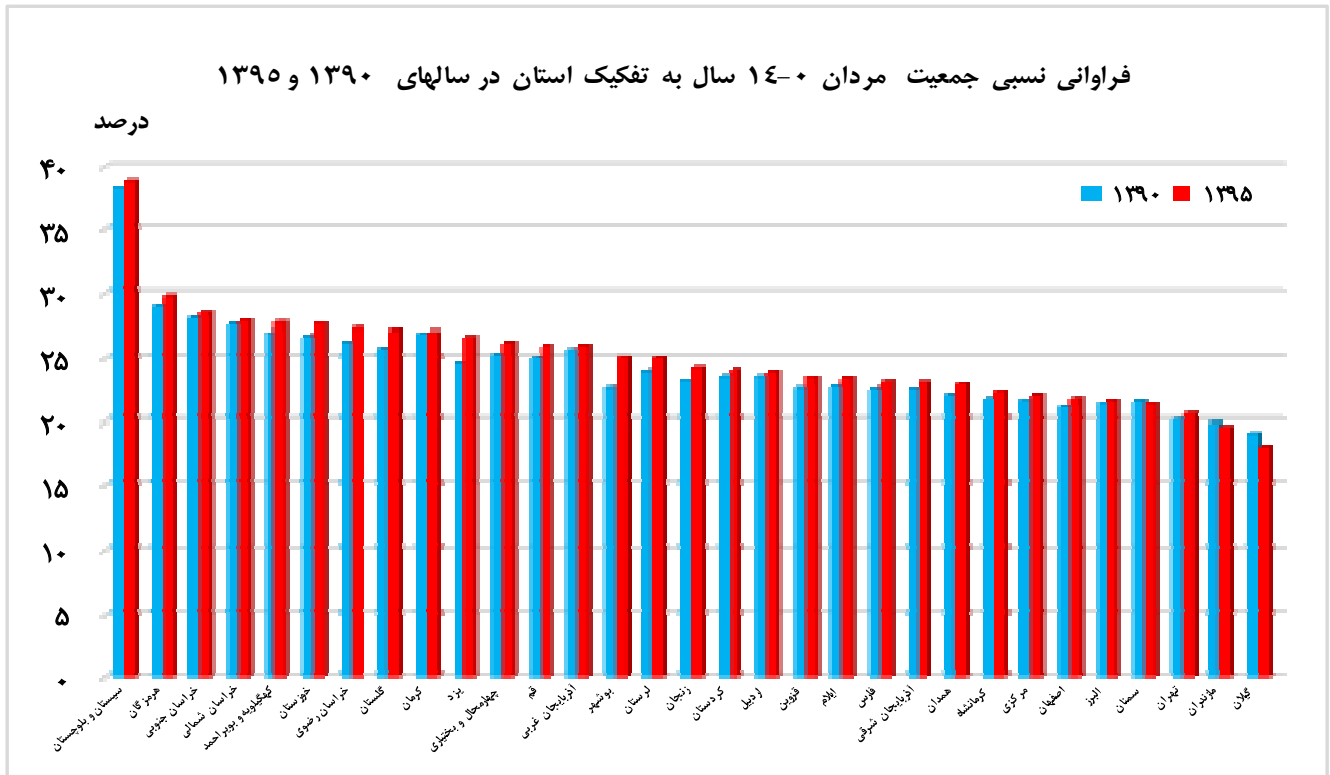

براساس سرشماری سال ۱۳۹۰ سهم گروه عمده سنی ۰-۱۴ ساله در میان مردان ۲۳/۷ درصد بوده استان های سیستان و بلوچستان، هرمزگان، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، کهگیلویه و بویراحمد به ترتیب با ۳۸/۴، ۲۹/۱، ۲۸/۱، ۲۷/۶ و ۲۷/۰ درصد بیشترین درصد جمعیت ۰-۱۴ ساله را در میان مردان داشته اند.

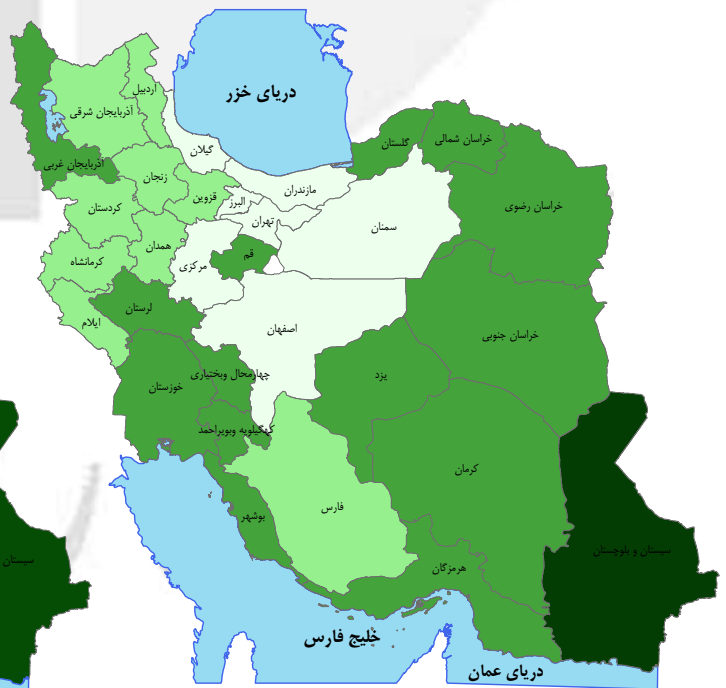
سهم مردان گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله نیز در سال ۱۳۹۰ برابر ۷۰/۶ درصد بوده است. سرشماری سال ۱۳۹۰ سهم جمعیت مردان بالای ۶۵ ساله را ۵/۷ درصد نشان می دهد. استان گیلان با مقدار ۷/۹ درصد، بیشترین و بعد از آن به ترتیب استان های خراسان جنوبی، مرکزی، آذربایجان شرقی و سمنان با نسبت های ۷/۵، ۷/۱، ۷/۰ و ۶/۸ درصد قرار دارند.

مقایسه دو سرشماری نشان می دهد که جمعیت گروه سنی ۰-۱۴ ساله، ۰/۶ درصد و جمعیت ۶۵ ساله و بیشتر مردان در فاصله ۵ سال، ۰/۲ درصد افزایش یافته است، جمعیت گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله، ۰/۹ درصد کاهش نشان می دهد.

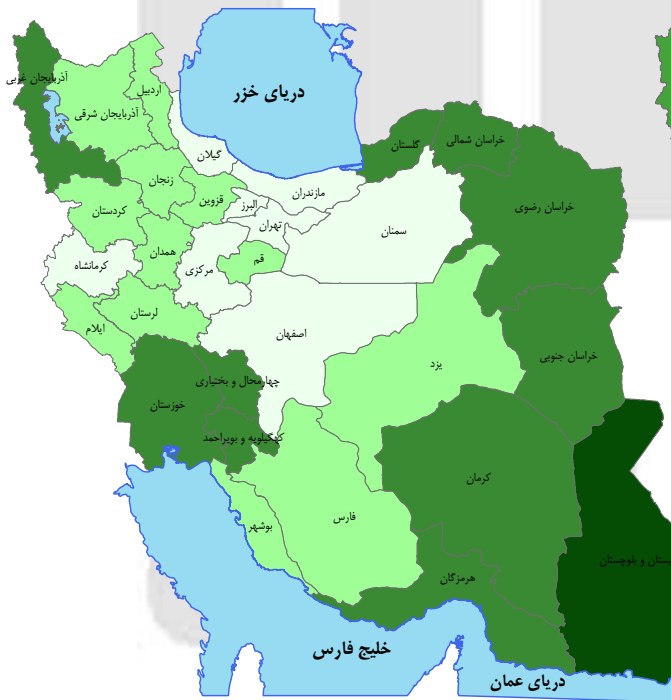
مرکز آمار ایران

فراوانی نسبی مردان ۰-۱۴ ساله کشور در سال ۱۳۹۵

فراوانی نسبی مردان + ۱۴ ساله کشور در سال ۱۳۹۰

درصد

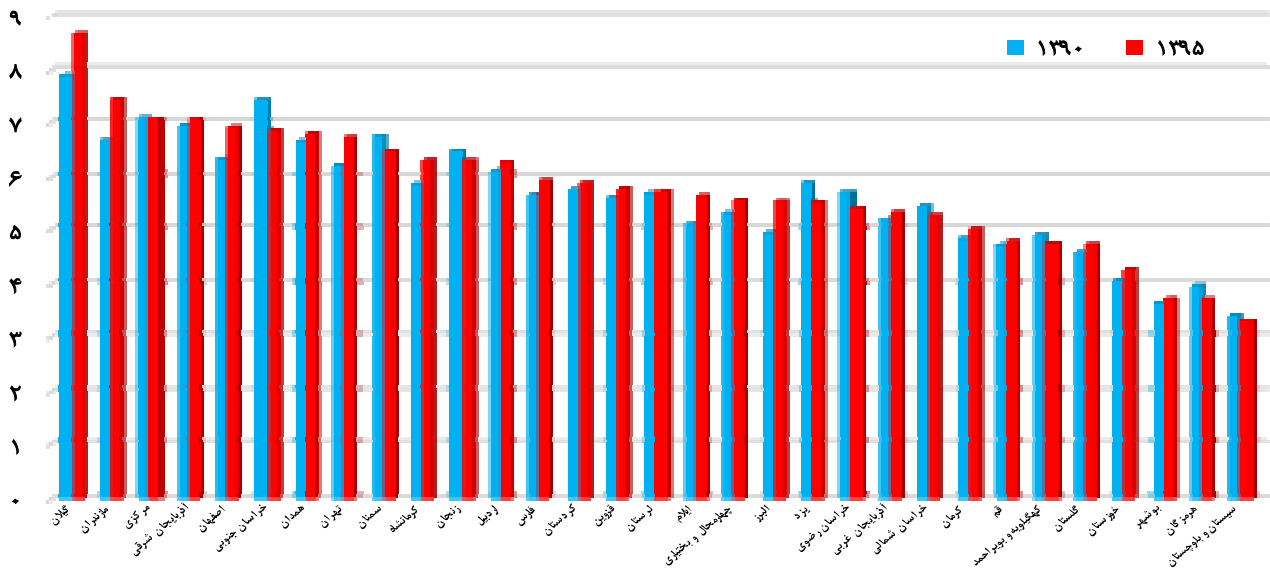
کمتر از ۲۲

٢٥٦٢٢/١

۳۰ تا ۲۵/۱

۳۰/۱ و بیشتر

فراوانی نسبی مردان ۶۵ سال و بیشتر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان ۶۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان ۶۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵

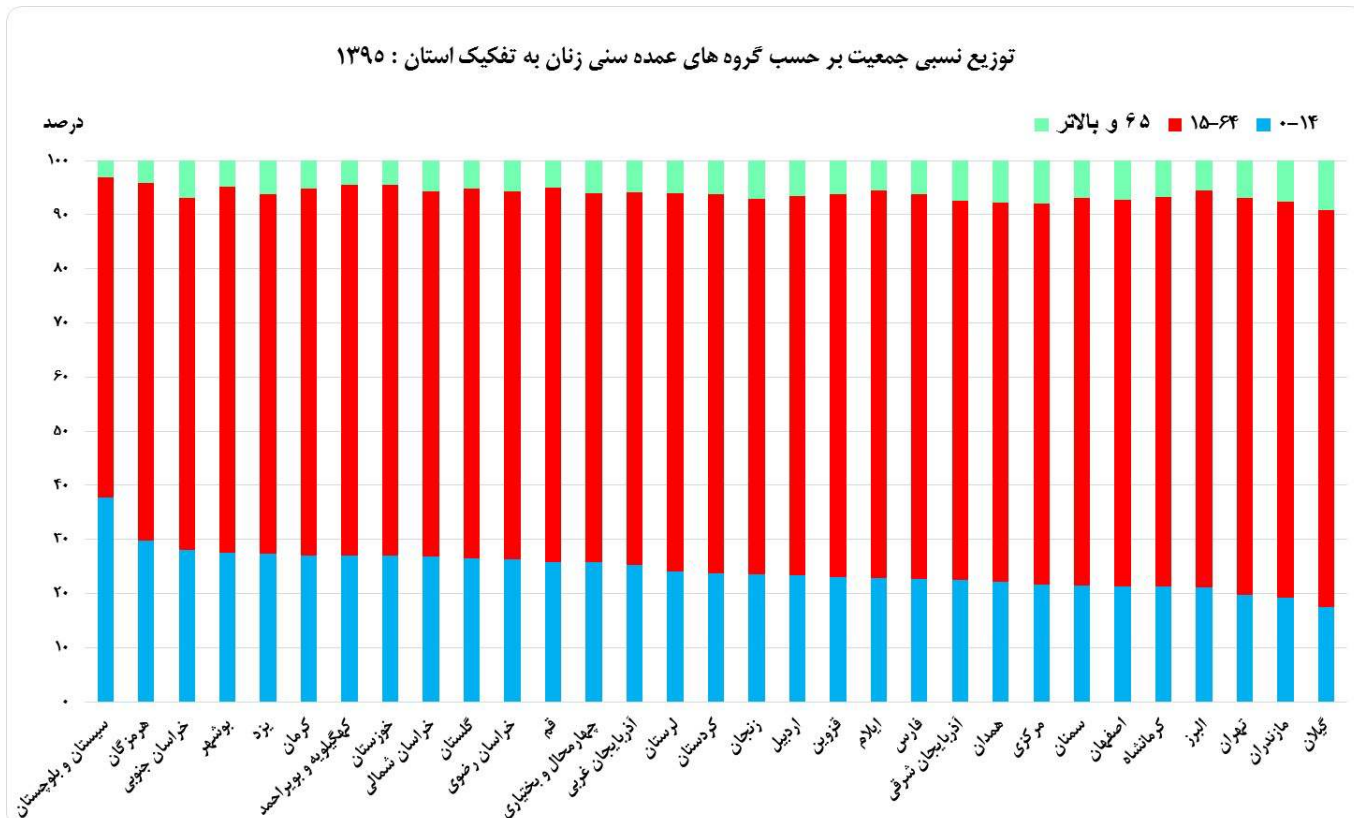

درصد

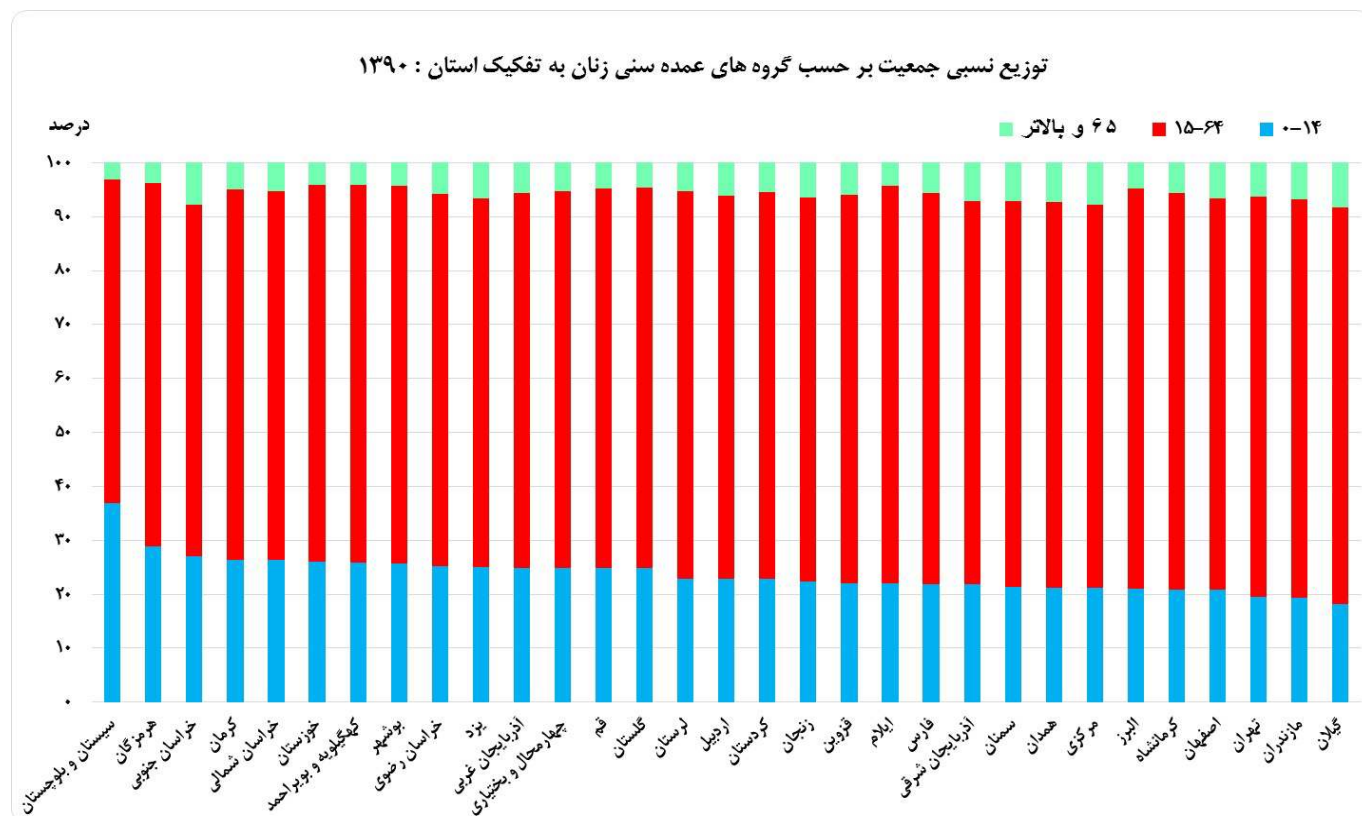

۸- توزیع نسبی جمعیت زنان به تفکیک گروه های عمده سنی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

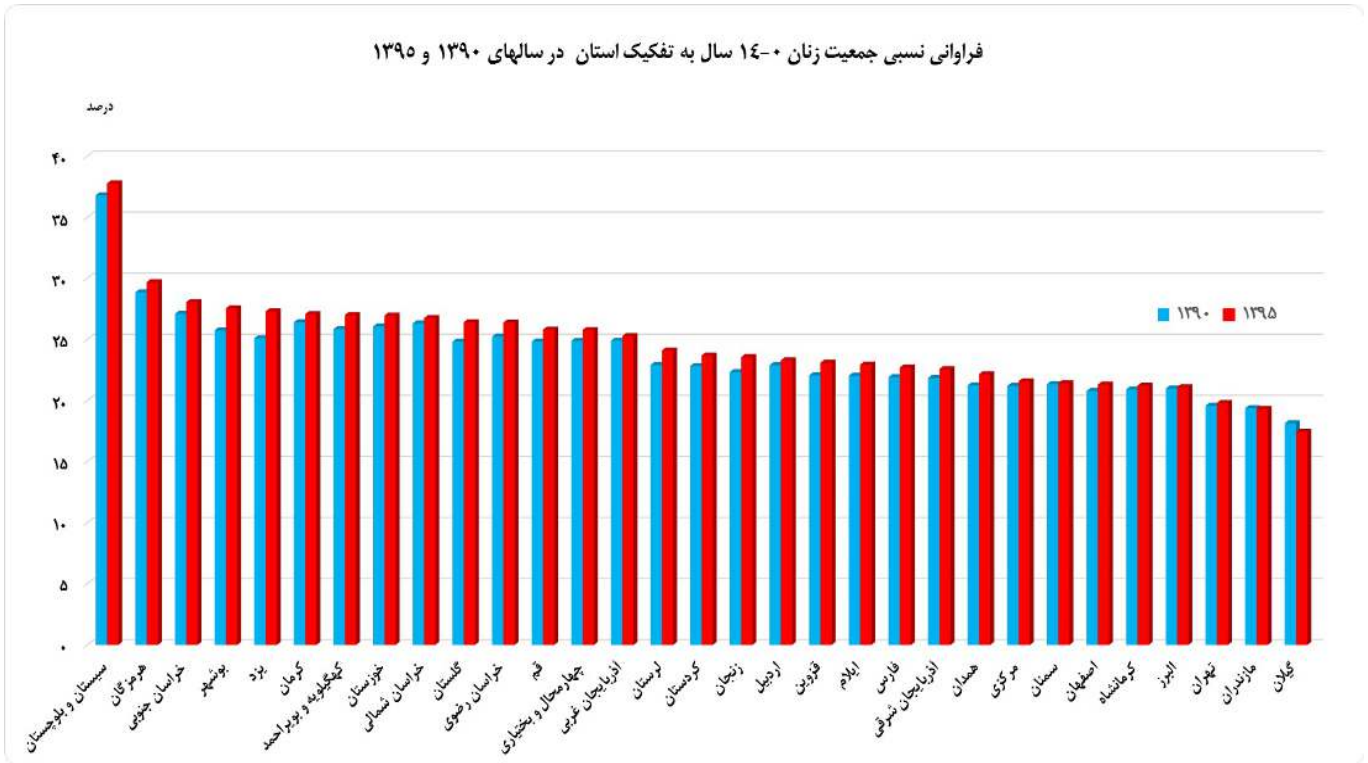
نام استان	۱۳۹۰			۱۳۹۵		
	۰-۱۴ ساله	۱۵-۶۴ ساله	۶۵ ساله و بیشتر	۰-۱۴ ساله	۱۵-۶۴ ساله	۶۵ ساله و بیشتر
کل کشور	۲۳/۰	۷۱/۱	۵/۸	۲۳/۷	۷۰/۰	۶/۳
آذربایجان شرقی	۲۱/۸	۷۱/۰	۷/۲	۲۲/۶	۷۰/۰	۷/۴
آذربایجان غربی	۲۴/۹	۶۹/۵	۵/۶	۲۵/۳	۶۸/۸	۵/۹
اردبیل	۲۲/۹	۷۱/۰	۶/۱	۲۳/۳	۷۰/۱	۶/۶
اصفهان	۲۰/۸	۷۲/۵	۶/۷	۲۱/۳	۷۱/۵	۷/۲
البرز	۲۱/۰	۷۴/۳	۴/۷	۲۱/۱	۷۳/۳	۵/۶
ایلام	۲۲/۰	۷۳/۶	۴/۳	۲۲/۹	۷۱/۵	۵/۵
بوشهر	۲۵/۷	۷۰/۰	۴/۳	۲۷/۵	۶۷/۷	۴/۸
تهران	۱۹/۶	۷۴/۱	۶/۴	۱۹/۸	۷۳/۳	۶/۹
چهارمحال و بختیاری	۲۴/۹	۶۹/۸	۵/۳	۲۵/۸	۶۸/۲	۶/۰
خراسان جنوبی	۲۷/۱	۶۵/۱	۷/۸	۲۸/۱	۶۵/۰	۶/۹
خراسان رضوی	۲۵/۲	۶۸/۹	۵/۸	۲۶/۴	۶۷/۹	۵/۷
خراسان شمالی	۲۶/۳	۶۸/۴	۵/۳	۲۶/۸	۶۷/۶	۵/۶
خوزستان	۲۶/۱	۶۹/۸	۴/۲	۲۷/۰	۶۸/۵	۴/۶
زنجان	۲۲/۳	۷۱/۲	۶/۴	۲۳/۶	۶۹/۴	۷/۱
سمنان	۲۱/۳	۷۱/۵	۷/۲	۲۱/۴	۷۱/۶	۷/۰
سیستان و بلوچستان	۳۶/۸	۶۰/۱	۳/۱	۳۷/۸	۵۹/۱	۳/۱
فارس	۲۱/۹	۷۲/۴	۵/۷	۲۲/۷	۷۱/۰	۶/۳
قزوین	۲۲/۱	۷۲/۰	۵/۹	۲۳/۱	۷۰/۶	۶/۳
قم	۲۴/۸	۷۰/۴	۴/۸	۲۵/۸	۶۹/۱	۵/۱
کردستان	۲۲/۸	۷۱/۷	۵/۵	۲۳/۷	۷۰/۱	۶/۲
کرمان	۲۶/۴	۶۸/۷	۴/۹	۲۷/۱	۶۷/۷	۵/۲
کرمانشاه	۲۰/۹	۷۳/۴	۵/۷	۲۱/۲	۷۲/۰	۶/۸
کهگیلویه و بویراحمد	۲۵/۸	۷۰/۱	۴/۱	۲۷/۰	۶۸/۵	۴/۵
گلستان	۲۴/۸	۷۰/۵	۴/۷	۲۶/۴	۶۸/۴	۵/۲
گیلان	۱۸/۱	۷۳/۶	۸/۳	۱۷/۴	۷۳/۵	۹/۱
لرستان	۲۲/۹	۷۱/۹	۵/۲	۲۴/۱	۶۹/۹	۶/۰
مازندران	۱۹/۴	۷۳/۹	۶/۸	۱۹/۳	۷۳/۱	۷/۶
مرکزی	۲۱/۲	۷۱/۱	۷/۷	۲۱/۶	۷۰/۴	۸/۰
هرمزگان	۲۸/۹	۶۷/۳	۳/۹	۲۹/۷	۶۶/۲	۴/۱
همدان	۲۱/۲	۷۱/۵	۷/۳	۲۲/۲	۷۰/۱	۷/۸
یزد	۲۵/۱	۶۸/۲	۶/۷	۲۷/۳	۶۶/۵	۶/۲

در سرشماری سال ۱۳۹۵، سهم گروه عمده سنی زنان ۰-۱۴ ساله برابر ۲۳/۷ درصد بوده است. استان سیستان و بلوچستان با ۳۷/۸ درصد بیشترین مقدار را در بین استان‌ها داشته و پس از آن استان‌های هرمزگان، خراسان جنوبی، بوشهر و یزد با ۲۸/۱، ۲۹/۷، ۲۷/۵ و ۲۷/۳ درصد قرار دارند. استان‌های گیلان، مازندران، تهران، البرز و کرمانشاه با ۱۷/۴، ۱۹/۳، ۱۹/۸، ۲۱/۱ و ۲۱/۲ درصد کمترین مقدار را در این گروه سنی داشته‌اند. جمعیت زنان گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله، ۷۰/۰ درصد از کل جمعیت را تشکیل می‌دادند استان گیلان با ۷۳/۵ درصد بیشترین سهم جمعیت را در این گروه سنی داشته و پس از آن استان‌های تهران، البرز، مازندران و کرمانشاه، به ترتیب با ۷۳/۳، ۷۳/۳ و ۷۳/۱ و ۷۲/۰ درصد بیشترین سهم جمعیت را در این گروه سنی داشته‌اند. استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، هرمزگان، یزد و خراسان شمالی به ترتیب با ۵۹/۱، ۶۵/۰، ۶۶/۲، ۶۶/۵ و ۶۷/۶ درصد، کمترین زنان ۱۵-۶۴ ساله را داشته‌اند. در این سال، سهم زنان بالای ۶۵ سال در کل کشور ۶/۳ درصد از کل جمعیت بوده است. بیشترین سهم جمعیت در این گروه سنی در استان گیلان با ۹/۱ درصد مشاهده می‌شود. پس از آن استان‌های مرکزی، همدان، مازندران و آذربایجان شرقی با ۸/۰، ۷/۸، ۷/۶ و ۷/۴ درصد قرار می‌گیرند. کمترین جمعیت بالای ۶۵ سال زن در استان سیستان و بلوچستان با ۳/۱ درصد مشاهده می‌شود. استان‌های هرمزگان، کهگیلویه و بویراحمد، خوزستان و بوشهر به ترتیب با ۴/۱، ۴/۵، ۴/۶ و ۴/۸ درصد، کمترین جمعیت سالمند زن را داشتند.

براساس سرشماری ۱۳۹۰ سهم گروه عمده سنی ۰-۱۴ ساله در میان زنان ۲۳/۰ درصد بوده است. استان های سیستان و بلوچستان، هرمزگان، خراسان جنوبی، کرمان و خراسان شمالی به ترتیب با ۲۸/۹، ۲۷/۱، ۲۶/۴ و ۲۶/۳ درصد بیشترین را در میان زنان دارند. سهم زنان گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله نیز در این سال به ۷۱/۱ درصد افزایش یافته است. سرشماری سال ۱۳۹۰ سهم جمعیت زنان بالای ۶۵ ساله را ۵/۸ درصد نشان می دهد. استان گیلان با مقدار ۸/۳ درصد بیشترین سهم این گروه از جمعیت کشور را داشته و پس از آن به ترتیب استان های خراسان جنوبی با ۷/۸ درصد، مرکزی با ۷/۷ درصد، همدان با ۷/۳ درصد، آذربایجان شرقی و سمنان با ۷/۲ درصد قرار دارند. مقایسه سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می دهد که جمعیت ۰-۱۴ ساله زنان ۰/۷ درصد و جمعیت ۶۵ ساله و بیشتر ۰/۵ درصد در فاصله ۵ سال افزایش یافته است و جمعیت ۱۵-۶۴ ساله ۱/۱ درصد کاهش نشان می دهد.

فراوانی نسبی زنان ۱۴-۰ ساله کشور در سال ۱۳۹۰

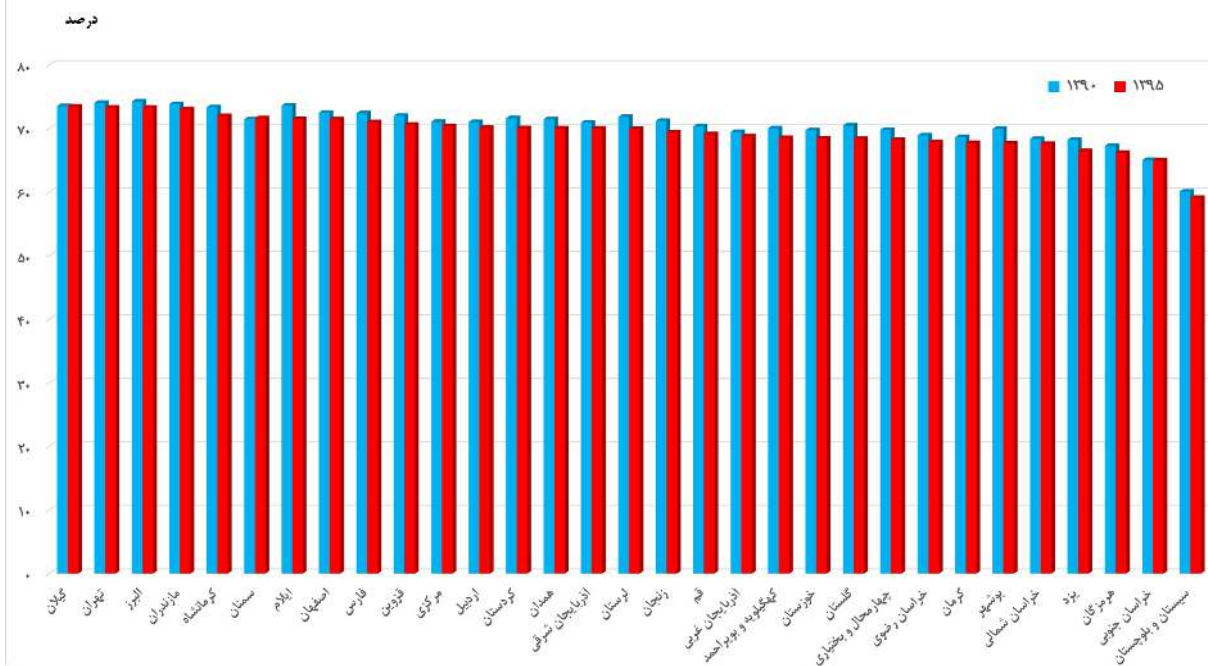
فراوانی نسبی زنان ۱۴-۰ ساله کشور در سال ۱۳۹۵

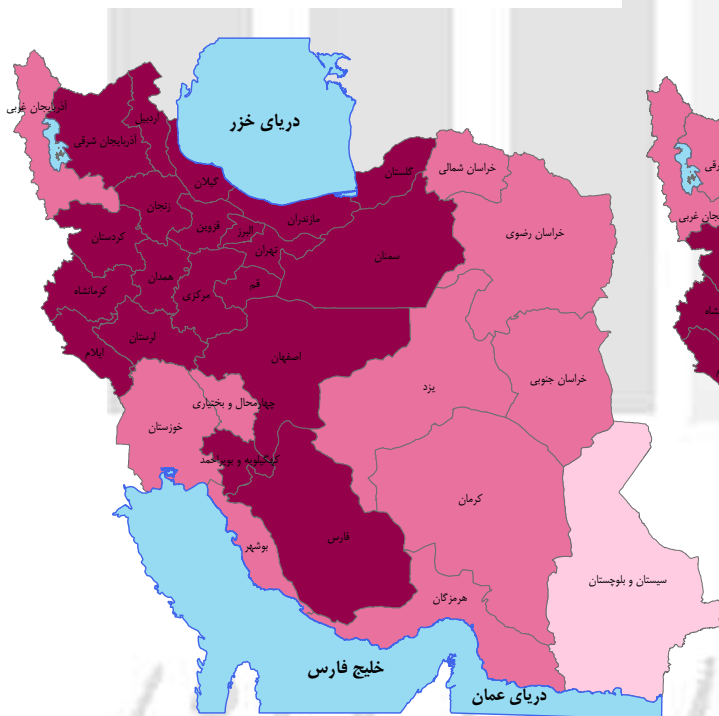
درصد

فراوانی نسبی زنان ۱۵-۶۴ سال به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

فراوانی نسبی زنان ۱۵-۶۴ ساله کشور در سال ۱۳۹۰

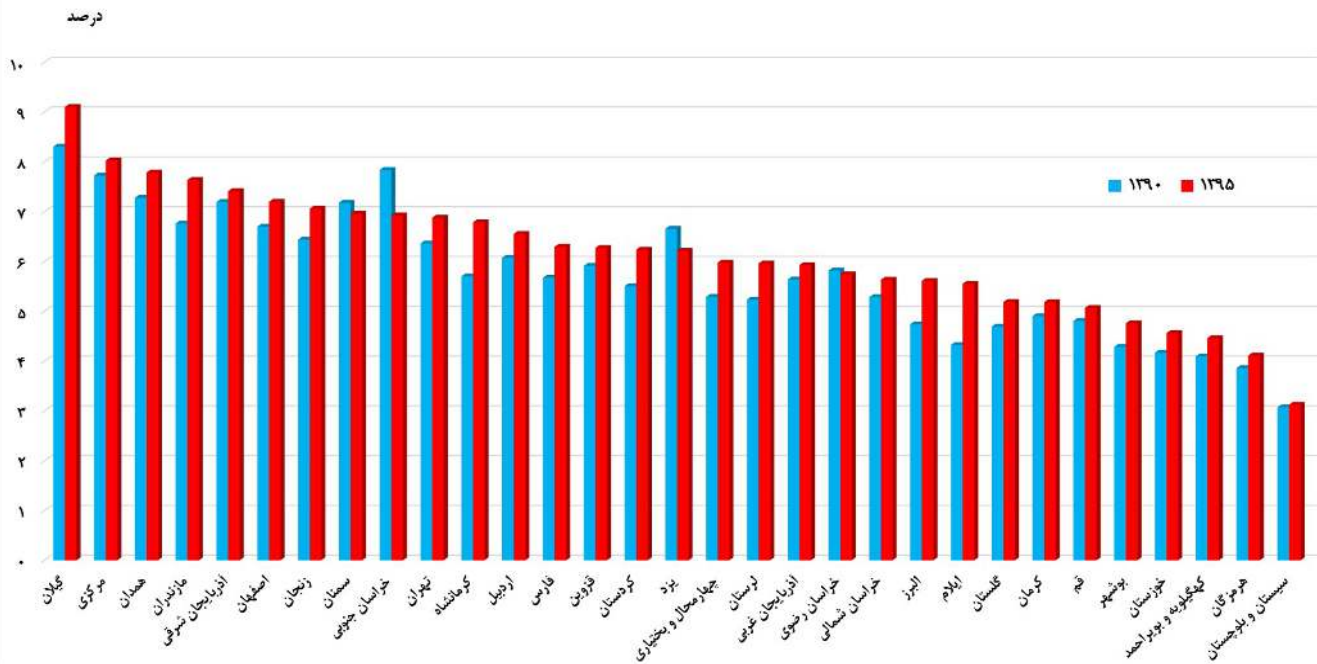
فراوانی نسبی زنان ۱۵-۶۴ ساله کشور در سال ۱۳۹۵

درصد

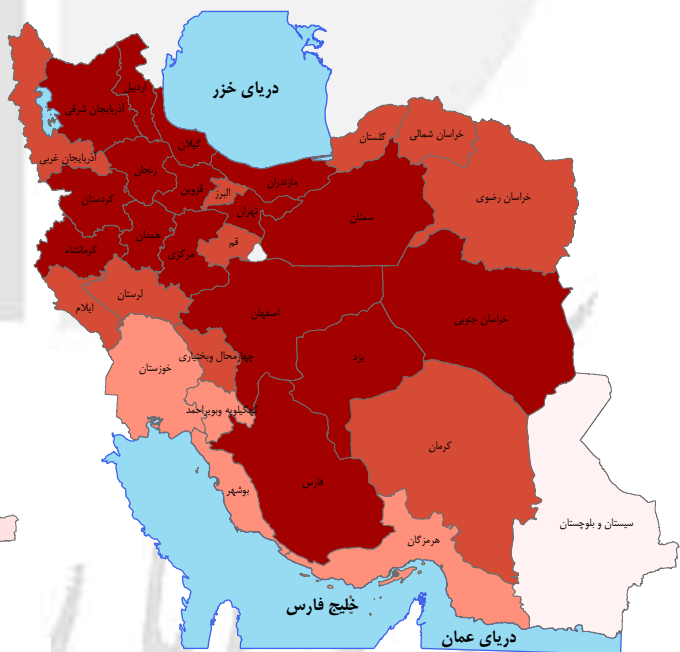
فراوانی نسبی زنان ۶۵ ساله و بیشتر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زنان ۶۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زنان ۶۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵

درصد

۹- نسبت اتباع غیر ایرانی به تفکیک استان در سال های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

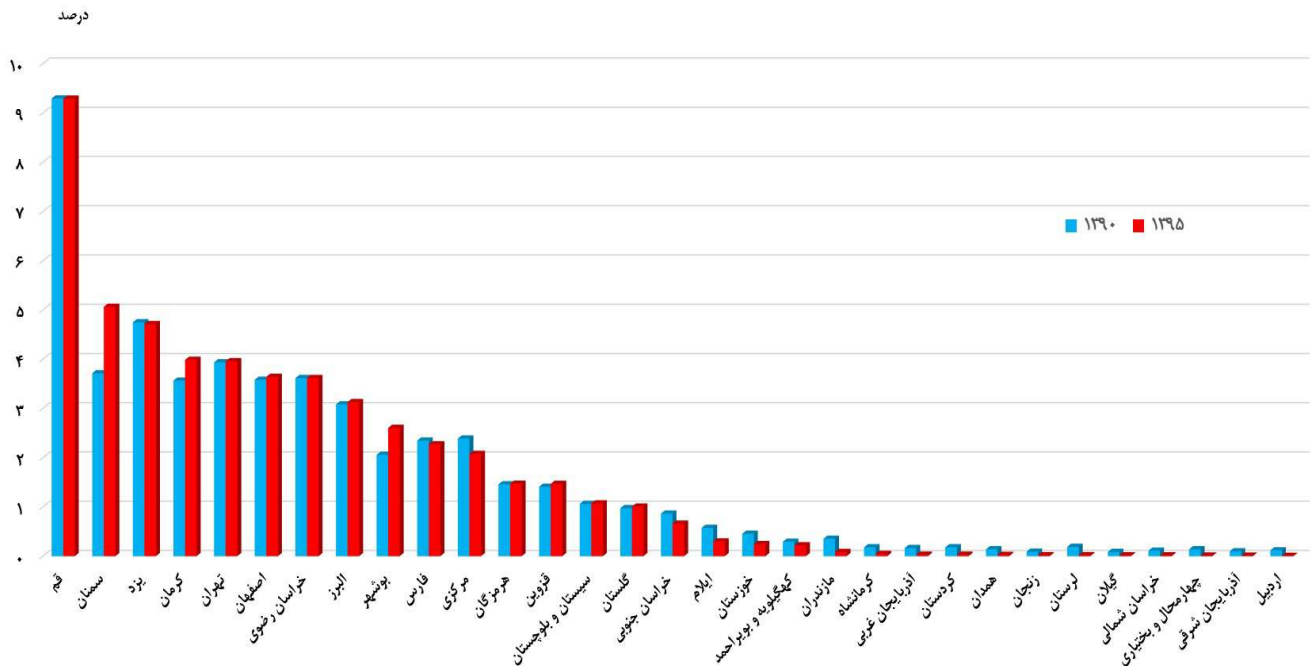
حضور اتباع بیگانه در کشورها پدیده‌ای جهانی است و با توجه به تمایل افراد به جابجایی برای کسب علم و دانش و درآمد بالاتر، این نسبت روز به روز، در حال رشد است. این جابجایی‌ها معمولاً با پیچیدگی‌ها و مشکلات خاصی همراه است. در سرشماری سال ۱۳۹۵ تعداد اتباع بیگانه در کل کشور ۱۶۵۴۳۸۸ نفر، معادل ۲/۱ درصد از کل جمعیت را تشکیل می‌داده. بیشترین سهم جمعیتی اتباع بیگانه در استان‌ها، مربوط به استان قم با ۹/۳ درصد، استان سمنان با ۵/۱ درصد، استان یزد با ۴/۷ درصد، استان کرمان ۴/۰ درصد و استان تهران با ۴/۰ درصد می‌باشد. در استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی، چهارمحال و بختیاری، خراسان شمالی، گیلان، لرستان، زنجان، همدان، کردستان، آذربایجان غربی و کرمانشاه و مازندران اتباع بیگانه کمتر از ۰/۱ درصد بوده.

بر اساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰، جمعیت اتباع بیگانه در کل کشور ۱۵۴۷۶۷۹ نفر و سهم جمعیتی آنها ۲/۱ درصد بوده است. بیشترین سهم جمعیتی اتباع بیگانه در استان‌ها، مربوط به استان قم با ۹/۳ درصد و پس از آن استان یزد با ۴/۷ درصد، تهران با ۳/۹ درصد، سمنان با ۳/۷ درصد و استان‌های خراسان رضوی، اصفهان و کرمان با ۳/۶ و البرز با ۳/۱ درصد، دارای بیشترین نسبت اتباع بیگانه می‌باشند.

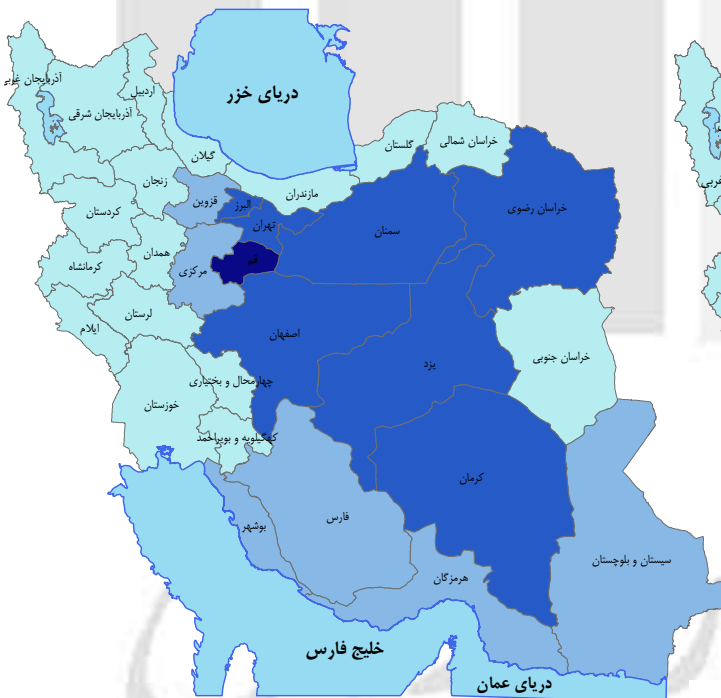
تعداد اتباع بیگانه در فاصله دو سرشماری سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵، افزایش داشته است، ولی با توجه به رشد جمعیت کل کشور، نسبت آن هیچ تغییری نکرده است و همچنان برابر ۲/۱ درصد می‌باشد. در اکثر استان‌ها روند نسبت اتباع بیگانه کاهشی و یا بدون تغییر بوده، و برخی از استان‌ها دارای افزایش جزئی و استان‌های بوشهر، سمنان و کرمان از ۲/۱، ۳/۷ و ۳/۶ درصد به ۲/۶، ۵/۱ و ۴ درصد افزایش داشته است.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۲/۰۶	۲/۰۷
آذربایجان شرقی	۰/۱۰	۰/۰۱
آذربایجان غربی	۰/۱۶	۰/۰۳
اردبیل	۰/۱۲	۰/۰۱
اصفهان	۳/۵۸	۳/۶۴
البرز	۳/۰۸	۳/۱۳
ایلام	۰/۵۷	۰/۳۰
بوشهر	۲/۰۶	۲/۶۰
تهران	۳/۹۴	۳/۹۶
چهارمحال و بختیاری	۰/۱۴	۰/۰۱
خراسان جنوبی	۰/۸۶	۰/۶۶
خراسان رضوی	۳/۶۱	۳/۶۲
خراسان شمالی	۰/۱۱	۰/۰۱
خوزستان	۰/۴۵	۰/۲۴
زنجان	۰/۰۹	۰/۰۲
سمنان	۳/۷۱	۵/۰۶
سیستان و بلوچستان	۱/۰۶	۱/۰۷
فارس	۲/۳۵	۲/۲۷
قزوین	۱/۴۱	۱/۴۷
قم	۹/۲۹	۹/۲۹
کردستان	۰/۱۸	۰/۰۳
کرمان	۳/۵۶	۳/۹۸
کرمانشاه	۰/۱۸	۰/۰۵
کهگیلویه و بویراحمد	۰/۲۹	۰/۲۲
گلستان	۰/۹۷	۱/۰۱
گیلان	۰/۰۹	۰/۰۲
لرستان	۰/۱۹	۰/۰۲
مازندران	۰/۳۵	۰/۰۸
مرکزی	۲/۳۹	۲/۰۷
هرمزگان	۱/۴۶	۱/۴۷
همدان	۰/۱۴	۰/۰۳
یزد	۴/۷۵	۴/۷۱

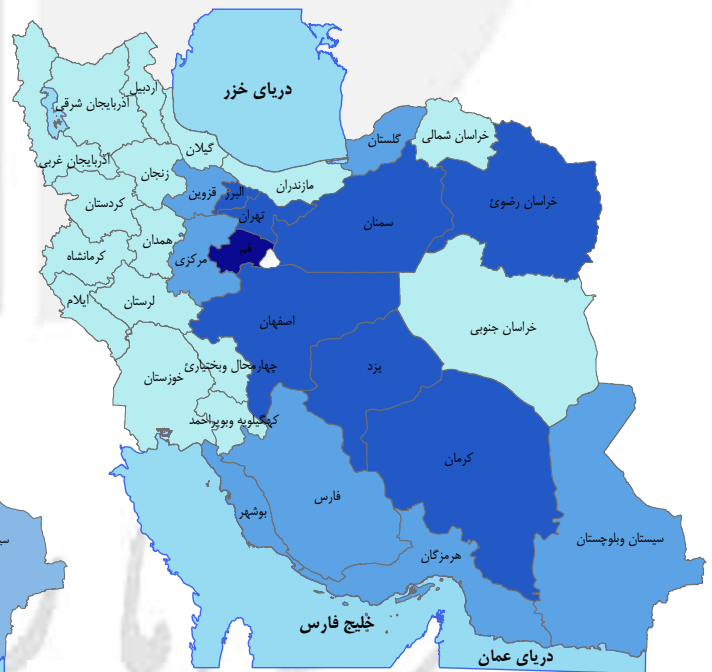
فراوانی نسبی اتباع غیرایرانی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

فراوانی نسبی اتباع غیرایرانی در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی اتباع غیرایرانی در سال ۱۳۹۵

درصد

۱۰- نسبت مهاجر پذیری به مهاجر فرستی به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

از گذشته تاکنون یکی از واکنش های معمولی انسان به شرایط زندگی و راه های تلاش برای بهبود شرایط، جابه جایی مکان زندگی و مهاجرت بوده است. مهاجرت و چگونگی توزیع مجدد جمعیت در داخل کشور یکی از عوامل مهم در سیاست گذاری ها و جهت دادن به جابجایی های جمعیتی محسوب می شود. بررسی روند مهاجرپذیری و مهاجرفرستی و تعیین شهرهای مهاجرپذیر و مهاجرفرست در کشور می تواند دولتمردان را در تعیین سیاست های مناسب، به منظور تعدیل جمعیت شهرها، با توجه به منابع و امکانات آن ها کمک کند. شاخص نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی، به عنوان یکی از مولفه های اصلی بر افزایش یا کاهش جمعیت استان ها موثر است و از تقسیم تعداد مهاجران وارد شده طی ۵ سال گذشته به استان ها، بر مهاجران خارج شده از استان ها طی مدت ۵ سال محاسبه شده است.

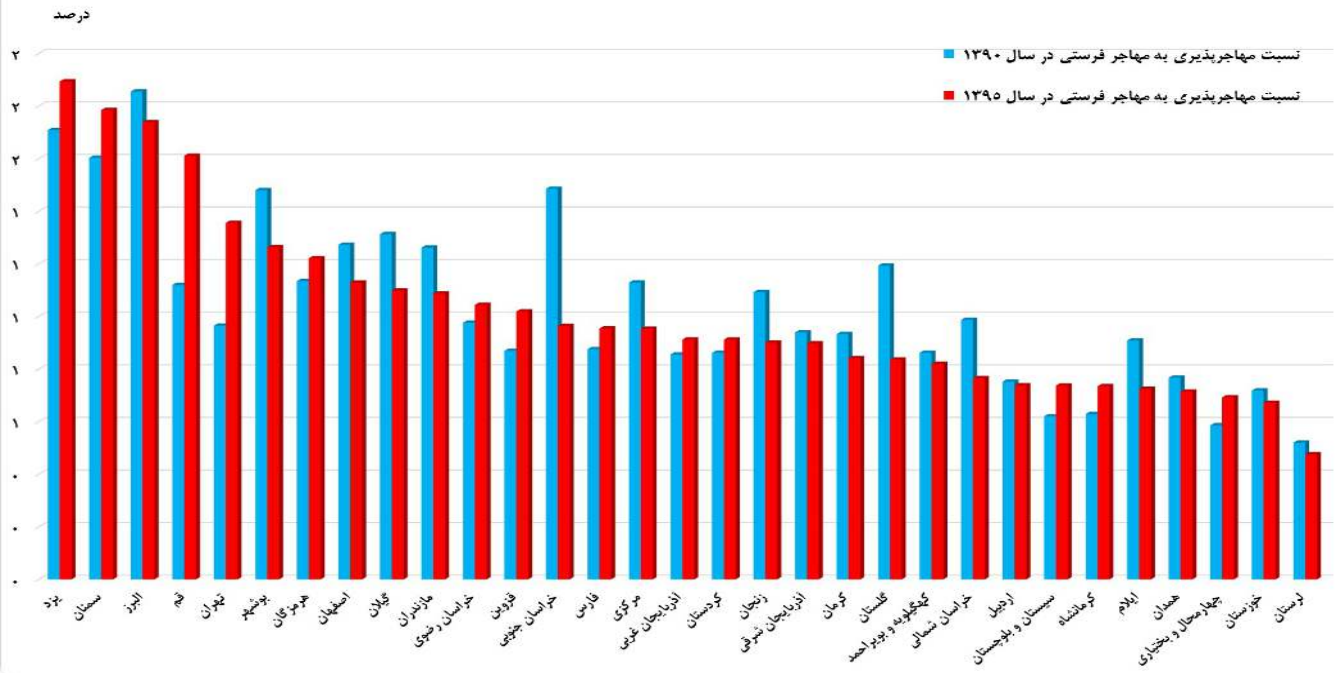
بررسی نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی طی سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ نشان می دهد، بالاترین نسبت در استان یزد ۱/۹ بوده است، پس از آن به ترتیب استان های سمنان (۱/۸)، البرز (۱/۷)، قم (۱/۶)، تهران (۱/۴)، بوشهر (۱/۳)، هرمزگان (۱/۲) و اصفهان، گیلان و مازندران (۱/۱) با نسبت بالاتر از ۱ قرار دارند، که نشان دهنده روند مهاجرپذیری این استان ها طی سال های ۱۳۹۰ تا ۱۳۹۵ است. استان های آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی، زنجان و کردستان (۰/۹)، خراسان شمالی، کرمان، کهگیلویه و بویراحمد و گلستان (۰/۸)، ایلام، چهارمحال و بختیاری، خوزستان (۰/۷)، سیستان و بلوچستان، کرمانشاه (۰/۷) و لرستان (۰/۵) با نسبت کمتر از ۱، بیانگر مهاجرفرست بودن این استان ها در دوره ۵ ساله اخیر است.

بررسی نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی طی سال های ۱۳۸۵-۱۳۹۰ نشان می دهد، این نسبت در استان های البرز با (۱/۹)، یزد (۱/۷)، سمنان (۱/۶)، خراسان جنوبی و بوشهر (۱/۵)، دارای مقادیر بالاتر از ۱ هستند که حاکی از روند مهاجرپذیری این استان ها طی دوره فوق می باشد. در استان های لرستان با (۰/۵)، چهارمحال و بختیاری، سیستان و بلوچستان و کرمانشاه با (۰/۶) و خوزستان با (۰/۷) این نسبت کمتر از ۱ بوده که نشان دهنده مهاجرفرست بودن استان های مذکور در آ دوره فوق می باشد.

مقایسه نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی، در فاصله دو سرشماری نشان می دهد که مهاجرت در استان های تهران، چهارمحال و بختیاری، سمنان، سیستان و بلوچستان، فارس، قزوین، قم، کرمانشاه و هرمزگان این نسبت افزایش یافته و در سایر استان ها تغییری نداشته و یا کاهش نشان می دهد.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
آذربایجان شرقی	۰/۹	۰/۹
آذربایجان غربی	۰/۹	۰/۹
اردبیل	۰/۸	۰/۷
اصفهان	۱/۳	۱/۱
البرز	۱/۹	۱/۷
ایلام	۰/۹	۰/۷
بوشهر	۱/۵	۱/۳
تهران	۱/۰	۱/۴
چهارمحال و بختیاری	۰/۶	۰/۷
خراسان جنوبی	۱/۵	۱/۰
خراسان رضوی	۱/۰	۱/۰
خراسان شمالی	۱/۰	۰/۸
خوزستان	۰/۷	۰/۷
زنجان	۱/۱	۰/۹
سمنان	۱/۶	۱/۸
سیستان و بلوچستان	۰/۶	۰/۷
فارس	۰/۹	۱/۰
قزوین	۰/۹	۱/۰
قم	۱/۱	۱/۶
کردستان	۰/۹	۰/۹
کرمان	۰/۹	۰/۸
کرمانشاه	۰/۶	۰/۷
کهگیلویه و بویراحمد	۰/۹	۰/۸
گلستان	۱/۲	۰/۸
گیلان	۱/۳	۱/۱
لرستان	۰/۵	۰/۵
مازندران	۱/۳	۱/۱
مرکزی	۱/۱	۱/۰
هرمزگان	۱/۱	۱/۲
همدان	۰/۸	۰/۷
یزد	۱/۷	۱/۹

نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی در سال ۱۳۹۰

نسبت مهاجرپذیری به مهاجرفرستی در سال ۱۳۹۵

فصل سوم

سواد، فعالیت و زنان‌شویی

مرکز آمار ایران

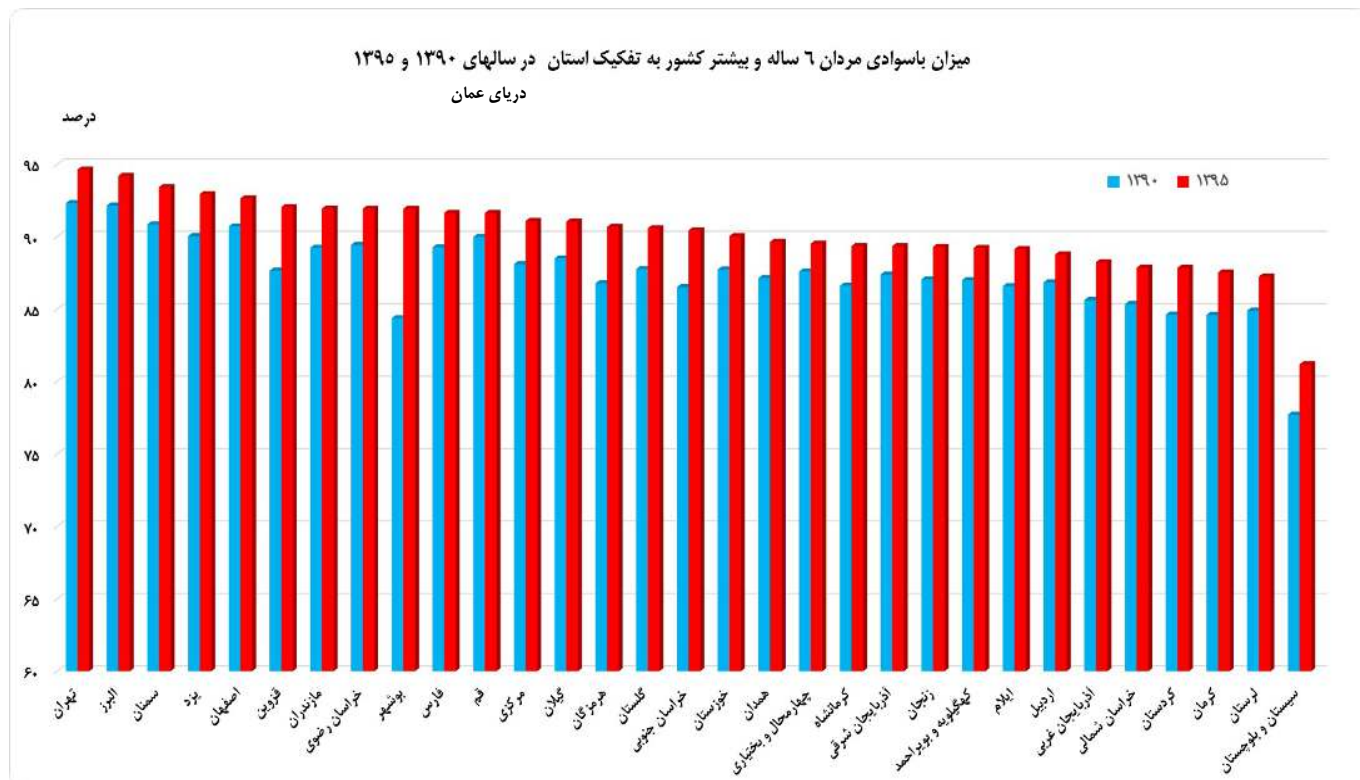
۱۱- میزان باسوادی جمعیت ۶ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۵، بالغ بر ۹۱ درصد از جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر مردان و ۸۴/۲ درصد از جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر زنان کشور باسواد بوده‌اند. بیش‌ترین میزان باسوادی مردان و زنان به ترتیب با ۹۴/۶ و ۹۱/۲ درصد در استان تهران و ۹۴/۲ و ۹۰/۲ درصد در استان البرز و پایین‌ترین مقدار در استان سیستان و بلوچستان با ۸۱/۲ و ۷۰/۸ درصد ملاحظه می‌شود. میزان باسوادی مردان در همه استان‌ها از میزان باسوادی زنان بیش‌تر بوده و بیش‌ترین اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های کردستان (۱۲/۸)، آذربایجان غربی (۱۲/۵)، اردبیل (۱۱/۷) و سیستان و بلوچستان (۱۰/۴) و کمترین اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های تهران (۳/۴)، سمنان (۳/۹) و البرز (۴/۰) وجود دارد.

براساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰، بالغ بر ۸۸ درصد از جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر مردان و ۸۱/۱ درصد از جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر زنان کشور باسواد بوده‌اند. بیش‌ترین میزان باسوادی مردان و زنان به ترتیب با ۹۲/۳ و ۸۸/۶ درصد در استان تهران و پایین‌ترین مقدار در استان سیستان و بلوچستان با ۷۷/۷ و ۶۵/۴ درصد ملاحظه می‌شود. میزان باسوادی مردان در همه استان‌ها از میزان باسوادی زنان بیش‌تر بوده و بیش‌ترین درصد اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های آذربایجان غربی (۱۳/۷)، کردستان (۱۳/۳)، سیستان و بلوچستان و اردبیل (۱۲/۲) و کمترین درصد اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های بوشهر (۱/۷)، تهران (۳/۷) و البرز (۳/۸) وجود دارد.

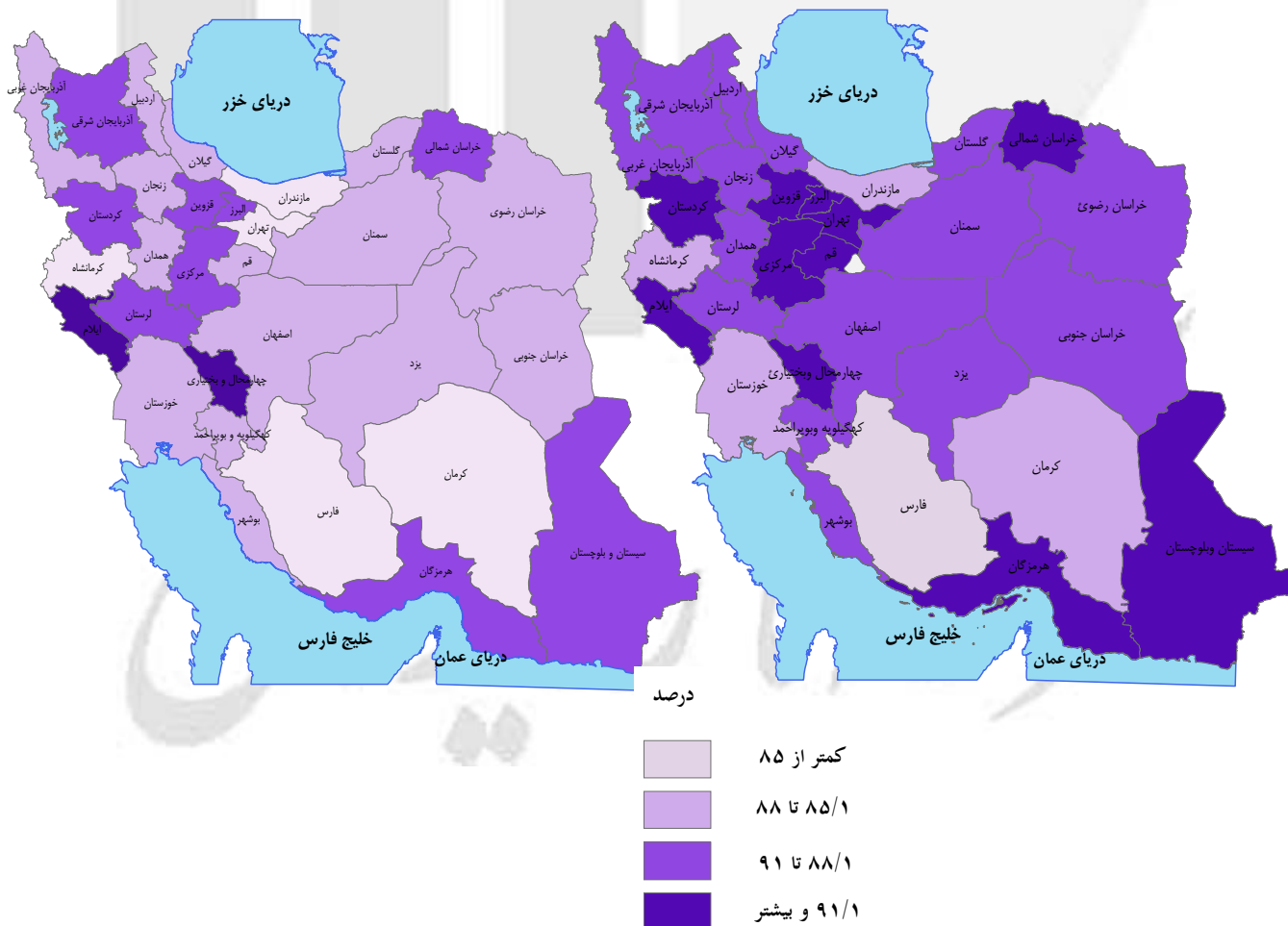
مقایسه سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که میزان باسوادی در جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر کشور در فاصله ۵ ساله، در تمام استان‌ها افزایش یافته است. این افزایش برای مردان ۲/۶ درصد و برای زنان ۳/۱ درصد بوده است. استان‌های بوشهر و قزوین به ترتیب با ۷/۵ و ۴/۳ درصد در جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر مردان و استان‌های سیستان و بلوچستان و قزوین به ترتیب با ۵/۴ و ۴/۷ درصد در جمعیت ۶ ساله و بیش‌تر زنان دارای بیش‌ترین درصد رشد باسوادی بوده‌اند.

نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۸۸/۴	۸۱/۱	۹۱/۰	۸۴/۲
آذربایجان شرقی	۸۷/۴	۷۶/۷	۸۹/۳	۷۹/۹
آذربایجان غربی	۸۵/۶	۷۱/۹	۸۸/۲	۷۵/۷
اردبیل	۸۶/۸	۷۴/۶	۸۸/۸	۷۷/۱
اصفهان	۹۰/۷	۸۴/۸	۹۲/۷	۸۷/۱
البرز	۹۲/۱	۸۸/۳	۹۴/۲	۹۰/۲
ایلام	۸۶/۶	۷۸/۰	۸۹/۱	۸۰/۶
بوشهر	۸۴/۴	۸۲/۷	۹۱/۹	۸۶/۱
تهران	۹۲/۳	۸۸/۶	۹۴/۶	۹۱/۲
چهارمحال و بختیاری	۸۷/۶	۷۷/۴	۸۹/۵	۷۹/۷
خراسان جنوبی	۸۶/۵	۷۸/۴	۹۰/۴	۸۳/۰
خراسان رضوی	۸۹/۴	۸۳/۲	۹۱/۹	۸۶/۲
خراسان شمالی	۸۵/۳	۷۵/۳	۸۷/۹	۷۸/۷
خوزستان	۸۷/۷	۷۹/۳	۹۰/۰	۸۲/۵
زنجان	۸۷/۱	۷۷/۷	۸۹/۳	۸۰/۳
سمنان	۹۰/۸	۸۵/۹	۹۳/۴	۸۹/۵
سیستان و بلوچستان	۷۷/۷	۶۵/۴	۸۱/۲	۷۰/۸
فارس	۸۹/۳	۸۳/۳	۹۱/۶	۸۵/۹
قزوین	۸۷/۷	۸۰/۴	۹۲/۰	۸۵/۱
قم	۹۰/۰	۸۳/۰	۹۱/۶	۸۵/۷
کردستان	۸۴/۶	۷۱/۳	۸۷/۸	۷۵/۰
کرمان	۸۴/۶	۷۹/۸	۸۷/۵	۸۳/۲
کرمانشاه	۸۶/۶	۷۶/۸	۸۹/۴	۷۹/۶
کهگیلویه و بویراحمد	۸۷/۰	۷۶/۹	۸۹/۲	۷۹/۴
گلستان	۸۷/۸	۷۸/۳	۹۰/۶	۸۱/۶
گیلان	۸۸/۵	۸۰/۱	۹۱/۰	۸۳/۶
لرستان	۸۴/۹	۷۶/۰	۸۷/۲	۷۸/۶
مازندران	۸۹/۲	۸۲/۱	۹۱/۹	۸۵/۴
مرکزی	۸۸/۱	۷۹/۵	۹۱/۱	۸۲/۸
هرمزگان	۸۶/۸	۸۰/۵	۹۰/۷	۸۴/۹
همدان	۸۷/۱	۷۸/۰	۸۹/۶	۸۰/۲
یزد	۹۰/۰	۸۵/۴	۹۲/۹	۸۸/۶

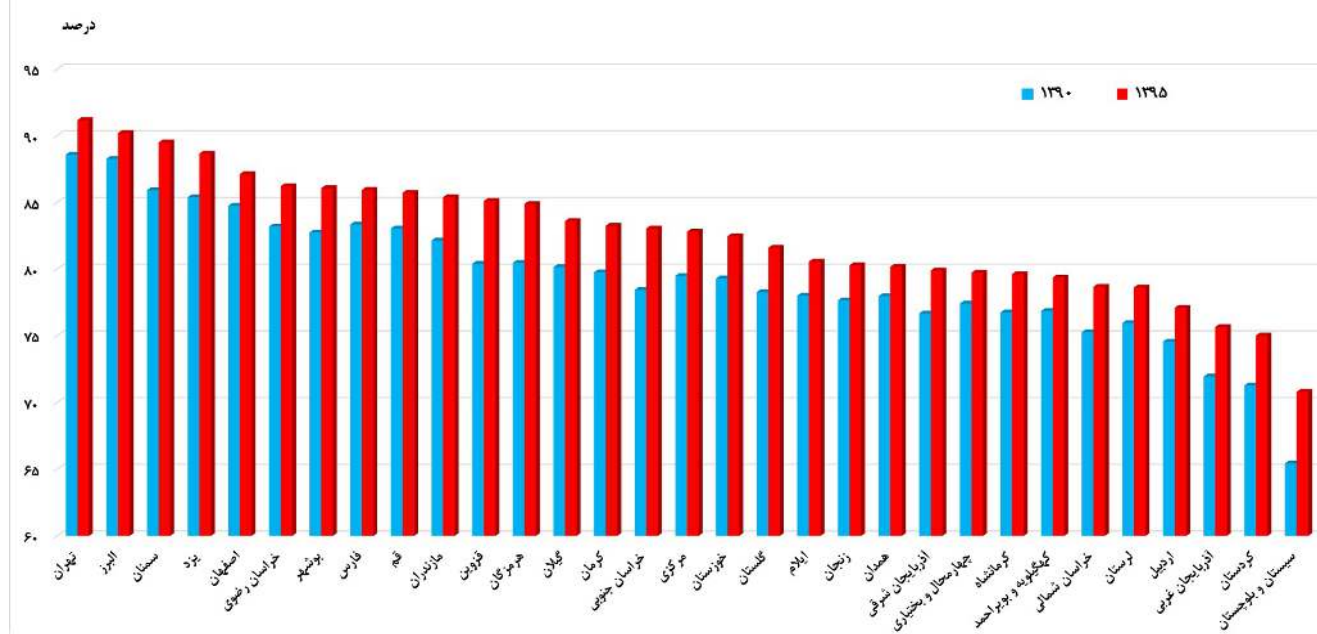

میزان باسوادی مردان ۶ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰

میزان باسوادی مردان ۶ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵

میزان باسوادی زنان ۶ ساله و بیشتر کشور به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

میزان باسوادی زنان ۶ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۰

میزان باسوادی زنان ۶ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۵

۱۲- میزان باسوادی جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

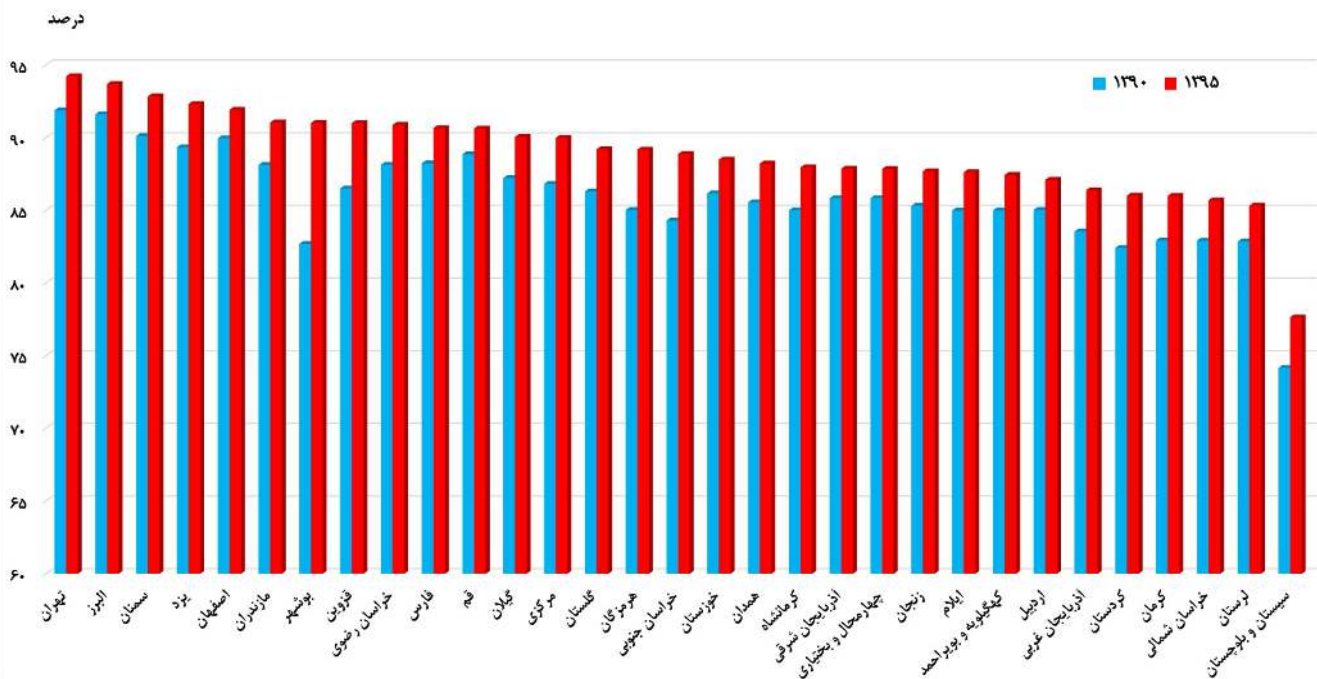
مقایسه میزان باسوادی بزرگسالان در گروه سنی ۱۵ ساله و بیش تر در کل کشور در سال ۱۳۹۵ برای مردان ۸۹/۹ درصد و زنان ۸۲ درصد بوده بررسی این شاخص در استان‌های کشور نشان می‌دهد که این نسبت برای مردان بین عدد ۹۴/۲ در استان تهران و ۷۷/۷ در استان سیستان و بلوچستان متغیر است. استان‌های البرز، سمنان و یزد بعد از استان تهران بیش‌ترین نسبت باسوادی و استان‌های لرستان، خراسان شمالی به ترتیب با ۸۵/۳ و ۸۵/۷ درصد کمترین مقدار را در میان مردان بعد از سیستان و بلوچستان داشته‌اند. نسبت باسوادی زنان بزرگسال در گروه سنی ۱۵ ساله و بیشتر نیز بین ۹۰/۳ در استان تهران و ۶۴/۳ در استان سیستان و بلوچستان متغیر است. میزان باسوادی مردان بزرگسال در همه استان‌ها از میزان باسوادی زنان بیشتر بوده و بیشترین اختلاف میزان باسوادی بین دو جنس، در استان‌های کردستان (۱۵/۰)، آذربایجان غربی (۱۴/۹)، اردبیل (۱۳/۷) و سیستان و بلوچستان (۱۳/۴) می‌باشد. کمترین اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های تهران (۳/۹) و البرز (۴/۶) و سمنان (۴/۵) وجود دارد.

مقایسه میزان باسوادی بزرگسالان در گروه سنی ۱۵ ساله و بیش تر در کل کشور در سال ۱۳۹۰ برای مردان ۸۷/۲ درصد و زنان ۷۸/۶ درصد بوده بررسی این شاخص به تفکیک دو جنس در استان‌های کشور نشان می‌دهد که این نسبت برای مردان بین عدد ۹۱/۹ در استان تهران و ۷۴/۲ در استان سیستان و بلوچستان متغیر است. استان‌های البرز، سمنان و اصفهان بعد از استان تهران بیش‌ترین نسبت باسوادی و استان‌های کردستان، بوشهر به ترتیب با ۸۲/۴ و ۸۲/۷ درصد کمترین مقدار را در میان مردان بعد از سیستان و بلوچستان داشته‌اند. نسبت باسوادی زنان بزرگسال در گروه سنی ۱۵ ساله و بیش تر نیز بین ۸۷/۶ در استان تهران و ۵۸/۷ در استان سیستان و بلوچستان متغیر است. میزان باسوادی مردان بزرگسال در همه استان‌ها از میزان باسوادی زنان بیشتر بوده و بیشترین اختلاف میزان باسوادی بین دو جنس، در استان‌های آذربایجان غربی (۱۶/۰)، کردستان و سیستان و بلوچستان (۱۵/۵) و اردبیل (۱۴/۴) می‌باشد. کمترین اختلاف نسبت باسوادی بین دو جنس، در استان‌های بوشهر (۲/۲)، تهران (۴/۳) و البرز (۴/۵) وجود دارد.

مقایسه در دو سرشماری سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که میزان باسوادی بزرگسالان در گروه سنی ۱۵ ساله و بیش تر در تمام استان‌ها در فاصله دو سرشماری سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ دارای افزایش بوده است.

نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۸۷/۲	۷۸/۶	۸۹/۹	۸۲/۰
آذربایجان شرقی	۸۵/۸	۷۳/۵	۸۷/۹	۷۶/۹
آذربایجان غربی	۸۳/۶	۶۷/۵	۸۶/۴	۷۱/۵
اردبیل	۸۵/۰	۷۰/۶	۸۷/۱	۷۳/۴
اصفهان	۹۰/۰	۸۳/۱	۹۱/۹	۸۵/۶
البرز	۹۱/۶	۸۷/۱	۹۳/۷	۸۹/۱
ایلام	۸۵/۰	۷۵/۱	۸۷/۶	۷۷/۶
بوشهر	۸۲/۷	۸۰/۵	۹۱/۰	۸۳/۸
تهران	۹۱/۹	۸۷/۶	۹۴/۲	۹۰/۳
چهارمحال و بختیاری	۸۵/۸	۷۳/۸	۸۷/۹	۷۶/۲
خراسان جنوبی	۸۴/۳	۷۴/۶	۸۸/۹	۷۹/۹
خراسان رضوی	۸۸/۱	۸۰/۷	۹۰/۹	۸۴/۱
خراسان شمالی	۸۲/۹	۷۰/۹	۸۵/۷	۷۴/۷
خوزستان	۸۶/۲	۷۶/۳	۸۸/۵	۷۹/۵
زنجان	۸۵/۳	۷۴/۵	۸۷/۷	۷۷/۲
سمنان	۹۰/۲	۸۴/۵	۹۲/۸	۸۸/۳
سیستان و بلوچستان	۷۴/۲	۵۸/۷	۷۷/۷	۶۴/۳
فارس	۸۸/۲	۸۱/۴	۹۰/۷	۸۴/۰
قزوین	۸۶/۵	۷۸/۱	۹۱/۰	۸۲/۹
قم	۸۸/۹	۸۰/۶	۹۰/۶	۸۳/۶
کردستان	۸۲/۴	۶۶/۹	۸۶/۰	۷۱/۰
کرمان	۸۲/۹	۷۷/۲	۸۶/۰	۸۰/۹
کرمانشاه	۸۵/۰	۷۳/۷	۸۸/۰	۷۶/۸
کهگیلویه و بویراحمد	۸۵/۰	۷۳/۱	۸۷/۴	۷۵/۷
گلستان	۸۶/۳	۷۵/۲	۸۹/۲	۷۸/۵
گیلان	۸۷/۲	۷۷/۸	۹۰/۱	۸۱/۷
لرستان	۸۲/۹	۷۲/۶	۸۵/۳	۷۵/۳
مازندران	۸۸/۱	۸۰/۰	۹۱/۱	۸۳/۶
مرکزی	۸۶/۸	۷۶/۹	۹۰/۰	۸۰/۴
هرمزگان	۸۵/۰	۷۷/۳	۸۹/۲	۸۲/۱
همدان	۸۵/۶	۷۵/۰	۸۸/۲	۷۷/۳
یزد	۸۹/۳	۸۳/۸	۹۲/۳	۸۷/۲

میزان باسوادی مردان ۱۵ ساله و بیشتر کشور به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

میزان باسوادی مردان ۱۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰

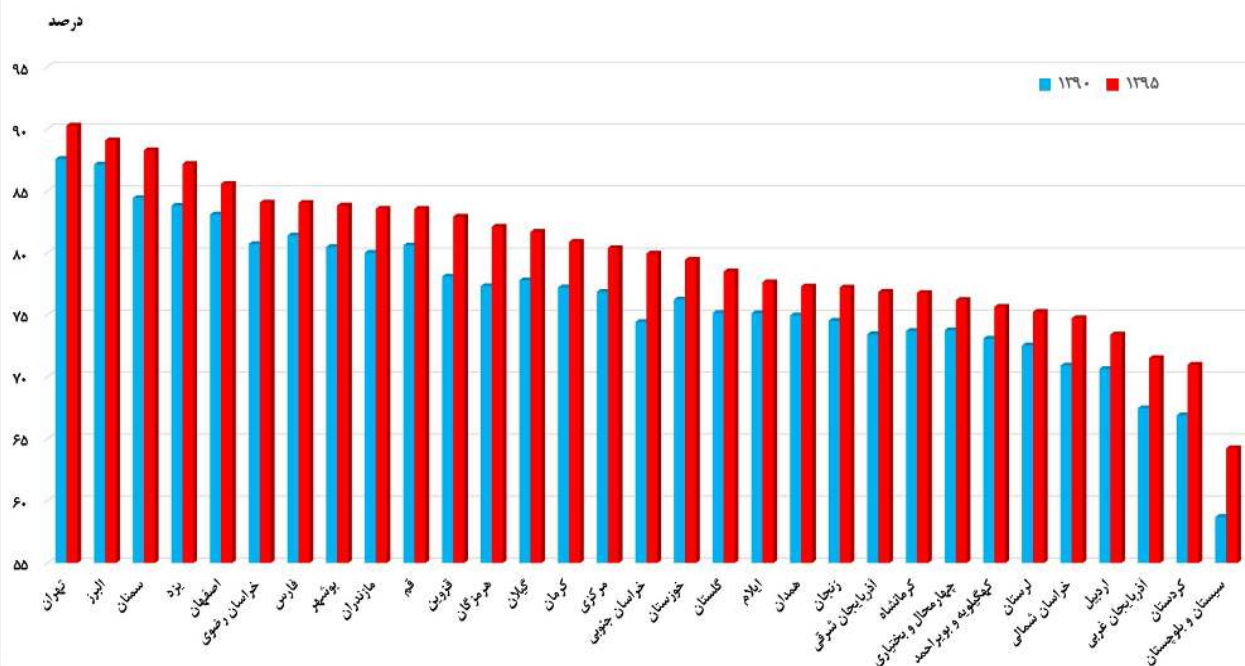
میزان باسوادی مردان ۱۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵

درصد

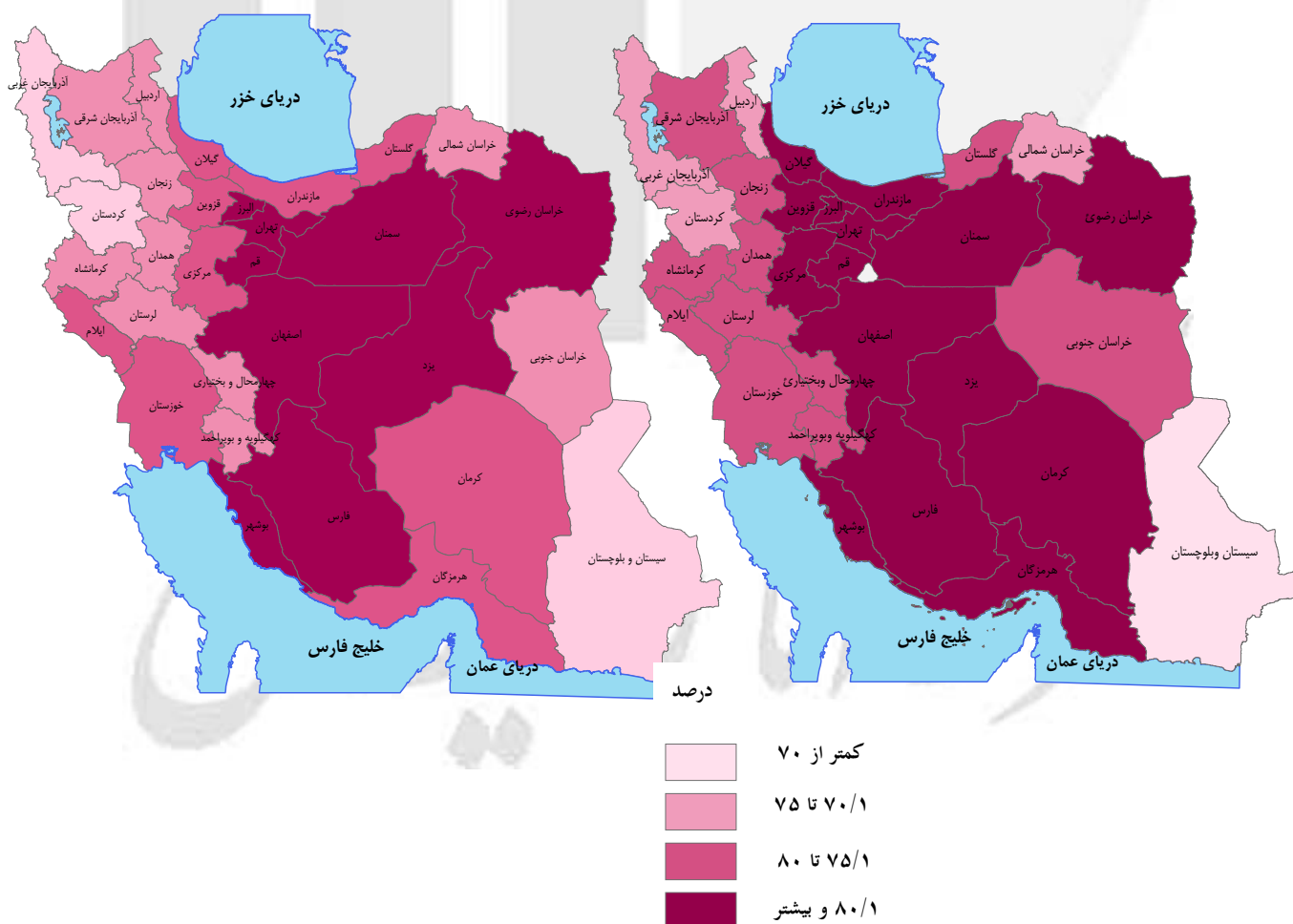

میزان باسوادی زنان ۱۵ ساله و بیشتر کشور به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

میزان باسوادی زنان ۱۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰

میزان باسوادی زنان ۱۵ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵

۱۳- توزیع نسبی جمعیت در حال تحصیل ۶ ساله و بیشتر مرد بر حسب سطوح تحصیلی و به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

از تعداد ۹۳۲۲۸۹۵ نفر جمعیت ۶ ساله و بیشتر مرد در حال تحصیل در داخل و خارج از کشور در سال ۱۳۹۵، ۴۱/۸ درصد در دوره تحصیلی ابتدایی، ۱۷/۱ درصد در دوره تحصیلی راهنمایی و ۲۲/۷ درصد در دوره تحصیلی متوسطه و ۱۷/۷ درصد در دوره تحصیلی عالی، دکترای حرفه‌ای، سایر و دوره تحصیلی نامشخص و اظهار نشده در حال تحصیل بودند. بررسی نسبت دانش‌آموزان پسر در دوره‌های تحصیلی ابتدایی در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین درصد دانش‌آموزان ابتدایی در استان سیستان و بلوچستان با ۵۵/۱ درصد و کمترین مربوط به استان سمنان با ۳۱/۰ درصد است. در دوره تحصیلی راهنمایی نیز بیشترین درصد دانش‌آموزان پسر مربوط به استان آذربایجان غربی با ۱۸/۸ درصد و کمترین مربوط به استان سمنان با ۱۳/۱ درصد است. بیشترین درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه نیز مربوط به استان گیلان با ۱۹/۳ درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۱۵/۵ درصد است.

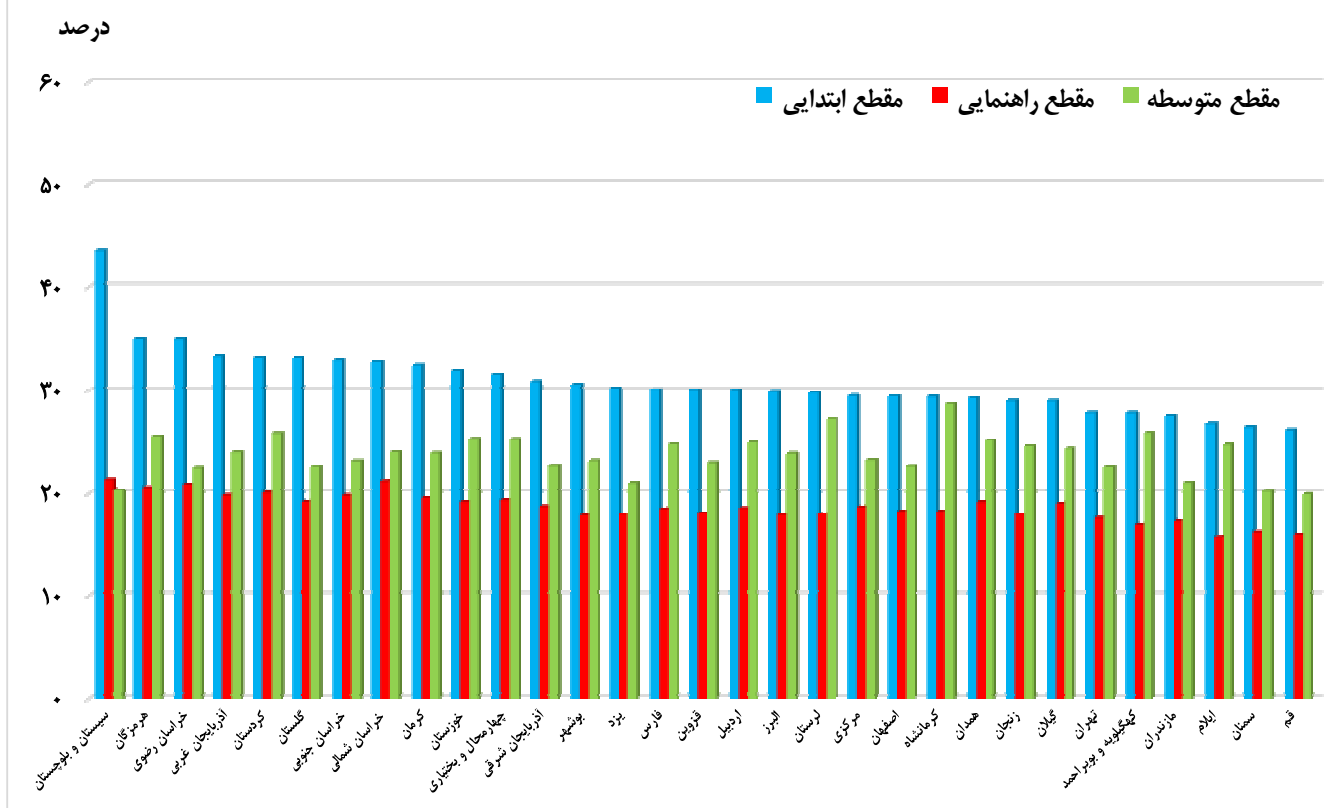
از تعداد ۸۸۰۱۰۰۳ نفر جمعیت ۶ ساله و بیشتر مرد در حال تحصیل در داخل و خارج از کشور در سال ۱۳۹۰، ۳۰/۹ درصد در دوره تحصیلی ابتدایی، ۱۸/۷ درصد در دوره تحصیلی راهنمایی و ۲۳/۵ درصد در دوره تحصیلی متوسطه و ۲۶/۹ درصد در دوره عالی، دکترای حرفه‌ای، سایر و دوره تحصیلی نامشخص و اظهار نشده در حال تحصیل می‌باشند. بررسی نسبت دانش‌آموزان مرد در دوره‌های تحصیلی ابتدایی در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین دانش‌آموزان ابتدایی در استان سیستان و بلوچستان با ۴۳/۶ درصد و کمترین مربوط به استان قم با ۲۶/۱ درصد می‌باشد. در دوره تحصیلی راهنمایی نیز بیشترین درصد دانش‌آموزان پسر مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۲۱/۳ درصد و کمترین مربوط به استان ایلام با ۱۵/۷ درصد می‌باشد. بیشترین درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه نیز مربوط به استان کرمانشاه با ۲۸/۶ درصد و کمترین مربوط به استان قم با ۲۰ درصد می‌باشد.

مقایسه دو سرشماری ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که جمعیت ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل در دوره ابتدایی در تمامی استان‌ها دارای افزایش و در دوره راهنمایی به جز ۳ استان ایلام، اردبیل و زنجان دارای کاهش و در دوره متوسطه در تمام استان‌ها دارای کاهش بوده است.

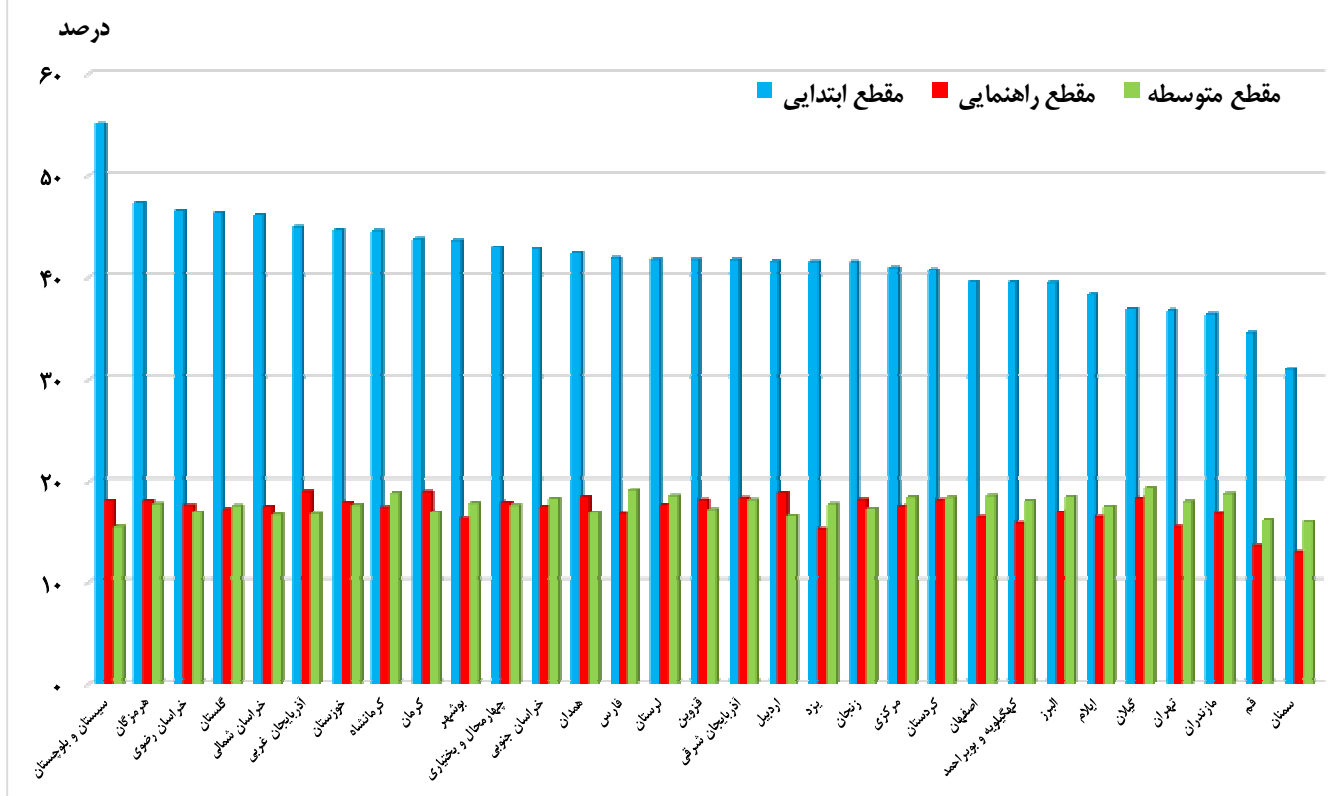
نام استان	۱۳۹۰			۱۳۹۵		
	ابتدایی	راهنمایی	متوسطه	ابتدایی	راهنمایی	متوسطه
کل کشور	۳۰/۹	۱۸/۷	۲۳/۵	۴۱/۸	۱۷/۱	۱۷/۷
آذربایجان شرقی	۳۰/۹	۱۸/۸	۲۲/۷	۴۱/۷	۱۸/۲	۱۸/۰
آذربایجان غربی	۳۳/۴	۱۹/۸	۲۴/۰	۴۴/۸	۱۸/۸	۱۶/۷
اردبیل	۳۰/۰	۱۸/۶	۲۴/۹	۴۱/۵	۱۸/۷	۱۶/۵
اصفهان	۲۹/۴	۱۸/۳	۲۲/۶	۳۹/۶	۱۶/۴	۱۸/۴
البرز	۲۹/۸	۱۷/۸	۲۳/۹	۳۹/۵	۱۶/۹	۱۸/۴
ایلام	۲۶/۷	۱۵/۷	۲۴/۷	۳۸/۴	۱۶/۴	۱۷/۵
بوشهر	۳۰/۶	۱۷/۷	۲۳/۲	۴۳/۶	۱۶/۲	۱۷/۸
تهران	۲۷/۸	۱۷/۵	۲۲/۵	۳۶/۷	۱۵/۵	۱۷/۹
چهارمحال و بختیاری	۳۱/۶	۱۹/۴	۲۵/۲	۴۲/۹	۱۷/۸	۱۷/۶
خراسان جنوبی	۳۳/۰	۱۹/۸	۲۳/۱	۴۲/۸	۱۷/۴	۱۸/۲
خراسان رضوی	۳۵/۰	۲۰/۹	۲۲/۴	۴۶/۶	۱۷/۵	۱۶/۹
خراسان شمالی	۳۲/۹	۲۱/۲	۲۴/۰	۴۶/۰	۱۷/۴	۱۶/۷
خوزستان	۳۱/۹	۱۹/۲	۲۵/۲	۴۴/۵	۱۷/۸	۱۷/۶
زنجان	۲۸/۹	۱۷/۹	۲۴/۶	۴۱/۵	۱۸/۱	۱۷/۳
سمنان	۲۶/۴	۱۶/۱	۲۰/۲	۳۱/۰	۱۳/۱	۱۶/۰
سیستان و بلوچستان	۴۳/۶	۲۱/۳	۲۰/۳	۵۵/۱	۱۸/۰	۱۵/۵
فارس	۳۰/۱	۱۸/۵	۲۴/۷	۴۱/۹	۱۶/۷	۱۹/۰
قزوین	۳۰/۰	۱۸/۱	۲۳/۰	۴۱/۷	۱۸/۰	۱۷/۲
قم	۲۶/۱	۱۵/۹	۲۰/۰	۳۴/۵	۱۳/۶	۱۶/۱
کردستان	۳۳/۲	۲۰/۱	۲۵/۸	۴۳/۷	۱۸/۸	۱۶/۹
کرمان	۳۲/۵	۱۹/۶	۲۳/۹	۴۴/۵	۱۷/۳	۱۸/۷
کرمانشاه	۲۹/۳	۱۸/۳	۲۸/۶	۴۰/۷	۱۸/۰	۱۸/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۲۷/۸	۱۶/۸	۲۵/۸	۳۹/۶	۱۵/۸	۱۸/۰
گلستان	۳۳/۲	۱۹/۲	۲۲/۶	۴۶/۴	۱۷/۲	۱۷/۵
گیلان	۲۸/۹	۱۹/۰	۲۴/۳	۳۶/۸	۱۸/۲	۱۹/۳
لرستان	۲۹/۷	۱۸/۰	۲۷/۲	۴۱/۷	۱۷/۶	۱۸/۴
مازندران	۲۷/۵	۱۷/۲	۲۱/۰	۳۶/۳	۱۶/۸	۱۸/۶
مرکزی	۲۹/۴	۱۸/۷	۲۳/۲	۴۱/۰	۱۷/۵	۱۸/۳
هرمزگان	۳۵/۰	۲۰/۶	۲۵/۵	۴۷/۳	۱۷/۹	۱۷/۷
همدان	۲۹/۲	۱۹/۲	۲۵/۱	۴۲/۴	۱۸/۳	۱۶/۸
یزد	۳۰/۳	۱۷/۹	۲۱/۰	۴۱/۵	۱۵/۳	۱۷/۷

در مقایسه شاخص‌های دوره تحصیلی ضروری است به تغییرات نظام آموزشی در این دو سرشماری توجه شود.

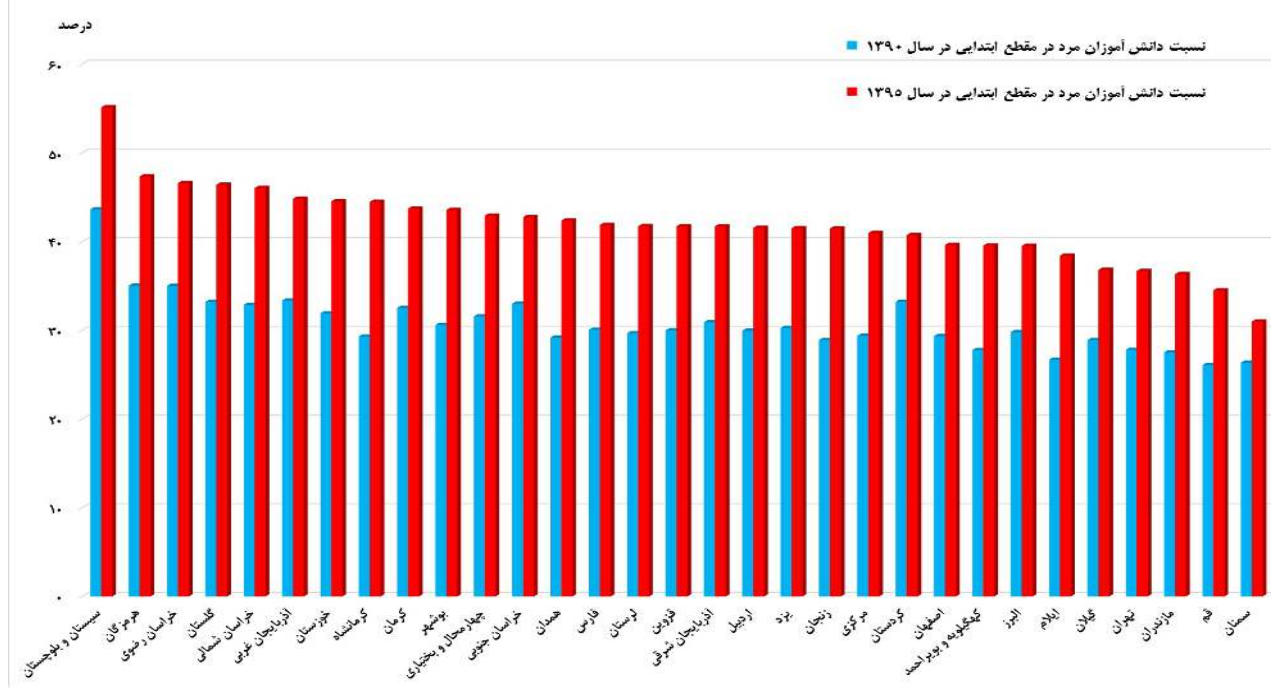
توزیع نسبی جمعیت مرد در حال تحصیل ۶ ساله و بیشتر بر حسب مقاطع ابتدایی، راهنمایی و متوسطه به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

توزیع نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل مقاطع ابتدایی، راهنمایی و متوسطه به تفکیک

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل در مقطع ابتدایی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در مقطع ابتدایی در سال ۱۳۹۰

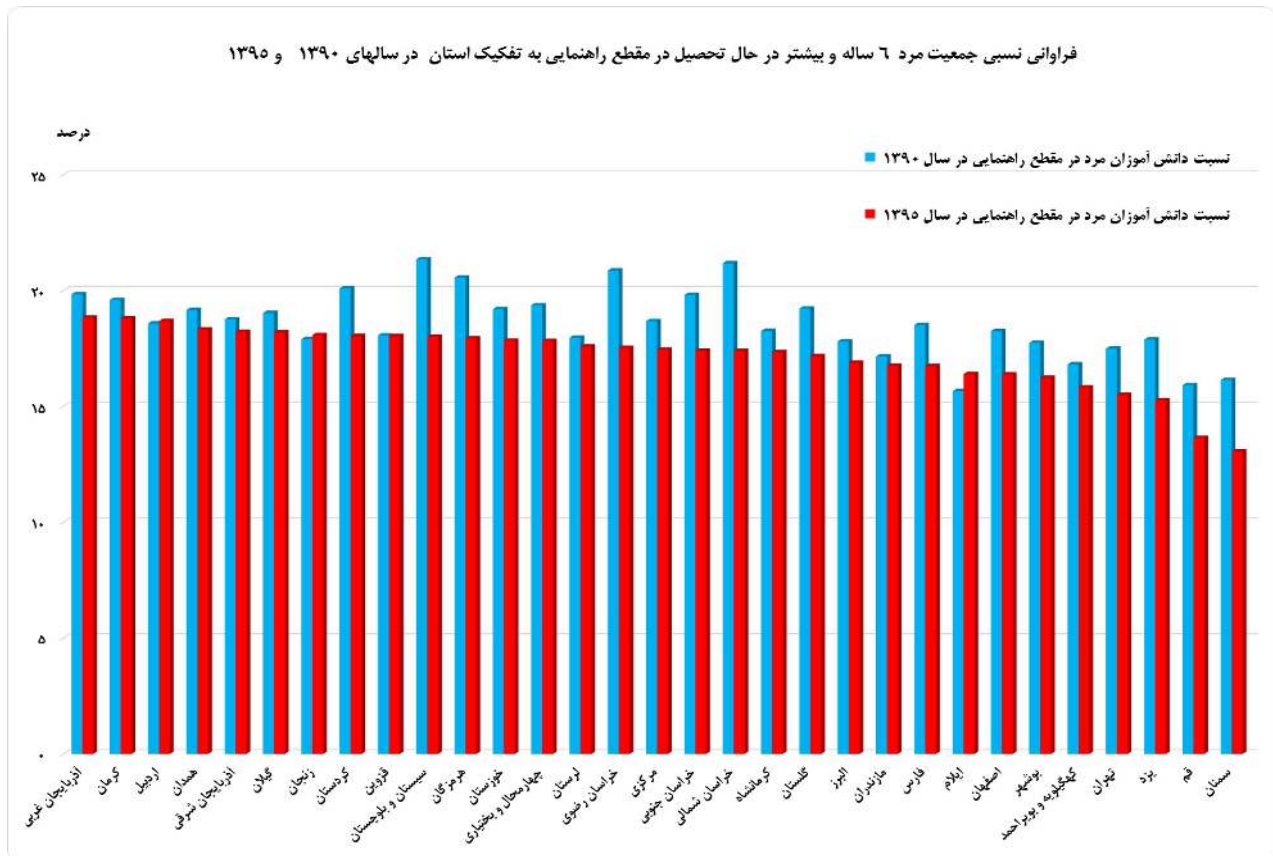

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در مقطع ابتدایی در سال ۱۳۹۵

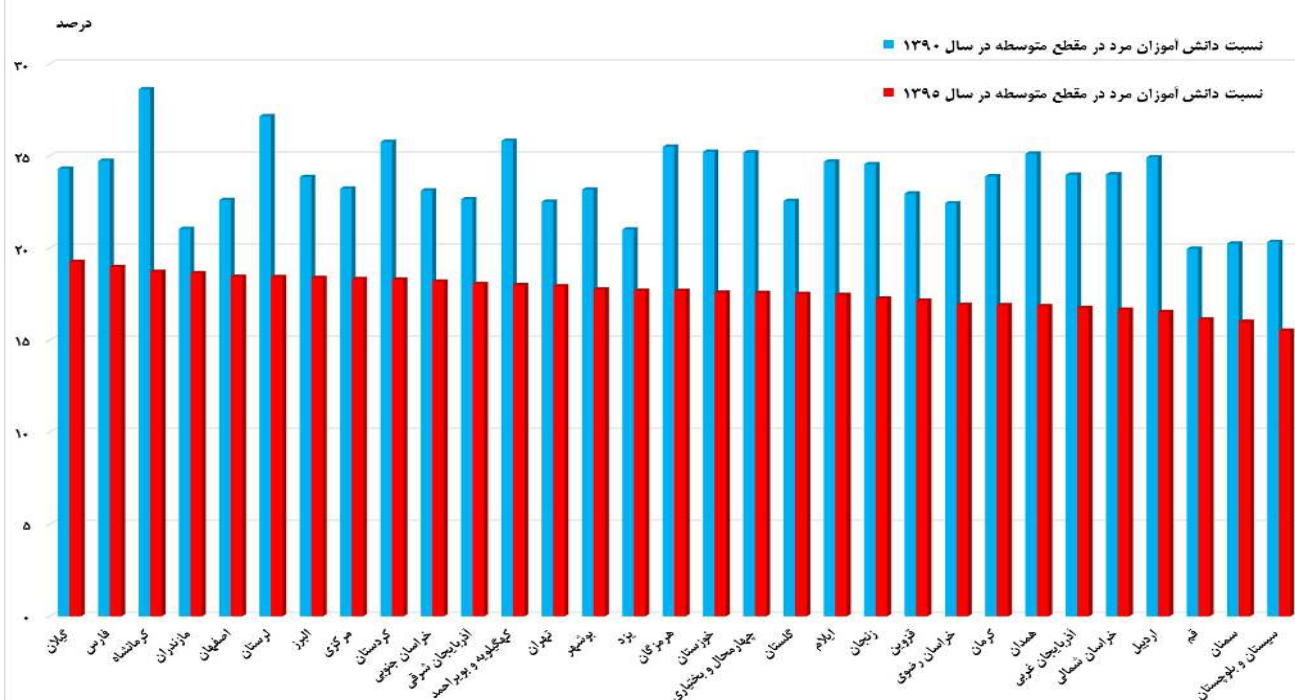

درصد

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل در مقطع متوسطه به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در مقطع متوسطه در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی جمعیت مرد ۶ ساله و بیشتر در مقطع متوسطه در سال ۱۳۹۵

درصد

۱۴- توزیع نسبی جمعیت در حال تحصیل ۶ ساله و بیشتر زن بر حسب سطوح تحصیلی به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

از تعداد ۸۴۰۱۰۷۳ نفر جمعیت ۶ ساله و بیشتر زن در حال تحصیل در داخل و خارج از کشور در سال ۱۳۹۵، ۴۳/۵ درصد در دوره تحصیلی ابتدایی، ۱۷/۰ درصد در دوره تحصیلی راهنمایی و ۲۲/۴ درصد در دوره تحصیلی عالی، سایر و دوره تحصیلی نامشخص و اظهارنشده در حال تحصیل بودند. بررسی نسبت دانش‌آموزان دختر در دوره‌های تحصیلی ابتدایی در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین دانش‌آموزان ابتدایی در استان سیستان و بلوچستان با ۶۰/۲ درصد و کمترین مربوط به استان سمنان با ۳۲/۷ درصد است، در دوره تحصیلی راهنمایی نیز بیشترین درصد دانش‌آموزان دختر مربوط به استان اردبیل با ۱۹/۴ درصد و کمترین مربوط به استان سمنان با ۱۲/۹ درصد می‌باشد. بیشترین درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه نیز مربوط به استان گیلان با ۱۹/۲ درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۱۳/۰ درصد است.

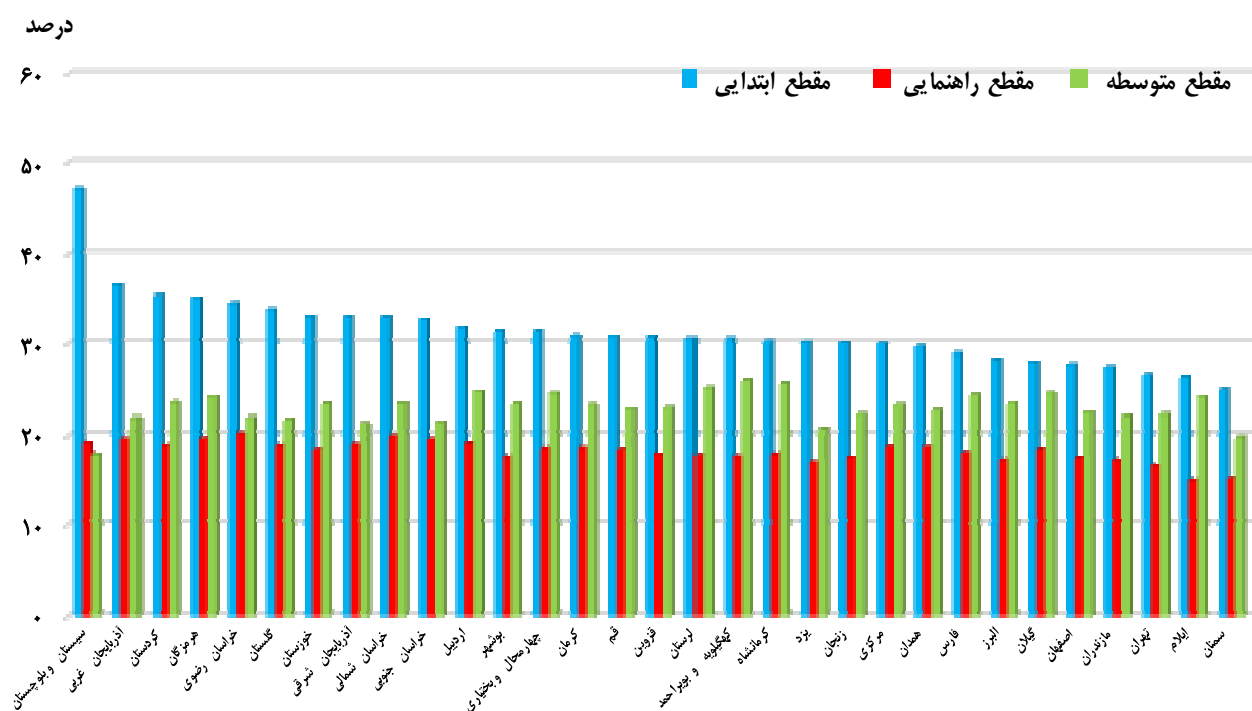
از تعداد ۸۳۰۶۹۹۹ نفر جمعیت ۶ ساله و بیشتر زن در حال تحصیل در داخل و خارج از کشور در سال ۱۳۹۰، ۳۱/۱ درصد در دوره تحصیلی ابتدایی، ۱۸/۱ درصد در دوره تحصیلی راهنمایی و ۲۲/۸ درصد در دوره تحصیلی متوسطه و ۲۸/۰ درصد در دوره تحصیلی عالی، سایر و دوره تحصیلی نامشخص و اظهارنشده در حال تحصیل بودند. بررسی نسبت دانش‌آموزان دختر در دوره‌های تحصیلی ابتدایی در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین دانش‌آموزان ابتدایی در استان سیستان و بلوچستان با ۴۷/۴ درصد و کمترین مربوط به استان سمنان با ۲۵/۰ درصد بودند، در دوره تحصیلی راهنمایی نیز بیشترین دانش‌آموزان دختر مربوط به استان خراسان رضوی با ۲۰/۳ درصد و کمترین مربوط به استان ایلام با ۱۵/۲ درصد می‌باشد. بیشترین درصد دانش‌آموزان دوره متوسطه نیز مربوط به استان کهگیلویه و بویراحمد با ۲۶/۱ درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با ۱۷/۸ درصد است.

مقایسه دو سرشماری ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰ نشان می‌دهد که جمعیت ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل زنان در دوره ابتدایی در تمامی استان‌ها دارای افزایش و در دوره راهنمایی به جز استان‌های اردبیل، زنجان، قزوین، کرمان، لرستان، ایلام، کرمانشاه و مازندران دارای کاهش و در دوره متوسطه در تمام استان‌ها دارای کاهش بوده است.

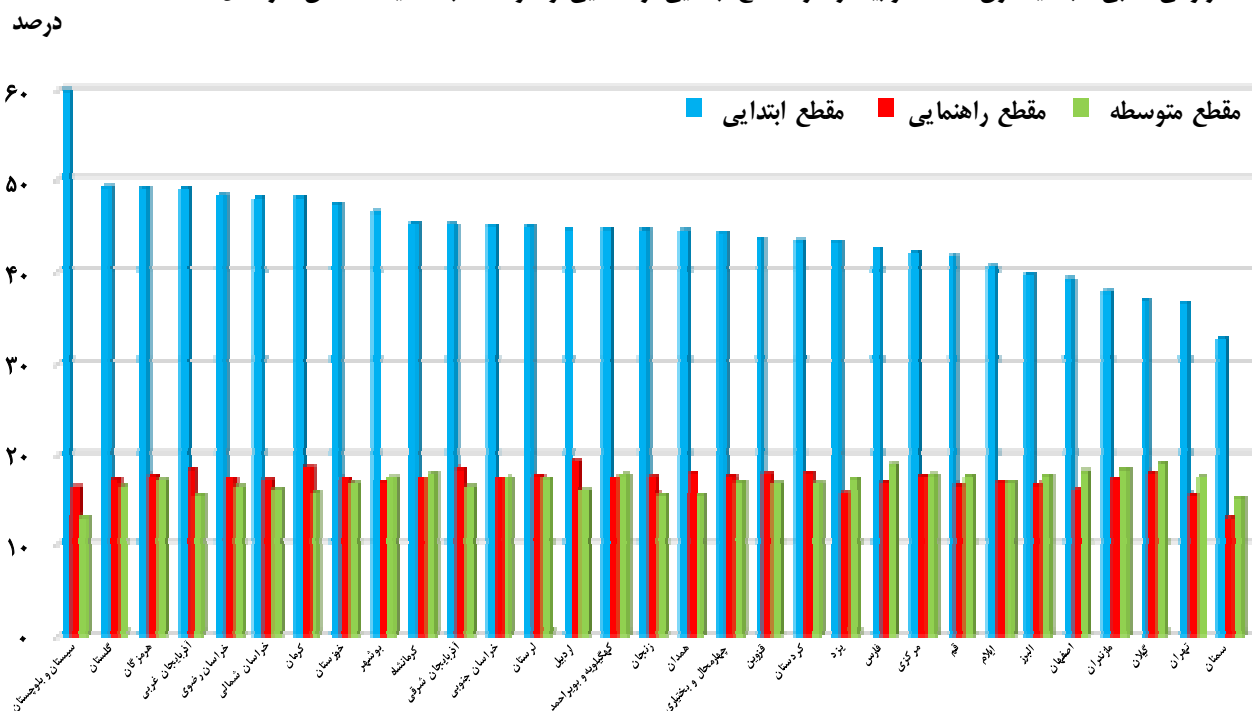
نام استان	۱۳۹۰			۱۳۹۵		
	ابتدایی	راهنمایی	متوسطه	ابتدایی	راهنمایی	متوسطه
کل کشور	۳۱/۱	۱۸/۱	۲۲/۸	۴۳/۵	۱۷/۰	۱۷/۱
آذربایجان شرقی	۳۳/۲	۱۸/۹	۲۱/۴	۴۵/۲	۱۸/۶	۱۶/۳
آذربایجان غربی	۳۶/۶	۱۹/۶	۲۱/۹	۴۹/۱	۱۸/۵	۱۵/۴
اردبیل	۳۱/۹	۱۹/۱	۲۴/۹	۴۴/۷	۱۹/۴	۱۵/۹
اصفهان	۲۸/۰	۱۷/۴	۲۲/۶	۳۹/۲	۱۶/۰	۱۸/۳
البرز	۲۸/۵	۱۷/۲	۲۳/۵	۳۹/۷	۱۶/۵	۱۷/۹
ایلام	۲۶/۴	۱۵/۲	۲۴/۲	۴۰/۶	۱۶/۸	۱۶/۸
بوشهر	۳۱/۵	۱۷/۵	۲۳/۵	۴۶/۵	۱۶/۸	۱۷/۶
تهران	۲۶/۷	۱۶/۵	۲۲/۳	۳۶/۷	۱۵/۴	۱۷/۷
چهارمحال و بختیاری	۳۱/۴	۱۸/۵	۲۴/۶	۴۴/۳	۱۷/۸	۱۶/۸
خراسان جنوبی	۳۲/۹	۱۹/۶	۲۱/۵	۴۵/۰	۱۷/۴	۱۷/۶
خراسان رضوی	۳۴/۷	۲۰/۳	۲۲/۰	۴۸/۳	۱۷/۴	۱۶/۳
خراسان شمالی	۳۳/۲	۲۰/۰	۲۳/۵	۴۸/۱	۱۷/۰	۱۶/۰
خوزستان	۳۳/۲	۱۸/۴	۲۳/۴	۴۷/۴	۱۷/۵	۱۶/۶
زنجان	۳۰/۱	۱۷/۵	۲۲/۳	۴۴/۶	۱۷/۷	۱۵/۴
سمنان	۲۵/۰	۱۵/۴	۱۹/۹	۳۲/۷	۱۲/۹	۱۵/۱
سیستان و بلوچستان	۴۷/۴	۱۹/۱	۱۷/۸	۶۰/۲	۱۶/۳	۱۳/۰
فارس	۲۸/۹	۱۸/۰	۲۴/۴	۴۲/۶	۱۶/۷	۱۹/۰
قزوین	۳۰/۸	۱۷/۹	۲۳/۰	۴۳/۶	۱۸/۱	۱۶/۷
قم	۳۰/۹	۱۸/۴	۲۲/۹	۴۱/۷	۱۶/۴	۱۷/۸
کردستان	۳۵/۴	۱۸/۸	۲۳/۶	۴۸/۱	۱۸/۷	۱۵/۷
کرمان	۳۱/۰	۱۸/۶	۲۳/۳	۴۵/۳	۱۷/۴	۱۸/۱
کرمانشاه	۳۰/۳	۱۷/۹	۲۵/۸	۴۳/۳	۱۸/۲	۱۶/۶
کهگیلویه و بویراحمد	۳۰/۶	۱۷/۶	۲۶/۱	۴۴/۷	۱۷/۵	۱۸/۰
گلستان	۳۴/۰	۱۸/۸	۲۱/۸	۴۹/۳	۱۷/۱	۱۶/۳
گیلان	۲۸/۲	۱۸/۴	۲۴/۶	۳۶/۹	۱۸/۲	۱۹/۲
لرستان	۳۰/۶	۱۷/۷	۲۵/۳	۴۴/۹	۱۷/۹	۱۷/۳
مازندران	۲۷/۷	۱۷/۲	۲۲/۱	۳۷/۸	۱۷/۲	۱۸/۶
مرکزی	۳۰/۰	۱۸/۷	۲۳/۳	۴۲/۲	۱۷/۸	۱۸/۰
هرمزگان	۳۵/۳	۱۹/۷	۲۴/۲	۴۹/۱	۱۷/۹	۱۷/۰
همدان	۲۹/۷	۱۸/۷	۲۲/۷	۴۴/۵	۱۸/۲	۱۵/۴
یزد	۳۰/۲	۱۷/۰	۲۰/۸	۴۳/۳	۱۵/۶	۱۷/۲

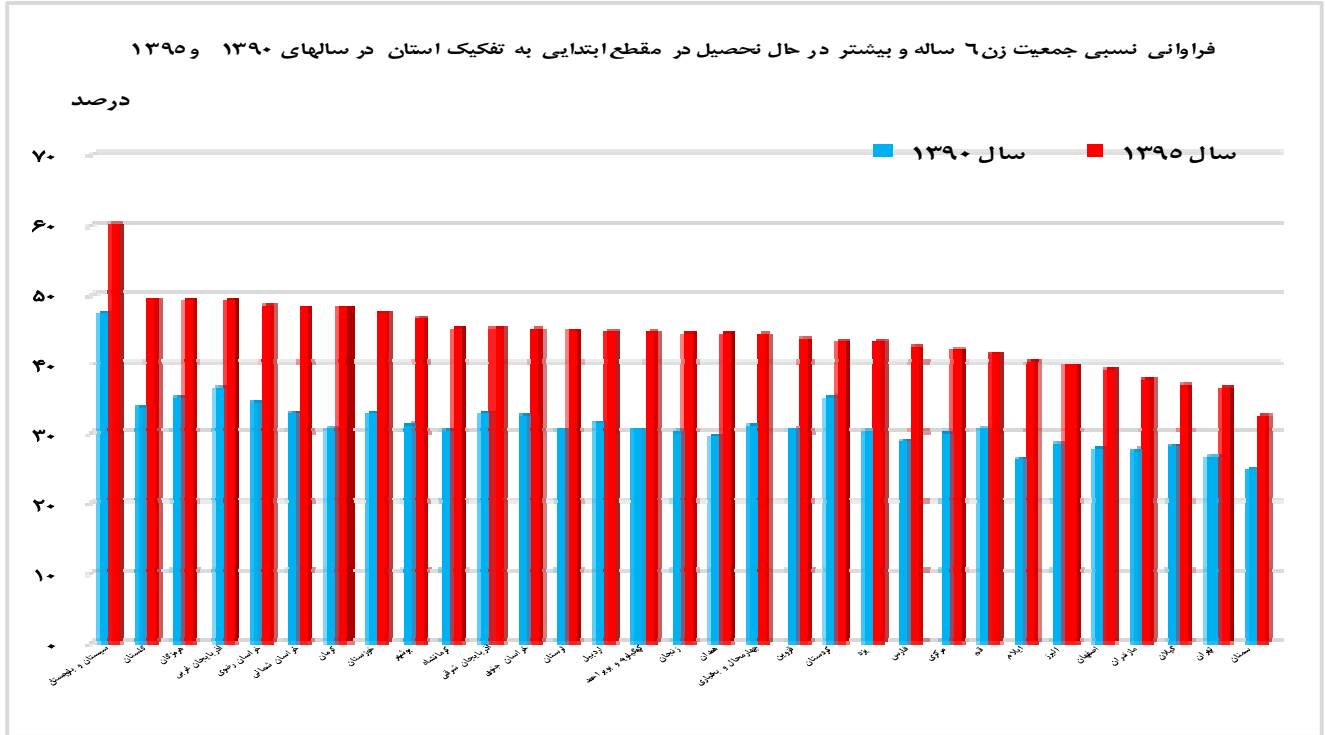
در مقایسه شاخص‌های دوره تحصیلی ضروری است به تغییرات نظام آموزشی در این دو سرشماری توجه شود.

فراوانی نسبی جمعیت زن ۶ ساله و بیشتر در حال تحصیل در مقاطع ابتدایی، راهنمایی و متوسطه به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

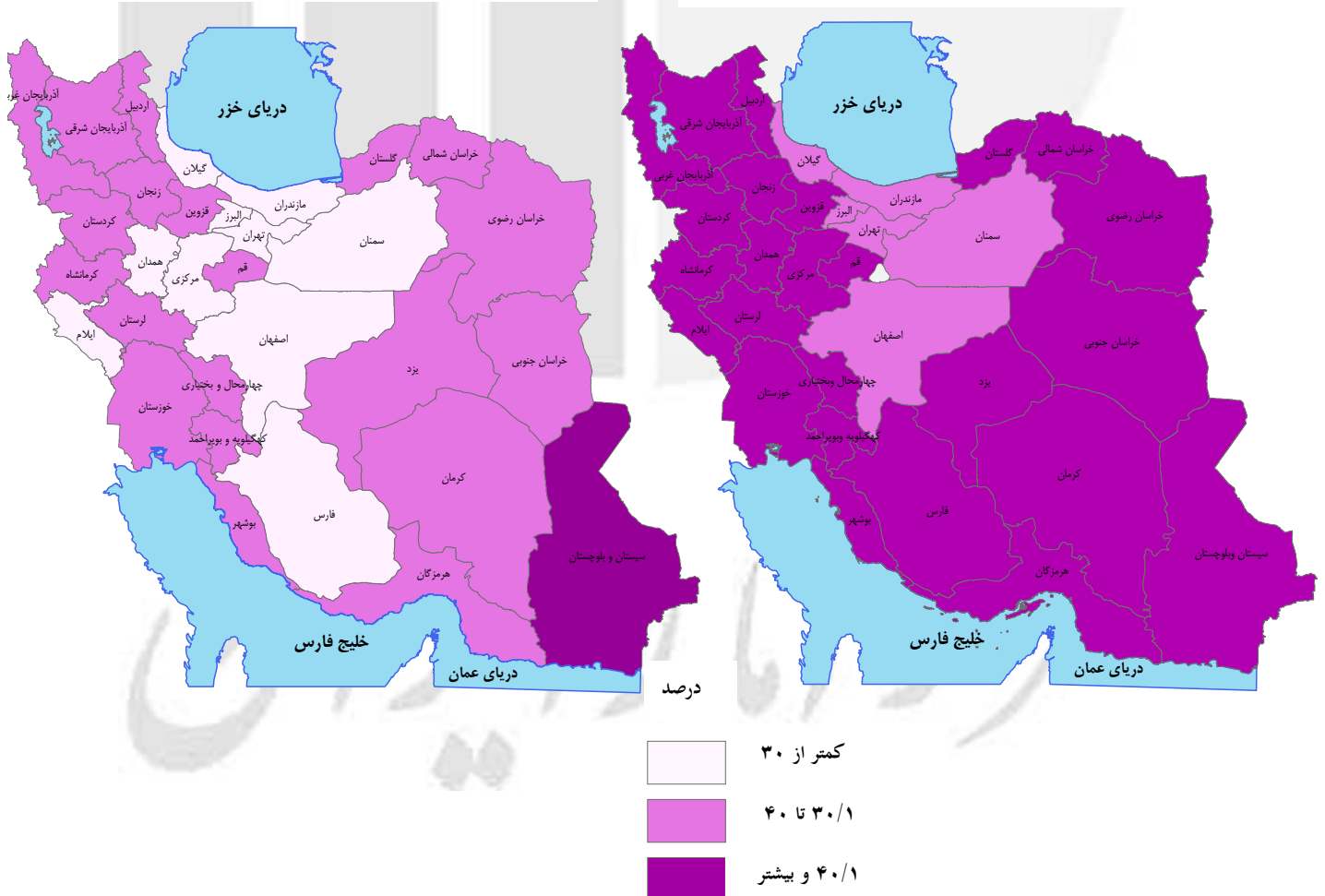
فراوانی نسبی جمعیت زن ۶ ساله و بیشتر در مقاطع ابتدایی، راهنمایی و متوسطه به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

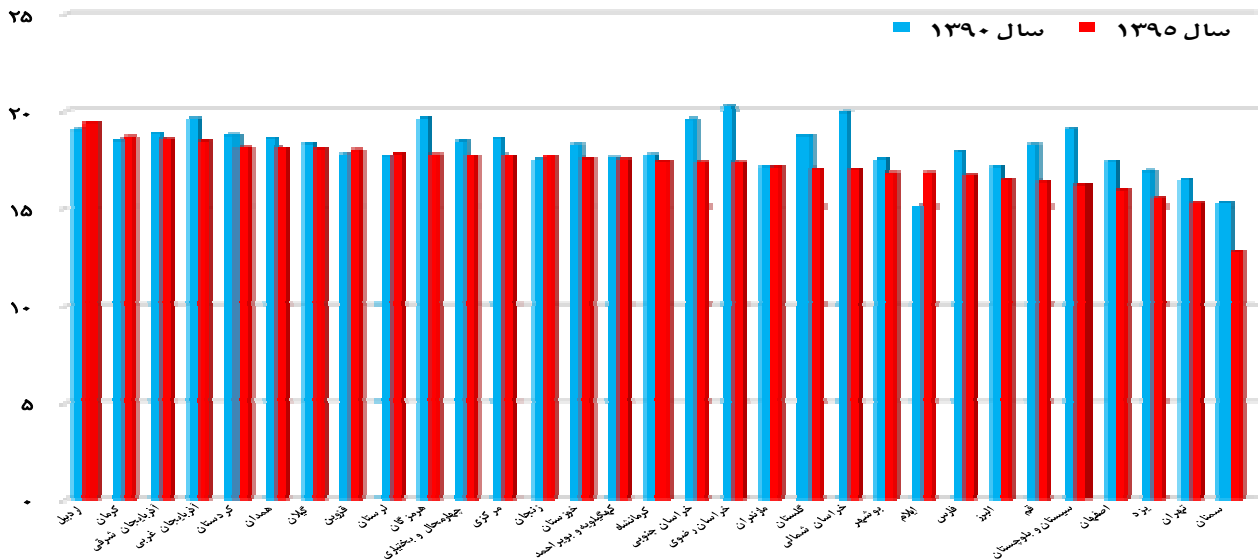
فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع ابتدایی در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع ابتدایی در سال ۱۳۹۵

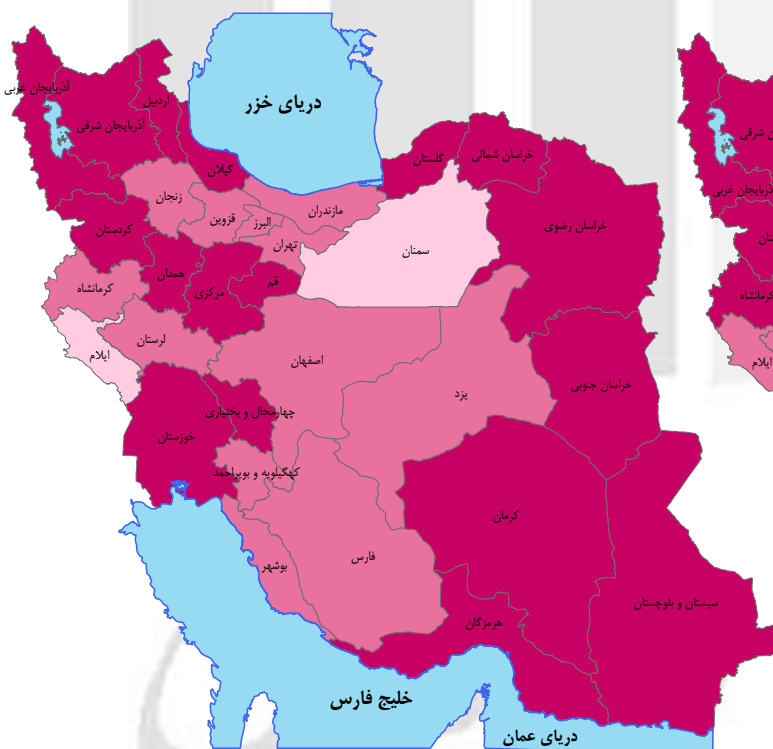
فراوانی نسبی جمعیت زن ۶ ساله و بیشتر در مقطع راهنمایی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

درصد

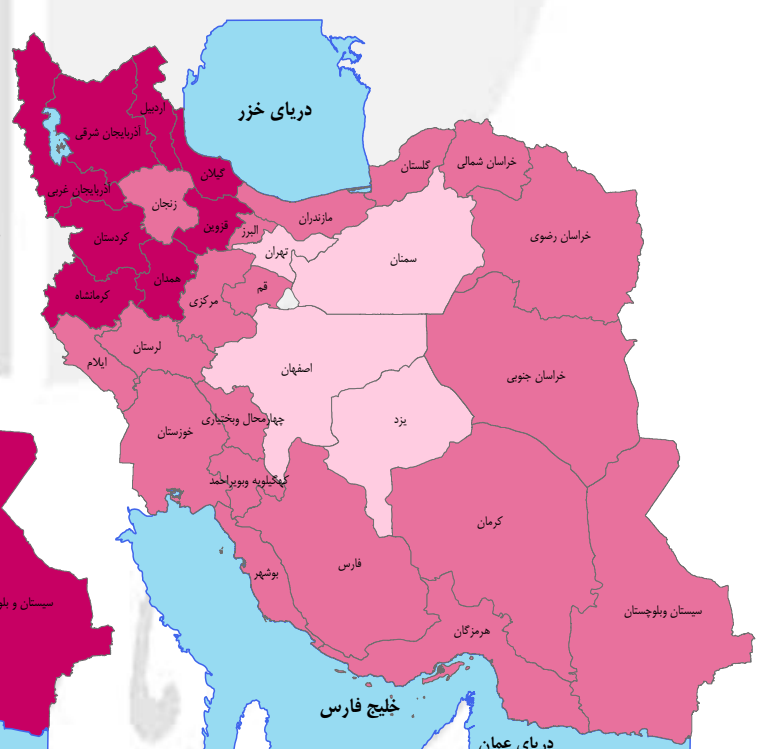

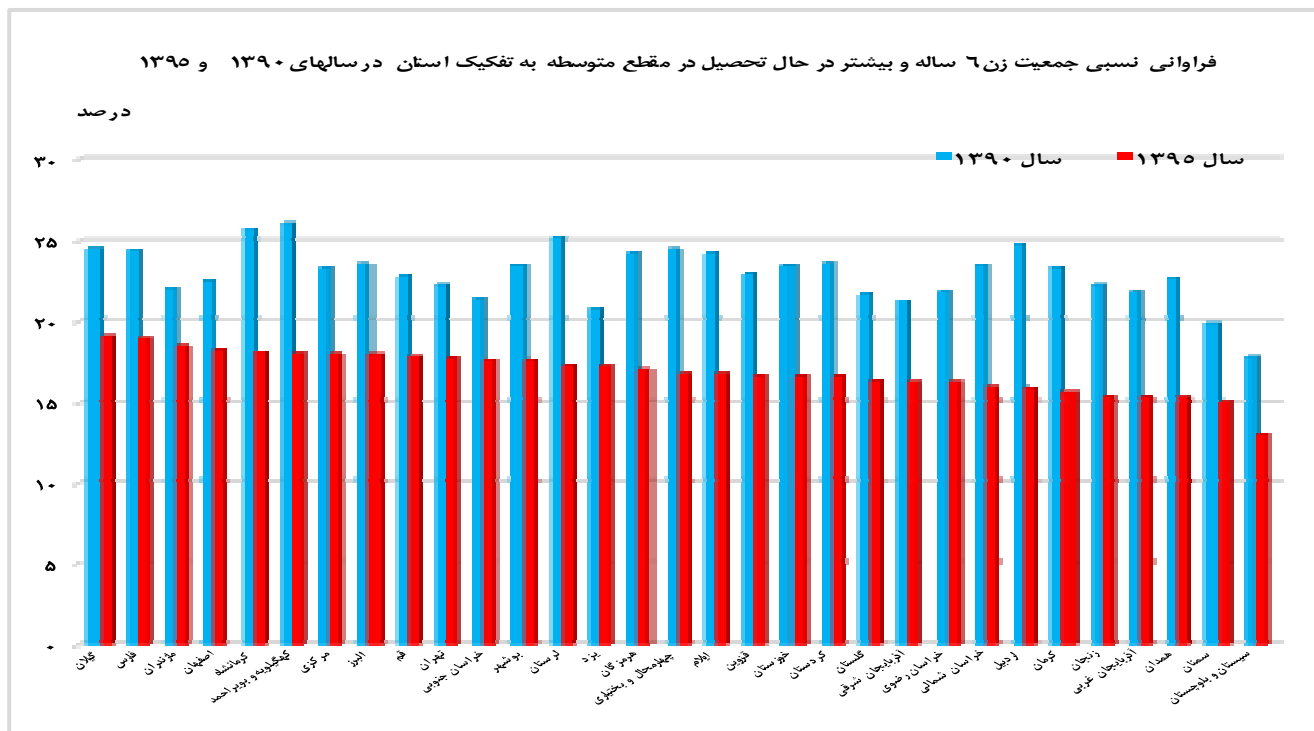
فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع راهنمایی در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع راهنمایی در سال ۱۳۹۵

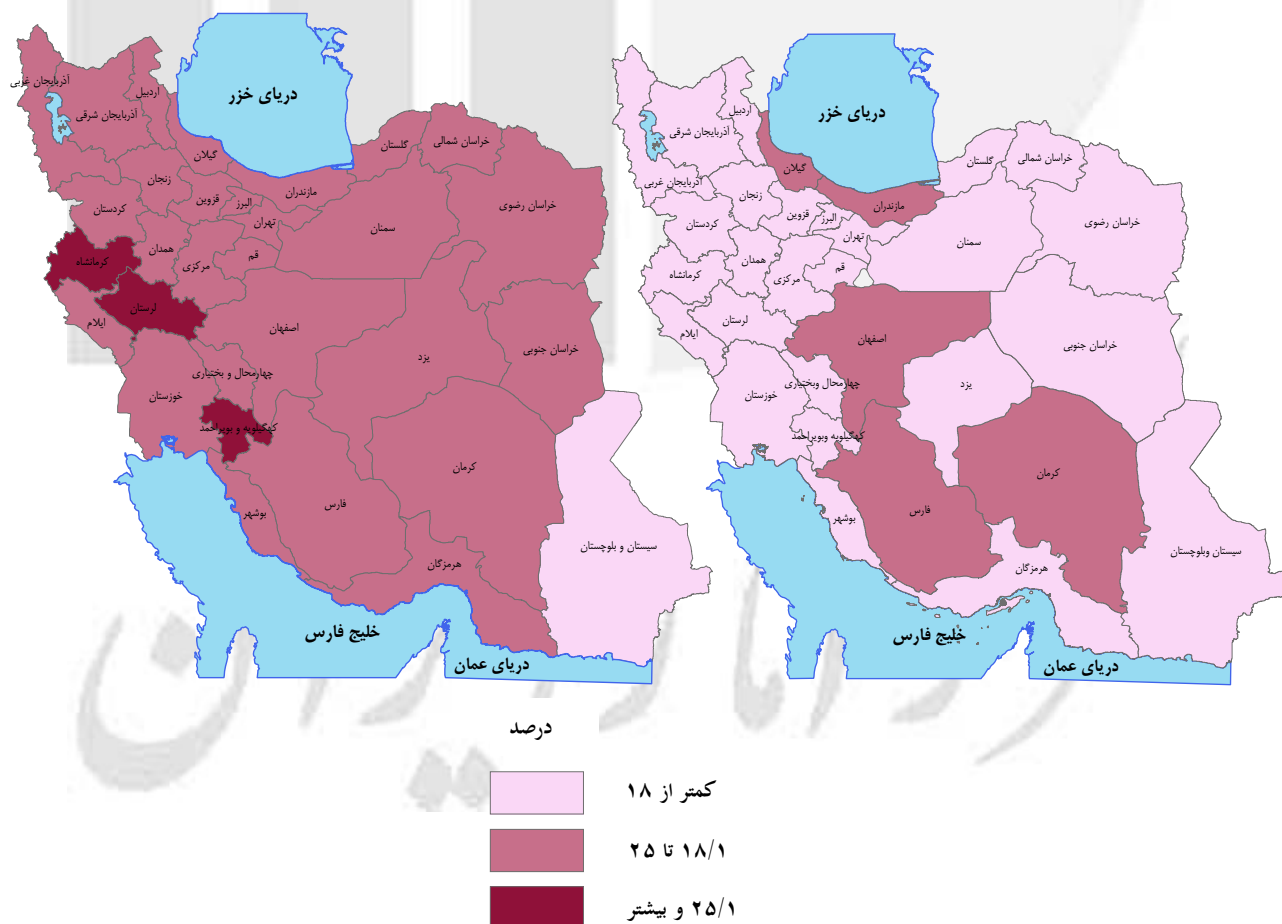
درصد

فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع متوسطه در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زن ۶ ساله و بیشتر کشور در مقطع متوسطه در سال ۱۳۹۵

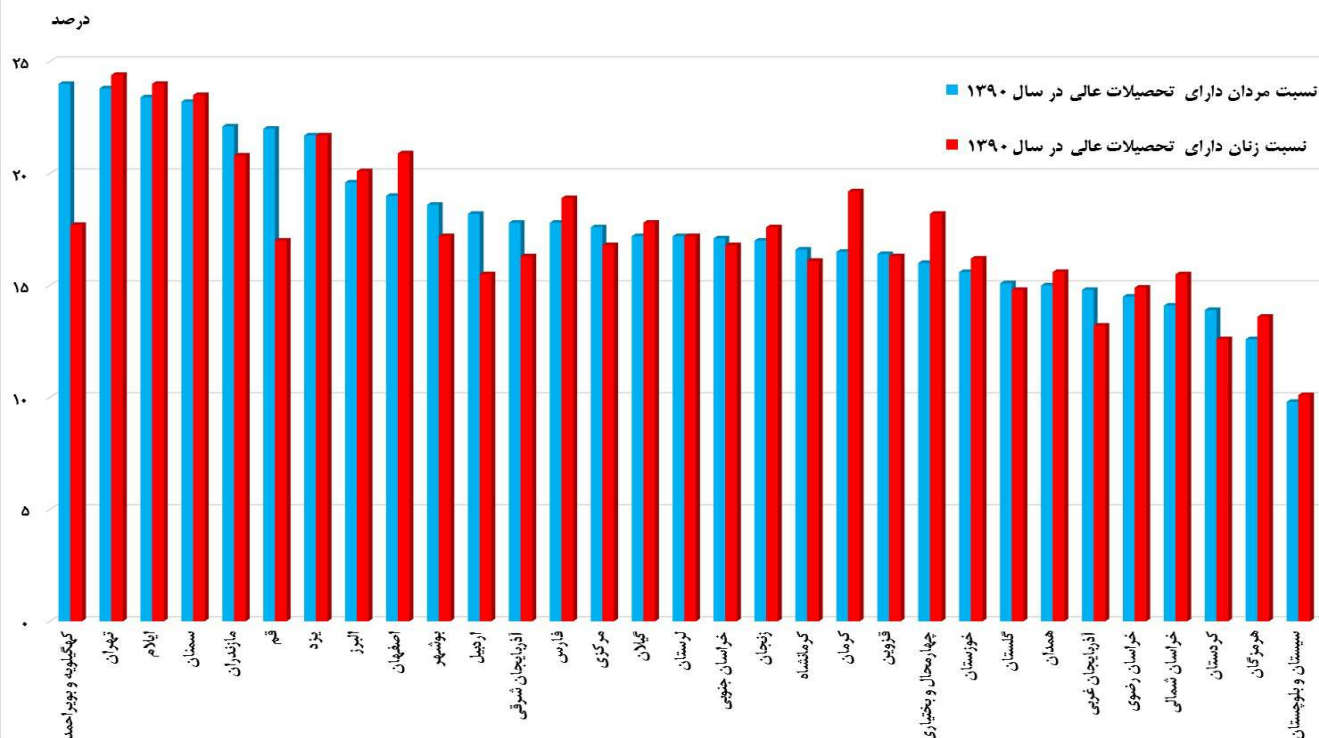
۱۵- فراوانی نسبی افراد دارای تحصیلات عالی بر حسب جنس به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

از تعداد ۳۲۹۱۲۹۱۷ نفر جمعیت باسواد مرد ۶ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۵، ۲۱/۷ درصد دارای تحصیلات عالی و از ۲۹۷۵۳۸۴۳ نفر زنان باسواد ۶ ساله و بیشتر، ۲۱/۷ درصد دارای تحصیلات عالی می‌باشند. بررسی نسبت افراد با تحصیلات عالی به تفکیک جنس در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین نسبت مردان دارای تحصیلات عالی در استان‌های کهگیلویه و بویر احمد با (۲۹/۸)، ایلام با (۲۹/۲)، سمنان با (۲۸/۹)، تهران با (۲۷/۴) درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با (۱۲/۲)، هرمزگان با (۱۶/۷) و خراسان رضوی با (۱۷/۵) درصد می‌باشد، بیشترین نسبت زنان دارای تحصیلات عالی نیز مربوط به استان‌های ایلام با (۲۸/۷)، تهران با (۲۸/۴)، سمنان با (۲۸/۳) و اصفهان با (۲۴/۵) درصد و کمترین مربوط به استان یزد با (۲۴/۳)، سیستان و بلوچستان با (۱۱/۷) و کرمان با (۱۵/۸) درصد می‌باشد. تعداد ۳۰۱۲۶۱۲۰ نفر جمعیت باسواد مرد ۶ ساله و بیشتر کشور در سال ۱۳۹۰، ۱۸/۲ درصد دارای تحصیلات عالی و از ۲۷۲۳۵۵۶۲ نفر زنان باسواد ۶ ساله و بیشتر، ۱۸/۵ درصد دارای تحصیلات عالی بودند. بررسی نسبت افراد با تحصیلات عالی به تفکیک جنس در استان‌ها نشان می‌دهد بیشترین نسبت مردان دارای تحصیلات عالی در استان‌های کهگیلویه و بویر احمد با (۲۴/۰)، تهران با (۲۳/۸)، ایلام با (۲۳/۴)، سمنان با (۲۳/۲) درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با (۹/۸)، هرمزگان با (۱۲/۶) و کردستان با (۱۳/۹) درصد بوده است، بیشترین نسبت زنان دارای تحصیلات عالی نیز مربوط به استان‌های تهران با (۲۴/۴)، ایلام با (۲۴/۰)، سمنان با (۲۳/۵) و یزد با (۲۱/۷) درصد و کمترین مربوط به استان سیستان و بلوچستان با (۱۰/۱)، کردستان با (۱۲/۶) و آذربایجان غربی با (۱۳/۲) درصد می‌باشد.

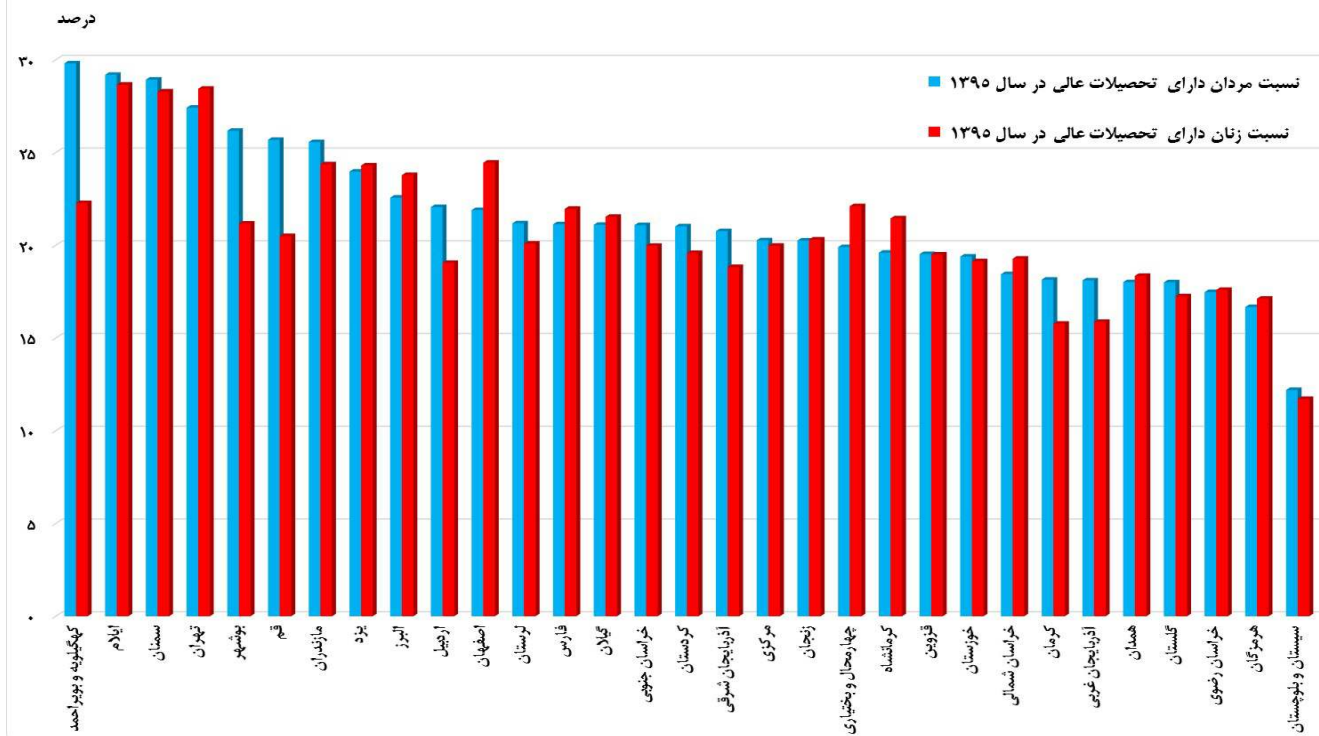
مقایسه دو سرشماری سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد درصد مردان باسواد ۶ ساله و بیشتر کشور دارای تحصیلات عالی در تمامی استان‌ها دارای افزایش بوده است. همچنین درصد زنان باسواد ۶ ساله و بیشتر کشور دارای تحصیلات عالی در تمامی استان‌ها به غیر از استان کرمان دارای افزایش بوده است.

نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۱۸/۲	۱۸/۵	۲۱/۷	۲۱/۷
آذربایجان شرقی	۱۷/۸	۱۶/۳	۲۰/۸	۱۸/۸
آذربایجان غربی	۱۴/۸	۱۳/۲	۱۸/۱	۱۵/۹
اردبیل	۱۸/۲	۱۵/۵	۲۲/۱	۱۹/۱
اصفهان	۱۹/۰	۲۰/۹	۲۱/۹	۲۴/۵
البرز	۱۹/۶	۲۰/۱	۲۲/۶	۲۳/۸
ایلام	۲۳/۴	۲۴/۰	۲۹/۲	۲۸/۷
بوشهر	۱۸/۶	۱۷/۲	۲۶/۲	۲۱/۲
تهران	۲۳/۸	۲۴/۴	۲۷/۴	۲۸/۴
چهارمحال و بختیاری	۱۶/۰	۱۸/۲	۱۹/۹	۲۲/۱
خراسان جنوبی	۱۷/۱	۱۶/۸	۲۱/۱	۲۰/۰
خراسان رضوی	۱۴/۵	۱۴/۹	۱۷/۵	۱۷/۶
خراسان شمالی	۱۴/۱	۱۵/۵	۱۸/۴	۱۹/۳
خوزستان	۱۵/۶	۱۶/۲	۱۹/۴	۱۹/۱
زنجان	۱۷/۰	۱۷/۶	۲۰/۳	۲۰/۳
سمنان	۲۳/۲	۲۳/۵	۲۸/۹	۲۸/۳
سیستان و بلوچستان	۹/۸	۱۰/۱	۱۲/۲	۱۱/۷
فارس	۱۷/۸	۱۸/۹	۲۱/۱	۲۲/۰
قزوین	۱۶/۴	۱۶/۳	۱۹/۵	۱۹/۵
قم	۲۲/۰	۱۷/۰	۲۵/۷	۲۰/۵
کردستان	۱۳/۹	۱۲/۶	۲۱/۰	۱۹/۶
کرمان	۱۶/۵	۱۹/۲	۱۸/۱	۱۵/۸
کرمانشاه	۱۶/۶	۱۶/۱	۱۹/۶	۲۱/۴
کهگیلویه و بویراحمد	۲۴/۰	۱۷/۷	۲۹/۸	۲۲/۳
گلستان	۱۵/۱	۱۴/۸	۱۸/۰	۱۷/۳
گیلان	۱۷/۲	۱۷/۸	۲۱/۱	۲۱/۵
لرستان	۱۷/۲	۱۷/۲	۲۱/۲	۲۰/۱
مازندران	۲۲/۱	۲۰/۸	۲۵/۶	۲۴/۴
مرکزی	۱۷/۶	۱۶/۸	۲۰/۳	۲۰/۰
هرمزگان	۱۲/۶	۱۳/۶	۱۶/۷	۱۷/۱
همدان	۱۵/۰	۱۵/۶	۱۸/۰	۱۸/۴
یزد	۲۱/۷	۲۱/۷	۲۴/۰	۲۴/۳

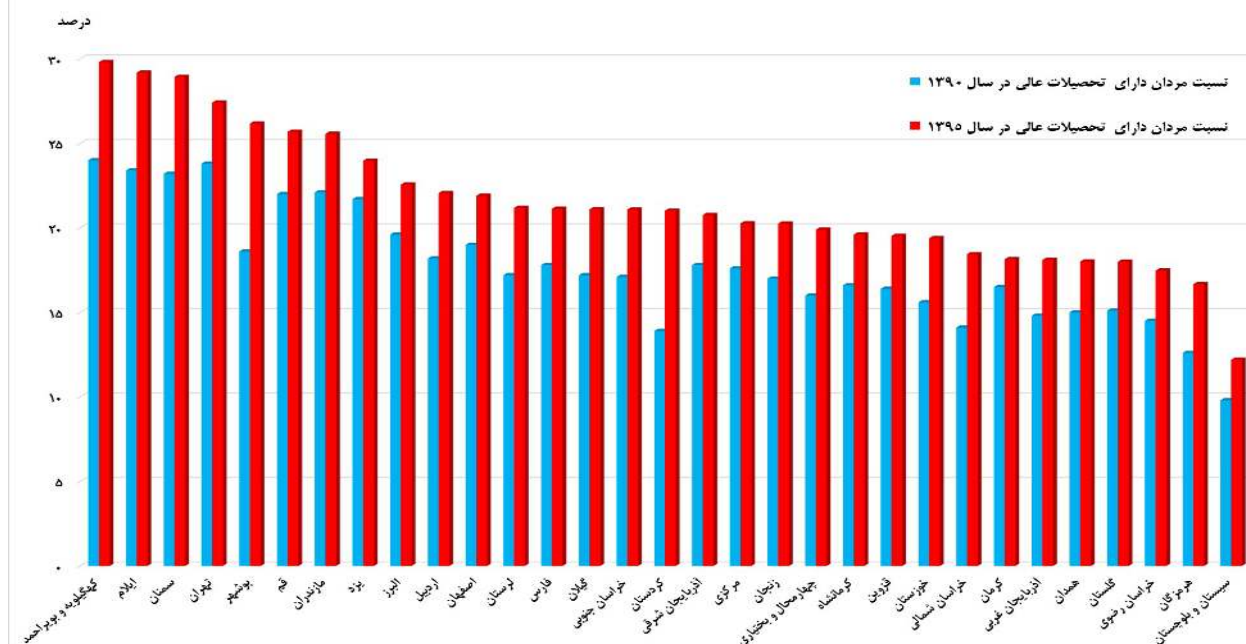
فراوانی نسبی مردان و زنان دارای تحصیلات عالی به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان و زنان دارای تحصیلات عالی به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

قراوانی نسبی جمعیت مرد دارای تحصیلات عالی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

قراوانی نسبی مردان دارای تحصیلات عالی در سال ۱۳۹۰

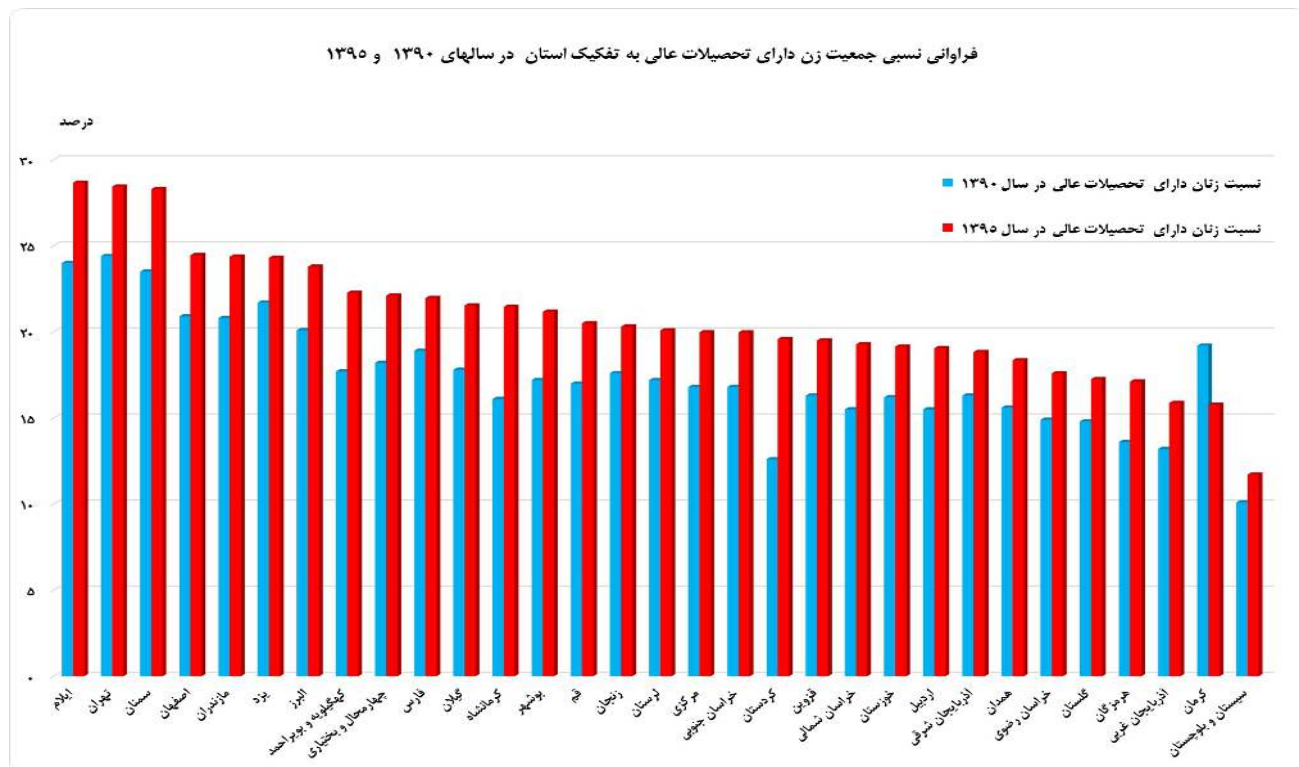

قراوانی نسبی مردان دارای تحصیلات عالی در سال ۱۳۹۵

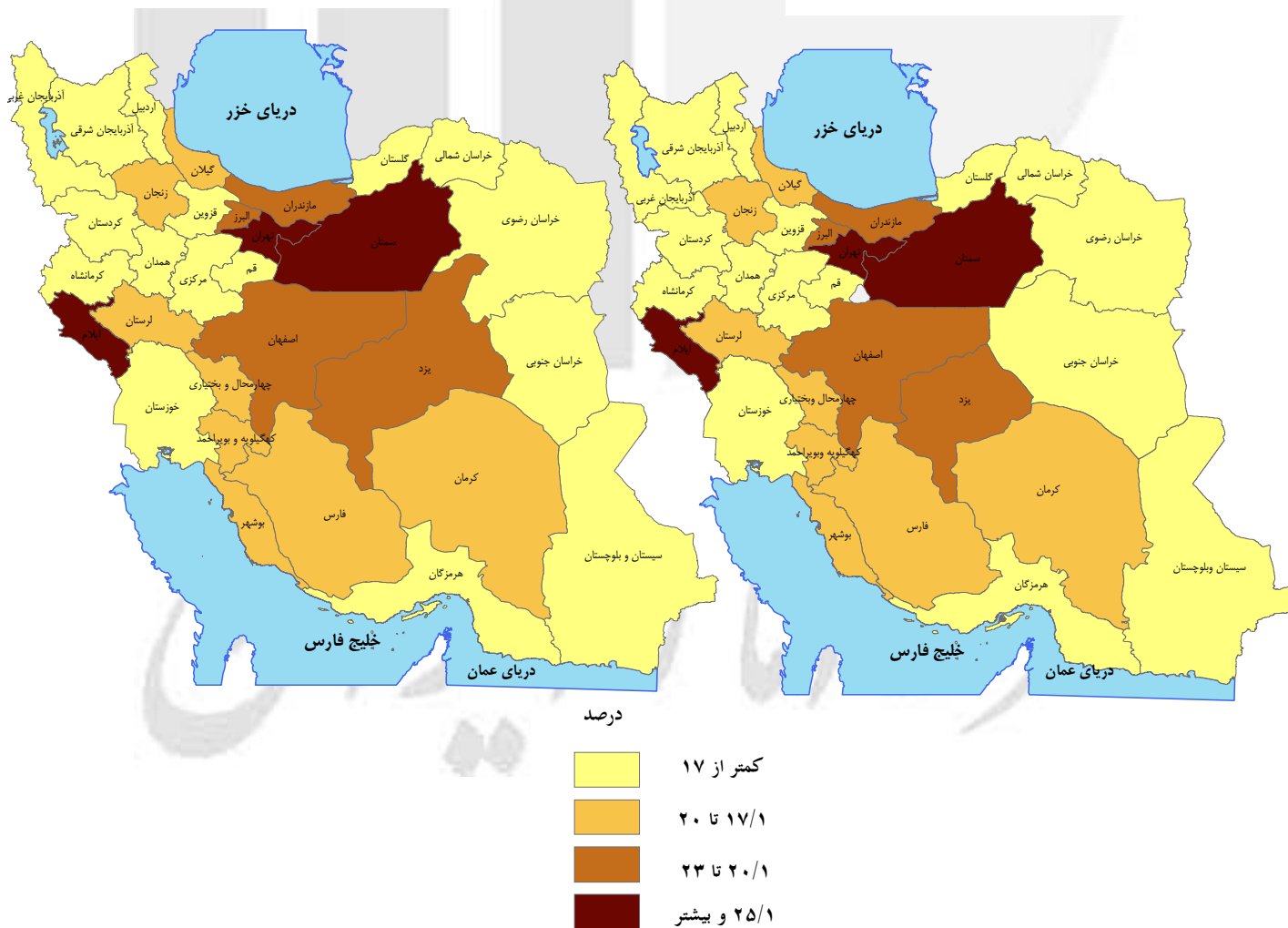
درصد

نسبت زنان دارای تحصیلات عالی در سال ۱۳۹۰

نسبت زنان دارای تحصیلات عالی در سال ۱۳۹۵

۱۶- نرخ بیکاری افراد ۲۹-۱۵ ساله به تفکیک جنس و استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

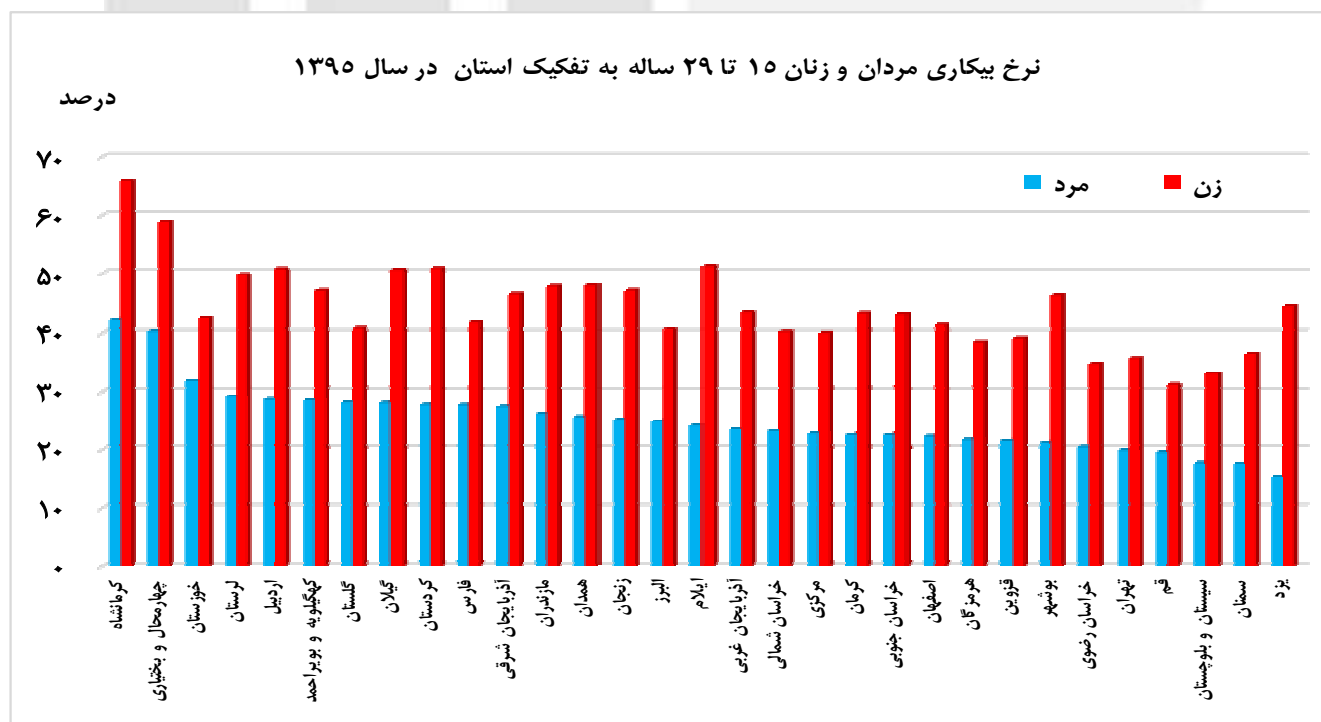
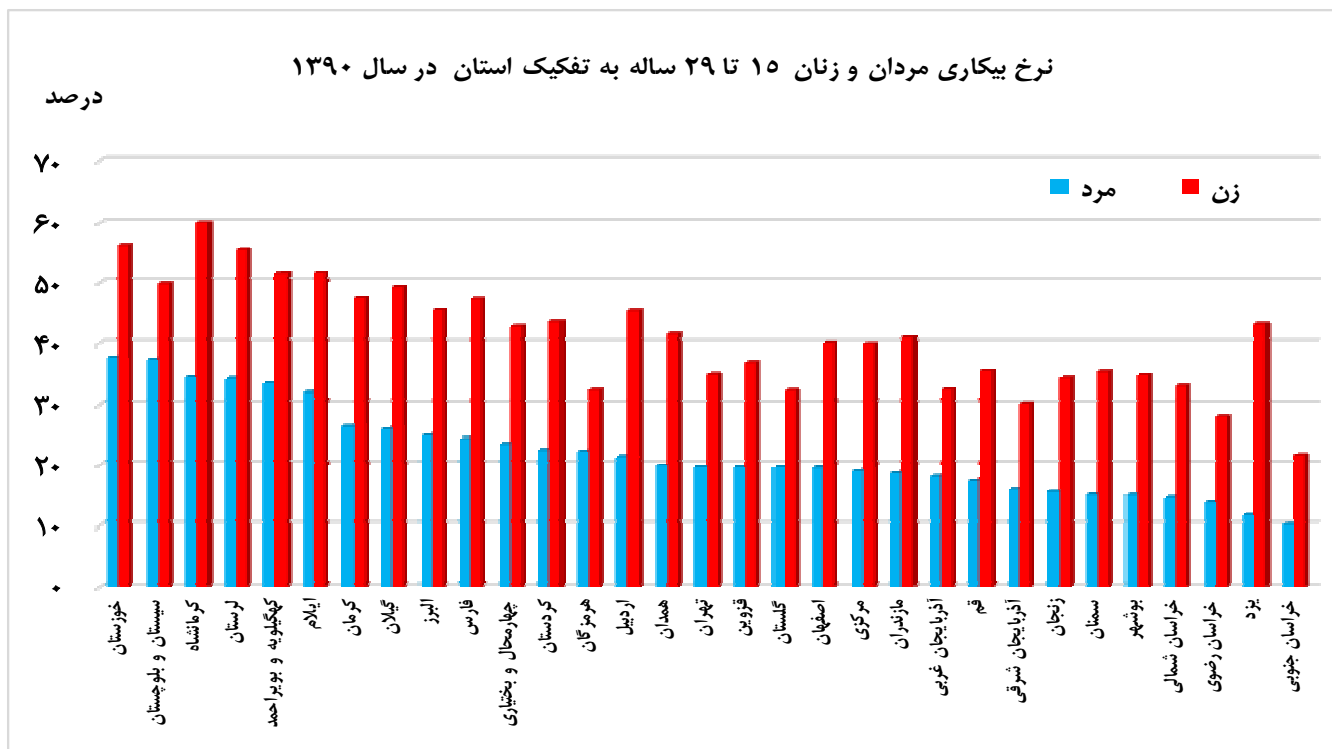
در سال ۱۳۹۵ از تعداد ۵۸۰۱۸۶۸ نفر جمعیت فعال مردان جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله در کل کشور ۲۴/۵ درصد بیکار و از ۱۳۸۲۰۷۲ نفر جمعیت فعال زنان جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله ۴۲/۲ درصد بیکار بودند. بررسی نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله در میان زنان و مردان نشان می‌دهد هنوز تفاوت قابل ملاحظه‌ای در نرخ بیکاری این دو جنس وجود دارد. در همه استان‌ها نرخ بیکاری زنان جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله از مردان بیش‌تر است. بیش‌ترین تفاوت‌ها مربوط به استان‌های یزد با (۲۹/۲)، ایلام با (۲۷/۰)، بوشهر با (۲۵/۳)، کرمانشاه با (۲۳/۵) و کردستان با (۲۳/۰) و کم‌ترین تفاوت نرخ بیکاری دو جنس، مربوط به استان‌های خوزستان با (۱۰/۸)، قم با (۱۱/۸)، گلستان با (۱۲/۷)، خراسان رضوی با (۱۴/۴) و فارس با (۱۴/۳) درصد است.

همچنین بیش‌ترین نرخ بیکاری مردان مربوط به استان‌های کرمانشاه با (۴۲/۴)، چهارمحال و بختیاری با (۴۰/۳)، خوزستان با (۳۱/۹)، لرستان با (۲۹/۱) و اردبیل با (۲۸/۷) درصد و بیش‌ترین نرخ بیکاری زنان در استان‌های کرمانشاه با (۶۵/۹)، چهارمحال و بختیاری با (۵۸/۹)، ایلام با (۵۱/۲)، کردستان با (۵۰/۸) و اردبیل با (۵۰/۷) درصد بوده است.

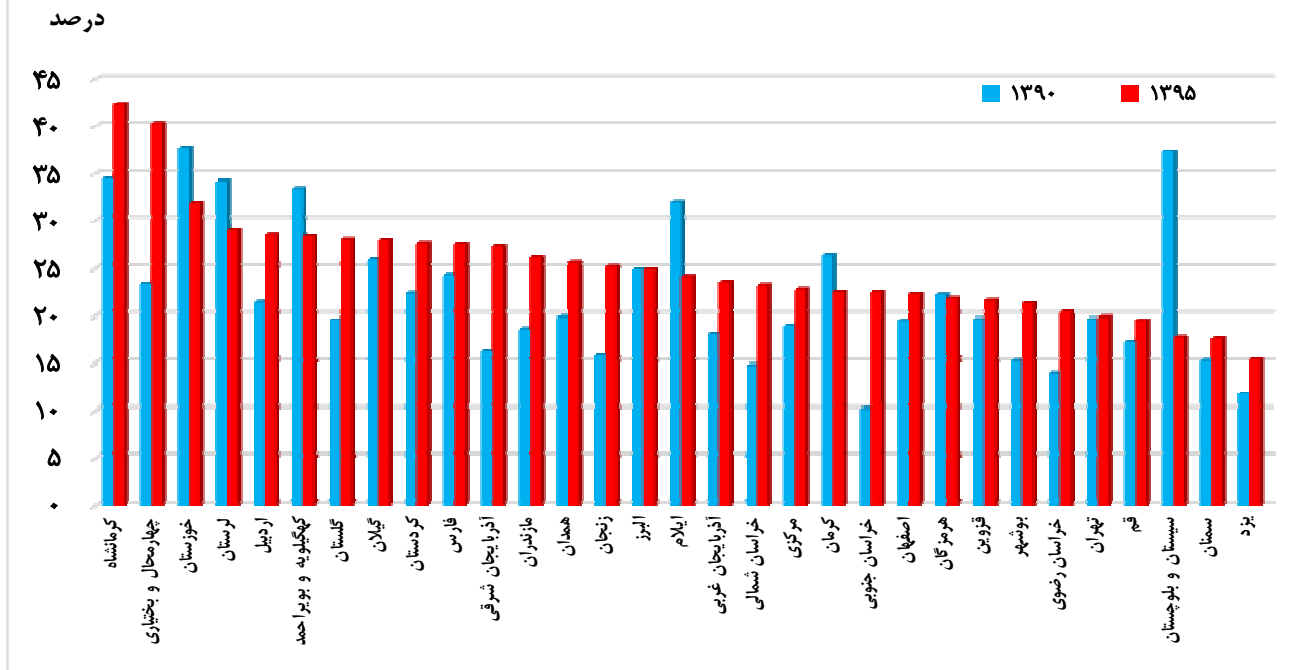
در سال ۱۳۹۰ از تعداد ۷۲۱۵۹۷۸ نفر جمعیت فعال مردان جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله در کل کشور ۲۲/۱ درصد بیکار و از ۱۵۴۴۱۲۹ نفر جمعیت فعال زنان جوان ۱۵ تا ۲۹ ساله ۴۰/۶ درصد بیکار بودند. بررسی نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله در میان زنان و مردان نشان می‌دهد تفاوت قابل ملاحظه‌ای در نرخ بیکاری این دو جنس و در میان استان‌ها نیز وجود دارد و نرخ بیکاری زنان در همه استان‌ها از مردان بیش‌تر است. بیش‌ترین تفاوت‌ها مربوط به استان‌های یزد با (۳۱/۴)، کرمانشاه با (۲۵/۵)، اردبیل با (۲۴/۱)، گیلان با (۲۳/۴) و فارس با (۲۲/۸) و کم‌ترین تفاوت نرخ بیکاری دو جنس، مربوط به استان‌های هرمزگان با (۱۰/۱)، خراسان جنوبی با (۱۱/۵)، سیستان و بلوچستان با (۱۲/۴)، گلستان با (۱۲/۷) و آذربایجان شرقی با (۱۴/۰) درصد است. همچنین بیش‌ترین نرخ بیکاری مردان مربوط به استان‌های خوزستان با (۳۷/۸)، سیستان و بلوچستان با (۳۷/۵)، کرمانشاه با (۳۴/۵)، لرستان با (۳۴/۲) و کهگیلویه و بویراحمد با (۳۳/۵) درصد و بیش‌ترین نرخ بیکاری زنان در استان‌های کرمانشاه با (۶۰/۰)، خوزستان با (۵۶/۱)، لرستان با (۵۵/۴)، ایلام با (۵۱/۷) و کهگیلویه و بویراحمد با (۵۱/۶) درصد بوده است.

مقایسه نتایج دو سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله در میان مردان در فاصله دو سرشماری در استان‌های سیستان و بلوچستان با (۱۹/۷-درصد)، ایلام با (۷/۸-درصد)، خوزستان با (۵/۹-درصد)، لرستان با (۵/۱-درصد)، کهگیلویه و بویراحمد با (۵/۰-درصد)، کرمان با (۳/۷-درصد) و هرمزگان با (۰/۵-درصد) کاهش و در سایر استان‌ها افزایش داشته است و در میان زنان در استان‌های سیستان و بلوچستان با (۱۶/۷-درصد)، خوزستان با (۱۳/۴-درصد)، لرستان با (۵/۶-درصد)، فارس با (۵/۲-درصد)، البرز با (۵/۰-درصد)، قم و کهگیلویه و بویراحمد با (۴/۲-درصد)، کرمان با (۳/۸-درصد) و ایلام با (۰/۵-درصد) کاهش و در سایر استان‌ها افزایش داشته است.

نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۲۲/۱	۴۰/۶	۲۴/۵	۴۲/۲
آذربایجان شرقی	۱۶/۲	۳۰/۲	۲۷/۴	۴۶/۸
آذربایجان غربی	۱۸/۱	۳۲/۴	۲۳/۶	۴۳/۷
اردبیل	۲۱/۴	۴۵/۶	۲۸/۷	۵۰/۷
اصفهان	۱۹/۵	۴۰/۱	۲۲/۴	۴۱/۶
البرز	۲۴/۹	۴۵/۷	۲۴/۹	۴۰/۷
ایلام	۳۲/۰	۵۱/۷	۲۴/۲	۵۱/۲
بوشهر	۱۵/۲	۳۴/۸	۲۱/۳	۴۶/۶
تهران	۱۹/۷	۳۴/۹	۱۹/۹	۳۵/۷
چهارمحال و بختیاری	۲۳/۵	۴۲/۹	۴۰/۳	۵۸/۹
خراسان جنوبی	۱۰/۲	۲۱/۷	۲۲/۶	۴۳/۳
خراسان رضوی	۱۳/۹	۲۸/۱	۲۰/۴	۳۴/۸
خراسان شمالی	۱۴/۸	۳۳/۰	۲۳/۳	۴۰/۳
خوزستان	۳۷/۸	۵۶/۱	۳۱/۹	۴۲/۷
زنجان	۱۵/۸	۳۴/۳	۲۵/۲	۴۷/۵
سمنان	۱۵/۲	۳۵/۳	۱۷/۷	۳۶/۴
سیستان و بلوچستان	۳۷/۵	۴۹/۸	۱۷/۸	۳۳/۱
فارس	۲۴/۴	۴۷/۲	۲۷/۷	۴۲/۰
قزوین	۱۹/۷	۳۷/۰	۲۱/۶	۳۹/۲
قم	۱۷/۳	۳۵/۵	۱۹/۵	۳۱/۳
کردستان	۲۲/۴	۴۳/۶	۲۷/۸	۵۰/۸
کرمان	۲۶/۳	۴۷/۳	۲۲/۶	۴۳/۵
کرمانشاه	۳۴/۵	۶۰/۰	۴۲/۴	۶۵/۹
کهگیلویه و بویراحمد	۳۳/۵	۵۱/۶	۲۸/۵	۴۷/۴
گلستان	۱۹/۶	۳۲/۳	۲۸/۲	۴۰/۹
گیلان	۲۵/۹	۴۹/۳	۲۸/۱	۵۰/۶
لرستان	۳۴/۲	۵۵/۴	۲۹/۱	۴۹/۸
مازندران	۱۸/۶	۴۱/۰	۲۶/۲	۴۸/۲
مرکزی	۱۹/۰	۳۹/۹	۲۲/۹	۴۰/۰
هرمزگان	۲۲/۳	۳۲/۴	۲۱/۸	۳۸/۵
همدان	۱۹/۹	۴۱/۶	۲۵/۶	۴۸/۲
یزد	۱۱/۸	۴۳/۲	۱۵/۴	۴۴/۶

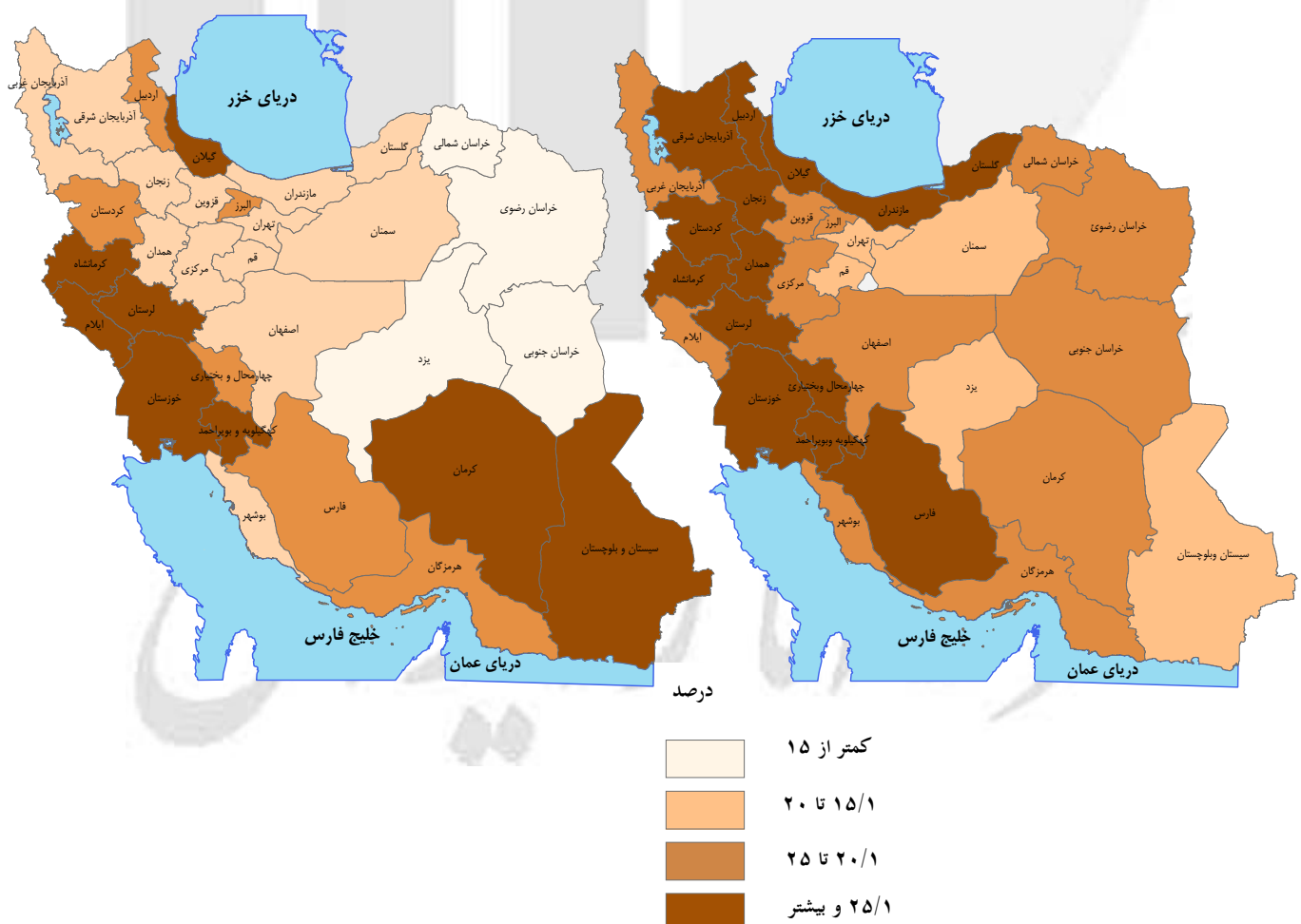

نرخ بیکاری مردان ۱۵ تا ۲۹ ساله به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

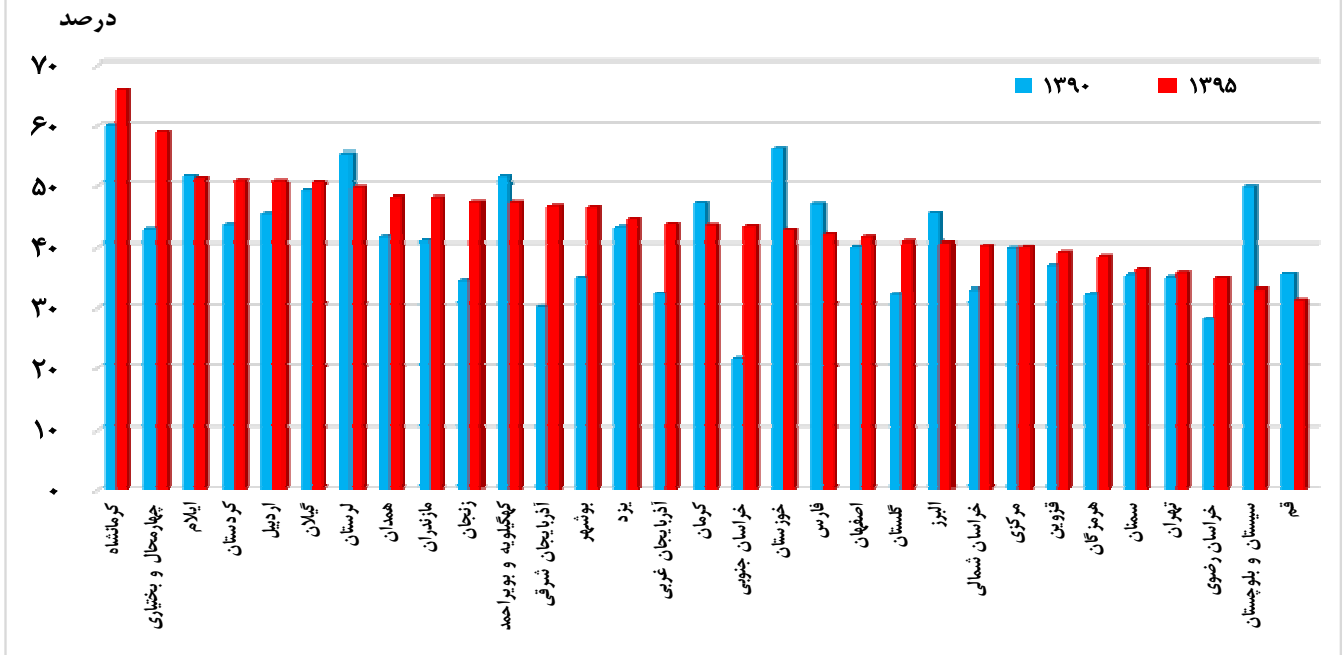

نرخ بیکاری مردان ۱۵ تا ۲۹ ساله در سال ۱۳۹۰

نرخ بیکاری مردان ۱۵ تا ۲۹ ساله در سال ۱۳۹۵

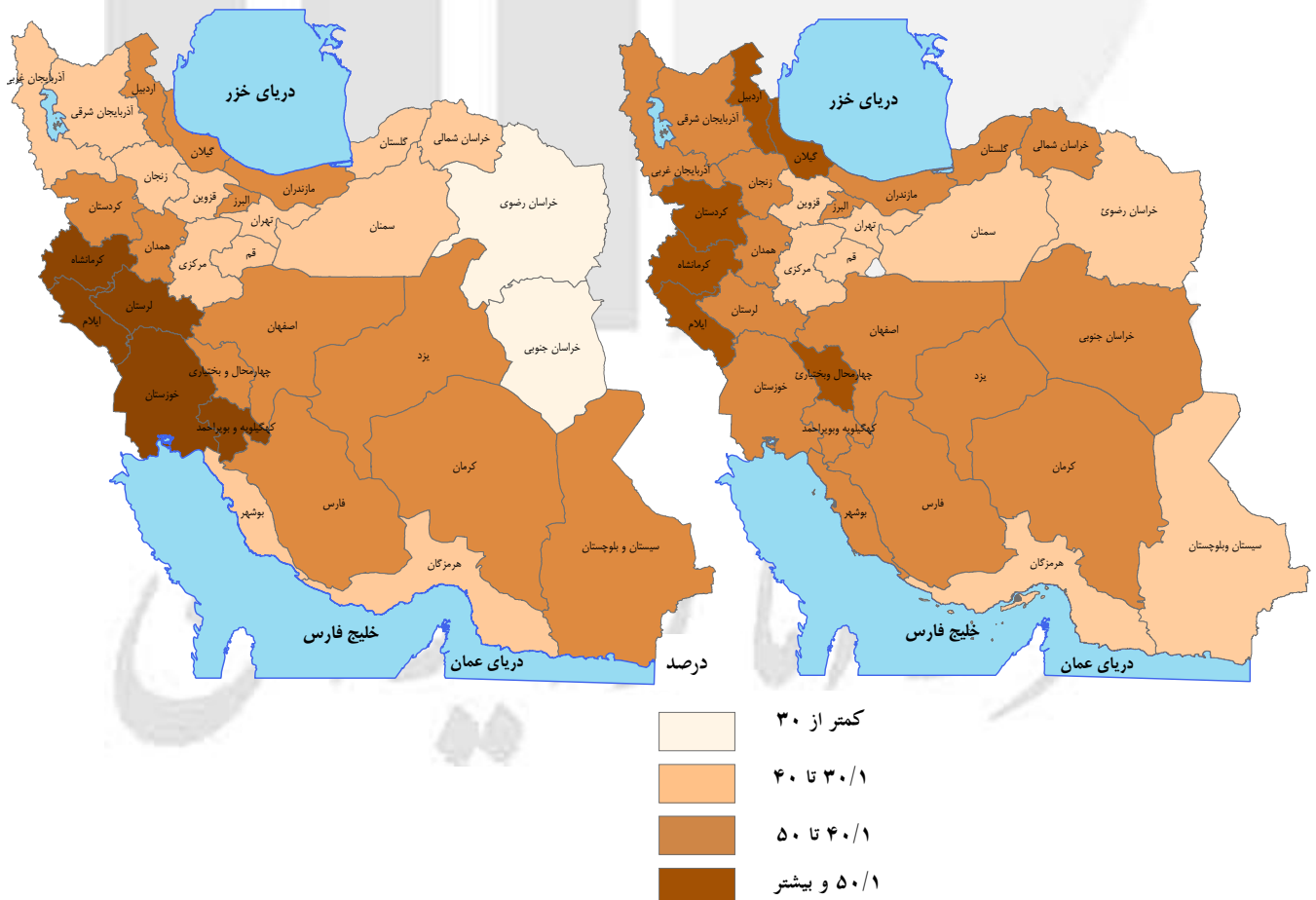

نرخ بیکاری زنان ۱۵ تا ۲۹ ساله به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

نرخ بیکاری زنان ۱۵ تا ۲۹ ساله در سال ۱۳۹۰

نرخ بیکاری زنان ۱۵ تا ۲۹ ساله در سال ۱۳۹۵

۱۷- نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر به تفکیک جنس و استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

در سال ۱۳۹۵ از تعداد ۳۳۵۶۲۶۱۲ نفر جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر مردان در کل کشور ۶۴/۳ درصد و از ۳۲۸۵۹۳۷۷ نفر جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر زنان، ۱۳/۲ درصد از نظر اقتصادی فعال بودند. بررسی میزان مشارکت اقتصادی جمعیت در میان مردان و زنان نشان می‌دهد هنوز تفاوت قابل ملاحظه‌ای در میزان مشارکت اقتصادی این دو جنس وجود دارد. این تفاوت در میان استان‌ها نیز وجود دارد، مشارکت اقتصادی مردان در همه استان‌ها از زنان بیشتر است. بیشترین تفاوت مشارکت اقتصادی این دو جنس مربوط به استان‌های کردستان با (۵۷/۷)، آذربایجان غربی با (۵۶/۸)، همدان با (۵۶/۷) و قزوین با (۵۵/۲) و کمترین درصد مربوط به استان‌های سیستان و بلوچستان با (۳۹/۴)، ایلام با (۴۲/۰)، کهگیلویه و بویراحمد با (۴۳/۴) و سمنان با (۴۶/۶) درصد است.

همچنین بیشترین مقدار نرخ مشارکت اقتصادی مردان مربوط به استان‌های کردستان با (۷۱/۰)، آذربایجان غربی با (۶۸/۳)، بوشهر با (۶۸/۲) و قزوین با (۶۷/۴) درصد و بیشترین میزان مشارکت اقتصادی زنان در استان‌های فارس با (۱۶/۱)، ایلام با (۱۶/۰)، سیستان و بلوچستان با (۱۵/۸) و خوزستان با (۱۵/۵) درصد وجود دارد.

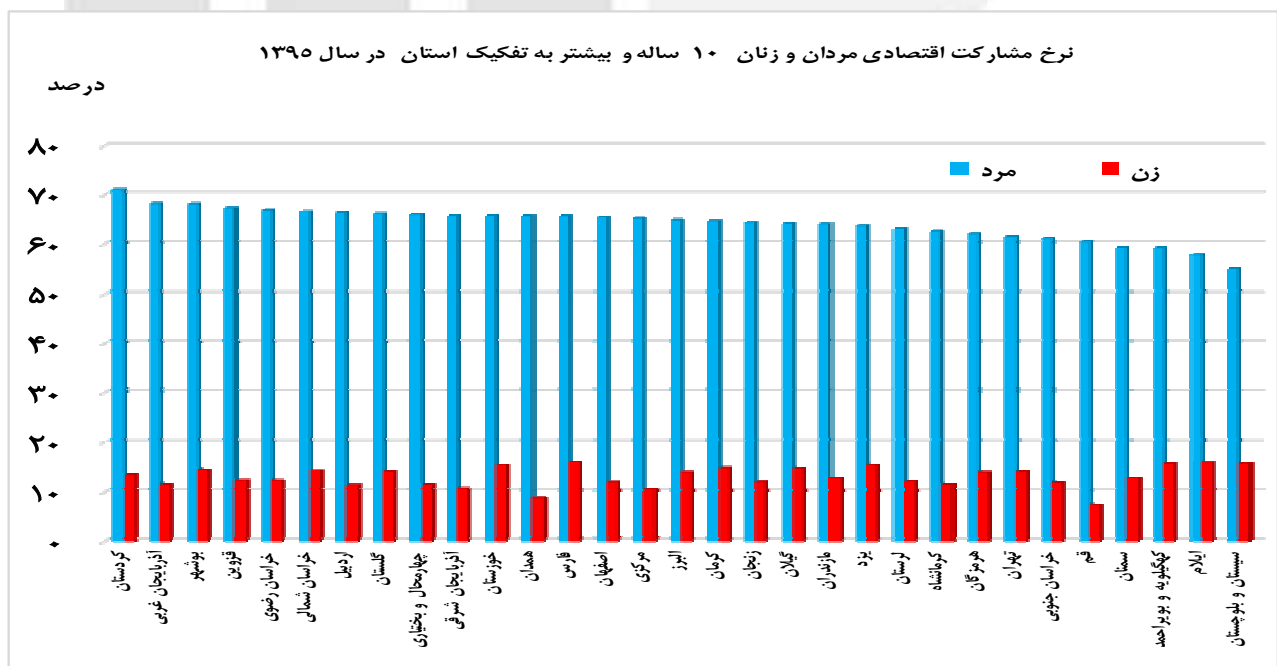
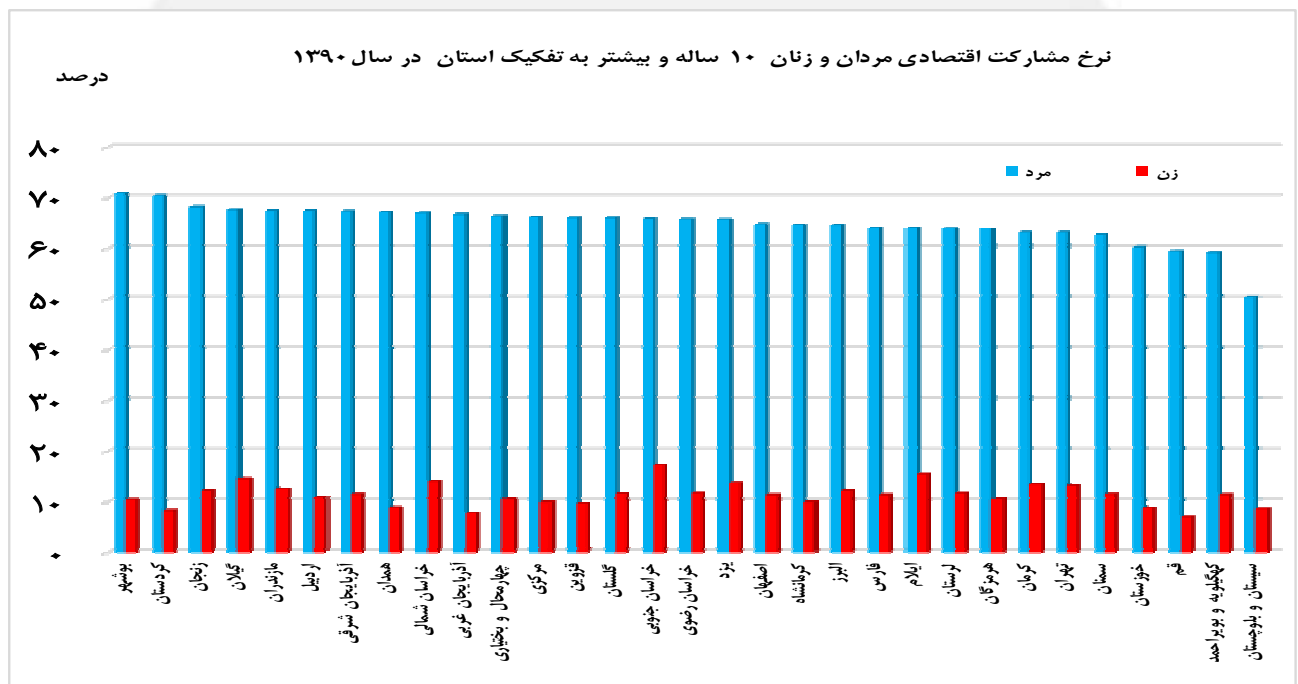
در سال ۱۳۹۰ از تعداد ۳۱۸۰۴۷۷۴ نفر جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر مردان در کل کشور ۶۴/۶ درصد و از ۳۱۴۳۵۸۱۸ نفر جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر زنان، ۱۱/۴ درصد فعال بودند. بررسی نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت در میان مردان و زنان نشان می‌دهد تفاوت قابل ملاحظه‌ای در میزان مشارکت اقتصادی این دو جنس و در میان استان‌ها وجود دارد. این شاخص در همه استان‌ها و در مردان بیشتر از زنان است. بیشترین تفاوت این دو جنس مربوط به استان‌های کردستان با (۶۲/۱)، بوشهر با (۶۰/۵)، آذربایجان غربی با (۵۹/۰) و همدان با (۵۸/۵) و کمترین درصد مربوط به استان‌های سیستان و بلوچستان با (۴۱/۷)، کهگیلویه و بویراحمد با (۴۷/۹)، خراسان جنوبی و ایلام با (۴۸/۶) درصد است.

نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۶۴/۶	۱۱/۴	۶۴/۳	۱۳/۲
آذربایجان شرقی	۶۷/۴	۱۱/۴	۶۵/۶	۱۰/۷
آذربایجان غربی	۶۶/۸	۷/۸	۶۸/۳	۱۱/۵
اردبیل	۶۷/۵	۱۰/۸	۶۶/۳	۱۱/۴
اصفهان	۶۴/۹	۱۱/۳	۶۵/۳	۱۱/۹
البرز	۶۴/۷	۱۲/۱	۶۴/۸	۱۳/۸
ایلام	۶۴/۲	۱۵/۶	۵۸/۰	۱۶/۰
بوشهر	۷۰/۹	۱۰/۴	۶۸/۲	۱۴/۶
تهران	۶۳/۱	۱۳/۱	۶۱/۶	۱۳/۹
چهارمحال و بختیاری	۶۶/۵	۱۰/۵	۶۵/۹	۱۱/۵
خراسان جنوبی	۶۵/۹	۱۷/۳	۶۱/۳	۱۱/۸
خراسان رضوی	۶۵/۹	۱۱/۶	۶۷/۰	۱۲/۲
خراسان شمالی	۶۷/۱	۱۴/۲	۶۶/۷	۱۴/۴
خوزستان	۶۰/۲	۸/۸	۶۵/۶	۱۵/۵
زنجان	۶۸/۲	۱۲/۱	۶۴/۴	۱۲/۰
سمنان	۶۲/۷	۱۱/۴	۵۹/۳	۱۲/۷
سیستان و بلوچستان	۵۰/۳	۸/۶	۵۵/۲	۱۵/۸
فارس	۶۴/۲	۱۱/۳	۶۵/۶	۱۶/۱
قزوین	۶۶/۲	۹/۷	۶۷/۴	۱۲/۲
قم	۵۹/۴	۷/۰	۶۰/۴	۷/۲
کردستان	۷۰/۴	۸/۳	۷۱/۰	۱۳/۳
کرمان	۶۳/۱	۱۳/۳	۶۴/۷	۱۴/۹
کرمانشاه	۶۴/۸	۹/۹	۶۲/۷	۱۱/۵
کهگیلویه و بویراحمد	۵۹/۲	۱۱/۳	۵۹/۲	۱۵/۸
گلستان	۶۶/۲	۱۱/۵	۶۶/۱	۱۳/۹
گیلان	۶۷/۷	۱۴/۶	۶۴/۲	۱۴/۹
لرستان	۶۴/۰	۱۱/۶	۶۳/۳	۱۲/۱
مازندران	۶۷/۵	۱۲/۴	۶۴/۱	۱۲/۶
مرکزی	۶۶/۳	۹/۹	۶۵/۲	۱۰/۵
هرمزگان	۶۳/۹	۱۰/۵	۶۲/۲	۱۳/۸
همدان	۶۷/۳	۸/۸	۶۵/۶	۸/۹
یزد	۶۵/۸	۱۳/۸	۶۳/۸	۱۵/۵

همچنین بیشترین میزان نرخ مشارکت اقتصادی مردان مربوط به استان‌های بوشهر با (۷۰/۹)، کردستان با (۷۰/۴)، زنجان با (۶۸/۲) و گیلان با (۶۷/۷) درصد است.

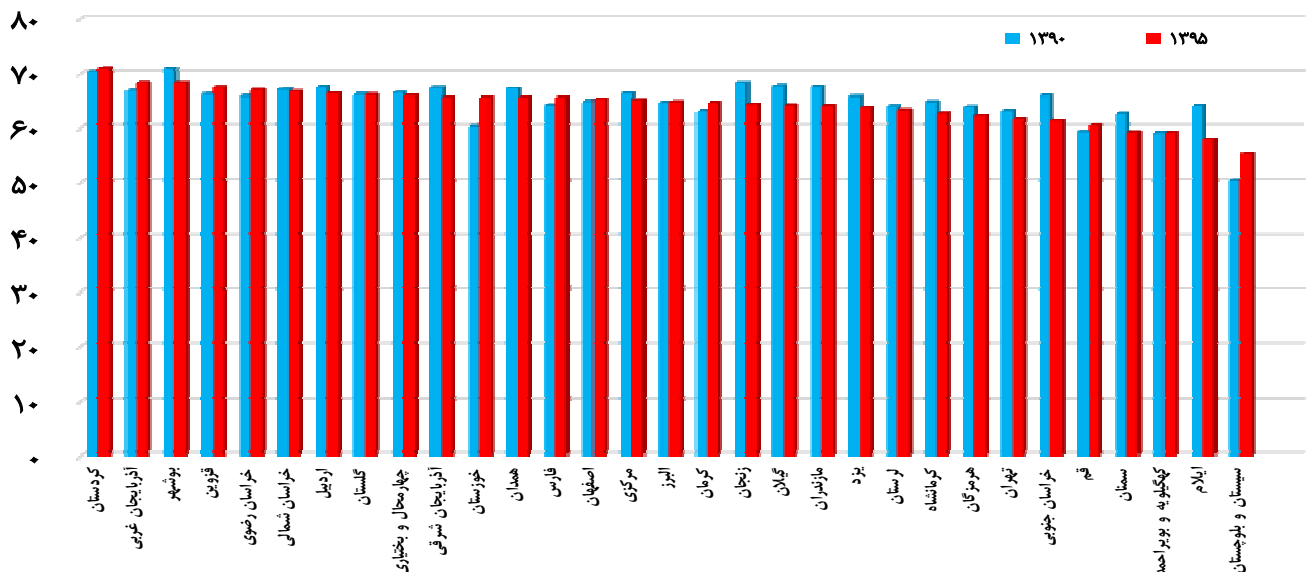
بیشترین میزان نرخ مشارکت اقتصادی زنان در استان‌های خراسان جنوبی با (۱۷/۳)، ایلام با (۱۵/۶)، گیلان با (۱۴/۶) و خراسان شمالی با (۱۴/۲) درصد مشاهده شده است.

مقایسه دو سرشماری سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰ نشان می‌دهد که نرخ مشارکت اقتصادی برای مردان به میزان ۰/۳ در صد کاهش و برای زنان به میزان ۱/۸ درصد افزایش یافته است. همچنین نرخ مشارکت اقتصادی مردان به جز استان‌های آذربایجان غربی، اصفهان، البرز، خراسان جنوبی، خوزستان، سیستان و بلوچستان، فارس، قزوین، قم، کردستان و کرمان در سایر استان‌ها دارای کاهش بوده است. این در صورتی است که نرخ مشارکت زنان به جز استان‌های زنجان، خراسان جنوبی و آذربایجان شرقی در سایر استان‌ها دارای افزایش بوده است.

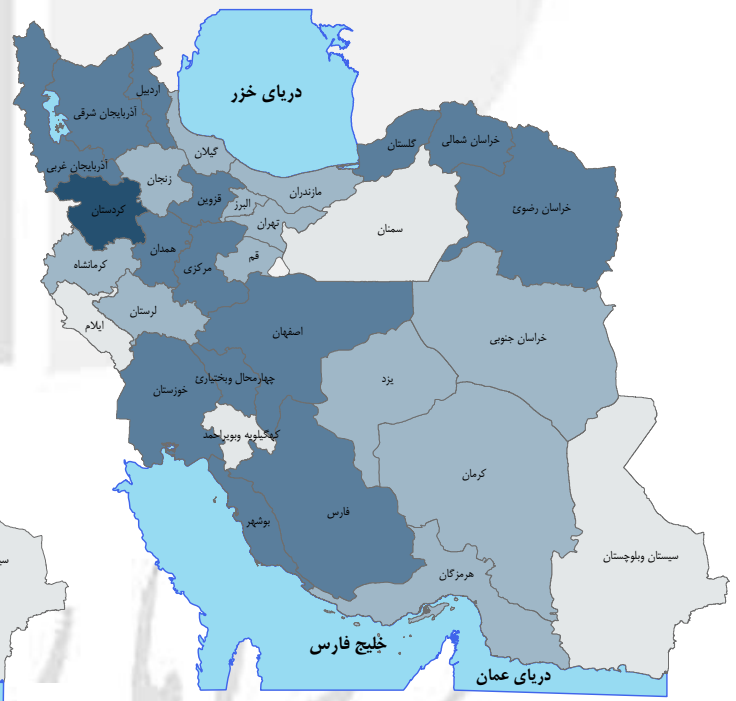
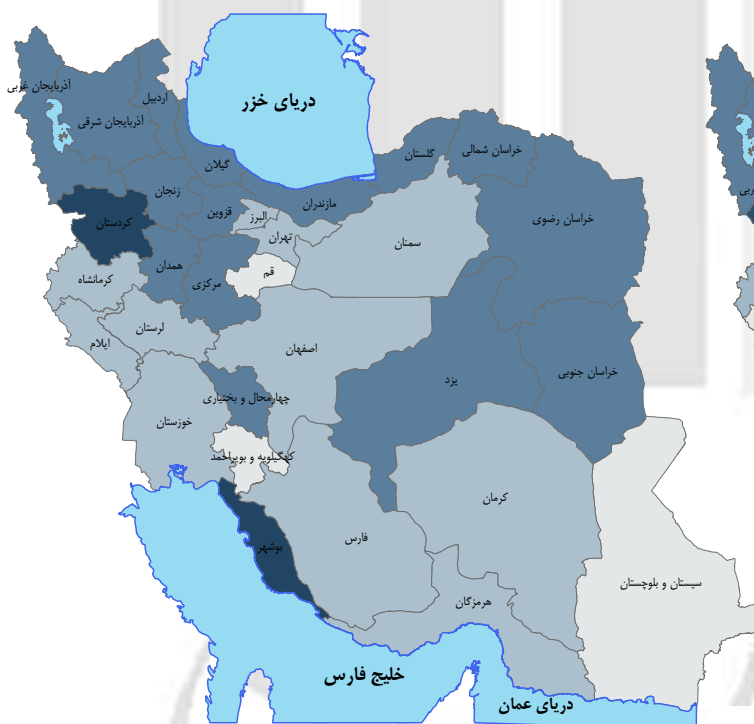
نرخ مشارکت اقتصادی مردان ۱۰ ساله و بیشتر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

درصد

نرخ مشارکت اقتصادی مردان ۱۰ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۰

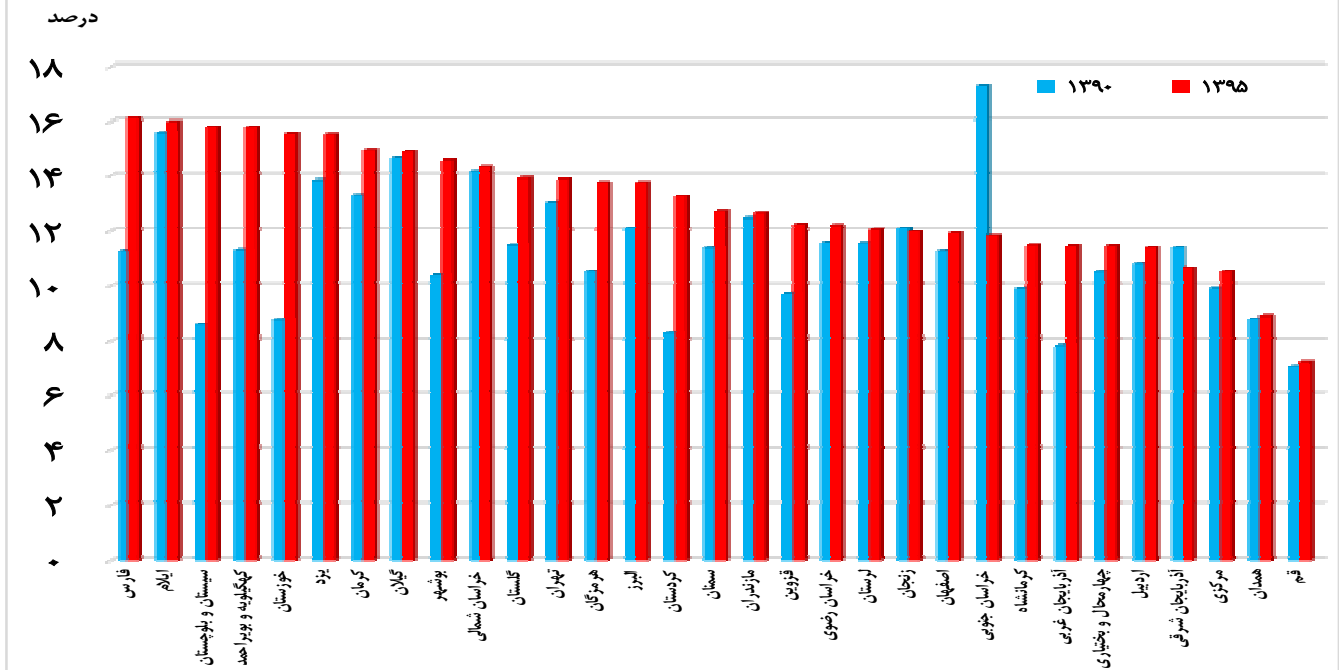
نرخ مشارکت اقتصادی مردان ۱۰ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۵

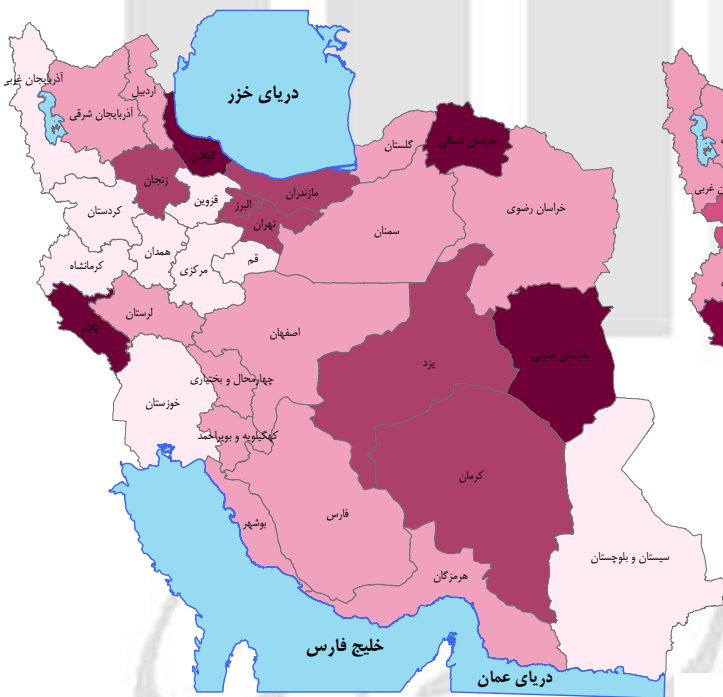
درصد

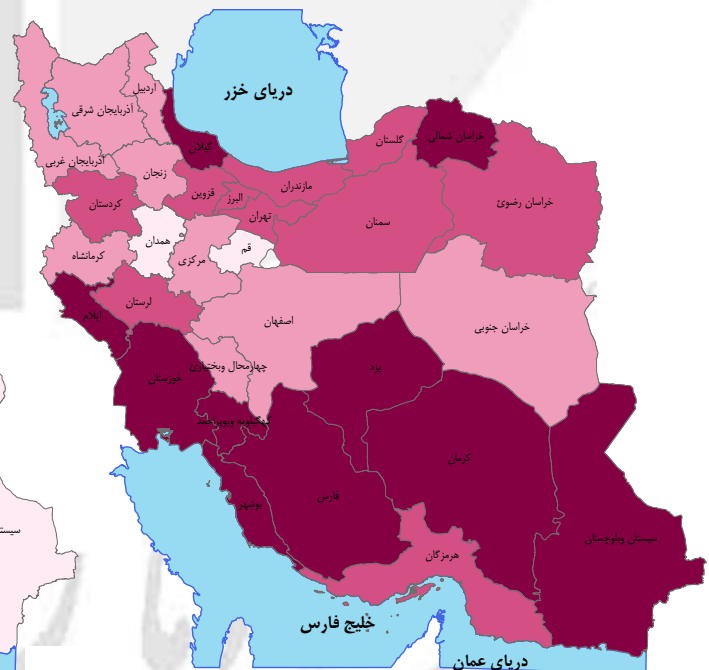
نرخ مشارکت اقتصادی زنان به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

نرخ مشارکت اقتصادی زنان ۱۰ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۰

نرخ مشارکت اقتصادی زنان ۱۰ ساله و بیشتر در سال ۱۳۹۵

درصد

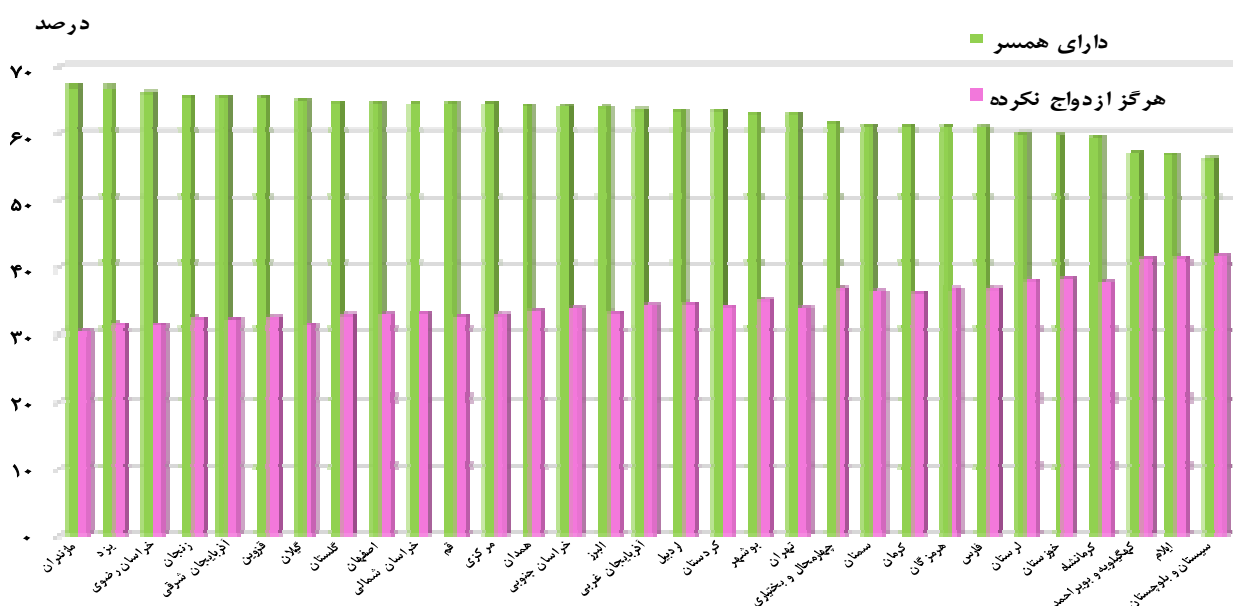

۱۸- توزیع نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع زناشویی به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

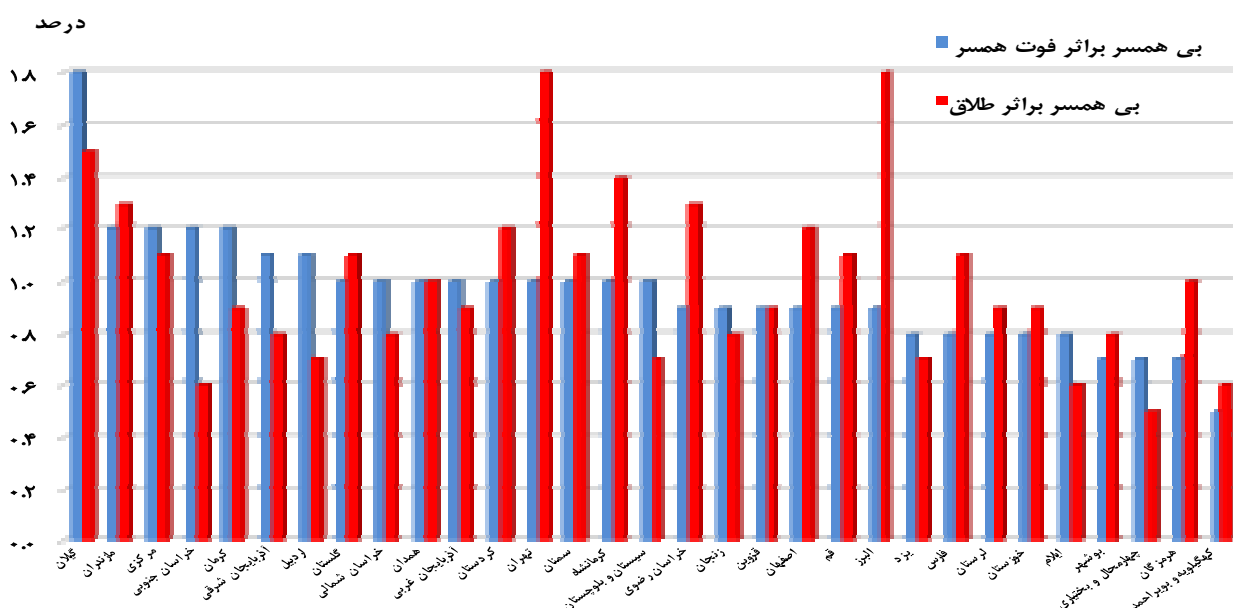
نام استان	۱۳۹۰				۱۳۹۵			
	دارای همسر	بدلیل فوت همسر	بی همسر	هرگز ازدواج نکرده	دارای همسر	بدلیل فوت همسر	بی همسر	هرگز ازدواج نکرده
کل کشور	۶۰/۰	۱/۰	۰/۷	۳۸/۰	۶۳/۳	۱/۰	۱/۲	۳۴/۴
آذربایجان شرقی	۶۲/۳	۱/۲	۰/۵	۳۵/۹	۶۵/۸	۱/۱	۰/۸	۳۲/۲
آذربایجان غربی	۵۹/۷	۱/۱	۰/۵	۳۸/۵	۶۳/۷	۱/۰	۰/۹	۳۴/۴
اردبیل	۵۹/۵	۱/۱	۰/۴	۳۹/۰	۶۳/۶	۱/۱	۰/۷	۳۴/۶
اصفهان	۶۲/۳	۰/۹	۰/۶	۳۶/۲	۶۴/۹	۰/۹	۱/۲	۳۳/۰
البرز	۶۲/۵	۰/۹	۱/۰	۳۵/۵	۶۴/۲	۰/۹	۱/۸	۳۳/۲
ایلام	۵۲/۷	۰/۷	۰/۳	۴۶/۲	۵۷/۳	۰/۸	۰/۶	۴۱/۴
بوشهر	۵۳/۶	۰/۷	۰/۳	۳۶/۵	۶۳/۲	۰/۷	۰/۸	۳۵/۲
تهران	۶۰/۳	۱/۱	۱/۲	۳۷/۳	۶۳/۲	۱/۰	۱/۸	۳۳/۹
چهارمحال و بختیاری	۵۸/۱	۰/۷	۰/۳	۴۰/۹	۶۱/۸	۰/۷	۰/۵	۳۷/۰
خراسان جنوبی	۶۱/۰	۱/۵	۰/۴	۳۷/۱	۶۴/۳	۱/۲	۰/۶	۳۳/۹
خراسان رضوی	۶۳/۶	۱/۰	۰/۷	۳۴/۵	۶۶/۴	۰/۹	۱/۳	۳۱/۴
خراسان شمالی	۶۱/۶	۱/۱	۰/۴	۳۶/۹	۶۴/۹	۱/۰	۰/۸	۳۳/۲
خوزستان	۵۵/۴	۰/۸	۰/۵	۴۳/۲	۵۹/۷	۰/۸	۰/۹	۳۸/۶
زنجان	۶۱/۴	۱/۱	۰/۴	۳۷/۲	۶۵/۹	۰/۹	۰/۸	۳۲/۴
سمنان	۶۰/۹	۱/۰	۰/۵	۳۶/۹	۶۱/۳	۱/۰	۱/۱	۳۶/۶
سیستان و بلوچستان	۵۳/۲	۱/۰	۰/۵	۴۵/۱	۵۶/۵	۱/۰	۰/۷	۴۱/۷
فارس	۵۸/۰	۰/۸	۰/۵	۴۰/۴	۶۱/۱	۰/۸	۱/۱	۳۷/۰
قزوین	۶۲/۱	۱/۰	۰/۵	۳۶/۴	۶۵/۷	۰/۹	۰/۹	۳۲/۵
قم	۶۲/۱	۰/۹	۰/۶	۳۶/۳	۶۴/۹	۰/۹	۱/۱	۳۲/۷
کردستان	۵۹/۷	۱/۲	۰/۶	۳۸/۴	۶۳/۶	۱/۰	۱/۲	۳۴/۲
کرمان	۵۶/۹	۱/۲	۰/۵	۴۱/۳	۶۱/۳	۱/۲	۰/۹	۳۶/۴
کرمانشاه	۵۵/۵	۱/۱	۰/۸	۴۲/۶	۵۹/۵	۱/۰	۱/۴	۳۸/۰
کهگیلویه و بویراحمد	۵۴/۳	۰/۵	۰/۳	۴۴/۸	۵۷/۶	۰/۵	۰/۶	۴۱/۳
گلستان	۶۱/۶	۱/۱	۰/۶	۳۶/۷	۶۵/۰	۱/۰	۱/۱	۳۲/۹
گیلان	۶۳/۱	۱/۸	۰/۸	۳۴/۳	۶۵/۳	۱/۸	۱/۵	۳۱/۴
لرستان	۵۵/۸	۰/۹	۰/۵	۴۲/۸	۵۹/۹	۰/۸	۰/۹	۳۸/۳
مازندران	۶۴/۹	۱/۲	۰/۶	۳۳/۳	۶۷/۲	۱/۲	۱/۳	۳۰/۳
مرکزی	۶۲/۴	۱/۲	۰/۶	۳۵/۸	۶۴/۸	۱/۲	۱/۱	۳۲/۹
هرمزگان	۵۶/۶	۰/۸	۰/۵	۴۱/۸	۶۱/۲	۰/۷	۱/۰	۳۷/۰
همدان	۶۰/۴	۱/۱	۰/۶	۳۷/۹	۶۴/۵	۱/۰	۱/۰	۳۳/۵
یزد	۶۳/۲	۱/۰	۰/۳	۳۴/۹	۶۷/۰	۰/۸	۰/۷	۳۱/۵

در سال ۱۳۹۵ از تعداد ۳۳۵۶۲۶۱۲ نفر جمعیت مردان بالای ده سال کشور ۶۳/۳ درصد آن‌ها دارای همسر، ۱/۰ درصد بی‌همسر به دلیل فوت همسر، ۱/۲ درصد بی‌همسر به دلیل طلاق و ۳۴/۴ درصد هرگز ازدواج نکرده‌اند. استان مازندران دارای بیشترین درصد مرد دارای همسر (با ۶۷/۲ درصد) و استان سیستان و بلوچستان دارای کمترین درصد مرد دارای همسر (با ۵۶/۵ درصد) است. استان گیلان دارای بیشترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۱/۸ درصد) و استان کهگیلویه و بویراحمد دارای کمترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۰/۵ درصد) است. استان البرز دارای بیشترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۱/۸ درصد) و استان چهارمحال و بختیاری دارای کمترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۰/۵ درصد) و استان سیستان و بلوچستان دارای بیشترین درصد مرد هرگز ازدواج نکرده (با ۴۱/۷ درصد) و استان مازندران دارای کمترین درصد مرد هرگز ازدواج نکرده (با ۳۰/۳ درصد) است.

توزیع نسبی جمعیت مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت زناشویی مردان به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

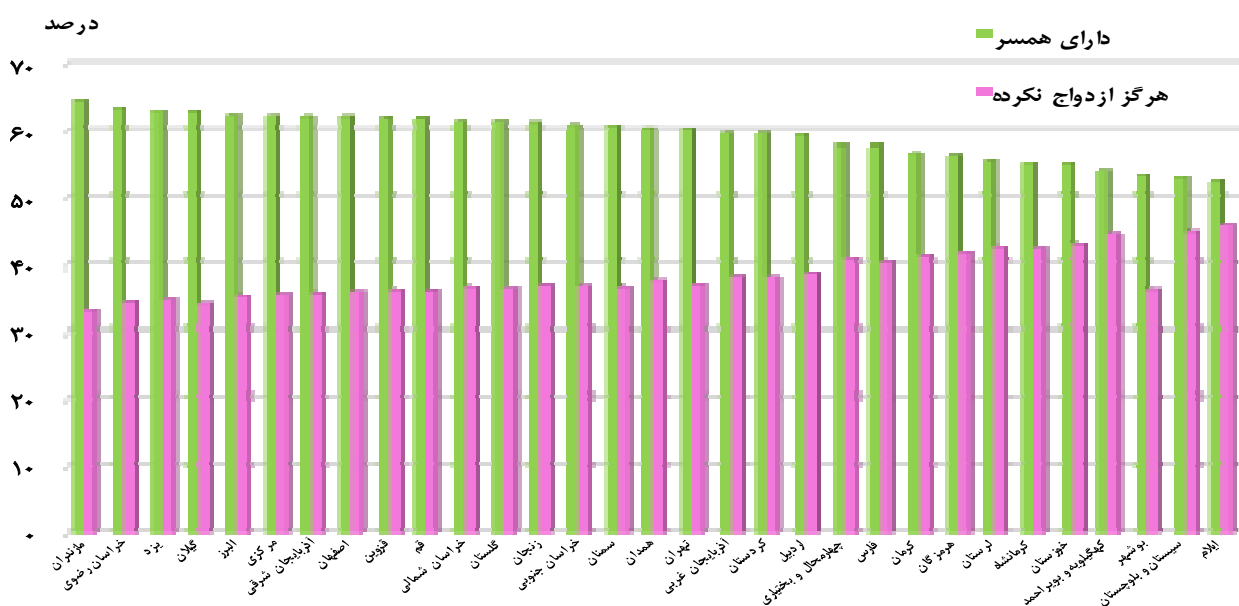

توزیع نسبی جمعیت مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت زناشویی مردان به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

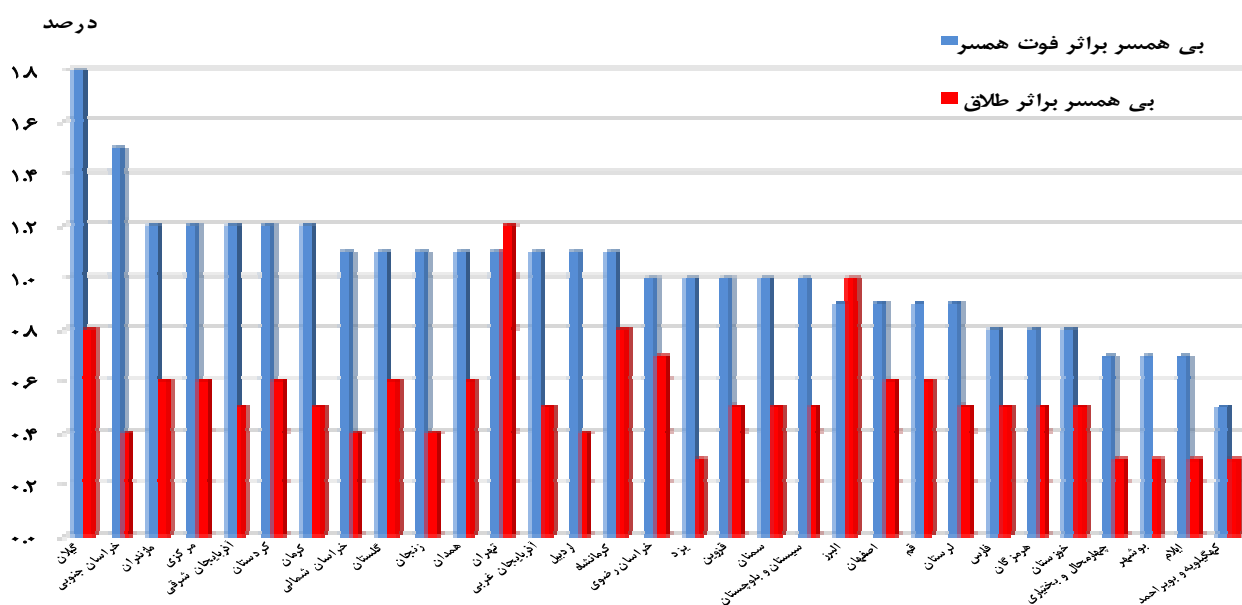

در سال ۱۳۹۰ از تعداد ۳۱۸۰۴۷۷۴ نفر جمعیت مردان بالای ده سال کشور ۶۰/۰ درصد آن‌ها دارای همسر، ۱/۰ درصد بی‌همسر به دلیل فوت همسر، ۰/۷ درصد بی‌همسر به دلیل طلاق و ۳۸/۰ هرگز ازدواج نکرده بودند. استان مازندران دارای بیشترین درصد مرد دارای همسر (با ۶۴/۹ درصد) و استان ایلام دارای کمترین درصد دارای همسر (با ۵۲/۷ درصد) است. استان گیلان دارای بیشترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۱/۸ درصد) و استان کهگیلویه و بویراحمد دارای کمترین درصد بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۰/۵ درصد) است. استان تهران دارای بیشترین درصد مرد بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۱/۲ درصد) و استان یزد دارای کمترین درصد بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۰/۳ درصد) و استان ایلام دارای بیشترین درصد مرد هرگز ازدواج نکرده (با ۴۶/۲ درصد) و استان مازندران دارای کمترین درصد هرگز ازدواج نکرده (با ۳۳/۳ درصد) است.

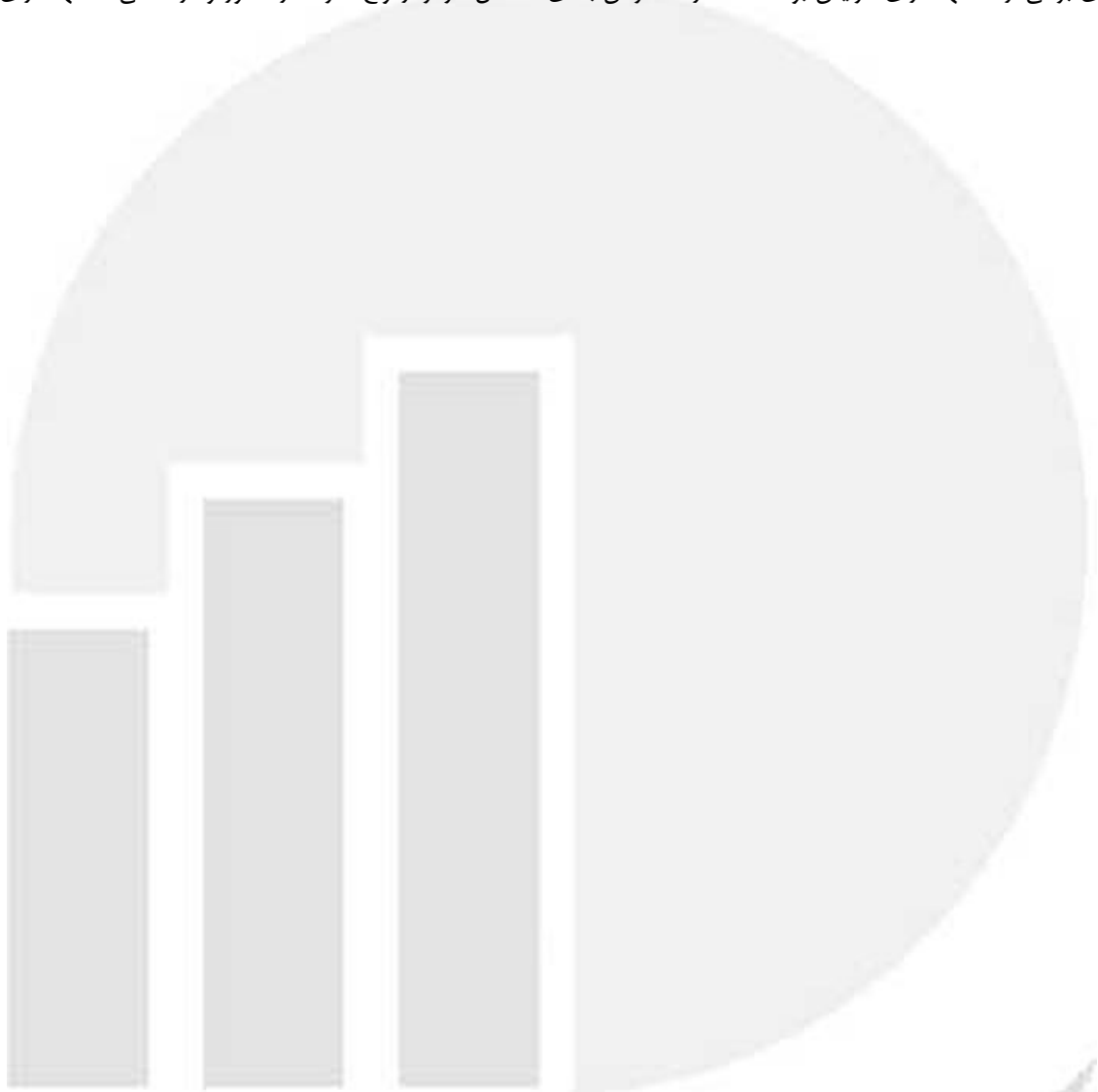
توزیع نسبی جمعیت مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت زناشویی مردان به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

توزیع نسبی جمعیت مردان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت زناشویی مردان به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

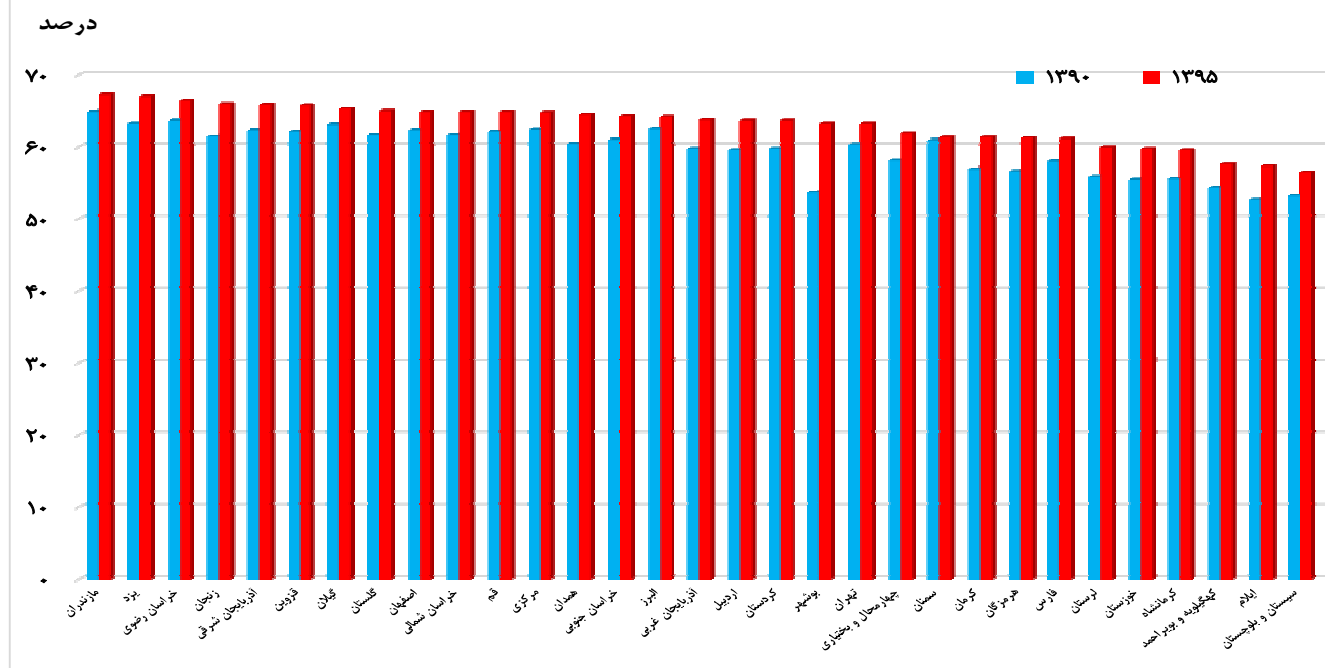

مقایسه این گروه از جمعیت در دو سرشماری سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد درصد مردان بالای ده سال دارای همسر و بی همسر به دلیل طلاق در کشور و در تمامی استانها دارای افزایش بوده است. همچنین درصد مردان بالای ده سال بی همسر به دلیل فوت همسر در کشور دارای کاهش بوده است، اما این درصد برای برخی از استانها دارای افزایش بوده است. درصد مردان بالای ده سال هرگز ازدواج نکرده در کشور و در تمامی استانها دارای کاهش بوده است.

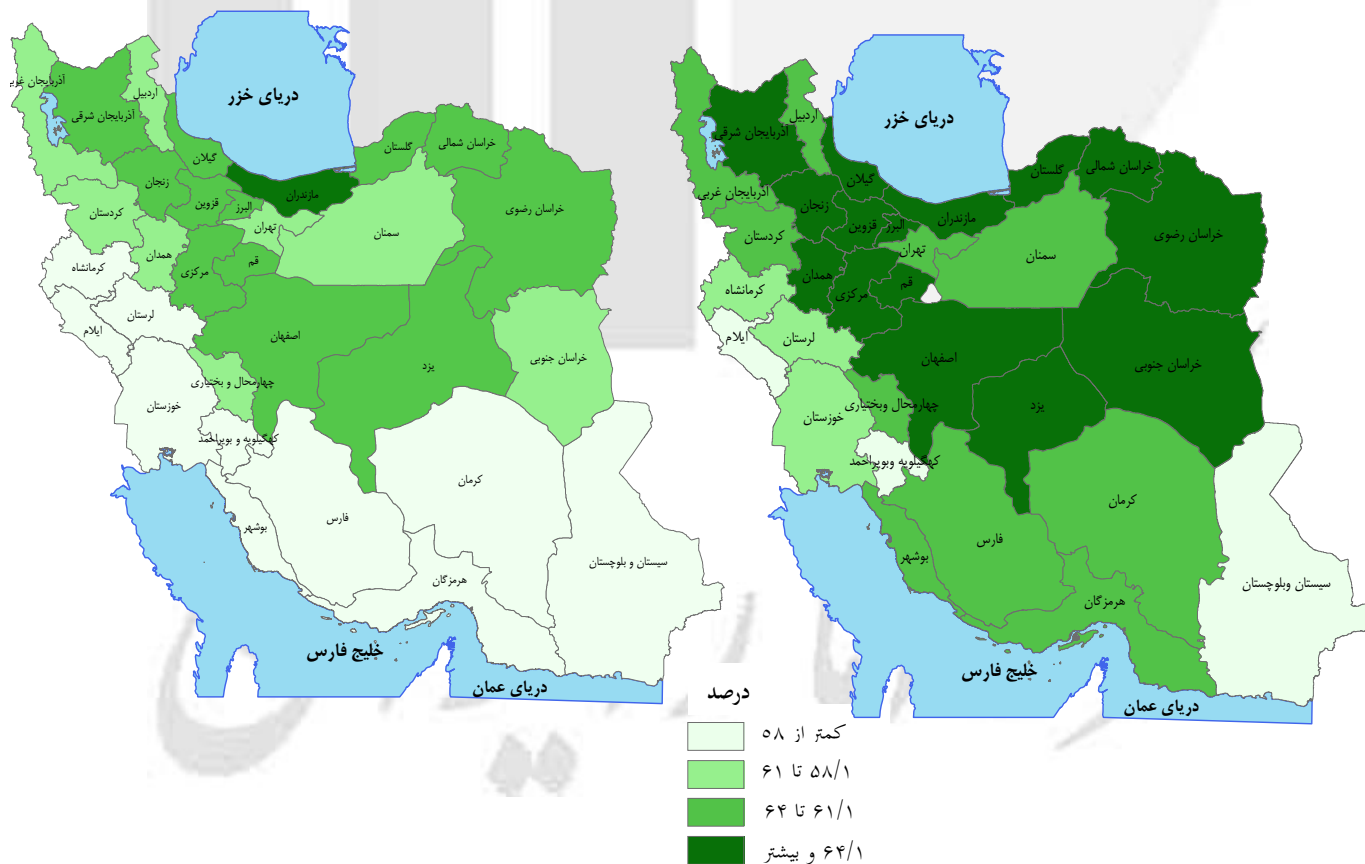
مرکز آمار ایران

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

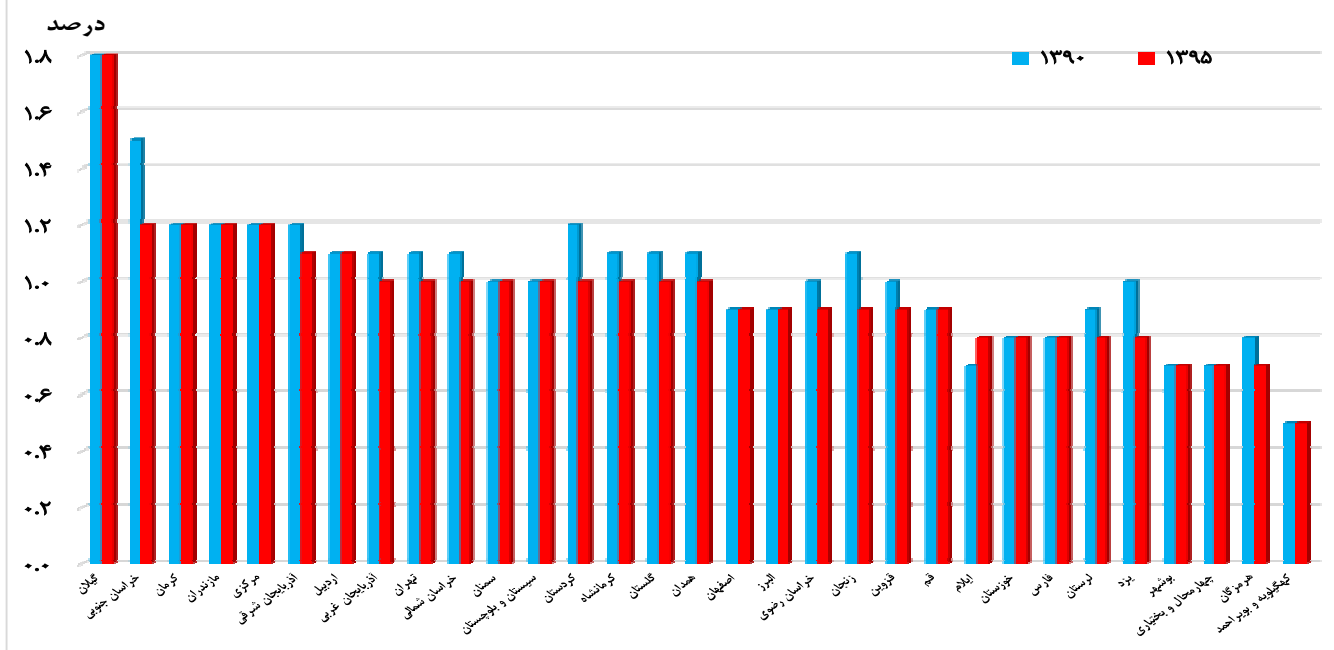

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر در سال ۱۳۹۵

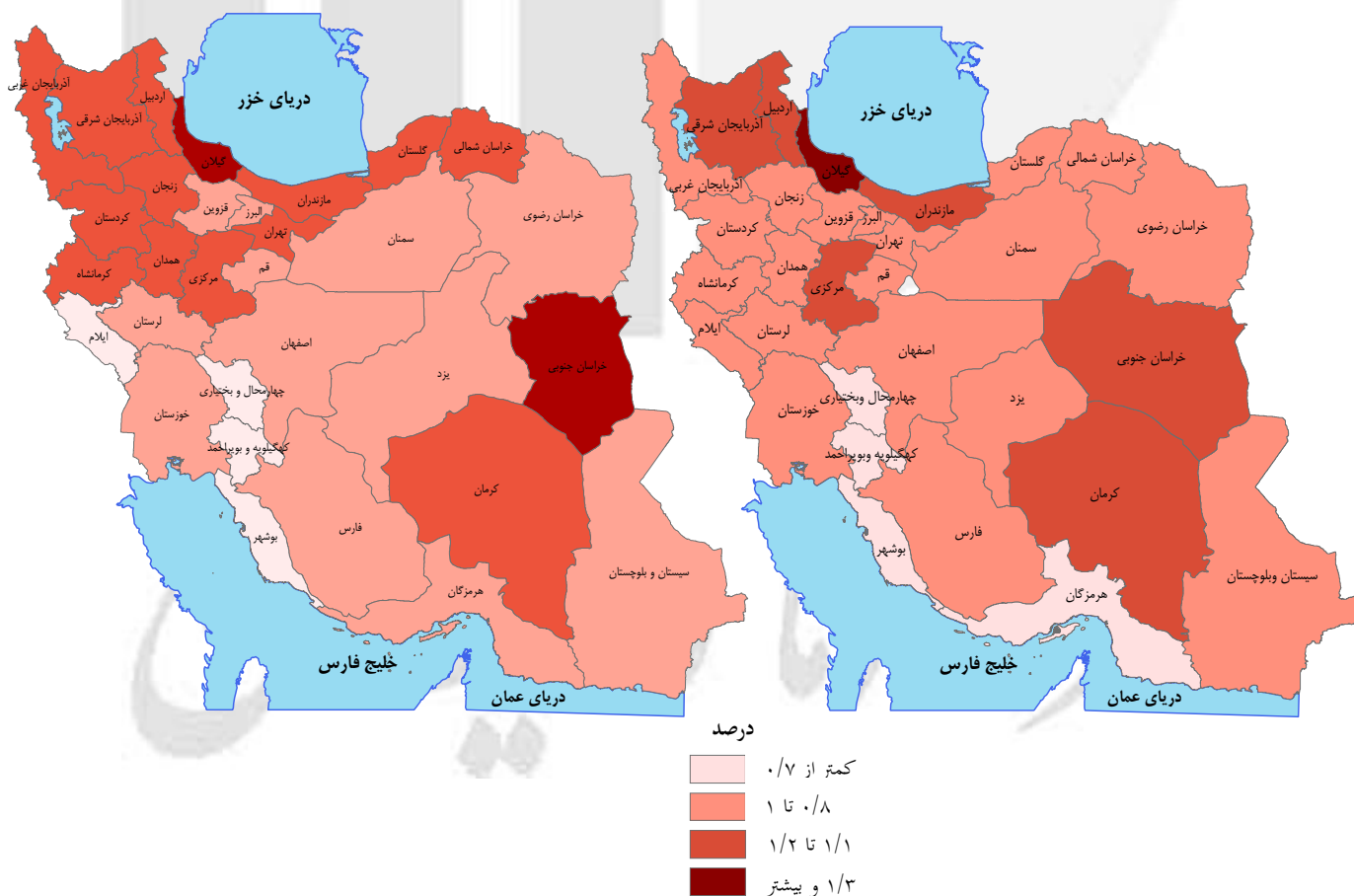

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل فوت همسر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

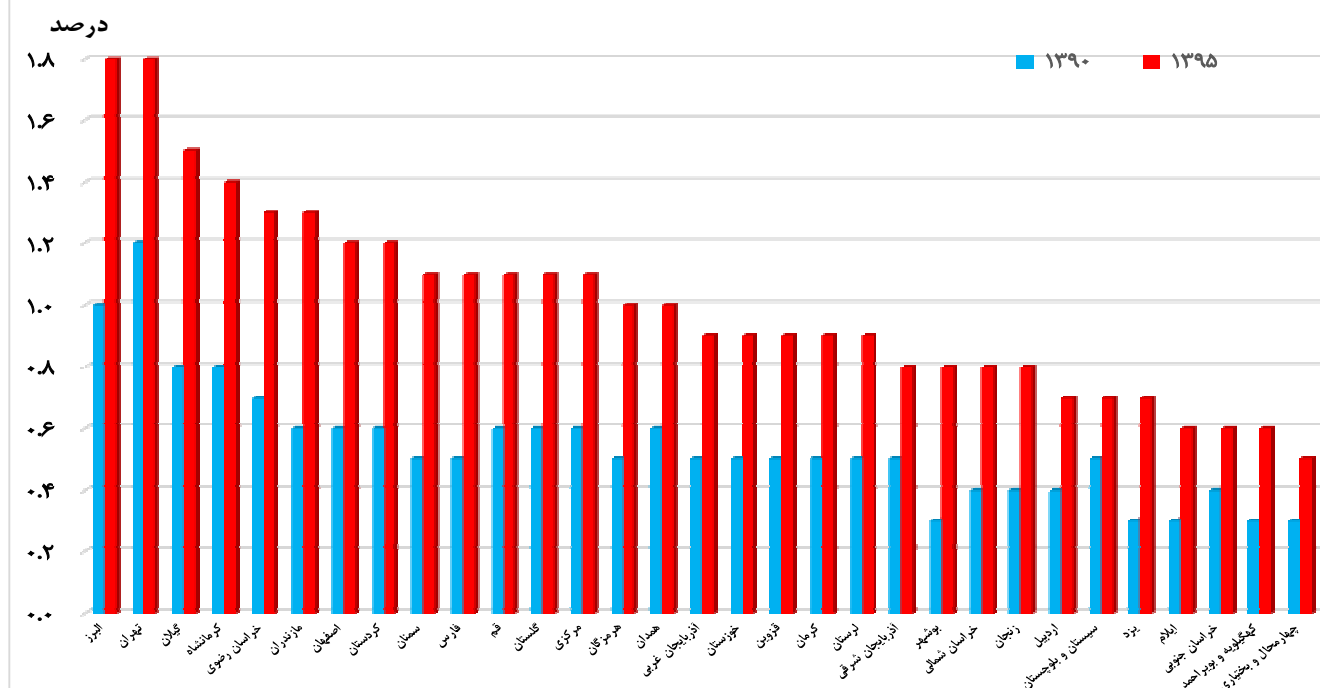

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل فوت همسر در سال ۱۳۹۵

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل فوت همسر در سال ۱۳۹۰

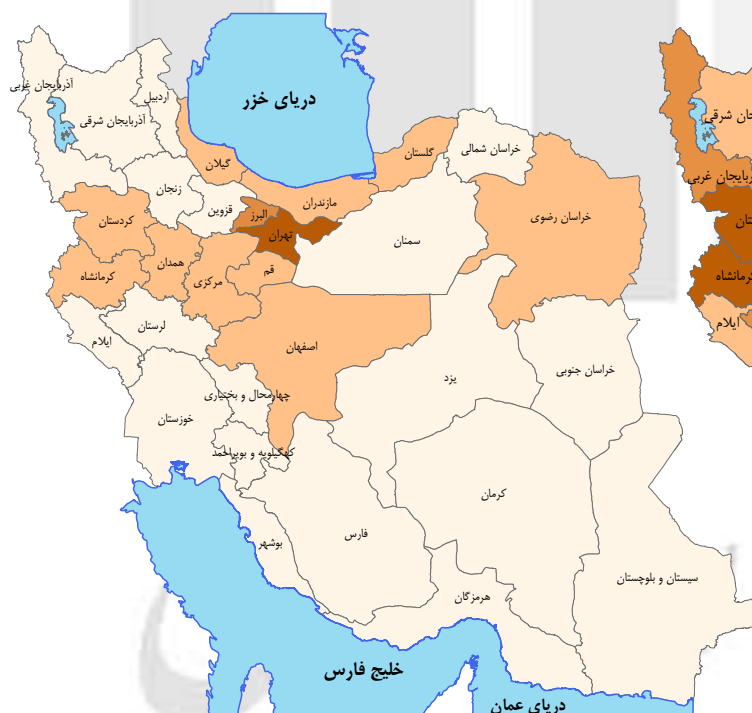
فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل طلاق به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل طلاق در سال ۱۳۹۵

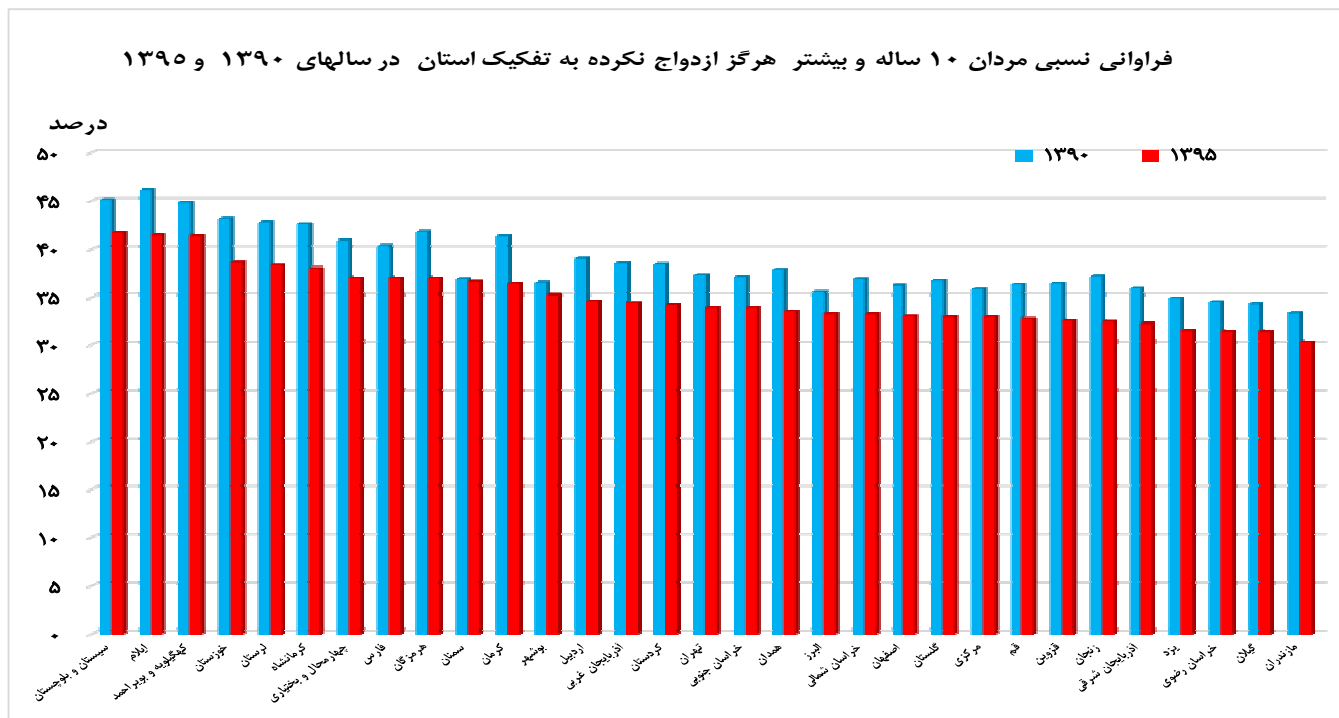

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل طلاق در سال ۱۳۹۰

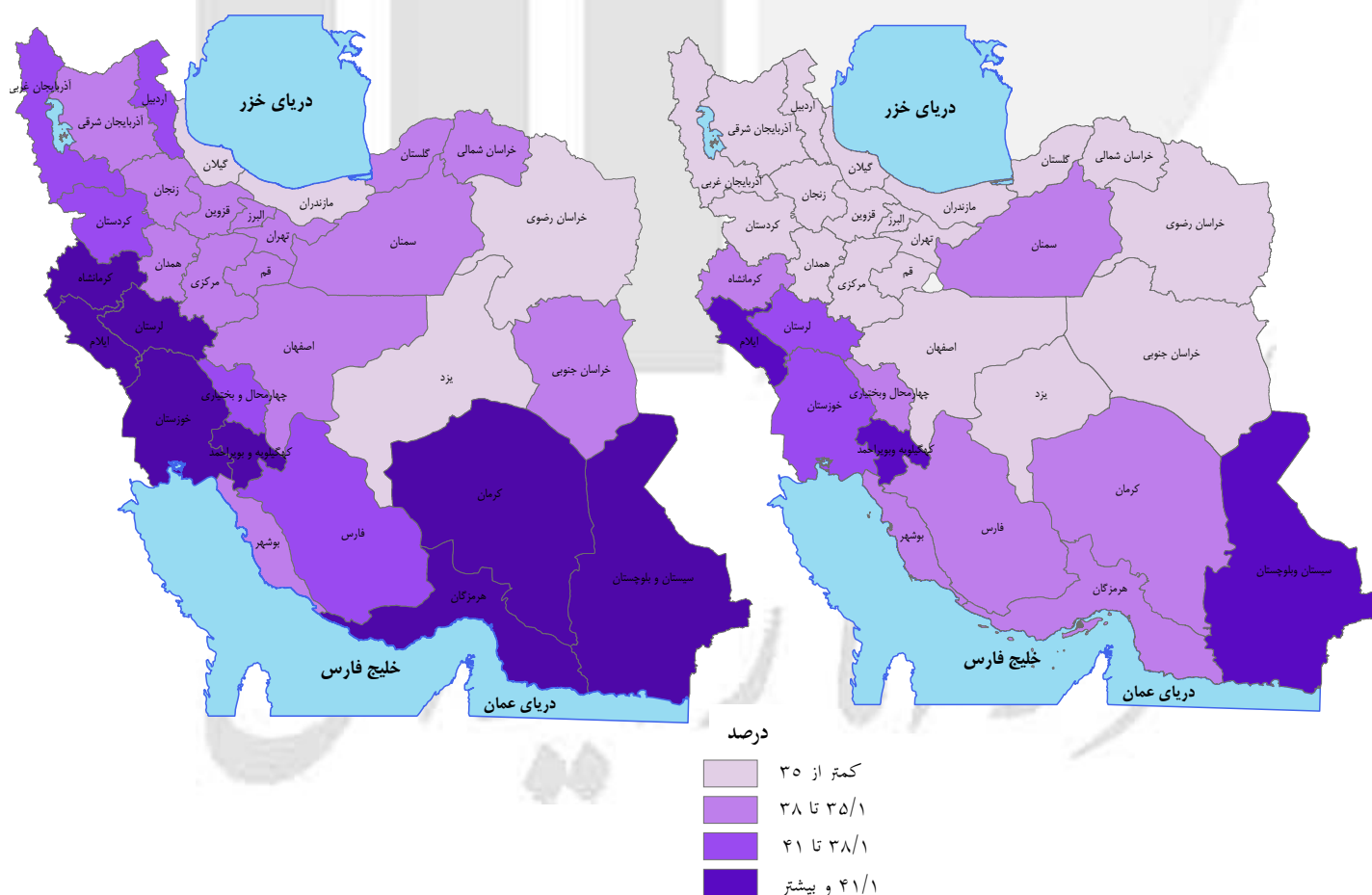
درصد

	کمتر از ۰/۵
	۰/۶ تا ۰/۸
	۰/۹ تا ۱
	۱/۱ و بیشتر

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی مردان ۱۰ ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده در سال ۱۳۹۵

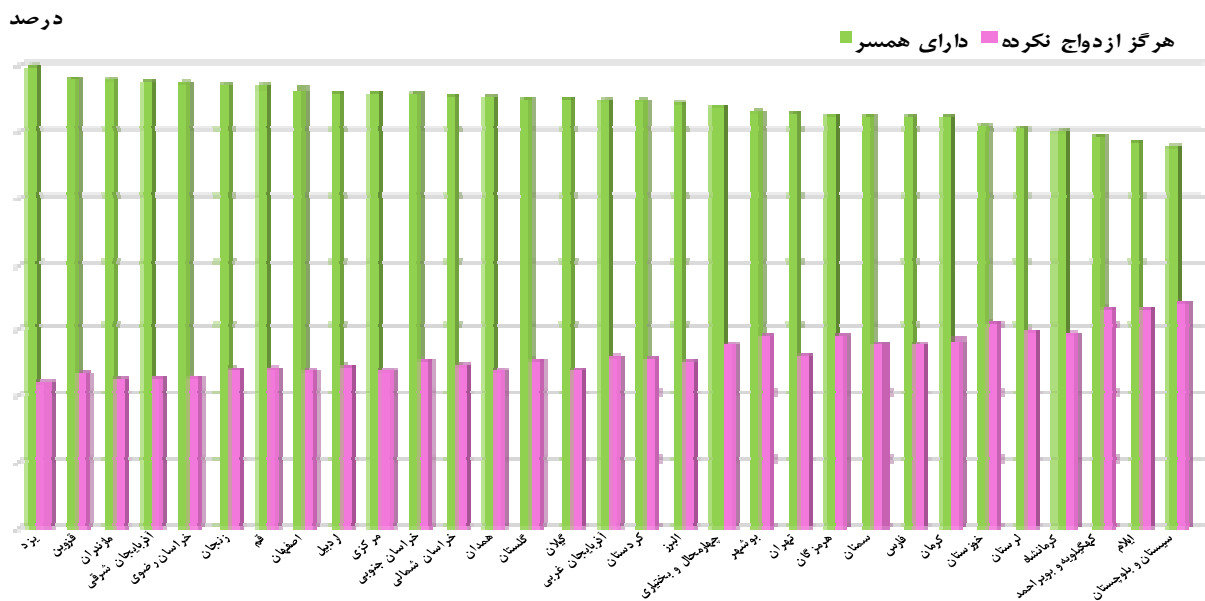

۱۹- توزیع نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع زناشویی به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

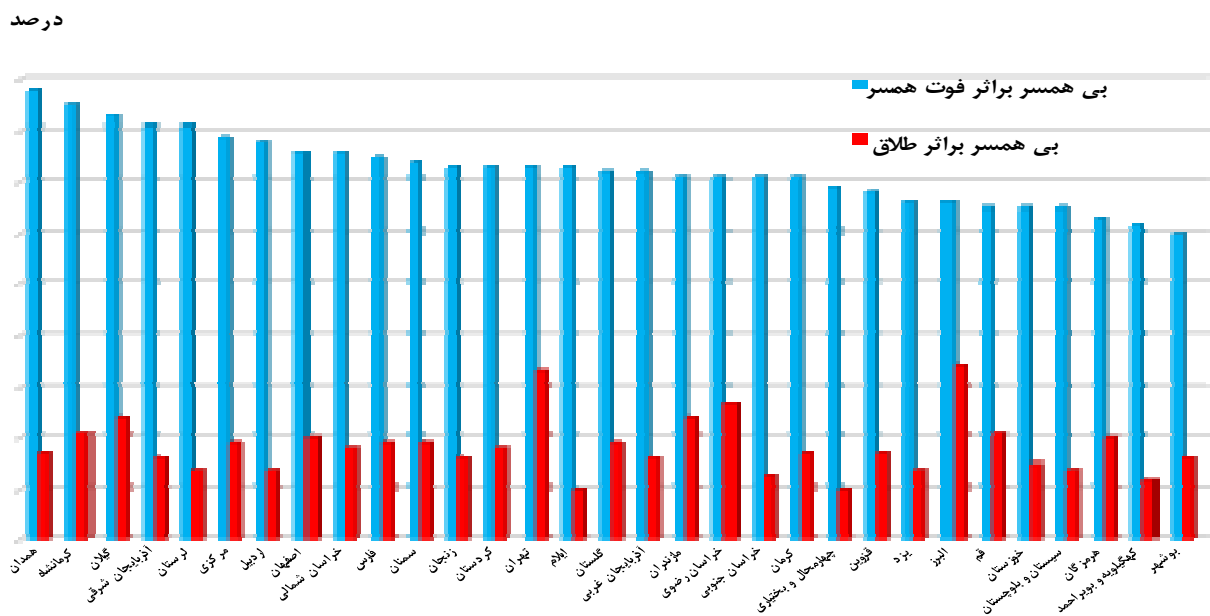
نام استان	۱۳۹۰				۱۳۹۵			
	دارای همسر	بدلیل فوت همسر	بی همسر	هرگز ازدواج نکرده	دارای همسر	بدلیل فوت همسر	بی همسر	هرگز ازدواج نکرده
کل کشور	۶۱/۰	۷/۴	۱/۴	۳۰/۲	۶۴/۳	۷/۳	۲/۲	۲۶/۲
آذربایجان شرقی	۶۳/۷	۸/۲	۱/۰	۲۷/۰	۶۷/۵	۸/۱	۱/۶	۲۲/۸
آذربایجان غربی	۶۰/۸	۷/۵	۰/۹	۳۰/۷	۶۵/۱	۷/۲	۱/۶	۲۶/۱
اردبیل	۶۱/۴	۷/۷	۰/۸	۳۰/۱	۶۶/۲	۷/۸	۱/۴	۲۴/۶
اصفهان	۶۴/۲	۷/۶	۱/۲	۲۶/۹	۶۶/۵	۷/۶	۲/۰	۲۳/۹
البرز	۶۳/۳	۶/۲	۲/۱	۲۸/۴	۶۴/۶	۶/۶	۳/۴	۲۵/۴
ایلام	۵۳/۶	۷/۰	۰/۵	۳۸/۹	۵۸/۵	۷/۳	۱/۰	۳۳/۲
بوشهر	۵۹/۹	۶/۱	۱/۰	۳۲/۹	۶۳/۳	۶/۰	۱/۶	۲۹/۰
تهران	۶۰/۶	۷/۶	۲/۳	۲۹/۵	۶۳/۰	۷/۳	۳/۳	۲۶/۳
چهارمحال و بختیاری	۵۹/۹	۶/۷	۰/۶	۳۲/۸	۶۴/۱	۶/۹	۱/۰	۲۸/۰
خراسان جنوبی	۶۱/۶	۷/۳	۰/۹	۳۰/۰	۶۶/۱	۷/۱	۱/۳	۲۵/۶
خراسان رضوی	۶۴/۱	۷/۳	۱/۹	۲۶/۶	۶۷/۳	۷/۱	۲/۷	۲۲/۹
خراسان شمالی	۶۱/۸	۷/۶	۱/۲	۲۹/۴	۶۵/۸	۷/۶	۱/۸	۲۴/۸
خوزستان	۵۶/۶	۶/۵	۱/۰	۳۵/۹	۶۱/۱	۶/۵	۱/۵	۳۰/۹
زنجان	۶۱/۹	۷/۲	۱/۰	۲۹/۹	۶۷/۰	۷/۳	۱/۶	۲۴/۱
سمنان	۶۱/۷	۷/۹	۱/۱	۲۸/۴	۶۲/۶	۷/۴	۱/۹	۲۸/۱
سیستان و بلوچستان	۵۴/۷	۶/۷	۱/۲	۳۷/۳	۵۷/۸	۶/۵	۱/۴	۳۴/۲
فارس	۵۹/۲	۷/۴	۱/۲	۳۲/۱	۶۲/۵	۷/۵	۱/۹	۲۸/۰
قزوین	۶۴/۱	۷/۰	۱/۰	۲۷/۹	۶۸/۰	۶/۸	۱/۷	۲۳/۵
قم	۶۴/۲	۶/۵	۱/۴	۲۷/۹	۶۶/۹	۶/۵	۲/۱	۲۴/۳
کردستان	۶۰/۶	۷/۲	۱/۲	۳۱/۱	۶۵/۱	۷/۳	۱/۸	۲۵/۸
کرمان	۵۷/۴	۷/۱	۱/۲	۳۴/۲	۶۲/۵	۷/۱	۱/۷	۲۸/۵
کرمانشاه	۵۶/۳	۸/۳	۱/۴	۳۴/۰	۶۰/۱	۸/۵	۲/۱	۲۹/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۵۵/۴	۶/۱	۰/۷	۳۷/۸	۵۹/۴	۶/۲	۱/۲	۳۳/۲
گلستان	۶۱/۵	۷/۰	۱/۱	۳۰/۲	۶۵/۳	۷/۲	۱/۹	۲۵/۶
گیلان	۶۲/۷	۸/۴	۱/۴	۲۷/۴	۶۵/۳	۸/۳	۲/۴	۲۴/۰
لرستان	۵۶/۲	۷/۹	۰/۹	۳۵/۰	۶۰/۷	۸/۱	۱/۴	۲۹/۷
مازندران	۶۵/۵	۷/۱	۱/۴	۲۶/۰	۶۷/۸	۷/۱	۲/۴	۲۲/۶
مرکزی	۶۳/۴	۸/۰	۱/۲	۲۷/۴	۶۶/۲	۷/۹	۱/۹	۲۳/۹
هرمزگان	۵۸/۴	۶/۴	۱/۳	۳۳/۹	۶۲/۷	۶/۳	۲/۰	۲۹/۰
همدان	۶۰/۹	۸/۶	۱/۲	۲۹/۳	۶۵/۶	۸/۸	۱/۷	۲۳/۹
یزد	۶۶/۶	۷/۲	۰/۸	۲۵/۲	۶۹/۹	۶/۶	۱/۴	۲۲/۱

در سال ۱۳۹۵ از تعداد ۳۲۸۵۹۳۷۷ نفر جمعیت زنان بالای ده سال کشور ۶۴/۳ درصد آن‌ها دارای همسر، ۷/۳ درصد بی‌همسر به دلیل فوت همسر، ۲/۲ درصد بی‌همسر به دلیل طلاق و ۲۶/۲ هرگز ازدواج نکرده‌اند. استان یزد دارای بیشترین درصد زن دارای همسر (با ۶۹/۶ درصد) و استان سیستان و بلوچستان دارای کمترین درصد زن دارای همسر (با ۵۷/۸ درصد) است. استان همدان دارای بیشترین درصد زن بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۸/۸ درصد) و استان بوشهر دارای کمترین درصد زن بی‌همسر به دلیل فوت همسر (با ۶/۰ درصد) است. استان البرز دارای بیشترین درصد زن بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۳/۴ درصد) و استان‌های چهارمحال و بختیاری و ایلام دارای کمترین درصد زن بی‌همسر به دلیل طلاق (با ۱/۰ درصد) و استان سیستان و بلوچستان دارای بیشترین درصد زن هرگز ازدواج نکرده (با ۳۴/۲ درصد) و استان یزد دارای کمترین درصد زن هرگز ازدواج نکرده (با ۲۲/۱ درصد) می‌باشند.

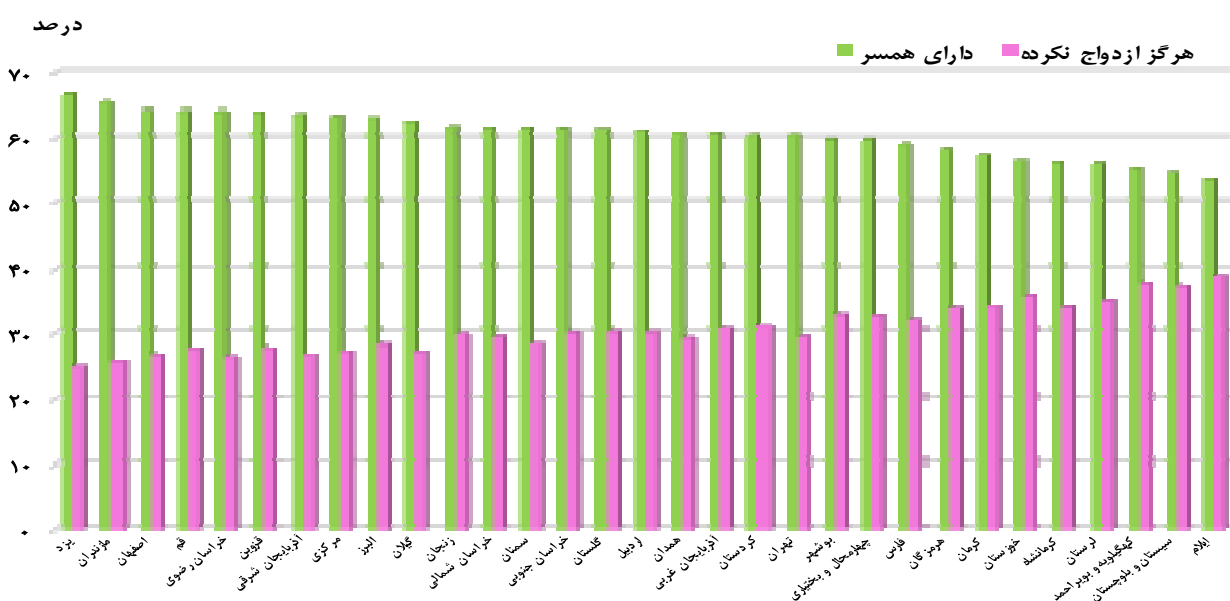
فراوانی نسبی جمعیت زنان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت دارای همسر و هرگز ازدواج نکرده زنان به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

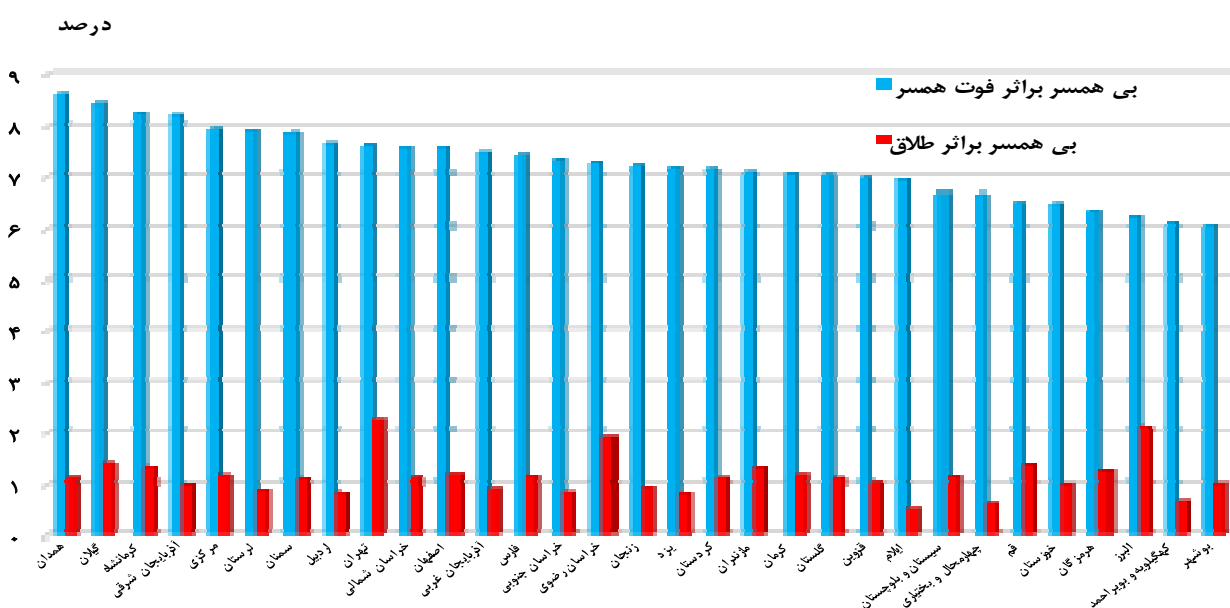
فراوانی نسبی جمعیت زنان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت بی‌همسر به دلیل فوت همسر و طلاق به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

فراوانی نسبی جمعیت زنان + ۱ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت دارای همسر و هرگز ازدواج نکرده به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی جمعیت زنان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضعیت بی همسر به دلیل فوت همسر و طلاق به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

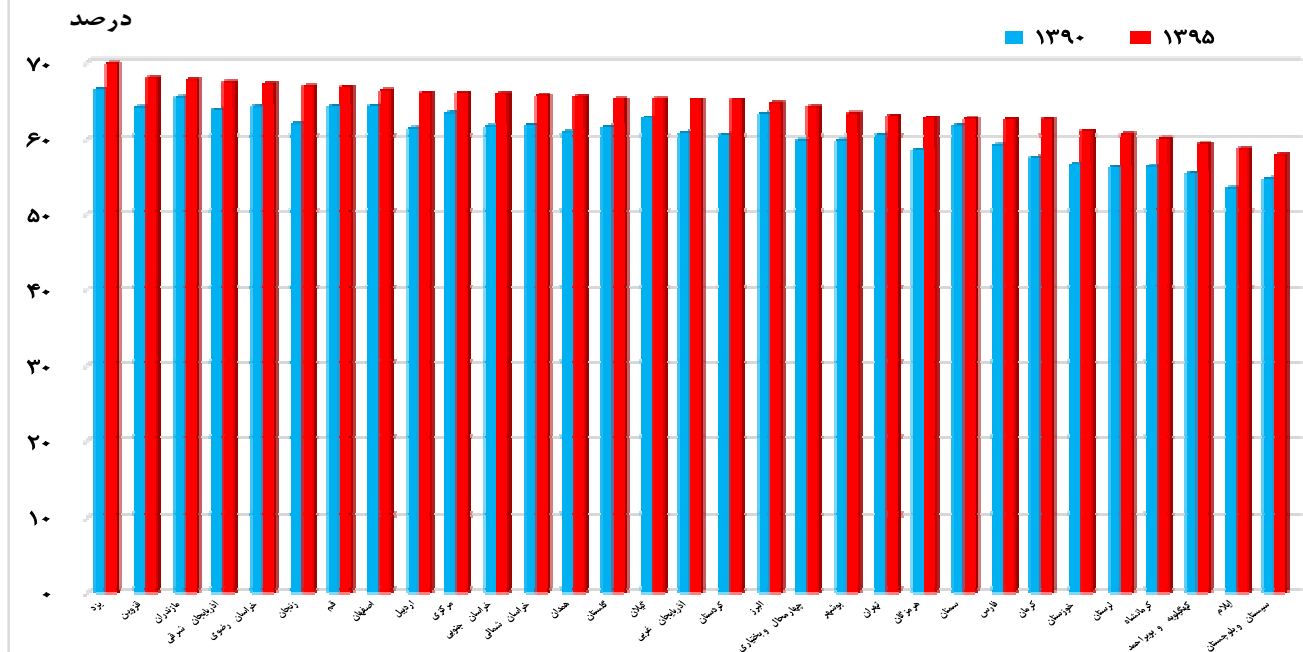

مقایسه دو سرشماری سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد درصد زنان بالای ده سال دارای همسر و بی همسر به دلیل طلاق در کشور و در تمامی استانها دارای افزایش بوده است. همچنین درصد زنان بالای ده سال بی همسر به دلیل فوت همسر و هرگز ازدواج نکرده در کشور دارای کاهش، اما برای برخی از استانها دارای افزایش بوده است.

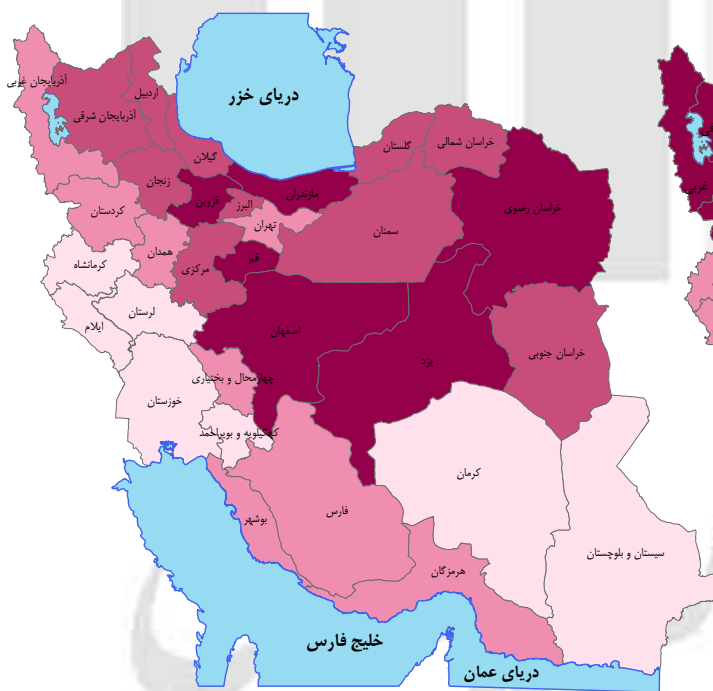

مرکز آمار ایران

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر در سال ۱۳۹۰

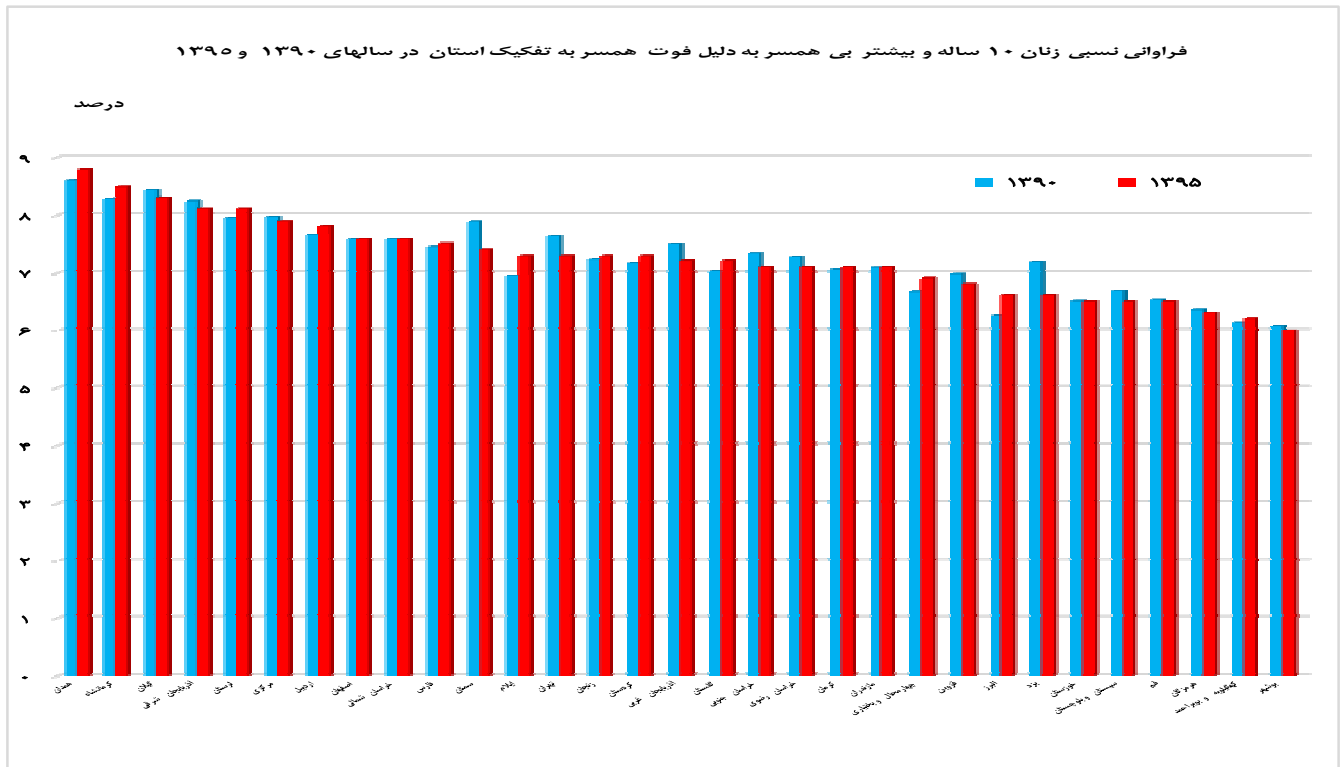

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر دارای همسر در سال ۱۳۹۵

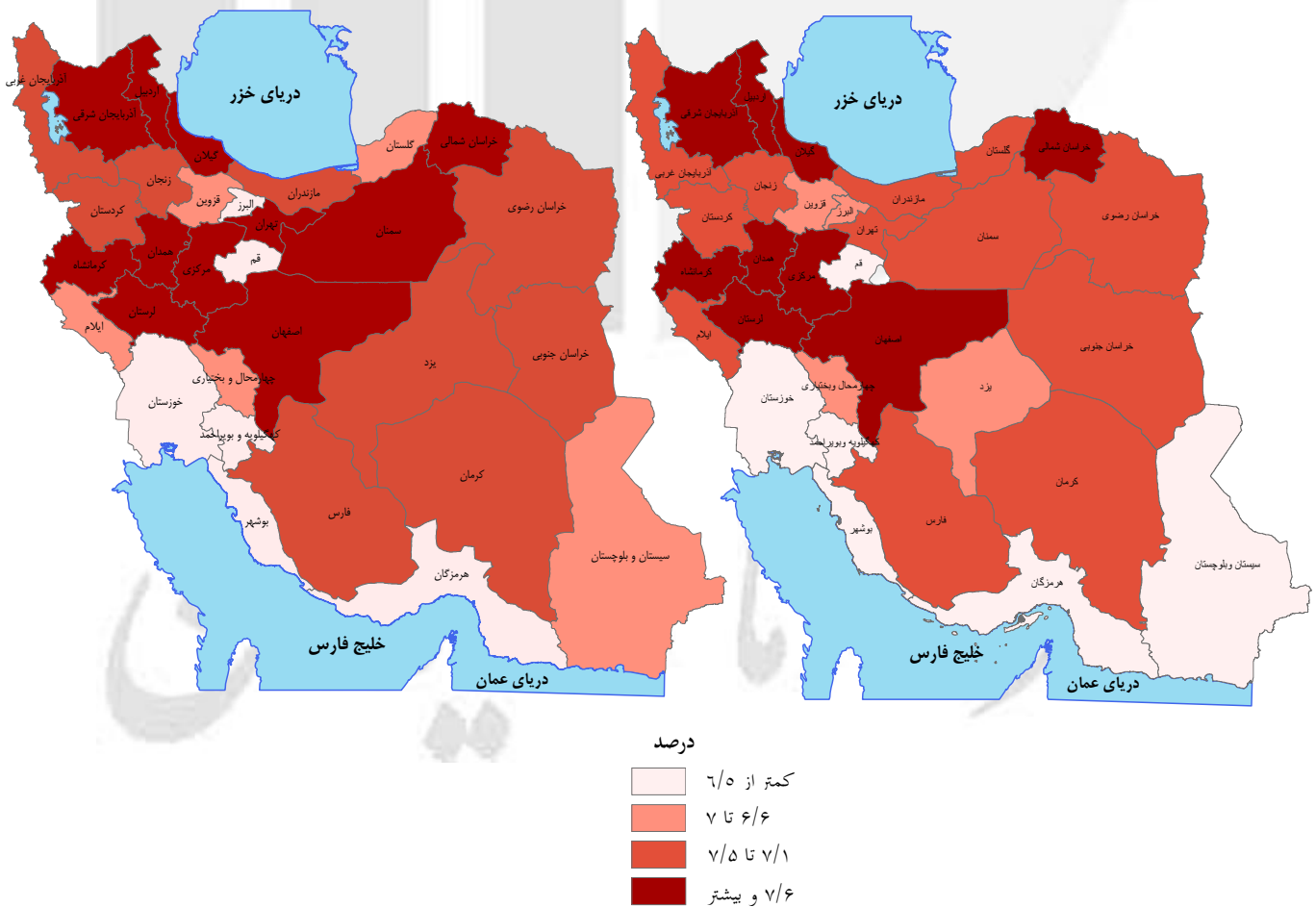
درصد

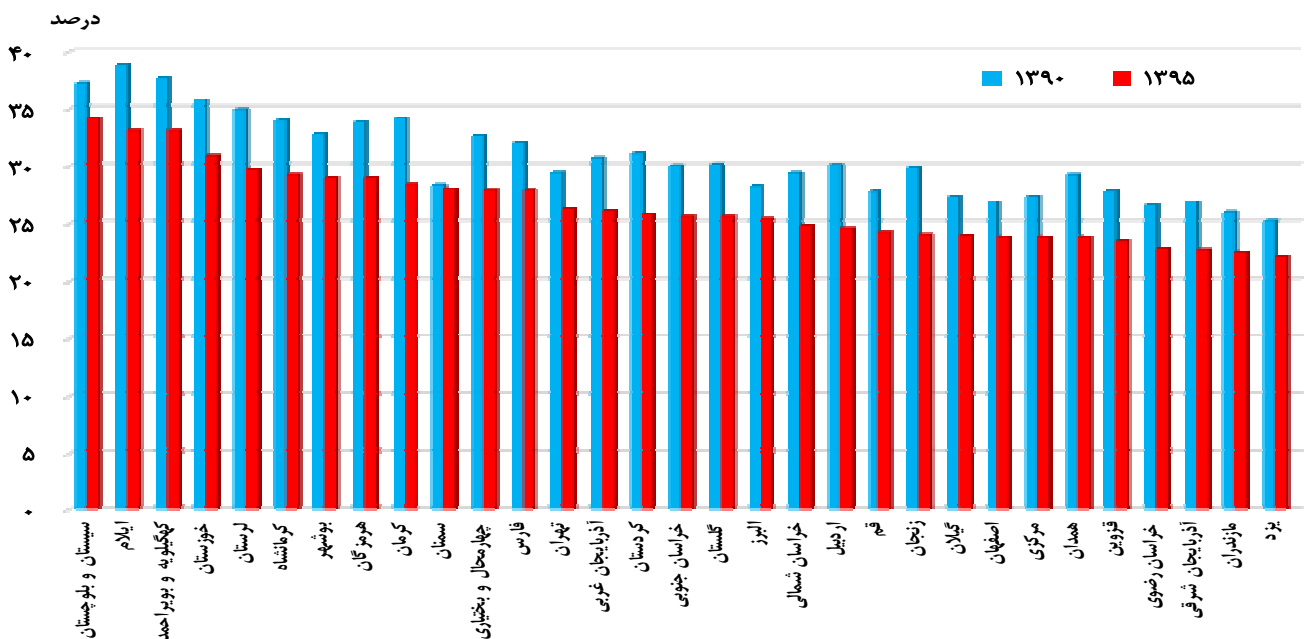

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل فوت همسر در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر بی همسر به دلیل فوت همسر در سال ۱۳۹۵

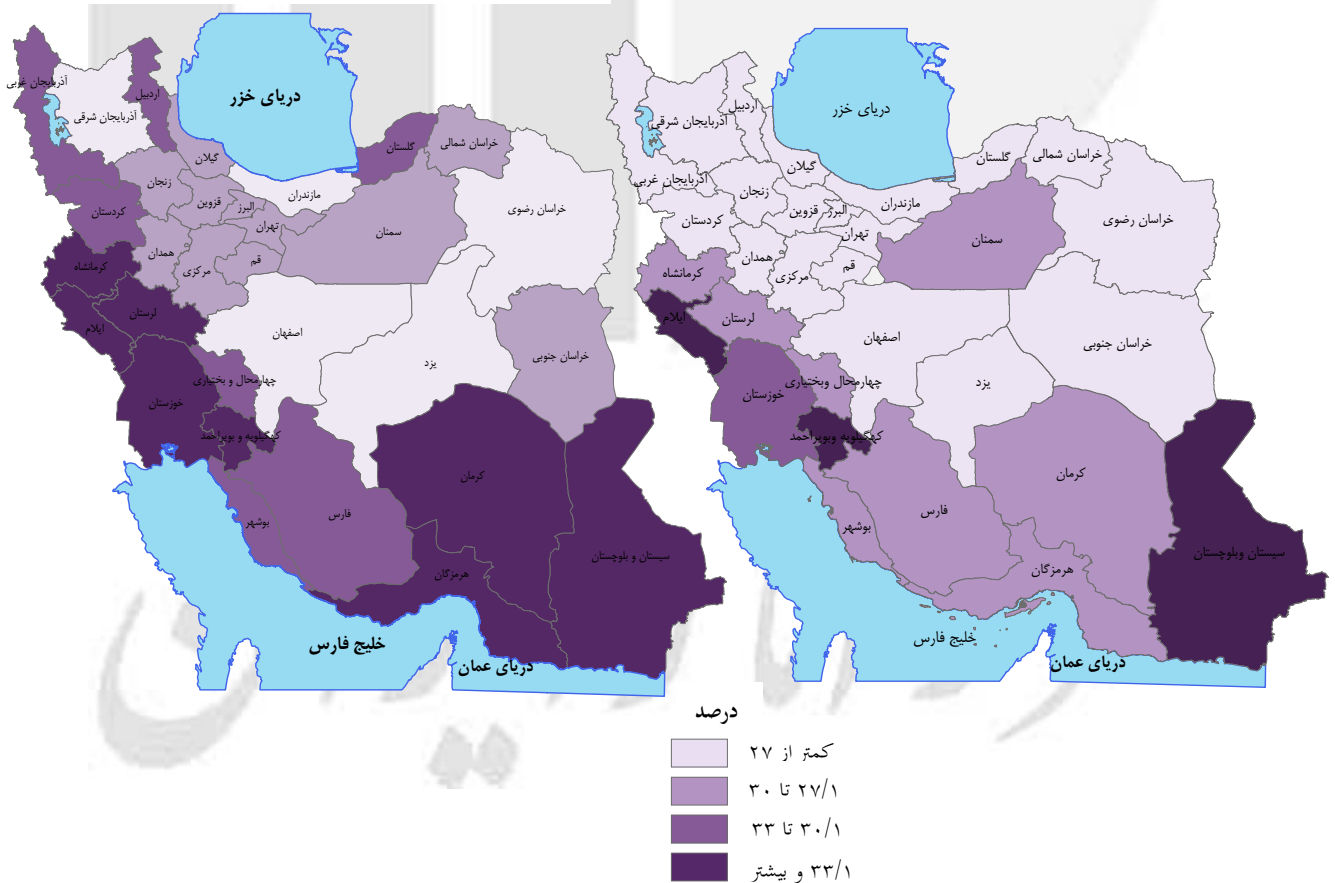

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده در سال ۱۳۹۵

فراوانی نسبی زنان ۱۰ ساله و بیشتر هرگز ازدواج نکرده در سال ۱۳۹۰

فصل چہارم

خانوار و مسکن

مرکز آثار و ایران

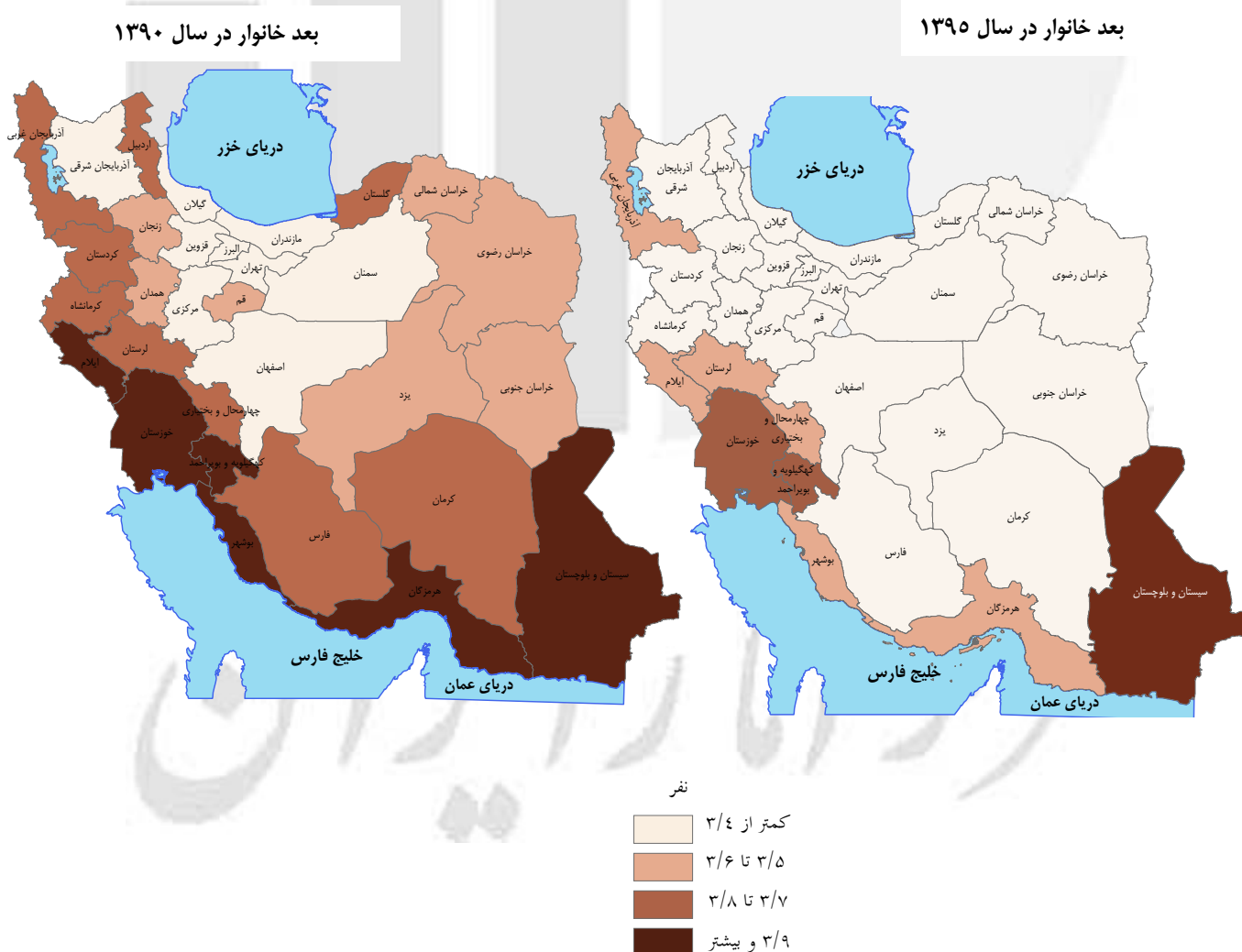
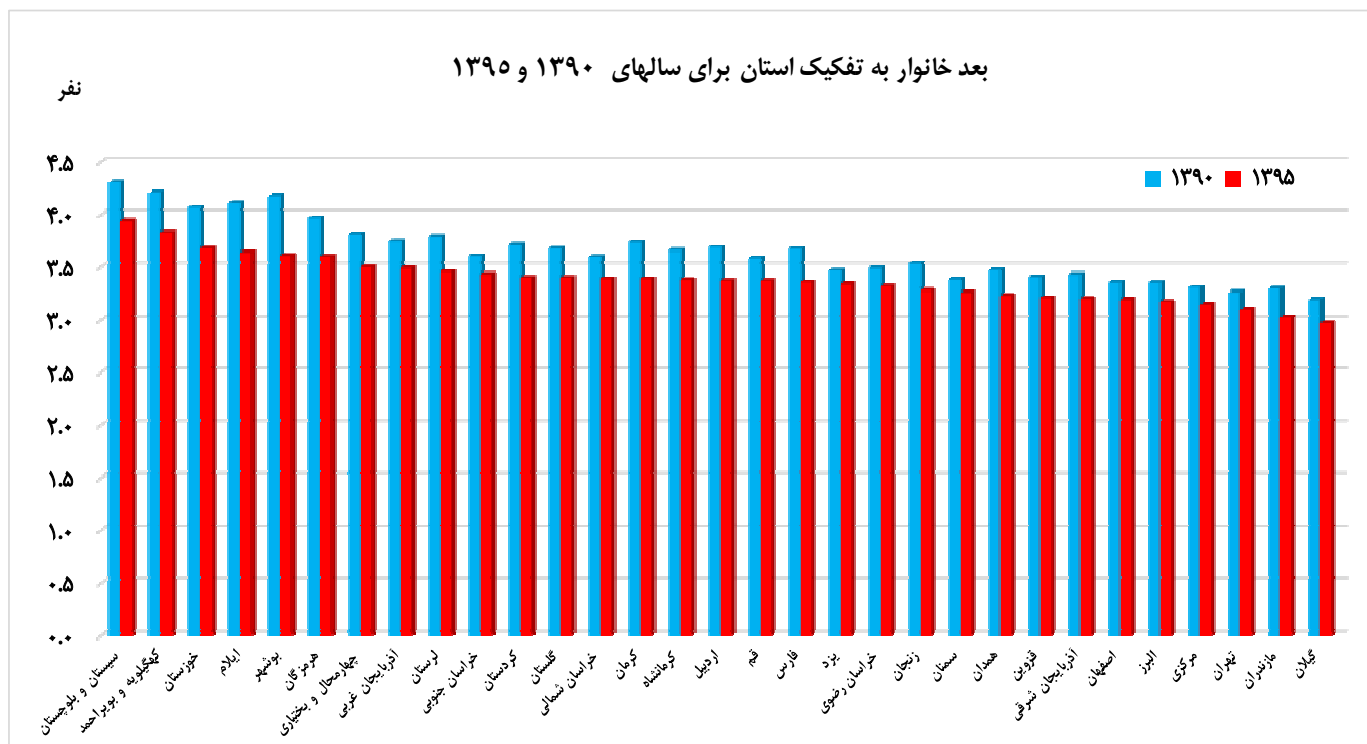
۲۰- بعد خانوار به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

یکی از عوامل مهم در شناخت خانوار، بعد آن است که با تقسیم تعداد جمعیت به تعداد خانوارها در یک زمان معین بدست می‌آید. این شاخص در سرشماری سال ۱۳۹۵، ۳/۳ بوده است مانند سال ۱۳۹۰ استان سیستان و بلوچستان با ۳/۹ بیشترین بعد خانوار را در کشور داشته و پس از آن استان‌های کهگیلویه و بویراحمد با (۳/۸)، خوزستان با (۳/۷)، ایلام، بوشهر و هرمزگان با (۳/۶) قرار دارند. استان‌های مازندران و گیلان با (۳/۰)، استان‌های تهران، و مرکزی با (۳/۱)، استان‌های البرز، اصفهان، همدان، قزوین و آذربایجان شرقی با (۳/۲) کمترین بعد خانوار را در سطح کشور دارند.

این شاخص در سرشماری سال ۱۳۹۰ در کل کشور ۳/۵ بوده است. استان سیستان و بلوچستان با بعد خانوار ۴/۳ بیشترین بعد خانوار را در کشور داشته و بعد از آن استان‌های کهگیلویه و بویراحمد و بوشهر با (۴/۲)، ایلام و خوزستان با (۴/۱) و هرمزگان با (۴/۰) قرار دارند. استان گیلان با (۳/۲)، استان‌های تهران، مازندران و مرکزی با (۳/۳)، استان‌های البرز، اصفهان، سمنان، قزوین و آذربایجان شرقی با (۳/۴) کمترین بعد خانوار را در سطح کشور داشتند.

مقایسه دو سرشماری سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که بعد خانوار در فاصله بین دو سرشماری در کشور به میزان ۰/۲ کاهش داشته این کاهش در تمام استان‌ها نیز وجود دارد.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۳/۵	۳/۳
آذربایجان شرقی	۳/۴	۳/۲
آذربایجان غربی	۳/۷	۳/۵
اردبیل	۳/۷	۳/۴
اصفهان	۳/۴	۳/۲
البرز	۳/۴	۳/۲
ایلام	۴/۱	۳/۶
بوشهر	۴/۲	۳/۶
تهران	۳/۳	۳/۱
چهارمحال و بختیاری	۳/۸	۳/۵
خراسان جنوبی	۳/۶	۳/۴
خراسان رضوی	۳/۵	۳/۳
خراسان شمالی	۳/۶	۳/۴
خوزستان	۴/۱	۳/۷
زنجان	۳/۵	۳/۳
سمنان	۳/۴	۳/۳
سیستان و بلوچستان	۴/۳	۳/۹
فارس	۳/۷	۳/۴
قزوین	۳/۴	۳/۲
قم	۳/۶	۳/۴
کردستان	۳/۷	۳/۴
کرمان	۳/۷	۳/۴
کرمانشاه	۳/۷	۳/۴
کهگیلویه و بویراحمد	۴/۲	۳/۸
گلستان	۳/۷	۳/۴
گیلان	۳/۲	۳/۰
لرستان	۳/۸	۳/۵
مازندران	۳/۳	۳/۰
مرکزی	۳/۳	۳/۱
هرمزگان	۴/۰	۳/۶
همدان	۳/۵	۳/۲
یزد	۳/۵	۳/۳

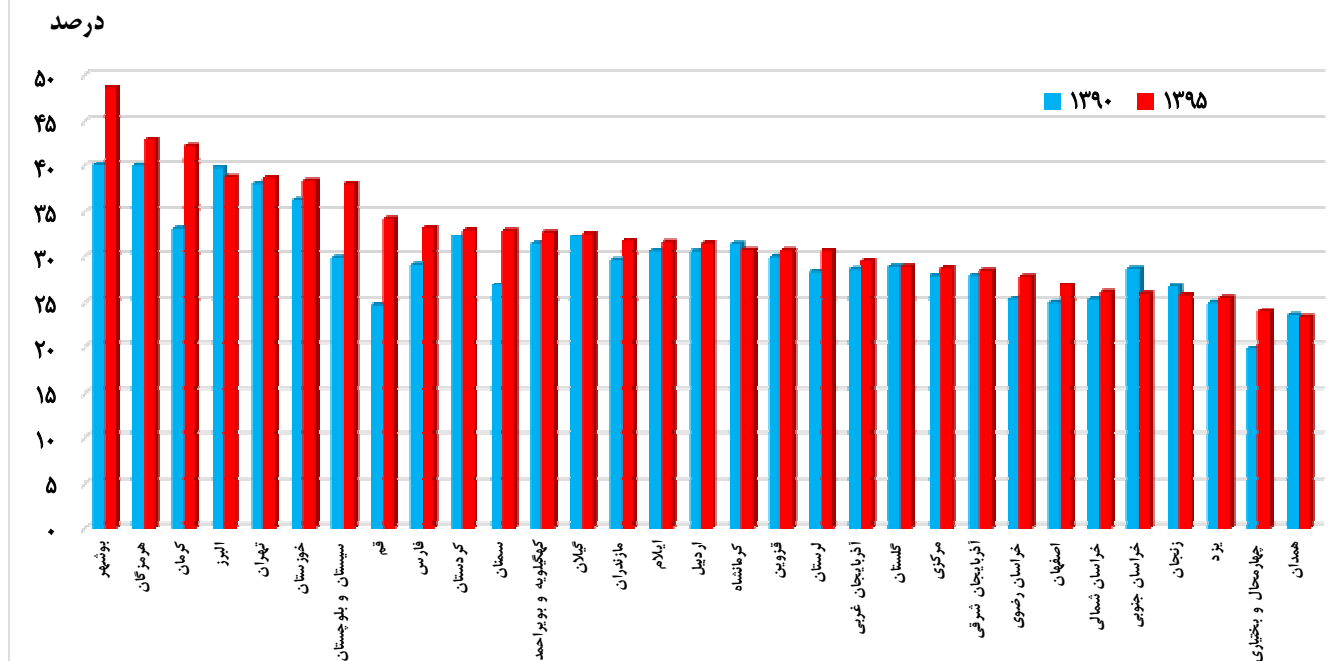
۲۱- توزیع نسبی خانوارهای خود سرپرست بر حسب جنس سرپرست به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۴۱۲۹۴۹۰ خانوارهای معمولی کشور ۲۰۴۶۳۱۷ خانوار معادل ۸/۵ درصد از خانوارها تک نفره هستند. از کل خانوارهای تک نفره کشور نسبت مردان خود سرپرست ۳۳/۶ درصد و نسبت زنان خود سرپرست ۶۶/۴ درصد می‌باشد. بر این اساس نسبت زنان خود سرپرست در تمامی استان‌ها، از مردان بیش‌تر بوده و بیش‌ترین اختلاف بین زن و مرد خود سرپرست خانوار، در استان‌های همدان با ۵۳/۰ درصد، چهارمحال و بختیاری ۵۱/۸ درصد، یزد ۴۸/۸ درصد، زنجان ۴۸/۴ درصد و خراسان جنوبی با ۴۸/۰ درصد و کمترین اختلاف نسبت خانوارهای خود سرپرست بین دو جنس مربوط به استان‌های بوشهر با ۲/۶ درصد، هرمزگان ۱/۸ درصد ۱۳، کرمان ۲/ درصد ۱۵، تهران و البرز ۲۲/۴ درصد می‌باشند.

همچنین بر اساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ از تعداد ۲۱۱۱۰۴۸۱ خانوار معمولی کشور، ۱۵۱۱۹۱۱ خانوار معادل ۷/۲ درصد تک نفره هستند. از کل خانوارهای تک نفره کشور، نسبت مردان خودسرپرست ۳۱/۳ درصد و نسبت زنان خود سرپرست ۶۸/۷ درصد می‌باشد. نسبت زنان خودسرپرست در همه استان‌ها، در مقایسه با مردان خود سرپرست بیش‌تر بوده و بیشترین اختلاف نسبت خانوارهای خود سرپرست بین دو جنس، در استان‌های چهارمحال و بختیاری ۶۰/۲ درصد، همدان ۵۲/۶ درصد، قم ۵۰/۴ درصد، اصفهان و یزد ۴۹/۸ درصد و کمترین اختلاف نسبت خانوارهای خود سرپرست بین دو جنس، در استان‌های بوشهر ۱۹/۸ درصد، هرمزگان ۲۰/۰ درصد، البرز ۲۰/۴ درصد و تهران ۲۳/۸ درصد وجود دارد.

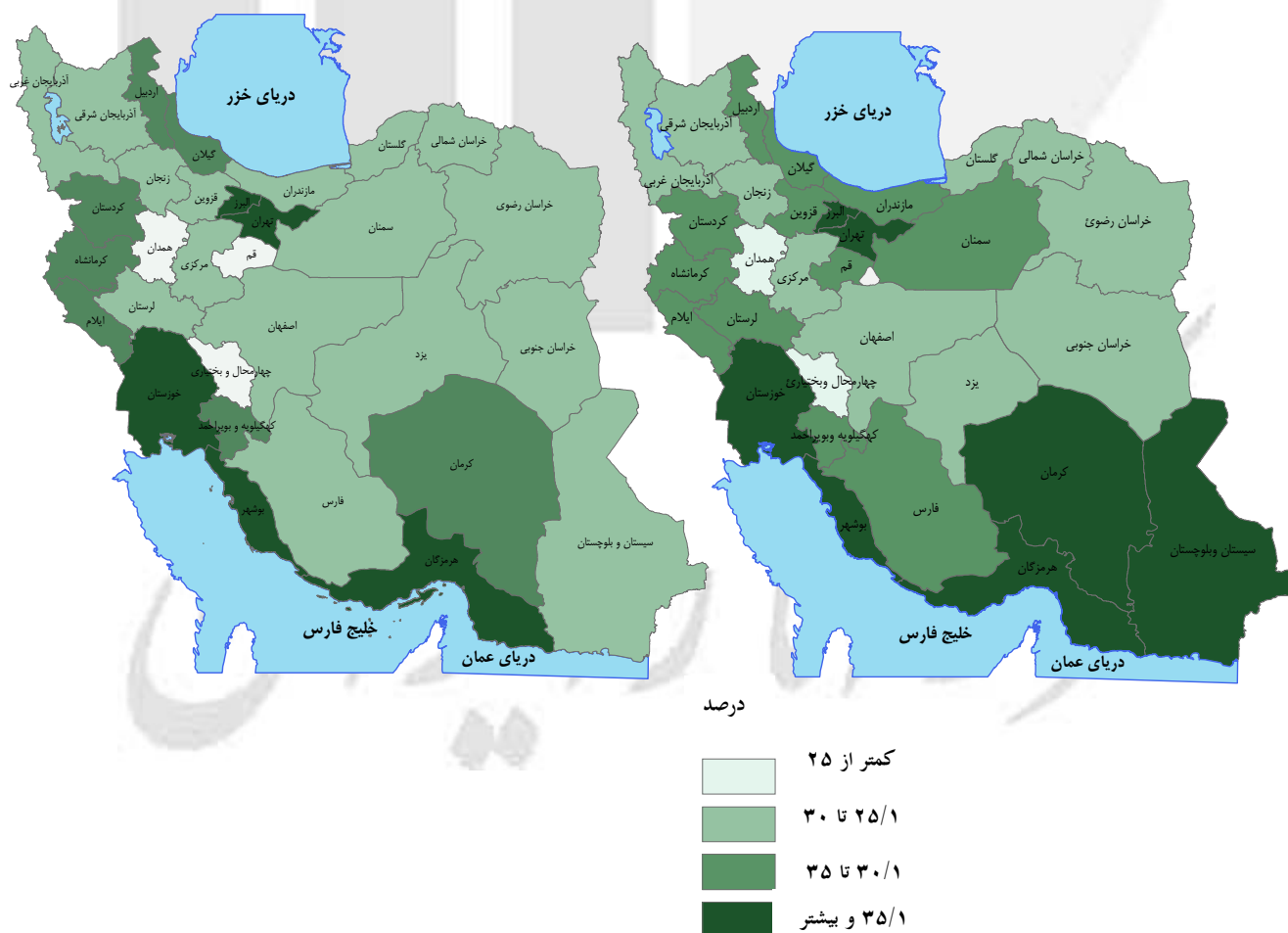
استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۳۱/۳	۶۸/۷	۳۳/۳۶	۶۶/۴
آذربایجان شرقی	۲۸/۰	۷۲/۰	۲۸/۵	۷۱/۵
آذربایجان غربی	۲۸/۶	۷۱/۴	۲۹/۶	۷۰/۴
اردبیل	۳۰/۶	۶۹/۴	۳۱/۴	۶۸/۶
اصفهان	۲۵/۱	۷۴/۹	۲۶/۹	۷۳/۱
البرز	۳۹/۸	۶۰/۲	۳۸/۸	۶۱/۲
ایلام	۳۰/۶	۶۹/۴	۳۱/۵	۶۸/۵
بوشهر	۴۰/۱	۵۹/۹	۴۸/۷	۵۱/۳
تهران	۳۸/۱	۶۱/۹	۳۸/۸	۶۱/۲
چهارمحال و بختیاری	۱۹/۹	۸۰/۱	۲۴/۱	۷۵/۹
خراسان جنوبی	۲۸/۷	۷۱/۳	۲۶/۰	۷۴/۰
خراسان رضوی	۲۵/۵	۷۴/۵	۲۷/۸	۷۲/۲
خراسان شمالی	۲۵/۴	۷۴/۶	۲۶/۲	۷۳/۸
خوزستان	۳۶/۳	۶۳/۷	۳۸/۴	۶۱/۶
زنجان	۲۶/۸	۷۳/۲	۲۵/۸	۷۴/۲
سمنان	۲۷/۰	۷۳/۰	۳۳/۰	۶۷/۰
سیستان و بلوچستان	۲۹/۹	۷۰/۱	۳۸/۱	۶۱/۹
فارس	۲۹/۱	۷۰/۹	۳۳/۴	۶۶/۶
قزوین	۳۰/۰	۷۰/۰	۳۰/۷	۶۹/۳
قم	۲۴/۸	۷۵/۲	۳۴/۳	۶۵/۷
کردستان	۳۲/۳	۶۷/۷	۳۳/۱	۶۶/۹
کرمان	۳۳/۳	۶۶/۷	۴۲/۴	۵۷/۶
کرمانشاه	۳۱/۴	۶۸/۶	۳۰/۷	۶۹/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۳۱/۴	۶۸/۶	۳۲/۸	۶۷/۲
گلستان	۲۸/۹	۷۱/۱	۲۸/۹	۷۱/۱
گیلان	۳۲/۲	۶۷/۸	۳۲/۷	۶۷/۳
لرستان	۲۸/۴	۷۱/۶	۳۰/۶	۶۹/۴
مازندران	۲۹/۷	۷۰/۳	۳۱/۷	۶۸/۳
مرکزی	۲۷/۹	۷۲/۱	۲۸/۷	۷۱/۳
هرمزگان	۴۰/۰	۶۰/۰	۴۳/۱	۵۶/۹
همدان	۲۳/۷	۷۶/۳	۲۳/۵	۷۶/۵
یزد	۲۵/۱	۷۴/۹	۲۵/۶	۷۴/۴

فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست مرد به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

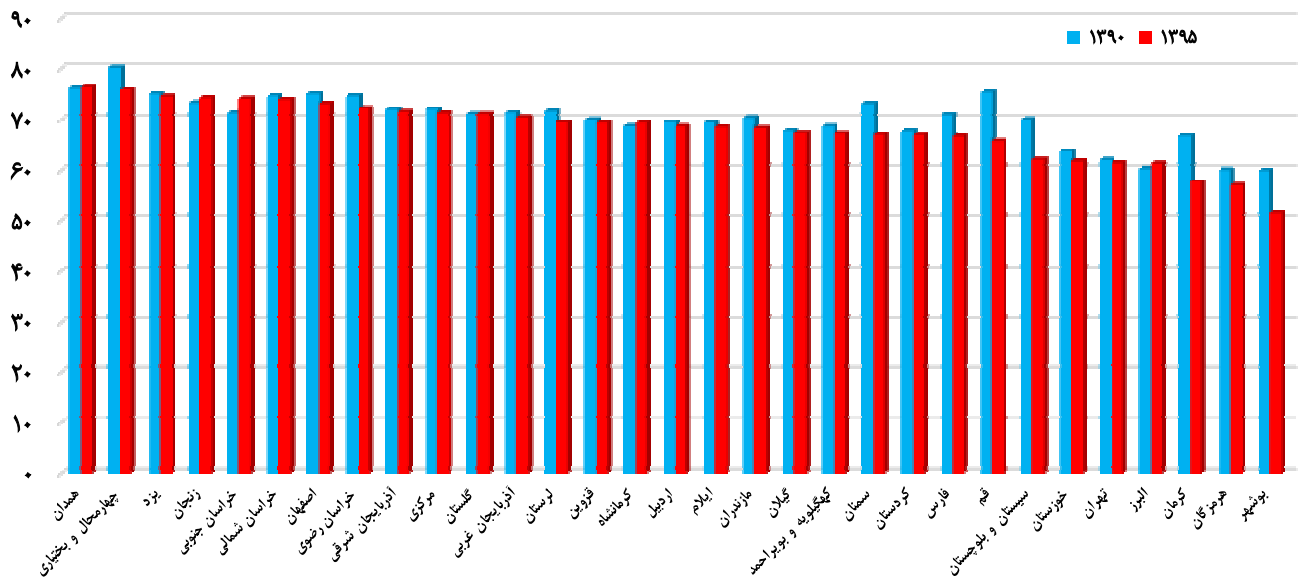
فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست مرد در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست مرد در سال ۱۳۹۵

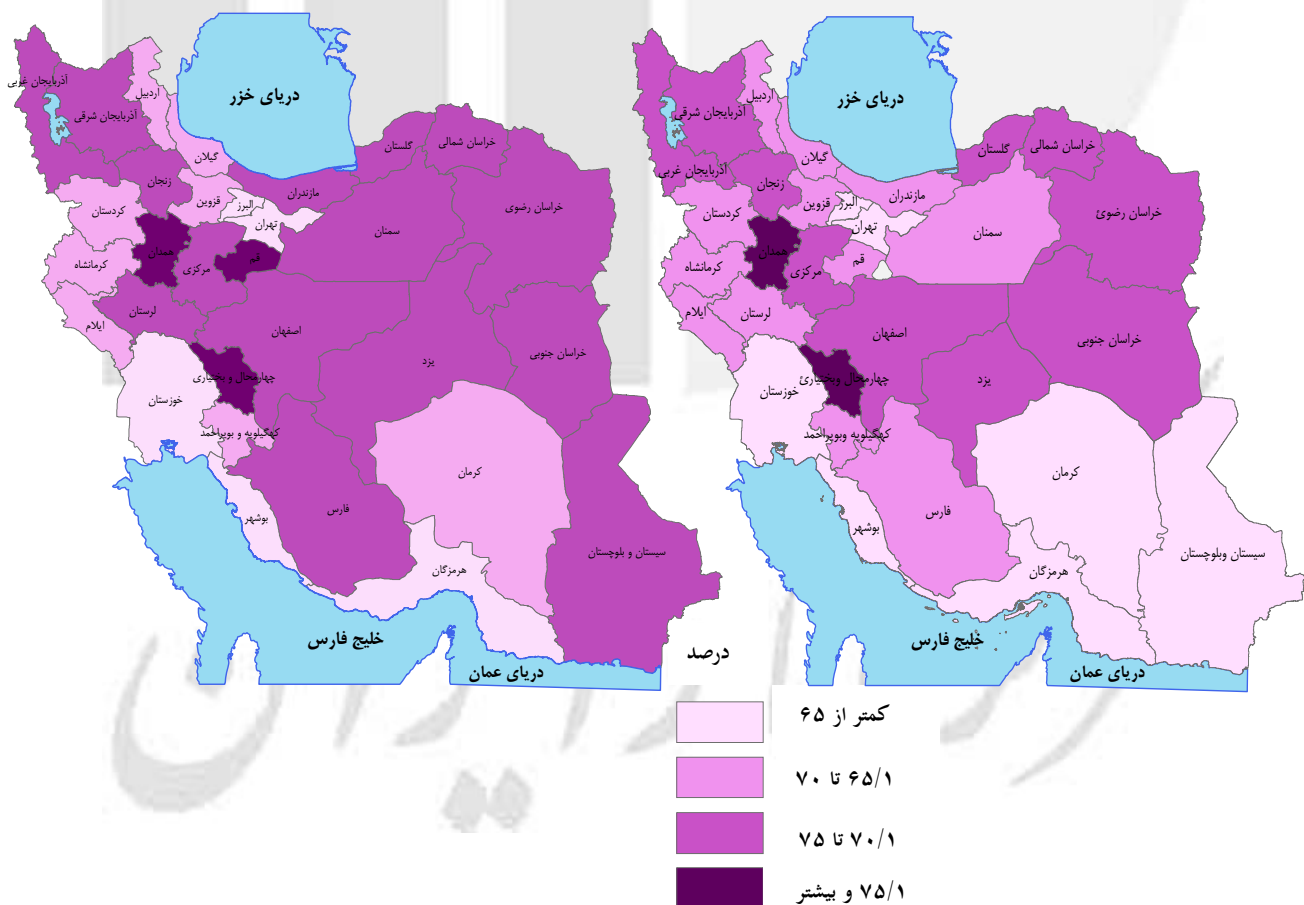
فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست زن به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

درصد

فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست زن در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی خانوار خودسرپرست زن در سال ۱۳۹۵

۲۲- توزیع نسبی سرپرستان خانوار بر حسب جنس به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

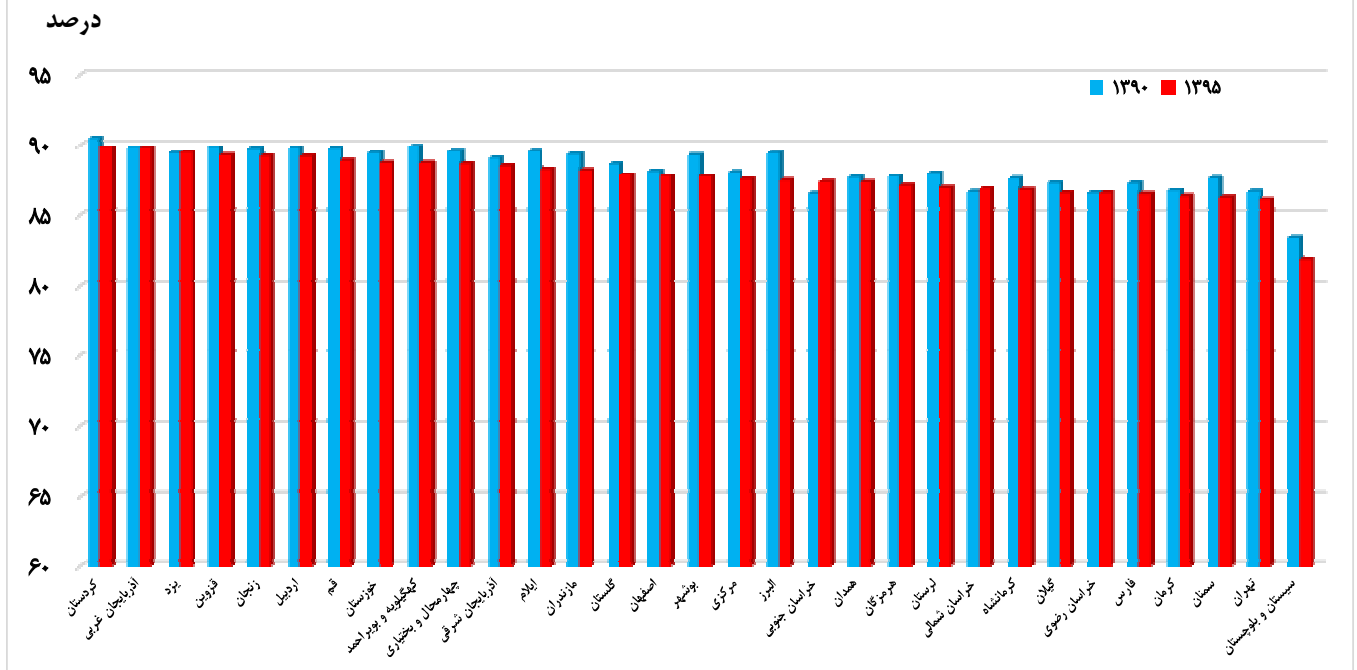
در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۴۱۲۹۴۹۰ خانوار معمولی ساکن در کل کشور ۸۷/۳ درصد از خانوارها دارای سرپرست مرد و ۱۲/۷ درصد از خانوارها دارای سرپرست زن بودند. بیشترین درصد زنان سرپرست خانوار در استان سیستان و بلوچستان با ۱۸/۱ درصد و کمترین درصد زنان سرپرست خانوار مربوط به استان کردستان با ۱۰/۱ درصد بودند.

بر اساس سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ از تعداد ۲۱۱۱۰۴۸۱ خانوار معمولی ساکن در کل کشور، ۸۷/۹ درصد از خانوارها دارای سرپرست مرد و ۱۲/۱ درصد از خانوارها دارای سرپرست زن بودند. درصد بالایی از سرپرستی خانوار در کل کشور و استان‌ها به عهده مردان است. بیشترین درصد زنان سرپرست خانوار در استان سیستان و بلوچستان با ۱۶/۶ درصد و کمترین درصد زنان سرپرست خانوار مربوط به استان کردستان با ۹/۵ درصد است.

مقایسه سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که درصد بالایی از سرپرستان خانوارها در کل کشور و استان‌ها به عهده مردان بوده است. همچنین درصد زنان سرپرست خانوار در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۰ افزایش داشته است.

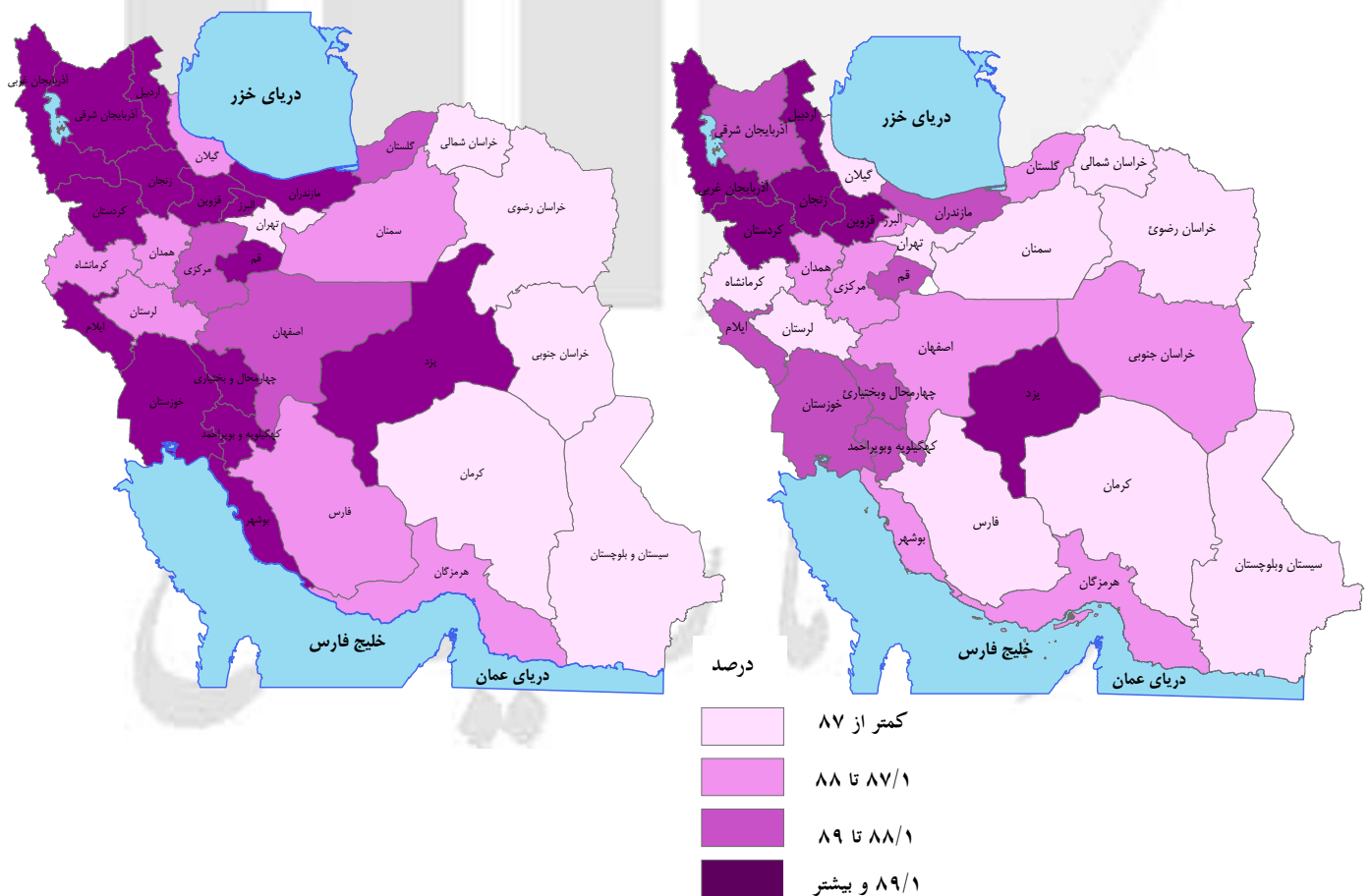
نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	مرد	زن	مرد	زن
کل کشور	۸۷/۹	۱۲/۱	۸۷/۳	۱۲/۷
آذربایجان شرقی	۸۹/۱	۱۰/۹	۸۸/۵	۱۱/۵
آذربایجان غربی	۸۹/۸	۱۰/۲	۸۹/۸	۱۰/۲
اردبیل	۸۹/۸	۱۰/۲	۸۹/۲	۱۰/۸
اصفهان	۸۸/۲	۱۱/۸	۸۷/۸	۱۲/۲
البرز	۸۹/۴	۱۰/۶	۸۷/۴	۱۲/۶
ایلام	۸۹/۵	۱۰/۵	۸۸/۳	۱۱/۷
بوشهر	۸۹/۳	۱۰/۷	۸۷/۷	۱۲/۳
تهران	۸۶/۷	۱۳/۳	۸۶/۲	۱۳/۸
چهارمحال و بختیاری	۸۹/۵	۱۰/۵	۸۸/۷	۱۱/۳
خراسان جنوبی	۸۶/۶	۱۳/۴	۸۷/۴	۱۲/۶
خراسان رضوی	۸۶/۶	۱۳/۴	۸۶/۶	۱۳/۴
خراسان شمالی	۸۶/۷	۱۳/۳	۸۶/۹	۱۳/۱
خوزستان	۸۹/۴	۱۰/۶	۸۸/۷	۱۱/۳
زنجان	۸۹/۷	۱۰/۳	۸۹/۲	۱۰/۸
سمنان	۸۷/۶	۱۲/۴	۸۶/۳	۱۳/۷
سیستان و بلوچستان	۸۳/۴	۱۶/۶	۸۱/۹	۱۸/۱
فارس	۸۷/۲	۱۲/۸	۸۶/۶	۱۳/۴
قزوین	۸۹/۸	۱۰/۲	۸۹/۲	۱۰/۸
قم	۸۹/۷	۱۰/۳	۸۸/۹	۱۱/۱
کردستان	۹۰/۵	۹/۵	۸۹/۹	۱۰/۱
کرمان	۸۶/۸	۱۳/۲	۸۶/۴	۱۳/۶
کرمانشاه	۸۷/۶	۱۲/۴	۸۶/۸	۱۳/۲
کهگیلویه و بویراحمد	۸۹/۹	۱۰/۱	۸۸/۷	۱۱/۳
گلستان	۸۸/۷	۱۱/۳	۸۷/۹	۱۲/۱
گیلان	۸۷/۳	۱۲/۷	۸۶/۶	۱۳/۴
لرستان	۸۸/۰	۱۲/۰	۸۶/۹	۱۳/۱
مازندران	۸۹/۳	۱۰/۷	۸۸/۲	۱۱/۸
مرکزی	۸۸/۱	۱۱/۹	۸۷/۵	۱۲/۵
هرمزگان	۸۷/۷	۱۲/۳	۸۷/۱	۱۲/۹
همدان	۸۷/۷	۱۲/۳	۸۷/۳	۱۲/۷
یزد	۸۹/۴	۱۰/۶	۸۹/۵	۱۰/۵

فراوانی نسبی سرپرست خانوار مرد به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

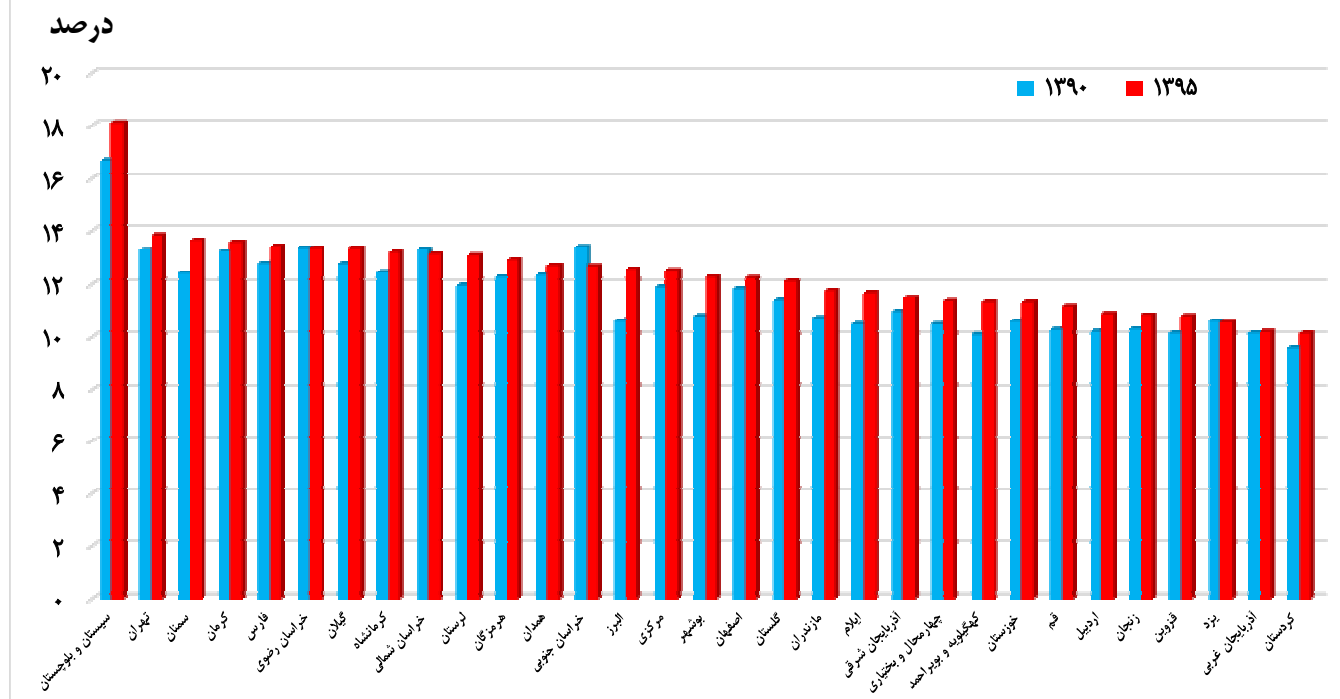

فراوانی نسبی خانوار دارای سرپرست مرد در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی خانوار دارای سرپرست مرد در سال ۱۳۹۵

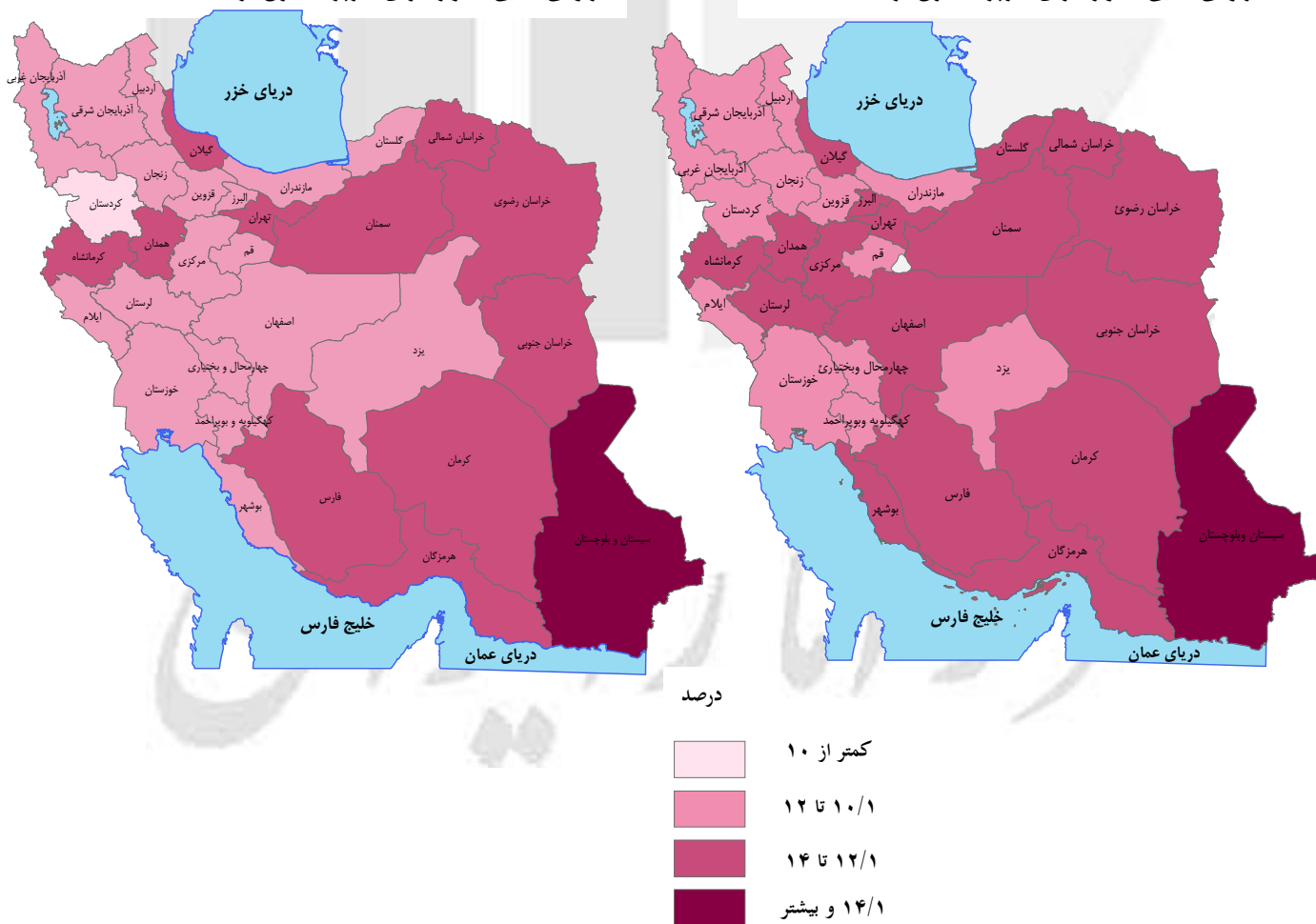

فراوانی نسبی سرپرست خانوار زن به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

فراوانی نسبی خانوار دارای سرپرست زن در سال ۱۳۹۰

فراوانی نسبی خانوار دارای سرپرست زن در سال ۱۳۹۵

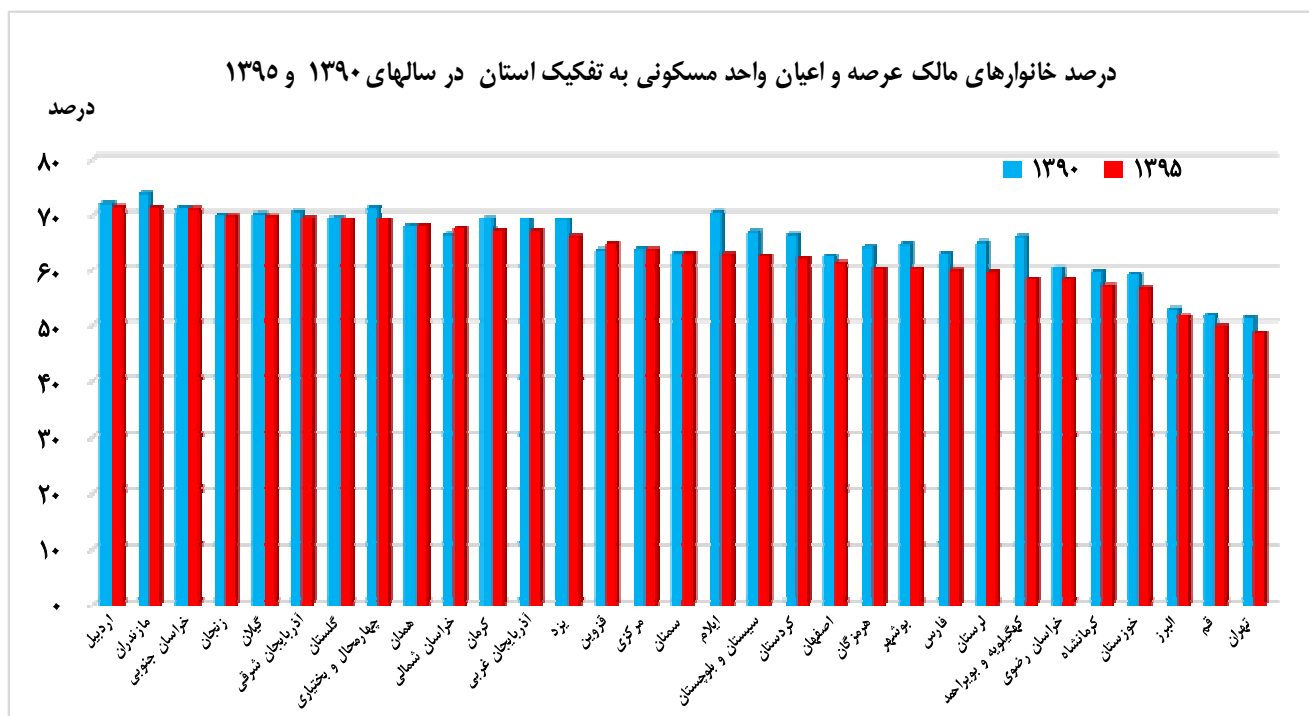
۲۳- درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان واحد مسکونی به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۳۵۸۰۲۲۱ خانوارهای معمولی و گروهی ساکن در واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۶۰/۵ درصد از خانوارها مالک عرصه و اعیان (زمین و بنا) بوده‌اند که بیش‌ترین درصد مالکیت عرصه و اعیان به ترتیب در استان‌های اردبیل با ۷۱/۵، مازندران ۷۱/۴، خراسان جنوبی ۷۱/۲، زنجان ۶۹/۹، گیلان ۶۹/۸، آذربایجان شرقی ۶۹/۵ و گلستان با ۶۹/۳ درصد و کمترین آن مربوط به استان‌های تهران با ۴۸/۸، قم ۴۹/۹، البرز ۵۱/۸، خوزستان ۵۶/۸ و کرمانشاه با ۵۷/۲ درصد می‌باشد.

درآبان ۱۳۹۰ از تعداد ۲۱۰۴۹۹۳۴ خانوارهای معمولی و گروهی ساکن در واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۶۲/۷ درصد از خانوارها مالک عرصه و اعیان (زمین و بنا) بوده‌اند. بررسی خانوارهای مالک در استان‌ها نشان می‌دهد، بیش‌ترین درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان به ترتیب مربوط به استان‌های مازندران با ۷۳/۸، اردبیل ۷۲/۱، خراسان جنوبی ۷۱/۴، چهارمحال و بختیاری ۷۱/۳، آذربایجان شرقی و ایلام ۷۰/۶ و گیلان با ۷۰/۲ درصد و کمترین آن مربوط به استان‌های تهران با ۵۱/۳، قم ۵۲/۱، البرز ۵۳/۲، خوزستان ۵۹/۱ و کرمانشاه با ۵۹/۶ درصد بوده است.

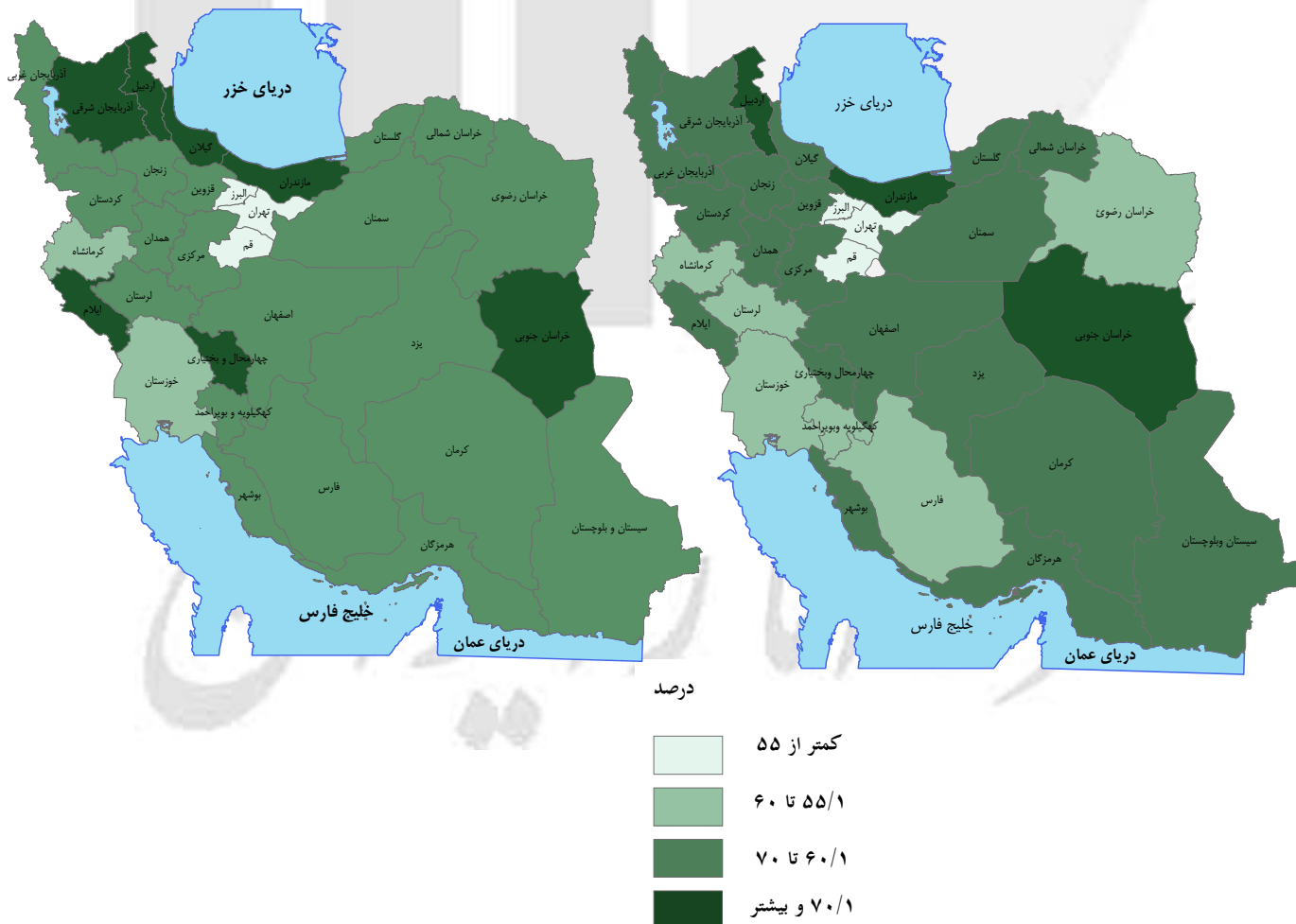
مقایسه سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان از ۶۲/۷ درصد در کل کشور در سال ۱۳۹۰ به ۶۰/۵ درصد در سال ۱۳۹۵ کاهش یافته است.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۶۲/۷	۶۰/۵
آذربایجان شرقی	۷۰/۶	۶۹/۵
آذربایجان غربی	۶۹/۲	۶۷/۰
اردبیل	۷۲/۱	۷۱/۵
اصفهان	۶۲/۷	۶۱/۵
البرز	۵۳/۲	۵۱/۸
ایلام	۷۰/۶	۶۲/۹
بوشهر	۶۴/۷	۶۰/۲
تهران	۵۱/۳	۴۸/۸
چهارمحال و بختیاری	۷۱/۳	۶۹/۲
خراسان جنوبی	۷۱/۴	۷۱/۲
خراسان رضوی	۶۰/۵	۵۸/۳
خراسان شمالی	۶۶/۳	۶۷/۵
خوزستان	۵۹/۱	۵۶/۸
زنجان	۷۰/۰	۶۹/۹
سمنان	۶۳/۱	۶۳/۰
سیستان و بلوچستان	۶۶/۸	۶۲/۷
فارس	۶۳/۱	۵۹/۸
قزوین	۶۳/۷	۶۴/۹
قم	۵۲/۱	۴۹/۹
کردستان	۶۶/۳	۶۲/۳
کرمان	۶۹/۴	۶۷/۱
کرمانشاه	۵۹/۶	۵۷/۲
کهگیلویه و بویراحمد	۶۵/۹	۵۸/۴
گلستان	۶۹/۵	۶۹/۳
گیلان	۷۰/۲	۶۹/۸
لرستان	۶۵/۰	۵۹/۵
مازندران	۷۳/۸	۷۱/۴
مرکزی	۶۳/۹	۶۳/۸
هرمزگان	۶۴/۳	۶۰/۲
همدان	۶۷/۸	۶۷/۹
یزد	۶۹/۱	۶۶/۰

درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان واحد مسکونی در سال ۱۳۹۰

درصد خانوارهای مالک عرصه و اعیان واحد مسکونی در سال ۱۳۹۵

۲۴- درصد خانوارهای اجاره نشین به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۳۵۸۰۲۲۱ خانوارهای معمولی ساکن و گروهی ساکن در واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۳۰/۷ درصد خانوارها اجاره‌نشین بوده‌اند. بیش‌ترین درصد خانوارهای اجاره‌نشین به ترتیب در استان‌های تهران با ۴۳/۵، البرز ۴۱/۰، قم ۳۹/۳، کرمانشاه ۳۵/۲ و خراسان‌رضوی با ۳۴/۲ درصد و کمترین آن در استان‌های اردبیل با ۱۹/۴، گلستان ۲۱/۱، خراسان‌جنوبی و آذربایجان‌شرقی هرکدام ۲۱/۴، و چهارمحال و بختیاری با ۲۱/۸ درصد ساکن بوده‌اند.

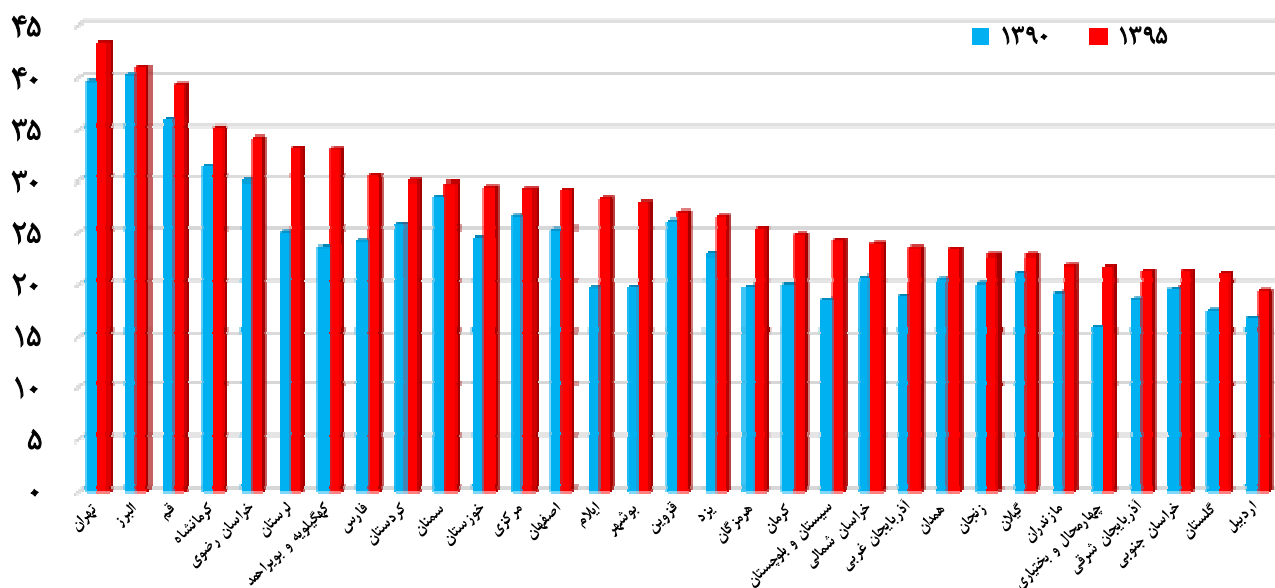
در آبان ۱۳۹۰ از تعداد ۲۱۰۴۹۹۳۴ خانوارهای معمولی ساکن و گروهی ساکن در واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۲۶/۶ درصد خانوارها اجاره‌نشین بوده‌اند. بررسی خانوارهای اجاره‌نشین در استان‌ها نشان می‌دهد، بیش‌ترین درصد خانوارهای مذکور به ترتیب مربوط به استان‌های البرز با ۴۰/۳، تهران ۳۹/۶، قم ۳۶/۱، کرمانشاه ۳۱/۵ و خراسان‌رضوی با ۳۰/۰ درصد و کمترین آن مربوط به استان‌های چهارمحال و بختیاری با ۱۵/۸، اردبیل ۱۶/۷، گلستان ۱۷/۴، سیستان و بلوچستان و آذربایجان‌شرقی ۱۸/۵ و آذربایجان‌غربی با ۱۸/۹ درصد بودند.

مقایسه بین دوسرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که خانوارهای اجاره نشین از ۲۶/۷ درصد در کل کشور در سال ۱۳۹۰ به ۳۰/۷ درصد در سال ۱۳۹۵ افزایش یافته است.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۲۶/۶	۳۰/۷
آذربایجان شرقی	۱۸/۵	۲۱/۴
آذربایجان غربی	۱۸/۹	۲۳/۵
اردبیل	۱۶/۷	۱۹/۴
اصفهان	۲۵/۲	۲۹/۲
البرز	۴۰/۳	۴۱/۰
ایلام	۱۹/۷	۲۸/۴
بوشهر	۱۹/۸	۲۸/۰
تهران	۳۹/۶	۴۳/۵
چهارمحال و بختیاری	۱۵/۸	۲۱/۸
خراسان جنوبی	۱۹/۶	۲۱/۴
خراسان رضوی	۳۰/۰	۳۴/۲
خراسان شمالی	۲۰/۷	۲۳/۹
خوزستان	۲۴/۵	۲۹/۵
زنجان	۲۰/۱	۲۲/۸
سمنان	۲۸/۵	۲۹/۸
سیستان و بلوچستان	۱۸/۵	۲۴/۲
فارس	۲۴/۲	۳۰/۵
قزوین	۲۶/۱	۲۷/۰
قم	۳۶/۱	۳۹/۳
کردستان	۲۵/۸	۳۰/۰
کرمان	۲۰/۰	۲۴/۸
کرمانشاه	۳۱/۵	۳۵/۲
کهگیلویه و بویراحمد	۲۳/۵	۳۳/۱
گلستان	۱۷/۴	۲۱/۱
گیلان	۲۱/۱	۲۲/۸
لرستان	۲۵/۰	۳۳/۲
مازندران	۱۹/۱	۲۱/۹
مرکزی	۲۶/۶	۲۹/۳
هرمزگان	۱۹/۸	۲۵/۴
همدان	۲۰/۶	۲۳/۴
یزد	۲۲/۹	۲۶/۶

درصد خانوارهای اجاره‌نشین به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

درصد

درصد خانوارهای اجاره‌نشین در سال ۱۳۹۰

درصد خانوارهای اجاره‌نشین در سال ۱۳۹۵

درصد

کمتر از ۲۰

۲۰ تا ۳۰/۱

۳۰ تا ۴۰/۱

۴۰/۱ و بیشتر

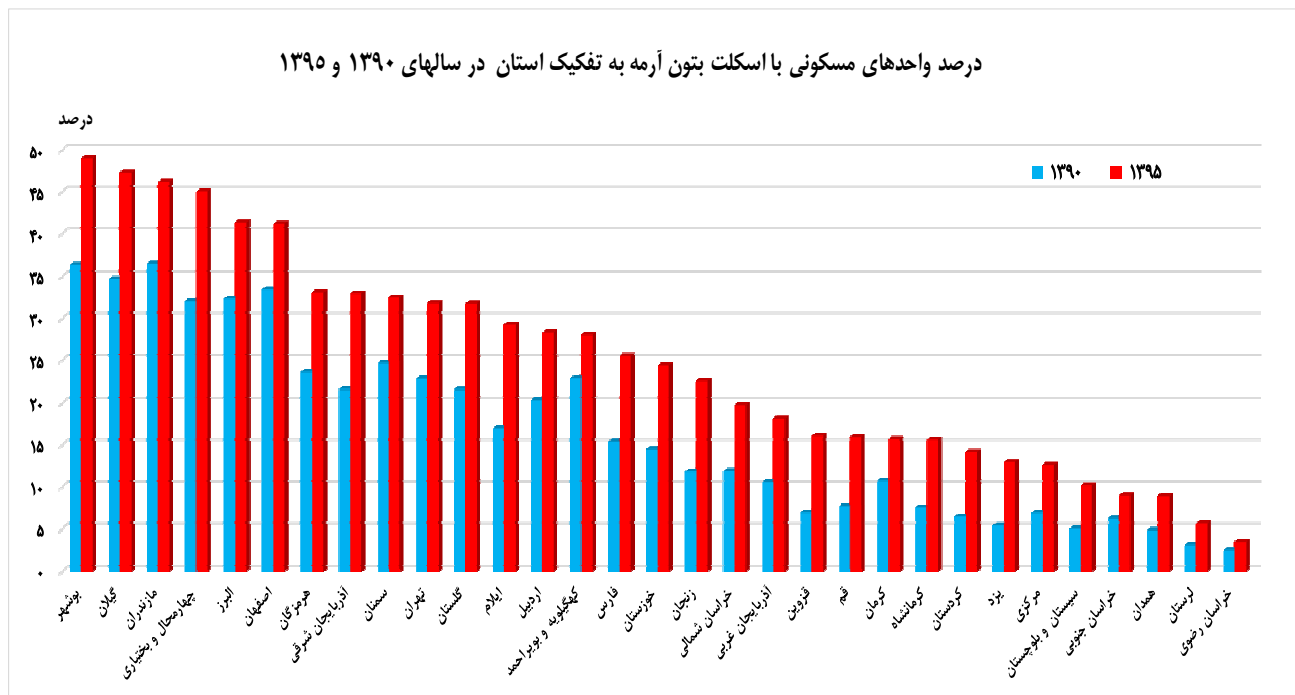
۲۵- درصد واحدهای مسکونی با اسکلت بتون آرمه به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۲۸۳۰۰۰۳ واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۲۶/۴ درصد دارای اسکلت بتون آرمه بودند که بیشترین این نوع واحدهای مسکونی در استانهای بوشهر با ۴۹/۰ درصد، گیلان ۴۷/۳ درصد، مازندران ۴۶/۲ درصد، چهارمحال و بختیاری ۴۵/۰ و البرز با ۴۱/۳ درصد و کمترین آن در استانهای خراسان رضوی با ۳/۵ درصد، لرستان ۵/۶ درصد، همدان ۸/۹ درصد، خراسان جنوبی ۹/۰ و سیستان و بلوچستان با ۱۰/۱ درصد وجود دارد.

در آبان ۱۳۹۰ از تعداد ۱۹۹۵۴۷۰۸ واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۱۸/۲ درصد دارای اسکلت بتون آرمه می‌باشد. بررسی واحدهای مسکونی معمولی در استان‌ها نشان می‌دهد، بیشترین درصد واحدهای مسکونی معمولی دارای اسکلت بتون آرمه به ترتیب مربوط به استانهای مازندران با ۳۶/۵، بوشهر ۳۶/۴، گیلان ۳۴/۷، اصفهان ۳۳/۴ و البرز با ۳۲/۴ درصد و کمترین آن مربوط به استانهای خراسان رضوی با ۲/۶، لرستان ۳/۲، همدان ۴/۸، سیستان و بلوچستان ۵/۰ و یزد با ۵/۴ درصد می‌باشد.

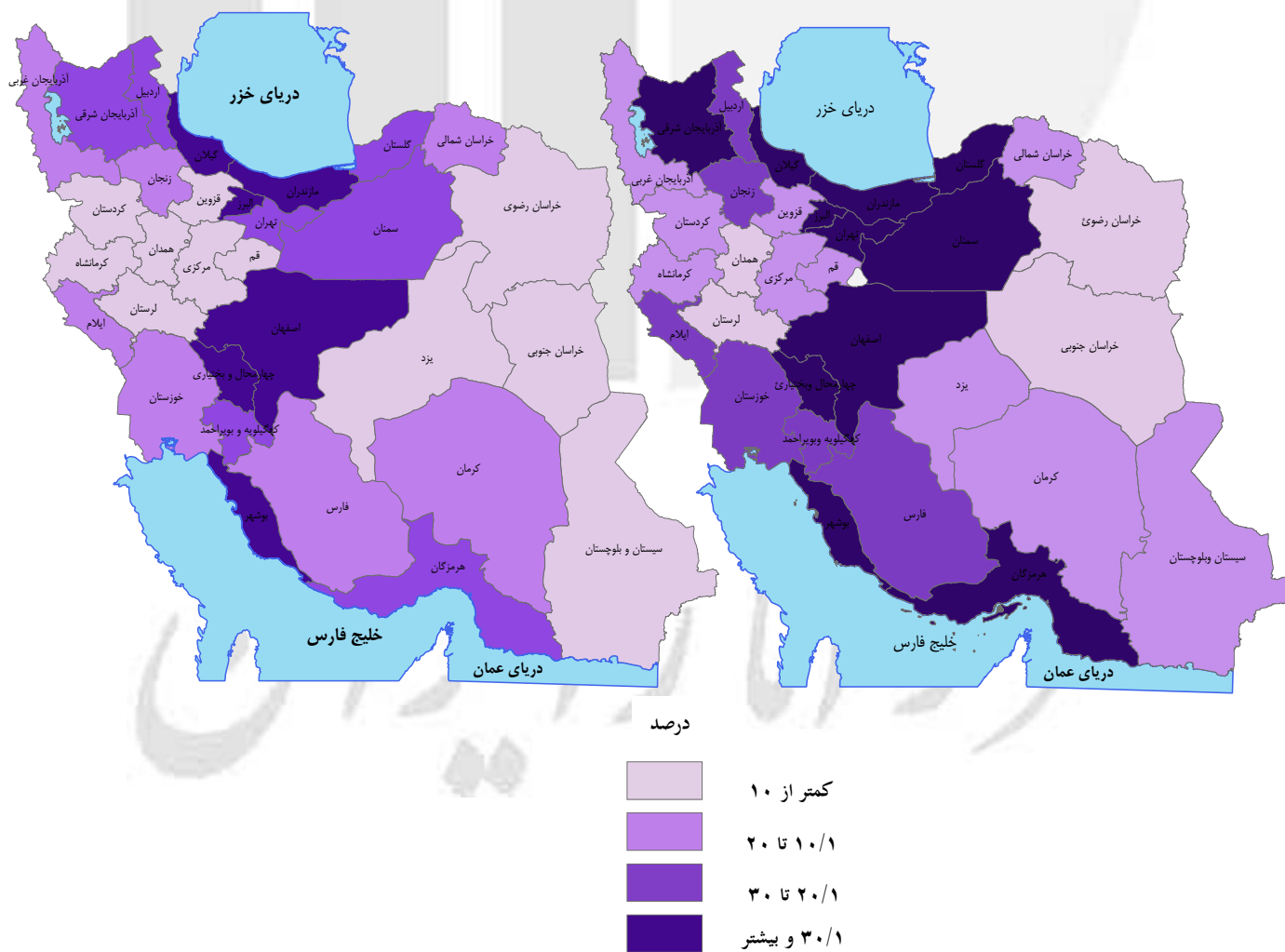
مقایسه بین دو سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که واحدهای مسکونی با اسکلت بتون آرمه در کل کشور در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۰ افزایش قابل توجهی داشته است.

نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۱۸/۲	۲۶/۴
آذربایجان شرقی	۲۱/۶	۳۳/۰
آذربایجان غربی	۱۰/۶	۱۸/۲
اردبیل	۲۰/۴	۲۸/۳
اصفهان	۳۳/۴	۴۱/۲
البرز	۳۲/۴	۴۱/۳
ایلام	۱۷/۰	۲۹/۲
بوشهر	۳۶/۴	۴۹/۰
تهران	۲۲/۸	۳۱/۸
چهارمحال و بختیاری	۳۲/۰	۴۵/۰
خراسان جنوبی	۶/۲	۹/۰
خراسان رضوی	۲/۶	۳/۵
خراسان شمالی	۱۱/۹	۱۹/۸
خوزستان	۱۴/۵	۲۴/۳
زنجان	۱۱/۸	۲۲/۵
سمنان	۲۴/۶	۳۲/۵
سیستان و بلوچستان	۵/۰	۱۰/۱
فارس	۱۵/۴	۲۵/۵
قزوین	۶/۹	۱۶/۱
قم	۷/۷	۱۵/۹
کردستان	۶/۴	۱۴/۱
کرمان	۱۰/۷	۱۵/۷
کرمانشاه	۷/۵	۱۵/۶
کهگیلویه و بویراحمد	۲۲/۸	۲۸/۰
گلستان	۲۱/۶	۳۱/۸
گیلان	۳۴/۷	۴۷/۳
لرستان	۳/۲	۵/۶
مازندران	۳۶/۵	۴۶/۲
مرکزی	۶/۹	۱۲/۶
هرمزگان	۲۳/۶	۳۳/۰
همدان	۴/۸	۸/۹
یزد	۵/۴	۱۳/۰

درصد واحدهای مسکونی بتون آرمه در سال ۱۳۹۰

درصد واحدهای مسکونی بتون آرمه در سال ۱۳۹۵

۲۶- درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

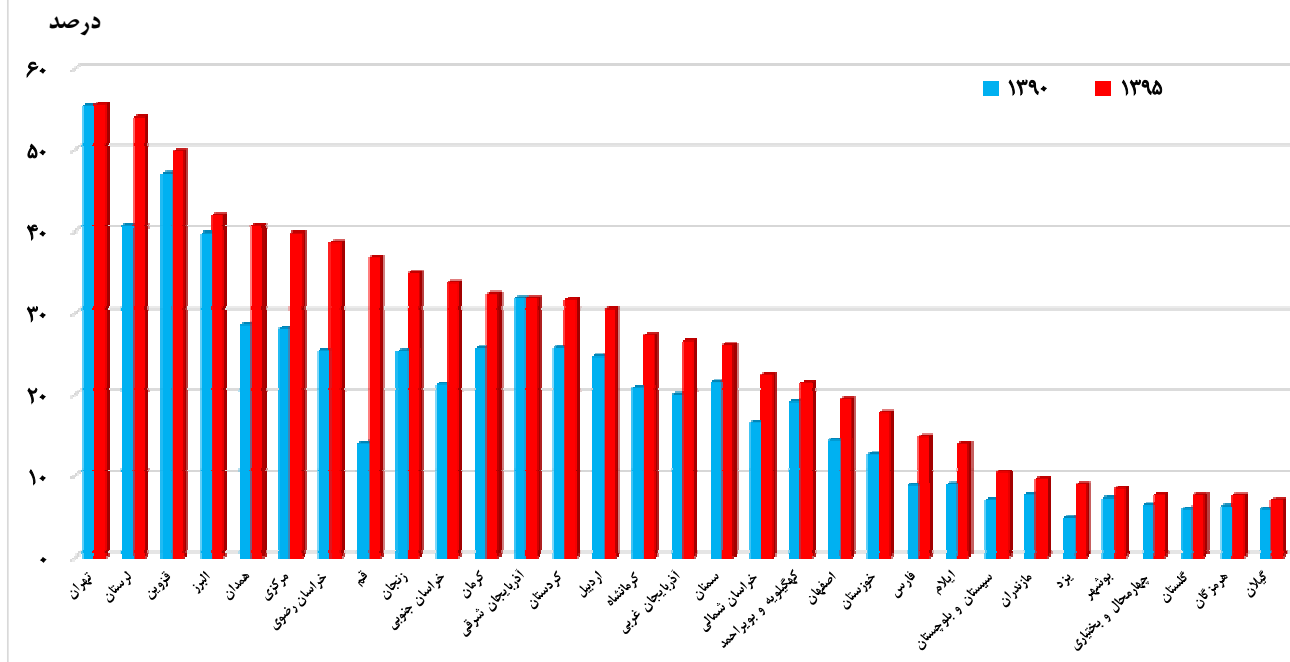
در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۲۸۳۰۰۰۳ واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۳۰/۹ درصد دارای اسکلت فلزی بودند که بیشترین این واحدهای مسکونی در استانهای تهران با ۵۵/۶ درصد، لرستان ۵۴/۰ درصد، قزوین ۴۹/۸ درصد، البرز ۴۱/۹ و همدان با ۴۰/۶ درصد و کمترین آن در استانهای گیلان با ۷/۰، هرمزگان و گلستان با ۷/۵ درصد، چهارمحال و بختیاری ۷/۶ درصد، بوشهر با ۸/۴ درصد، یزد ۸/۹ و مازندران با ۹/۵ درصد وجود دارد.

در آبان ۱۳۹۰ از تعداد ۱۹۹۵۴۷۰۸ واحدهای مسکونی معمولی کشور، ۲۵/۹ درصد دارای اسکلت فلزی بودند. بررسی واحدهای مسکونی معمولی در استانها نشان می‌دهد، بیشترین درصد واحدهای مسکونی معمولی دارای اسکلت فلزی به ترتیب مربوط به استانهای تهران با ۵۵/۴، قزوین ۴۷/۰، لرستان ۴۰/۶، البرز ۳۹/۸ و آذربایجان شرقی با ۳۱/۸ درصد و کمترین آن مربوط به استانهای یزد با ۴/۸، گیلان و گلستان ۵/۸، هرمزگان ۶/۲ و چهارمحال و بختیاری با ۶/۳ درصد بوده است.

مقایسه بین دو سرشماری سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد که درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی در کل کشور در سال ۱۳۹۵ نسبت به سال ۱۳۹۰ افزایش داشته است.

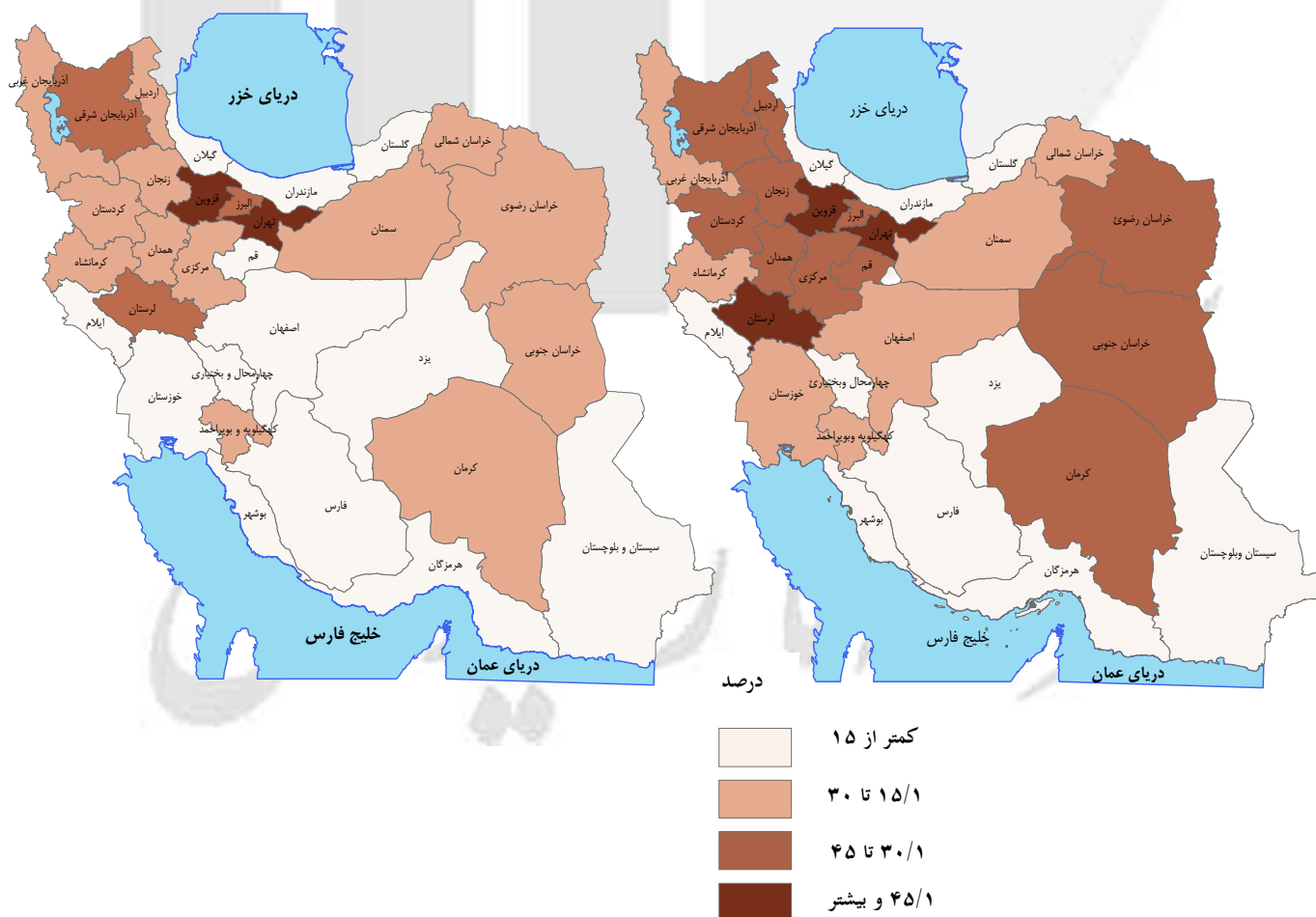
نام استان	۱۳۹۰	۱۳۹۵
کل کشور	۲۵/۹	۳۰/۹
آذربایجان شرقی	۳۱/۸	۳۱/۸
آذربایجان غربی	۲۰/۰	۲۶/۶
اردبیل	۲۴/۷	۳۰/۵
اصفهان	۱۴/۳	۱۹/۴
البرز	۳۹/۸	۴۱/۹
ایلام	۸/۹	۱۳/۹
بوشهر	۷/۲	۸/۴
تهران	۵۵/۴	۵۵/۶
چهارمحال و بختیاری	۶/۳	۷/۶
خراسان جنوبی	۲۱/۳	۳۳/۷
خراسان رضوی	۲۵/۴	۳۸/۷
خراسان شمالی	۱۶/۵	۲۲/۴
خوزستان	۱۲/۶	۱۷/۸
زنجان	۲۵/۳	۳۵/۰
سمنان	۲۱/۵	۲۶/۱
سیستان و بلوچستان	۷/۰	۱۰/۴
فارس	۸/۸	۱۴/۸
قزوین	۴۷/۰	۴۹/۸
قم	۱۴/۰	۳۶/۹
کردستان	۲۵/۷	۳۱/۷
کرمان	۲۵/۷	۳۲/۴
کرمانشاه	۲۰/۸	۲۷/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۱۹/۱	۲۱/۴
گلستان	۵/۸	۷/۵
گیلان	۵/۸	۷/۰
لرستان	۴۰/۶	۵۴/۰
مازندران	۷/۶	۹/۵
مرکزی	۲۸/۱	۳۹/۸
هرمزگان	۶/۲	۷/۵
همدان	۲۸/۶	۴۰/۶
یزد	۴/۸	۸/۹

درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی در سال ۱۳۹۰

درصد واحدهای مسکونی دارای اسکلت فلزی در سال ۱۳۹۵

۷- درصد واحدهای مسکونی با مساحت کمتر از ۷۵ متر مربع و بیشتر از ۱۵۰ متر مربع به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۰

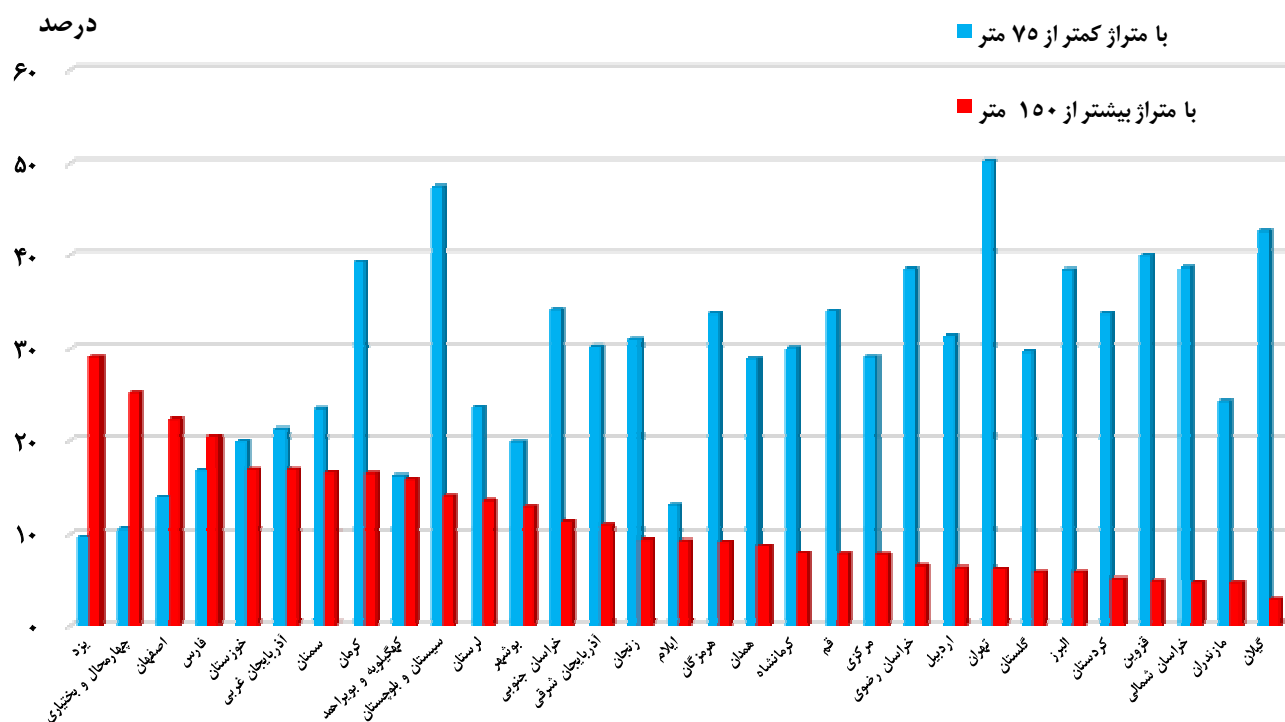
در سرشماری سال ۱۳۹۵، از تعداد ۲۲۸۳۰۰۰۳ واحدهای مسکونی معمولی کشور، مساحت زیربنای ۳۰/۹ درصد از واحدها ۷۵ متر مربع و کمتر ۱۰/۶ درصد از واحدهای مسکونی، بیش از ۱۵۰ متر مربع بودند. بررسی مساحت زیربنای واحدهای مسکونی در استان‌ها نشان می‌دهد بیش‌ترین درصد واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای بیش از ۱۵۰ متر مربع، مربوط به استان‌های یزد با ۲۹/۹ درصد، اصفهان با ۲۰/۸ درصد، چهارمحال و بختیاری با ۲۰/۴ درصد، فارس با ۱۸/۰ درصد، سیستان و بلوچستان با ۱۶/۸ درصد، خوزستان ۱۶/۶ و آذربایجان غربی با ۱۵/۷ درصد و بیشترین واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای ۷۵ متر مربع و کمتر مربوط به استان‌های تهران با ۴۹/۶ درصد، گیلان با ۴۴/۸ درصد، قزوین ۴۰/۱ درصد، خراسان شمالی با ۳۷/۲ درصد، سیستان و بلوچستان و خراسان رضوی با ۳۶/۹ درصد و کرمان با ۳۶/۷ درصد بودند.

در آبان ۱۳۹۰، از تعداد ۱۹۹۵۴۷۰۸ واحد مسکونی معمولی در کل کشور مساحت زیربنای ۳۲/۵ درصد از واحدها ۷۵ متر مربع و کمتر ۱۰/۸ درصد از واحدهای مسکونی دارای مساحت زیربنا بیش از ۱۵۰ متر مربع بودند. بررسی مساحت زیربنای واحدهای مسکونی در استان‌ها نشان می‌دهد بیش‌ترین واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای بیش از ۱۵۰ متر مربع، مربوط به استان‌های یزد با ۲۹/۱ درصد، چهارمحال و بختیاری با ۲۵/۲ درصد، اصفهان با ۲۲/۳ درصد، فارس با ۲۰/۵ درصد، خوزستان و آذربایجان غربی با ۱۶/۸ و سمنان با ۱۶/۵ درصد و بیش‌ترین واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای ۷۵ متر مربع و کمتر مربوط به استان‌های تهران با ۵۰/۳ درصد، سیستان و بلوچستان با ۴۷/۵ درصد، گیلان با ۴۲/۶ درصد، قزوین با ۳۹/۹ درصد، کرمان با ۳۹/۳ درصد، خراسان شمالی با ۳۸/۷ درصد و خراسان رضوی با ۳۸/۵ درصد می‌باشد.

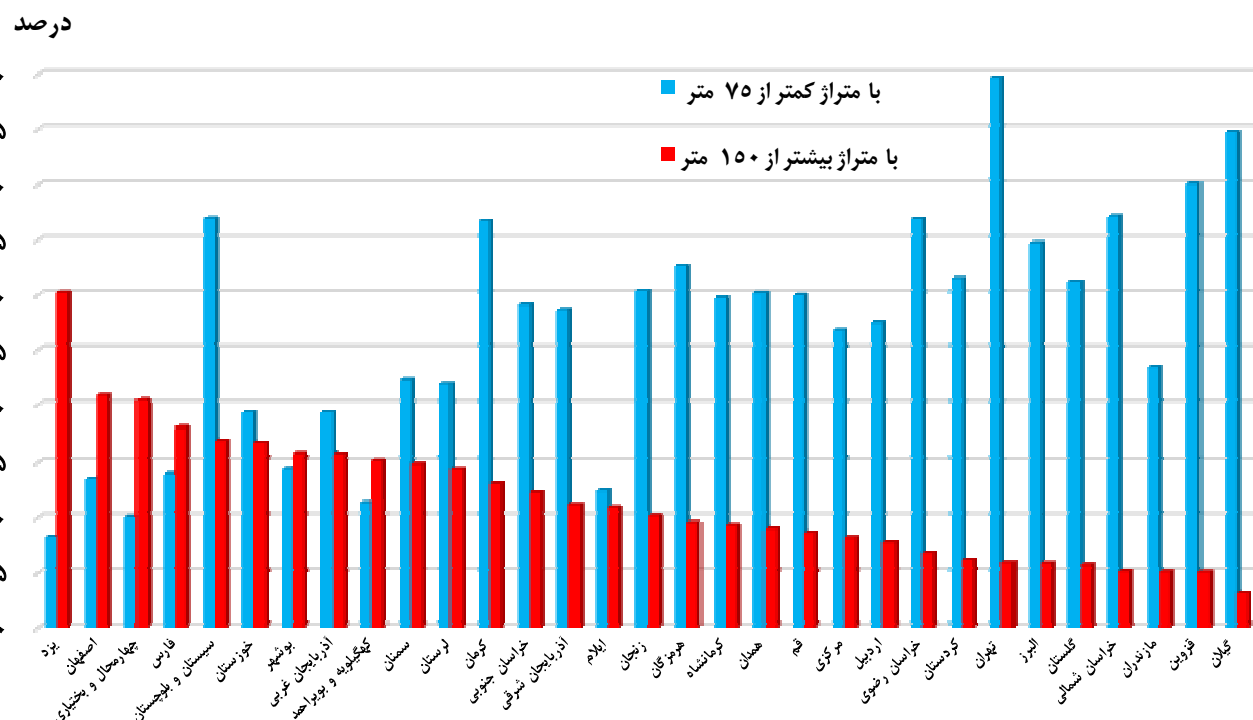
مقایسه دو سرشماری سال‌های ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵ نشان می‌دهد تعداد واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای ۷۵ متر مربع و کمتر به جز استان‌های گیلان، گلستان، همدان و قزوین در سایر استان‌ها کاهش داشته است، اما تعداد واحدهای مسکونی با مساحت زیربنای بیش از ۱۵۰ متر مربع در اکثر استان‌ها دارای افزایش بوده است.

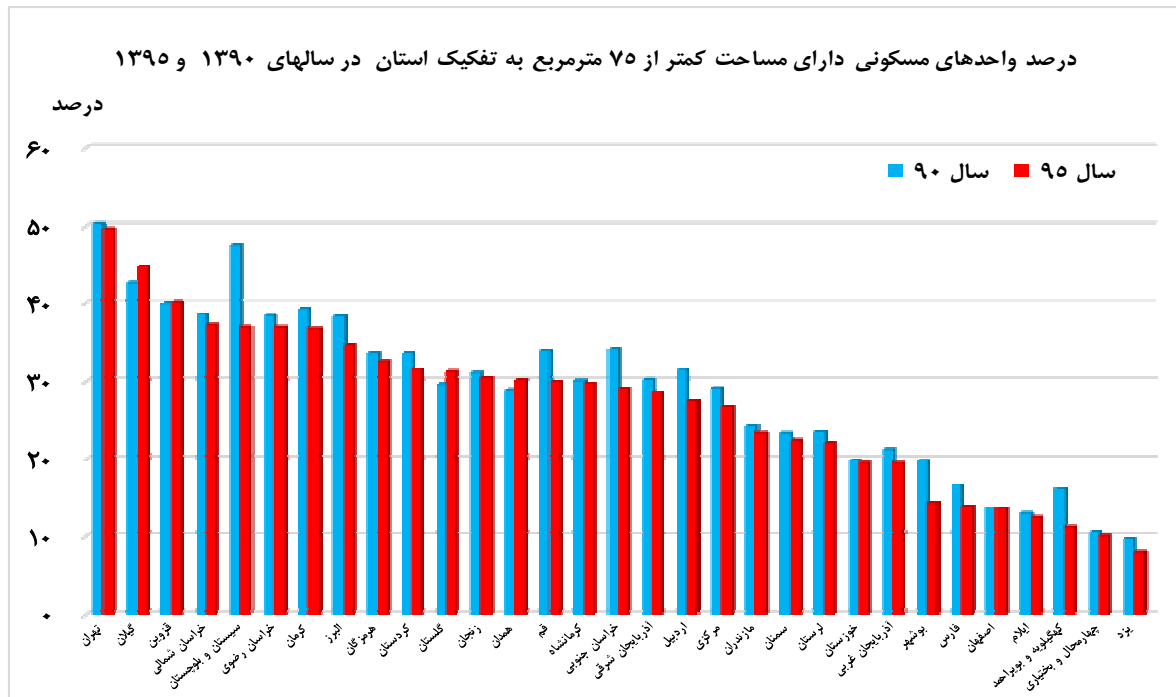
نام استان	۱۳۹۰		۱۳۹۵	
	کمتر از ۷۵ متر مربع	بیشتر از ۱۵۰ متر مربع	کمتر از ۷۵ متر مربع	بیشتر از ۱۵۰ متر مربع
کل کشور	۳۲/۵	۱۰/۸	۳۰/۹	۱۰/۶
آذربایجان شرقی	۳۰/۲	۱۱/۰	۲۸/۶	۱۱/۱
آذربایجان غربی	۲۱/۲	۱۶/۸	۱۹/۴	۱۵/۷
اردبیل	۳۱/۴	۶/۳	۲۷/۵	۷/۷
اصفهان	۱۳/۸	۲۲/۳	۱۳/۵	۲۰/۸
البرز	۳۸/۴	۵/۸	۳۴/۷	۵/۸
ایلام	۱۳/۰	۹/۲	۱۲/۵	۱۰/۹
بوشهر	۱۹/۸	۱۲/۸	۱۴/۴	۱۵/۳
تهران	۵۰/۳	۶/۲	۴۹/۶	۵/۹
چهارمحال و بختیاری	۱۰/۶	۲۵/۲	۱۰/۰	۲۰/۴
خراسان جنوبی	۳۴/۰	۱۱/۴	۲۹/۱	۱۲/۳
خراسان رضوی	۳۸/۵	۶/۵	۳۶/۹	۶/۷
خراسان شمالی	۳۸/۷	۴/۷	۳۷/۲	۵/۱
خوزستان	۱۹/۹	۱۶/۸	۱۹/۴	۱۶/۶
زنجان	۳۱/۰	۹/۴	۳۰/۴	۱۰/۲
سمنان	۲۳/۴	۱۶/۵	۲۲/۳	۱۴/۸
سیستان و بلوچستان	۴۷/۵	۱۳/۹	۳۶/۹	۱۶/۸
فارس	۱۶/۷	۲۰/۵	۱۴/۰	۱۸/۰
قزوین	۳۹/۹	۴/۸	۴۰/۱	۵/۰
قم	۳۳/۹	۷/۸	۳۰/۰	۸/۵
کردستان	۳۳/۶	۵/۱	۳۱/۵	۶/۲
کرمان	۳۹/۳	۱۶/۴	۳۶/۷	۱۳/۰
کرمانشاه	۳۰/۱	۷/۹	۲۹/۸	۹/۳
کهگیلویه و بویراحمد	۱۶/۱	۱۵/۷	۱۱/۳	۱۵/۱
گلستان	۲۹/۷	۵/۸	۳۱/۲	۵/۷
گیلان	۴۲/۶	۲/۹	۴۴/۸	۳/۱
لرستان	۲۳/۶	۱۳/۴	۲۱/۹	۱۴/۴
مازندران	۲۴/۲	۴/۷	۲۳/۴	۵/۱
مرکزی	۲۹/۱	۷/۸	۲۶/۸	۸/۱
هرمزگان	۳۳/۶	۹/۱	۳۲/۶	۹/۵
همدان	۲۸/۹	۸/۷	۳۰/۱	۹/۰
یزد	۹/۷	۲۹/۱	۸/۲	۲۹/۹

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت کمتر از ۷۵ مترمربع و بیشتر از ۱۵۰ متر مربع به تفکیک استان در سال ۱۳۹۰

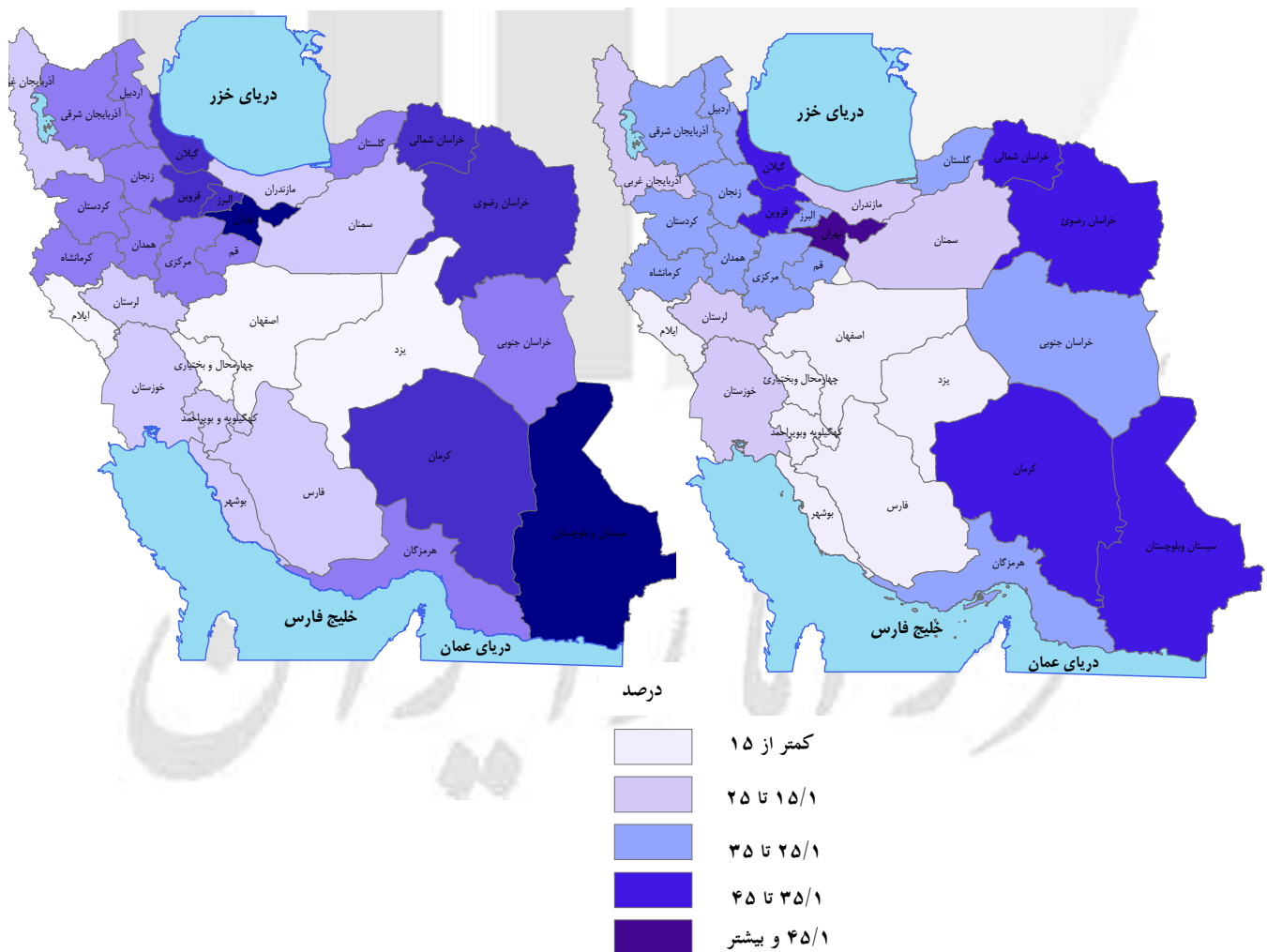
درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت کمتر از ۷۵ مترمربع و بیشتر از ۱۵۰ متر مربع به تفکیک استان در سال ۱۳۹۵

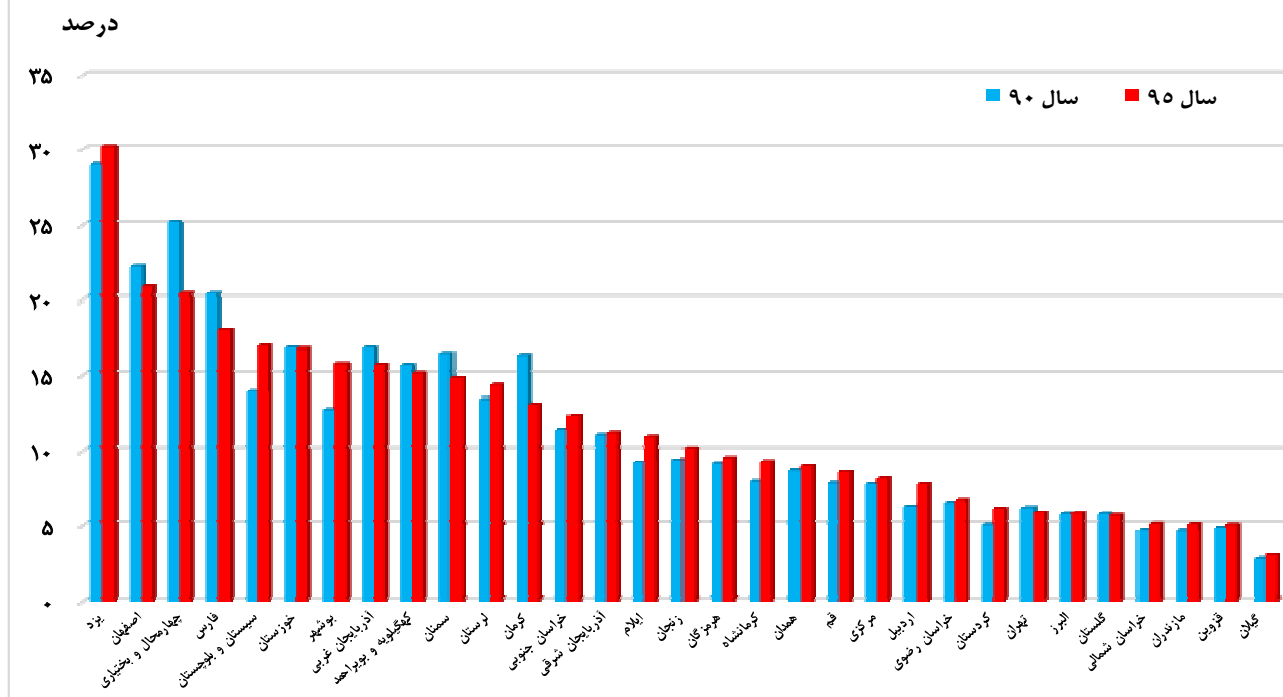

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت کمتر از ۷۵ مترمربع در سال ۱۳۹۰

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت کمتر از ۷۵ مترمربع در سال ۱۳۹۵

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت بیشتر از ۱۵۰ مترمربع به تفکیک استان در سالهای ۱۳۹۰ و ۱۳۹۵

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت بیشتر از ۱۵۰ مترمربع در سال ۱۳۹۰

درصد واحدهای مسکونی دارای مساحت بیشتر از ۱۵۰ مترمربع در سال ۱۳۹۵

